ஸ்ரீ

கிருஷ்ணசகாயம்.

ஐந்தாம்வேதமாகிய

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில்

சொர்க்கரோகணபர்வசம்பிரதாயமான

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

இஃது

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

புரசபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1882 ௵.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மகாவிந்தமென்னும்.

வைகுந்த அம்மானை.

விநாயகர் துதி.

நேரிசைவெண்பா.

தக்கபுகழ்செறியுந் தருமரவர் வைகுந்தம்
புக்கபெருங்காதை புகலவே-மிக்க
வியமுகத்தான்பாரதத்தை மேலிமிசுடத்தாடுங்
கயமுகத்தான்பங்கயத்தாள் காப்பு.

வெண்செந்துறை

கரிமுகப்பிள்ளையரே கணபதியேமுன்னடவாய்
அரியத்தவத்துதித்த ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
எடுதவருவல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமையா
பரவிவழுவாமல் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
குயில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
மறலிபணுகாமல் வரமீய்ந்துகாருமையா
வெப்பாலைக்கீழிருக்கும் சப்பாணிபிள்ளையரே
சப்பாணிப்பிள்ளையரோ பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தங்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்யான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
சற்றமட்டும்யான்படிக்க சணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி.

சேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனுபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலவரேயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் சட்டமுசர்ஐவர்கதை
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பற்பலருந்தான்படிக்க
பஞ்சமொன்றில்லாமல் அடியேனும்யான்படிக்க

ஒன்றாகக்காண்போ ருலகில்மிகவாழ்க
நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழி
இல்லோருமுள்ளோரு மெலியோர்வலியோரும்
எண்ணரியஸ்ரீரங்க ராமரிடதன்சிஷன்
மண்ணுலகிலவெங்கிபருள் லடவான்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள்தானறவே
சொல்லியவைகுந்தகதை சொல்லுறவேயான்பாட
நண்ணவிசேர்வீதியிலே தழைத்தாலின்கீழிருக்கும்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
கோரதசூரனையுந் தொலையாக்கிவஞ்சமதை
வேரோடறுத்தெரியும் வேலவனேமுன்னடவாய்
துவளுமிடையாளே சொற்கலைக்கும்வல்லவளே
தவளநிறத்தாளே சரஸ்வதியேவாக்கருள்வாய்
தெரியுங்கலைபசருஞ் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
அரியவைகுந்த வம்மானைசொல்லுதற்கு
வரிசைபெறும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
பேச்சரியாப்பிள்ளை புலம்புகிறன்வாய்திறந்து
காவிற்குயில்கூவக் கண்டேயதறகிணைபாய்
கூவிக்குளறுமந்த கூகையொக்குமம்மானை
ஆதரவாயானுரைத்த வம்மானைகன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலும் என்னைநிபஞ்சொல்லாமல்
வாசமுள்ளபாடலென்று மாநிலத்தோர்கொண்டாட
நேசமுடனேபெரியோர் நிந்தைமிகச்சொல்லாமல்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியோனுரைத்ததமிழ்
சந்தேகங்களசொல்லாமல் தரணியிலுள்ளோர்கள்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
ஆசையுடன்படித்து அன்புவைத்துக்கேட்டவர்கள்
ஓசையுடன்வாழ்ந்து உகந்திருப்பார்கண்டீரோ
ஆறுமுகவன்றுணையாய் அவையடக்கம்பாடுகின்றேன்
பூருவமுள்ள புலனும்வெளியாகி
வையகத்தோர்கேட்க வாழ்த்துகிறேனிக்கதையை
கர்ப்பனைகள்செய்தறியார் தமருந்தம்பிபரும
அக்கிபுரநகரம் ஆளுகிறநாளையிலே
நீக்கியுள்ளபஞ்சவரும் பாளங்கமாயவரும்
பதிமறவாமல் வெகுநாட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேசேர்ந்ததை
காலதுவாபரம்போய்க் கலியுகமும்வந்ததினல்
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உய்வதற்குநல்ல வுபாயமன்றியெண்ணி
சீருடனேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுசயமகிழ்ந்து
நாருடனேபூவும் நன்றாகச்சேர்ந்ததுபோல்

பஞ்சவர்களைவரையும்பட்சமுடனிப்பொழுது
தஞ்சமுடன்மாயன்தன்னிறம்போலாக்கி
சிந்தைதனிலெண்ணித்திருமால்மனமகிழ்ந்து
விந்தையாயிக்கதையைமேதினியோர்தான்துதிக்க
அம்மானையென்று அறியவைகுந்தகதை
இம்மாநிலத்தோரெழுதிப்படிப்பவர்க்கு
வாக்கருளிச்செய்தவடவான்மொழிந்தகதை
பார்க்கவிருத்தமென்றுபாடலேயிக்கதையை
சுருக்கமாய்பாடினதைத்தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்துபெருமாள்பதம்போற்றி
ஒன்றுபத்துநூறாயொன்றுநூறாயிரமாய்
என்றுமுத்திசித்தியிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடனிக்கதையைச்சிறப்பாகச்சீருடனே
விருத்தமுடன்கொச்சகமும்விபரிதமாய்த்தான்பாடி
பூலோகமெல்லாம்புதுமையெனக்கொண்டாட
மாலோனுகவிசெய்வார்வைகுந்தமென்பவர்க்கு
மெய்கண்டவேதவியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்த அம்மானைமாபாரதமுடித்து
குருகுலத்திலுள்ளகொற்றவர்கணூற்றொருபேர்
போர்க்களத்தில்மாண்டுபோனபின்பஞ்சவர்கள்
தருமனையுந்தம்பியருந்தானிருந்து
வாழ்ந்தகதையுமற்றுமுள்ளோர்தங்கதையை
தாழ்ந்தகலிவருமுன்தங்களிலேதான்தெரிந்து
காளமுகில்வண்ணன்கண்ணனருளாலே
வாளபிமனீன்றமன்னன்பரிச்சித்துவுக்கு
பட்டந்தரித்துப்பாராளவைத்ததுவும்
நடந்தசெங்கோல்நடத்துந்திறமறிந்து
தேசம்விட்டுவைகுந்தஞ்சேரவென்றுசம்மதித்து
வாசமுள்ளபஞ்சவர்களைவைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
நடந்தகதைசொல்லநாரணரேகாப்பாமே

விருத்தம்.

ஓங்குருவாழ்கவென்றுஉலகெலாமகலநீக்கி
பாங்குடனேத்துபேரும்பத்தினிதுரோபதியும்
ஈங்குள்ளகருமமெல்லாமெள்ளளவாசையற்று
தீங்கிதுசெகமென்றெண்ணித்திறலிலேநடந்தனாயம். (௧)

மண்ணுள்ளோர்வாழ்[illegible]வென்றுமற்றுள்ளதேவர்மூவர்
விண்ணுள்ளோர்[illegible]கவென்றுமேதினிமுனிவர்ஞானம்
அண்ணுள்ளோர்து[illegible]ால்பாதமைவருஞ்சேரவென்று
கண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்றுகலைமகள்காப்பதாமே. (௨)

ஒன்றாகக்காண்போ ருலகில்மிகவாழ்க
நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழி
இல்லோருமுள்ளோரு மெலியோர்வலியோரும்
எண்ணரியஸ்ரீரங்க ராமரிடதண்சிஷன்
மண்ணுலகிலவெங்கிபருள் லடவான்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள்தானறவே
சொல்லியவைகுந்தகதை சொல்லுறவேயான்பாட
தண்ணளிசேர்வீதியிலே தழைத்தாலின்கீழிருக்கும்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
கோரதசூரனையுந் தொலையாக்கிவஞ்சமதை
வேரோடறுத்தெரியும் வேலவனேமுன்னடவாய்
துவளுமிடையாளே சொற்கலைக்கும்வல்லவளே
தவளநிறத்தாளே சரஸ்வதியேவாக்கருள்வாய்
தெரியுங்கலைபகருஞ் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
அரியவைகுந்த வம்மானைசொல்லுதற்கு
வரிசைபெறும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
பேச்சரியாப்பிள்ளை புலம்புகிறன்வாய்திறந்து
காவிற்குயில்கூவக் கண்டேயதற்கிணையாய்
கூவிக்குளறுமந்த கூகையொக்குமம்மானை
ஆதரவாயானுரைத்த வம்மானைகன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலும் ஏனெனிபஞ்சொல்லாமல்
வாசமுள்ளபாடலென்று மாநிலத்தோர்கொண்டாட
நேசமுடனேபெரியோர் நிந்தைமிகச்சொல்லாமல்
நிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியோனுரைத்ததமிழ்
சந்தேகங்களசொல்லாமல் தரணியிலுள்ளோர்கள்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
ஆசையுடன்படித்து அன்புவைத்துக்கேட்டவர்கள்
ஓசையுடன்வாழ்ந்து உகந்திருப்பார்கண்டீரோ
ஆறுமுகவன் றுணையாய் அவையடக்கம்பாடுகின்றேன்
பூருவமுள்ள புலனும்வெளியாகி
வையகத்தோர்கேட்க வாழ்த்துகிறேனிக்கதையை
கர்ப்பனைகள்செய்தறியார் தமருந்தம்பிபரும
அக்கிபுரநகரம் ஆளுகிறநாளையிலே
நீக்கியுள்ளபஞ்சவரும் பாராளந்தமாயவரும்
ஒதிமறவாமல் நெடுநாட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேசேர்ந்ததை
காலதுவாபரம்போய்க் கலியுகமும்வந்ததினல்
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உய்வதக்குநல்ல வுபாயமன்றிலெண்ணி
சீருடனேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுசயமகிழ்ந்து
நாருடனேபூவும் நன்றாகச்சேர்ந்ததுபோல்

பஞ்சவர்களேவரையும்பட்சமுடனிப்பொழுது
தஞ்சமுடன்மாயன்தன்னிறம்போலாக்கி
சிந்தைதனிலெண்ணித்திருமால்மனமகிழ்ந்து
விந்தையாயிக்கதையைமேதினியோர்தான்துதிக்க
அம்மானையென்று அறியவைகுந்தகதை
இம்மாநிலத்தோரெழுதிப்படிப்பவர்க்கு
வாக்கருளிச்செய்தவடவான்மொழிந்தகதை
பார்க்கவிருத்தமென்றுபாடலேயிக்கதையை
சுருக்கமாய்பாடினதைத்தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்துபெருமாள்பதம்போற்றி
ஒன்றுபத்துநூறுயொன்றுநூறுயிரமாய்
என்றுமுத்திசித்தியிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடனிக்கதையைச்சிறப்பாகச்சீருடனே
விருத்தமுடன்கொச்சகமும்விபரிதமாய்த்தான்பாடி
பூலோகமெல்லாம்புதுமையெனக்கொண்டாட
மாலோனுகவிசெய்வார்வைகுந்தமென்பவர்க்கு
மெய்கண்டவேதவியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்தஅம்மானைமாபாரதமடித்து
குருகுலத்திலுள்ளகொற்றவர்களூற்றொருபேர்
போர்க்களத்தில்மாண்டுபோனபின்பஞ்சவர்கள்
தருமதுரையுந்தம்பியருந்தானிருந்து
வாழ்ந்தகதையுமற்றுமுளளோர்தங்கதையை
தாழ்ந்தகலிவருமுன்தங்களிலேதான்தெரிந்து
காளமுகில்வண்ணன்கண்ணனருளாலே
வாளபிமனீன்றமன்னன்பரிச்சித்துவுக்கு
பட்டங்கரித்துப்பாராளவைத்ததுவும்
நடந்தசெங்கோல்நடத்துந்திறமறிந்து
தேசம்விட்டுவைகுந்தஞ்சேறவென்றுசம்மதித்து
வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
நடந்தகதைசொல்லநாரணரேகாப்பாமே

விருத்தம்.

ஓங்குருவாழ்கவென்றுஉலகெலாமகலநீக்கி
பாங்குடனேத்துபெரும்பத்தினிதுரோபதியும்
ஈங்குளளகருமமெல்லாமெள்ளளவாசையறறு
தீங்கிதுசெகமென்றெண்ணித்திறலிலேநடந்தஞாயம். (௧)

மண்ணுள்ளோர்வாழ்[illegible]வென்றுமற்றுள்ளதேவர்மூவர்
விண்ணுளளோர்[illegible]கவென்றுமேதினிமுனிவர்ஞானம்
அண்ணுள்ளோர்து[illegible]ால்பாதமைவருஞ்சேரவென்று
கண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்றுகலைமகள்காப்பதாமே. (௨)

ராசாதிராசனென்றுநாற்றிசையுங்கொண்டாட
வில்வித்தைசாஸ்திரமும்விதம்விதமாய்த்தான்படித்து
கல்வித்தமிழறியக்கட்டமுகன்வேணுமென்று
ஏழாம்வயதில்எழுத்தறிந்தோதுதற்கு
வாளபிமன்னன்மகனும்படித்திடவே
ஆதிகுருவிடத்தில்ஐவருமேசேதிசொல்லி

அபிமன்னன்பிள்ளையைஐவர்கூடிப்பள்ளியிலவைத்தது.

ஓதுவிக்கவேணுமென்றொப்பிவித்தாரம்மானை
அரிவோமென்றட்சரத்தைஅரியோன்றன்பேரனுக்கு
தெரியப்படுத்திச்சிற்றரியும்பேரரியும்
எழுத்தினுடஅட்சரமுமெல்லாம்படித்தெழுதி
அழுத்தமுடனின்றஐன்பத்தோரட்சரமும்
படித்துவிரைவில்பழநாலுஞ்சாணறிந்து
வருத்ததமிழால்வகையாகவேதானறிந்து
ஆசுமதுராமுதல்அவையடக்கமுள்ளதெல்லாம்
பேசுதமிழ்பலவும்பிரியமுடன்தான்படித்து
நலங்குபுகழ்நாகரமுஞ்சொல்லவேதான்படித்து
நால்வேதசாஸ்திரமும்நடனகுறிப்பாஷைகளும்
மால்பேரன்தான்படித்துவையகமேமெட்டாகி
சனுசாஸ்திரம்படித்துதரணியெல்லாமகிழ
மநுவிக்கியானம்நீதிமனுவுத்திவித்தைகளும்
பாஷைபதினெட்டும்பரிச்சித்துத்தான்படித்து
ஓசைபெறத்தேசம்உலகமெங்குந்தான்மகிழ
நல்லவித்தைகற்றிருந்தான்நாராயணன்பேரன்
செல்வவித்தைகற்றுச்சிறுவருடன்தான்கூடி

பரிச்சித்துவேட்டையாடப்போகிறது.

தான்வேட்டையாடவென்றுதாரணியிற்பிள்ளையுடன்
கான்வேட்டையாடிக்கைவிற்சிலையெடுத்து
வாலைகளாய்க்கூடிவனம்புகுந்துநாலிடமும்
சோலைகளுங்காவுகளுஞ்சுனையும்மலைபலவும்
ஓடிவிளையாடிஉயர்ந்தமலைதானேறி
தேடிக்கரடிபுலிச்சிங்கங்களாளியுடன்
நான்மறைகள்புலிவாய்வராகந்தான்வதைத்ததுவும்
மேன்மையுள்ளதேனும்விஷத்தாறுநற்கனியும்
வாழைப்பழமும்வருக்கைப்பலாக்கனியும்
விளையாடிப்பாலர்வெகுளிமிகவாகி
இளையாமற்சற்றும்இளைகென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக்கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாய்மானைஉயிரைவதைசெய்து
ஆட்டிவிளையாடிஅலைக்கழித்துநாயடைகை

கோட்டிமிகப்பண்ணிக்கொன்றுயிர்தனையும்
நாகமதுசெத்ததையும்நகமாகவேயெடுத்தி
வேகமுடனவ்வனத்தில்விளையாடிப்பாலர்களும்
அங்கேசடைமுனியுமானதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாதம்என்றைக்குக்காணப்போமென்று
இருகைவிரித்துஇருந்த ச்சிவயோகி
அறுகேசிறுவர்அவர்செயலைப்பாராமல்
சுடரில்விழும்விட்டிலைப்போல்துன்பமிகநினைந்து
இடருவருமென்றுஎண்ணமதுதோற்றாமல
கையாண்டிபண்ணிநகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டிபாருமென்றுஅரவையெடுத்துவந்து
கேடுவரும்போதுகெடுமதிகள்தோற்றாமல்
பாடுவருமென்றுபரிசித்தறியாமல்
ஏதுவருமென்றுஎண்ணியவன்பாராமல்
தீதுவினைதன்னைச்சிறுவனறியாமல்
சர்ப்பத்தைதானெடுத்துசன்னியாசிகன்கழுத்தில்
உற்பத்திதானுனக்குஉடைமையிதுவென்றணிந்தார்
கண்டக்தமாமுனியுங்கண்கள்பொரியறக்க
விண்டக்கக்கோபமவெளியிலகோரமதாய்
எண்டாசிறுபயலேஎன்மீதிற்பாமபதனை
வேண்டாதார்போலேவிடவரவைப்போட்டாயே
தீண்டாதேஉன்னைச்சீறும்பெரியரவம்
ஆறுலுனக்குஅரவால்மரணமென்று
ஞானபாஹனஞானமுனிசாபமிட்டார்
சொன்னமுனிசாபந்தடைக்கஅறியாமல்
என்னமோவென்றுஏகினர்காணம்மானை
தன்னகரில்லாததொருதனஞ்செயனார்தன்பேரன்
சென்னிகவிழ்ந்துசிறுவருடன்தான்கூடி
அத்திபுரம்நோக்கிஆரணியம்விட்டகன்று
வெற்றிமிகப்பேசிவிளையாடிக்கொக்கரித்து
பட்டணமுஞ்சேர்ந்துபரிச்சித்துவந்திருந்தான்
அட்டதிசைபுகழும்ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
வில்லெடுத்துகானில்வேட்டைபோய்வந்ததுவும்
தொல்லெடுத்தான்பேரன்ஞானிவனெனவே
அங்கங்குளிர்ந்துஅன்புமிகப்பேசி
சாபந்தெளிந்துஐவர்தங்களிலேசம்மதித்து
நன்மைசெய்யஞாயம்நமகேபலித்ததென்று

பரிச்சித்துவுக்குக்கலியாணஞ்செய்கிறது.

சிந்தைமகிழ்ந்துசிறுவன்மேலன்புவைத்து
கன்னிகலியாணங்காசினிபோர்தாமறிய

சிராகஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு
நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியனைத்தானழைத்து வேண்டுமுகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணனை ஐவரும்போய்தெண்டனிட்டார்
சுந்தரிதன்மைந்தனுக்குச் சோபனமுந்தான்முடிக்க
தந்திரமுமின்னதென்று சாற்றுவீராய்பெருமாள்
அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகில்மேனியனே கல்யாணந்தான்முடிய
வகையேதெனக்கு மாயோனேசெய்யுமென்றார்
தொகைவகையும்ஐவர்க்கு தோற்றமுடனேசொன்னது
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
பால்போலும்வங்கிஷத்தில் பணயானகோத்திரத்தில்
இன்னபடியென்று இதவாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனே தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானீன்றமைந்தனெனும்
ஏத்ததுளசி மகாராசன்றானீன்றெடுத்த
செல்வியெனும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலையிட
நல்லவிஷயமென்று நாரணனைப்பெண்கேட்க
நாடிநடந்தார்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவார புரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்கள்மாயவன கமலமலர்பாதமதில்
தெண்டனிட்டுவெய்புகைத்துச் செப்பினாரம்மானே
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியேவாவெனவே
உன்னுடையமைந்தன் உற்றதுளசியவன்
தன்னுடையதன்மகளைத் தனஞ்சயன்பேரனுக்கு
பூமடந்தையென்னும பொற்கொடியேயிப்போது
தாமனபிமன்னன் தன்னுடையமைந்தனுக்கு
மாலையிட்டுநன்றாய் மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
சேலைபஞ்சஞ்செலுத்து மென்றுஐவரையும்
மாயனுரைக்க மன்னவர்களாமெனவே
தூயதொருமுகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றார்வேதியரே
கேட்டுஒருதினத்தில் கிருபையுடனெல்லோரும்
தீட்டுப்புகழைவர் திருமாளிடந்தனிலே
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கூறையொடுபரிசம்
கண்டுமகிழ்ந்து காயாம்புமேனியனர்
வாக்கியமாமெனவே பச்சைமால்கொண்டாடி
பாக்கியமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துதான்பஞ்சவர்கள்
நின்றவனைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து
நன்றெனவேயிப்போது நாட்டுமரசாணியென்றார்
செய்யுஞ்சடங்குஞ் சிறப்பாகச்செய்யுமென்றா
ஆயன்திருமால் அருளினர்கணம்மானே

அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுடஞ்சவர்கள்
விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
வந்தார்களத்திபுரம வண்ணமணிமண்டபத்தில்
சந்தோஷமாகச் சகலனாயுந்தானழைத்து
அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னைசுத்தவநகிஷமும்
சித்திவிநாயகனைத் தெரிசித்தடிபணிந்து
மூலப்பொருளே மூர்க்கவுள்ளஐயாவே
ஞாலப்பொருளே நமஸ்கரித்துதான்தொழுது
பாலமெனங்கள்மைந்தன் பரிசுத்தனெந்தனுக்கு
காலபலமாயிருந்து கலியாணந்தான்முடித்து
முன்னிற்கவேண்டுமையா முக்கணனார்புத்திரனே
சென்னிக்குள்நின்ற சிரோமணியேமுன்னடவாய்
என்றுதுதிசெய்து இறையோனைத்தோத்தரித்து
சென்றுநகரில் சிறப்பானபட்டணத்தில்
வான்கமுகுநாட்டி வாழைமிசப்பந்தலிட்டு
தேங்காயிளநீர் தேன்கரும்புதானிரப்பி
வாழைக்கனியுடனே வாழைமரந்தானூன்றி
தாழைமடைமல்லிகைப்பூச் சரமாரியாய்நிறைத்து
பட்டாலலங்கரித்து பட்டுமேல்தட்டிகட்டி
வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
கூடமலங்கரித்துக் கோபுரமும்பாவினையும்
தெருவீதியெல்லாஞ் சித்திரங்கள்தானெழுதி
சாந்துபுனுகுநல்ல சவ்வாதுகஸ்தூரி
ஏந்தும்பரிமளங்கள் யெங்குங்கமகமென
வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்த்தானிரைத்து
தேசம்புகழத் தெய்வலோகம்போலே
வைகுந்தம்போலே வயிரவயிடூரியத்தால்
செய்கின்றுறைவர் திருமால்மனமகிழ
மருவுமலரும் மருக்கொழுந்துவாசனையும்
நாளுமுகூர்த்தம் நல்முகூர்த்தவேளையிலே
வாழுமரசாணியது மாணிக்கத்தூணட்டி
அன்னசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்க்கூடி
தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளாரும்
திக்கிலுள்ளகோத்திரமும் சிறப்பாகத்தான்கூடி
முக்கியமாய்க்கல்யாண முடிக்கவேவந்தார்கள்
வந்தகொருமன்னர் மகுடமுடிவேந்தனையும்
பந்திபந்தியாகப் பாவாணர்கீதமுடன்
ஆனையொருகோடி அசுவமொருகோடி
சேனையொருகோடி தேருமிருகோடி
சங்கீதவீணை தவின்முரசுமல்லாரி
எங்குமுழங்க எக்காளம்பூரிகையும்

பேரிகைமத்தளமும் டேசுக்கிடுகிடியும்
வாண்பொரிவிட்டதுபோல வாணமுழக்கமுடன்
நித்திலவெரி திரிச்சின்னந்தாரையுடன்
சத்திக்குமேளமென்ன தம்புருவுங்கின்னரியும்
மூவர்முதலான மூப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்கள்மாதர்களும் செயசோபனமுழங்க
மங்களமும்பாடி மறையோர்கள்தான்றுதிக்க
சிங்காசனத்தில திருமாலும்வந்திருக்க
மாப்பிள்ளைக்கோலமிட்டு மாளிகையுந்தான்புகுந்து
மூப்பிமார்தாதியர்கள் மொய்குழற்குப்பட்டுடுத்தி
ஆடையுடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
வாடைபரிமளங்கள் வாசனையால்தான்பூசி
காலுக்குமிஞ்சியிட்டுக் கடுக்கன்சவளியிட்டு
கோலச்சரப்பணியுங் கொத்துமுத்துத்தாழ்வடமும்
வேடிக்கையாகவிசையணிடபோனுக்கு
சோடித்தார்வேணதெல்லாம சொர்ணமயமாக
நாராயணர்பேரன் ராசாதிராசனுக்கு
சேசகால்வகையுந் தெரிந்துநல்லபூஷணங்கள்
அரிசித்த மகிழ்ந்து அன்பானபேரனுக்கு
பரிச்சித்துவேந்தனுக்குப் பலபணியுந்தானபூட்டி
தனசிமகாராஜன் துய்யபொருபெண்கொடிக்கு
வனையலங்கரித்து வர்ணமிகப்பட்டுடுத்தி
பெண்ணலங்கரித்து பிறைபோலமையெழுதி
தேனூறம்பிச்சி முல்லை செண்பகப்பூவாசமிட்டு
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மதனும்ரதிபோல
சிப்பிட்டுமையெழுதி சித்திரம்பால்பொட்டுமிட்டு
அலைத்துமகிழ்ந்துவந்து சொன்னார்மாயரிடம
மாயனும்ஐவருமே வந்துமண்டபத்தின்கீழ்
தாயானகுந்தியம்மாள் தேவிதனையழைத்து
உன்பேரனமமா உத்தஅபிமனிட
தண்பாலன்பிர சயர்த்தன்பரிச்சித்துக்கு
சுபசோபனமுடித்துத் தோகையணைபார்க்க
வேணுமி-மென்று விளம்பினார்பஞ்சவர்கள்
பூணும்மணவேயிருந்து பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
பகழ்பெரியதாயார் பொற்கோவிலசென்றுபுக்கி
திகழும்மவசரமே திவ்வியமேமாதாவே
கற்புடையமாதாவே காந்தாரிதாயாரே
மைப்பிடங்கள்வாளபிமன்மைந்தன்பரிச்சித்துவுக்கு
அகலாதிருந்து அபிமனிடபுத்திரர்க்கு
செகமேலாமொகக்ச் செய்யுங்கலியாணம்
மகாதேவர்தன்னருளால் வருந்திமுடிப்பதற்கு

தாயாரோசீயுந் தருமருடனிருக்க
செல்வக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றார்
சொன்னவுடன்காந்தாரி கோதையருமாமெனவே
அன்னம்போல்தானடந்து ஐவருடனேகூடி
நல்லதென்றுபந்தலின்கீழ் நடுவேதான்வந்துநின்றார்
செல்வக்கலியாணம் திருமால்தன்பேரனுக்கு
மணமுடிக்கவேணுமென்று மாயோனெழுந்தருளி
மணவறையிற்சென்று மாப்பிள்ளைபக்கைபிடித்து
கெண்டிநீர்வாங்கிக் கெம்பீரமாய்ப் பேரனுக்கு
வண்டானமார்பன் மாயோன்மனமகிழ்ந்து
மணையைவலமாய்வந்து மகிழ்ந்துமணையேற்றி
இணைபாகப்பெண்தனையும் இப்படியேகூட்டிவைத்து
நேரோமணமேற்றி நிண்ணயமாயுள்ளதெல்லாம்
செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகப்பந்தலின்கீழ்
பைங்கொடிக்கும்மாப்பிள்ளைக்கும் பாக்குடனேசடங்கு
சாத்திரத்திலுள்ள சடங்குமுடிக்கபின்பு
கோத்திரகன்குழக்குறளைமுழக்கமிட்டு
ஆனைதமேறி அலங்காரமாய்வரவே
சேனைதளத்துடனே தெருவீதிசுற்றிவந்து
மக்கிலியந்தான்றரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
இங்கிதமாயானையின்மேல் ஏற்றினார்மாப்பிள்ளையை
கன்னியுந்தேரேறிக் கணவனுடன்தான்வரவே
இரவுபகலாகி இந்திரன்றன்பட்டணம்போய்
அரவுயர்த்தோன்பட்டணந்தான் அடங்கலுஞ்செயசெயென
வாணெரிய வானத்தின்மீன்போலே
காணவந்துநிற்பாருங் கண்டுமகிழ்வாரும்
இந்திரனேயென்பாரும் இறைவனேயென்பாரும்
சந்திரனேயென்பாருஞ் சாணக்கனென்பாரும்
மன்மதனேயென்பாரும் மார்க்கண்டனென்பாரும்
தருமர்குலத்துதித்த தார்வேந்தனென்பாரும்
பூவாணமெங்கும் பூமலர்போல்தானெரிய
பாவாணராகம் படித்துவாச்சங்கீதம்
பட்டணத்திலுள்ள பலபேருந்தான்பார்த்து
கட்டழகன்தான்வரக் கட்டழகைப்பாருமென்று
விசித்திரத்தான்வாரான் வீமனுடதன்பேரன்
ஆதிவஸ்துவான அச்சுதனார்தன்பேரன்
கோட்டையும்பட்டணமும் குதிரைதளத்துடனே
காட்டையுஞ்சுத்தி நகரவலமாக
வந்துமணப்பந்தலின்கீழ் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுடனே
மாயனருளாலே வந்தாரமணவறையில்
ஆயனுடனேவர் அருகிருந்துவேதியரை

மாயனிதுசொல்லமாமறையோனேதுசொல்வான்
தூயவனேயிப்போதுசொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
செனமேசெயன்பிறந்தான்சிறுபலபலனும்
கோளும்பெரியகொடுமைகலியுகமும்
வருகுதையாவென்றுமறையோனெடுத்துரைக்க
பருகுங்கனிவாயன்பச்சைமால்தானிருந்து
ஆனதுவாபரமும்ஆச்சுதென்றுதானினைந்து
கானகமேசெல்லக்கரியமேகவண்ணா
ஐவருக்குத்தூதாளனுப்பினார்மாயவனார்

விருத்தம்.

சினிஉளந்தமாயன் கலியுகம்வருமுன்னாகப்
பேசியேகொள்வோமென்று பிரபஞ்சவிபரமெல்லாம்
ரகசியமாகத் தூதாள நாழிகைதன்னிற்சென்று
தேசிகரைவர்தன்னைச் சீக்கிரங்கொடுவாவென்றார் (௫)
உய்த்தொருவசனங்கேட்டு ஒருநொடியதனில்தூதன்
அத்தினாபுரியிற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கொண்டு
கத்தனாருளிப்பாடல் கருதியேயுரைத்தபோது
சித்தமேமகிழ்ந்துதர்மர் சீக்கிரம்பயணமென்றார் (௬)
தம்பிமார்நால்வர்தன்னைத்தருமரும்வருகவென்று
உம்பர்கோன்றம்பிரானுலகினையளந்தமாயன்
நம்பியேயுண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்த
இன்பமாய்வருகவென்றார் ரேதெனத்தெரியவேணும் (௭)
ஆயனார்தூதன்வந்தானருளினதெல்லாஞ்சொன்னான்
மாயனாருண்மைகண்டு வணங்கினார்வார்த்தைசொல்லி
நேயமாய்வருவோம்நீங்கள் கிஷிப்ரத்திலைவருமோவென்று
தூயதோர்தருமராசன் தூதகமீதிலானார். (௮)

வேறு

வீமன்விசயனகுலனுமாய் வேதராசன்சகாதேவன்
தாமோதரனார்தமைக்காணத் தருமருடனேபின்செல்வார்
ராமாமுகுந்தாகேசவா ரகுராமாஸ்ரீஅரியென்று
சோமவாரத்தினிலந்நாள துவாரகாபுரிவிட்டகன்றாரே (௯)

கதை

வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்மாயன்வரச்சொல்லியொரு
நேசமுள்ளதூதனைப்போய்நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பிவைக்கத்தூதனவனோடிவந்து
கல்லிதாருதருமனையுநமஸ்கரித்துத்தான்வணங்கி
கண்ணனாந்திருமால்காயாம்பூமேனியனார்
அண்ணல்வரச்சொல்லியருளினதுங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டுஅடியேனுமோடிவந்தேன்
விந்தையாரமல்விரைவில்வரவேணுமென்று
அந்தவுரைத்தமொழி தூயதர்மன்தான்கேட்டு
போதமனமகிழ்ந்துதபூரித்திருபுசமும்
கேட்டகுந்திமாதேவிமுன்போய்த்தெண்டனிட்டார்

துய்யபுகழ்மாதாவே தூதுவனுமோடிவந்து
மாயவனுரைவரையும்வரச்சொன்னாரென்றுசொல்லி
ஞாயமொருசேதிசொல்லநாங்களவந்தோமாதாவே
மறுத்துநான்செய்யவகையேதுசொல்லுமென்றார்
தேடும்புகழ்குந்திமாமன்சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
நாடுபுகழ்மாயன்நமக்குத்துணையாமெனவே
மைந்தர்களேநீங்கள்மனதிலொன்றுமெண்ணாமல்
செந்திருவாழ்மாயன்பக்கல்செல்லுமென்றுதானுரைத்தாள்
கேட்டுமகிழ்ந்தைவர்இருவையுடனலங்கரித்து
பூட்டுமதவேளமின்புறப்பட்டாரைவருமே
பட்டவர்த்தர்கோடிபார்த்திபர்கள்தான்கோடி
வட்டமதிக்குலத்தில்மகுடவர்த்தனர்கோடி
மந்திரிகளொருகோடிமற்றுமுள்ளோர்தான்கோடி
மத்தகசங்களணிவர்த்தகமுமொருகோடி
மெத்தமகாசேனையுடன்வேந்தரைந்துபேர்களுடன
அத்திபுரந்தன்னைவிட்டுஅகன்றார்காணம்மானை
பாகதத்தேரொன்றுமகாமேருக்கொப்பான
நாகதங்கள்தான்பூட்டித்துருசில்வந்தான்தேர்ப்பாகன்
ஏறுபரித்தேர்மீதிலேறினார்தருமருமே
நாற்றிசையுந்தம்பியர்கள்நால்வருமொன்றாக
ஏறியதேர்மீதில்இருபுரமுஞ்சூழ்ந்துவர
எண்ணவொண்ணாச்சேனையர்களெங்குந்நிறைந்துவர
மன்னர்மகுடர்மனுவேந்தர்சூழ்ந்துவர
வட்டக்குடையுமவைடூரியக்குடையும்
பட்டுக்குடையும்பவளமணிக்குடையும்
கட்டுநவரத்தினமணிகவரிகுஞ்சம்வீசிவர
கூறுகின்றசித்திரக்கால்குடைகள்வலசூழ
ஏறுகின்றயானையின்மேலெங்குமில்லாவாத்தியமும்
வீறானஓட்டகமேல்விந்தையுள்ளடமாவும்
சேரவேஓசையுடன்திசைகளெட்டுந்தானதிர
வெள்ளியால்தம்பட்டமவெண்கலத்தால்தம்பட்டம்
மூடுக்கனமேளம்முரசுடனேதானுமிக்கை
எடுக்கவொண்ணாப்பேரிகையுமிராசக்கிடிமுடியும்
வட்டமிகதாளமத்தளமுமல்லாரி
ஒட்டியமேளம்உலகெங்குந்தானதிர
கஞ்சக்கொம்புகள்சின்னங்களமுடனெக்காளம்
பஞ்சக்கருவிபலஇசையுந்தான்முழங்க
மண்ணதிரவிண்ணதிரமலைகளெட்டுந்தானதிர
விண்ணதிரமேலேமிகுந்துகாமல்தான்மூட
குருகுலச்சிலைவர்கோபாலர்தன்னருளால்
மன்னவர்கள்மன்னவன்தான்வாழ்பாண்டுமைந்தன்வந்தான்
அன்னபரிபாலன்வந்தான் அத்திபுரிவேந்தன்வந்தான்
செய்யநெடுமால்பதத்தைச்சிந்தைதனில்கொண்டிருக்கும்

போவீரோவென்றபுகழினர்காணம்மானை
ஏசில்லாமன்னவனைச்சொன்னமொன்றுநீகேளாய்
காசினிகாணுந்தனக்குக்கைவசமுந்தானாகி
மற்றுயிரியுகங்களுக்குமுண்மையுடன்வீரியங்கள்
உற்றுமிகவன்றுடபோனவுகவானுமன்னவனே
சத்தியமுமில்லையோதாமநெறியில்லாது
அத்திருவுமில்லாளஅசத்தியமுமாய்வந்துவிடும்
தாய்தனையும்பெண்ணுந்தந்தைதனைநினையார்
ஆயன்குருவின்அருளுமவர்நினையார்
தம்பிதமயனென்றும்பேரர்கள்தர்மமில்லை
அம்புவிதன்னிலேசகலஅனியாயமேலாகும்
மாதவங்கள்தானழியுமவரமுமழிந்துவிடும
வேதங்கள்தான்பலவும்பேதங்களாகிவிடும
சாதிநிலைகுலைந்துசதனருக்கள்மேலாவார்
நீதியழிந்துவிடும்நெஞ்சகமேவஞ்சகமாம்
மாசின்மாபூவுலகில்மாரிமறந்துவிடும்
காசினியிலசூரியர்கள்கற்புமழிந்துவிடும்
விதித்தகலிகாலம்விசேஷமதுகண்டாயே
கதித்தகலிகாலமென்றுகட்டுரைத்தாரம்மானை
ஆதலாலுங்களுக்குஆசைதானாகாது
போதுவீரநமமுடனேபோக்காமலிப்புவியை
ஆளவல்லோநாற்றலைவரன்றவரைத்தீர
மீளவுமப்படியேமேதினியைகாப்பீரென
உலகருக்குத்தோன்றியாதயுண்மையாய்ச்சொல்லுமென்றார்
செங்கண்திருநெடுமாலெசெப்பினர்காணம்மானை
சாற்றுமொழிகேட்டுதருமர்மனமகிழ்ந்து
போற்றிமேமாயனையும்புகலலுற்றாரம்மானை
சோதியேவேதச்சுருதிக்கதிபதியே
ஆதிவராகஅரிகேசவமுகுந்தா
அச்சுதாபஞ்சவர்களைவருக்குநாயகமே
சச்சிதானந்தமெனுஞ்சாருபவாசமுள்ள
கர்ப்பூரவாசனைமாயாமயபுமேனியனே
பொற்பூவும்வாசமுள்ளபூலோகமீதில்வந்து
தங்களுயிர்போனதற்காகதிரிகாணும்
எங்களைத்தான்காக்கவிவ்வடிவுதானெடுத்து
சிறுஞ்சிறப்புடனேசுஞ்சயிலசெல்வமெல்லாம்
பெருஞ்செல்வசபைமாய்த்தானிருக்க
வைச்சிரித்துவரைபிலவ்ழந்தோம்சிலகாலம்
வைத்துனர்போலெங்களுக்குவராகமாய்த்தானிருந்து
ஆபாதசெருநசன்அநியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவியானவனைககாமுடிவேந்தன்
வாரிதனிற்கரையவைத்ததும்பேதாமல்
பாம்பினஞ்சைப்பரிந்தேயளித்ததுவும்

மாதர்க்குமாளிகையில்வன்னிவளர்த்ததுவும்
முத்துமைந்தவாரிதனிலமிழ்த்திவிரதக்காளினைத்து
பொய்சூதாயெங்களைப்புவினையவர்வனத்தினதும
துச்சாதனன்சபையிலதுகிலைபுரிந்ததுவும
பிறந்தநச்சுப்பொய்கைபுதுசாலசமைத்ததுவும்
துறந்துசபிக்கவென்றுதுருவாசர்வந்ததுவும
மற்றுமவர்செய்தவன்கொடுமையாலேம்
சற்றுத்தளராமலெங்காத்துத்தபரித்தீர்
தந்தையருநீயேகாண்சற்குருவும்நீயேகாண்
குந்தியருந்நீயேகாண்கொண்டல்வண்ணாயெங்களுக்கு
காலுதிக்குந்த அப்பாத்துநடப்பீரிருப்பீர்காண்
மேலுமிருப்பீர்மேதினியிற்றுணிருப்பீர்
ஆருமறியாமலாலிலைமேற்பள்ளிகொள்வீர்
பாருலகையுண்டுபடைப்பீருலகளப்பீர்
கோலமெல்லாமெடுத்துக்கோலமயல்லாது
ஞாலமதிலுன்னையல்லாலெப்பதுவுமிலைமுன்போ
ஏதாதிருக்கத்துளத்தனைபோனிஸ்தாரம்
சூதாடுவருடையசூஸ்திரத்தையாரறிவார்
கண்ணுக்குள்பாவைபோலேகலந்திருந்தகாரணரே
விண்ணுக்குள்தேகசலம் மேதினிக்குளாக்கிவைத்த
கர்த்தமுனையும்முடையகாவலாலியிருந்தோம்
சித்தமேயுமையைவிட்டுநிமிஷமிருப்போமா
என்னமொழிபேசினீரெம்பெருமாளென்றுதர்மர்
பன்னுமேமற்றுமின்னபச்சைமுகிலமணியரோ
அட்டதிக்குந்தானறியஐவர்தனையெப்போதும்
விட்டுப்பிரியாதமேகவண்ணர்தன்னைவிட்டு
மண்ணாசையாலேமறந்தார்களென்றுசொல்லி
விண்ணோருவானவரும்மேதினியுஞ்சானைக்க
விருப்பமுடனக்கமேதினியையுண்டனவே
இருப்பதுவுமிலையினிஎவ்விதமானாலும்
திருவுந்திப்பூக்கோனேதிவ்யமலர்ப்பதத்தை
கண்டுவணங்கிஐவர்கைகட்டிவாய்புதைத்து
தொண்டுபணிந்தங்கள்செழுதுவைகுந்தமதில்
காத்திருந்தேவல்செய்யக்கற்பிக்கவேணுமையா
வீற்றிருப்போமுமதிடத்தில்மேதினியேவேண்டாங்காண்
அன்றுஅஸ்வத்தாமாவைஅச்சமரில்வைசுதாமய
வென்றுகீர்மறைத்துவிஜயனையுங்காத்தாயே
பாருலகிற்கஞ்சன்றன்பழிகாக்கநீர்தானும்
வீரன்சயிந்தனையும்வீமனுல்கொன்றாயே
சிந்துபதிசாபஞ்சிகையவழித்தாயே
எந்தவகையானுலுமசொன்பதுநாவில்
பாத்திபர்கள்நூற்றுவரும்பதினெக்குரோணிபடை
கொற்றிலைசேயார்மன்னவரையுந்தப்படையோர்தங்களையும

ஒருகுமாரர்தன்னி லொருவனுக்கும் பெண்ணுடையாய்
தீதில்லாத்தவமூர்த்தி செய்தஉதாரமதில
பார்த்திரையைவைத்துநல்ல பட்டாடையுமுடுத்தி
ஏற்றமுக்காடிட்டு எதிர்சென்றாரம்மானை
கோலஞ்சிறந்து குமாரர்களுடன்தான்கூடி
காலஞ்சிறந்துமவர் காரணங்களோமுடிய
குருமுனிவர்சாலில் குமாரர்களும்போய்ப்பணிந்தார்
பெருமையுடனிவள்தான் பெண்பெறுமோ ஆண்பெறுமோ
திருமுனியேசெப்புமென்று தெண்டனிட்டாரம்மானை
குருமுனியுந்தானகைத்து குமாரர்களைநோக்கி
வீறுகின்றஉங்கள்வசம் மெய்யாயழிந்திடவே
இந்தப்பெண்தன்வயிற்றில் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
முந்திப்பெறுவாளெனவே மொழிந்தனர்காணம்மானை
அச்சாபமிட்டு அருள்முனிவன்போனபின்பு
இச்சாபம்போகாமல் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
மாயன்குமாரர் வயிற்றில்விழுந்திடவே
ஐவர்குமாரரெல்லாங் கண்டுதுயரமதாய்
இருப்புலக்கைதன்னை எடுத்தங்கேபோயினர்காண்
கொண்டல்வண்ணர்முன்புவைத்துக் கும்பிட்டாரம்மானை
கண்டுதிருமால் கருத்தில்துயரமதாய்
மீண்டுகொல்லனையழைத்து மென்மையாணவாளரத்தால்
சல்லிப்பொடியாகத் தவிடுபொடிசெய்யுமென்றார்
அங்கப்படியாக அரத்தால்பொடியாக்கி
சிந்துபொடியுஞ் சிறுமணல்போலானபின்பு
அரத்திட்டுராவி அதிதறுகப்பொடியாய்
உதிர்த்துச்சிறுகணுவா யுச்சிதமாயமைத்தமென்றார்
கணுவையெடுத்துக் கடலிலேபோடுமென்றார்
அணுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் அலையோரந்தாவுமென்றார்
ஆமென்றறிந்துவிட்டார் ஆயனார்சொற்படியே
விளைத்தபொடியெல்லாம் மெல்லியுங்கோரைத்தாய்
உருத்திமுளைத்துமகா உன்னதமாய்த்தான்முளைத்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருளாலே
ஒன்றுமிச்சமான உருண்டகணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வந்துசிக்கியதே
அச்சமில்லாவேடனந்தமச்சந்தான்வாங்கி
சிறிக்கிழிக்கி இடங்கெடுத்தானிக்கணுவை
மிறிச்சுரந்தனிலே விருப்பமுடன்தான்சேர்ந்து
வைத்திருந்தான்வேடன் மெய்யாகஅம்புதனை
புத்திரரும்பார்த்துப் பூரித்துக்கொக்கரித்து
ஆற்றி[illegible] சென்று அணிவகுத்தாரம்மானை
ஊற்றிலேதான்முளைத்த உயர்கோரைத்தான்பிடுங்கி
அடித்துவிளையாட அனைவோருஞ்சம்மதித்து
நெருக்கியடித்து சிமிலத்தில்மாண்டுவிட்டார்

வருங்காரியமறியாமல் மதலைகளுமாண்டுவிட்டார்
விளையாடவந்திடத்தில் விதிவசமுமதான்சூழ்ந்து
இளையோரிறந்து கிடக்கிறதென்றுசொல்லி
கண்டபேரோடிக் கண்ணரிடத்தானுரைத்தார்
வந்ததொருதுருவாசன் மாமுனிவன்சாபத்தால்
ஆறுகவேணுமென்று அரியமுனிதானுரைத்தார்
பாரகவேயுமக்குப் பலித்ததேயச்சாபம்
ஆண்டபிரானும் அதுவொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சடங்கு சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
வைகுந்தஞ்சேர மனமுற்றாரம்மானை

விருத்தம்.

தம்பிமார்மகுடமன்னர் சகலருமவாறுமென்று
எம்பிரானருளிச்செய்ய ஏவல்கேட்டேதோவென்று
நம்பிநாராயணரோவந்தோம் நாதனேசரணமென்று
தம்பிமாரறியப்போறறிசாத்தகியாழ்வார்வந்தார், (௰௨)
இன்றதோர்மன்னர்தம்பி நிருபர்தன்முகத்தைநோக்கி
நன்றலர்ந்தகோபர் நானிலம்விட்டுக்காணப்
பொன்றிடவேணுமென்று புவிதனையாண்டுநீங்கள்
தென்றலங்காரம்போலச் செகத்தனில்வாழுமென்றார் (௰௩)
கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதோவென்று
தெரியவேவிவரங்கேட்கத் தேசிகரறிந்துநன்றாய்
அரியதோர்கலியன்வாரா னதால்வனத்திற்போனோம்
பெரியதோர்புவனமெந்தன் பேரனைச்செலுத்தி வாழும், (௰௪)
இப்படியிறையோன்சொல்ல ஏங்கியேமுகமும்வாடி
அப்படிச்சொன்னீராகி லடியருமவாறேமென்று
செப்பிடத்திருமால்தானும் தெளியவே யுண்மையாக
வைப்பினிலிருங்களென்று வனம்புகுந்தாரையா. (௰௫)

கதை

வனத்தில்தவமிருக்க மாயவனுந்தான்மகிழ்ந்து
சனத்துக்கிதவான தன்மக்களும்புத்திகளும்
சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
மெல்லியதோர்கானகமே விரும்பிமனதிலெண்ணி
சாத்தகியாழ்வார்க்குத் தனிமுடியுந்தான்தரித்து
நாற்றிசையும்போற்ற நம்மைப்போல்தானிரென்று
முடிமகுடந்தான்தரித்து முறைமையாய்நீயிருந்து
கொடியமால்வாழ்த்தி நீறணிந்தர்சாலவர்க்கு
மன்னரமைச்சர்களே மகுடமுடிவேந்தர்களே
வின்னமிலாதபடி மேதினியிலெல்லோர்க்கும்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுவணங்கிநிற்கும்
அன்னசுற்றமெல்லாமச்சமின்றித்தானிருங்கள்
காலங்கலியுகமாய்க்காரணமுந்தோன்றுகையால்
ஞாலங்கள்தானறியும் நம்முடையரூபமெல்லாம்
பொசியாதநட்புப் பொறுமையதுபாரில்நின்று

சிறுமைவருமெங்களுக்குத்தேவரீர்போறதினல்
என்றுமயங்கி யெழுந்துமன்னவர்தாமும்
நின்றுதலைகவிழ்ந்து நெடியோனைப்பின்றொடர்ந்தார்
தொடர்ந்தழுததம்பியையுந் துரைமக்கள்தங்களையும்
அடர்ந்துவாராதபடி அமர்த்தியேயச்சுதனர்
வானம்புவியளந்த மால்பதந்தானேநோக்கி
கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தனராம்
நாடுவிட்டுத்தேசம நன்னகரிதானும்விட்டு
கூடுவிட்டுத்தேன்குளவி கொட்டாதபாவனைபோல்
காடுகளைகண்டார் கண்ணனர்கண்ணலே
தேடுந்தவமீதில் சிவயோகம்நாட்டமதாய்
போழிவுகொண்டு புறப்பட்டாரம்மானை
ஊரருகாய்நின்ற உயர்ந்தமரங்களெல்லாம்
பூத்துச்சொரியும் புவனமுமிகத்கழையும்
காத்துவிசிறியதாய்க் காளாஞ்சிப்பூமியதாய்
மயில்கள்தொடர்ந்தாட வானரங்கள்கூத்தாட
குயில்களிசைந்தாடக் கொஞ்சுங்கிளிபேசிவர
புலிகளடிபணியப் பூதங்களாடிவர
கிளிகள்மிரண்டோடக் கீர்த்தனங்கள்தான்முழங்க
அரிகளடிபணிய அரியோனுந்தானடந்தார்
கரிகளடிபணியக் கரியோனுந்தானடக்க
கஸ்தூரிவாசனென்று கஸ்தூரிவந்துதொழ
வஸ்துவுக்குள்வேண்டினதோர் வஸ்தெல்லாம்வந்துதொழ
கறபூரவாசனென்றுங் கற்பூரஞ்சூழ்ந்துவரக்
நற்பூமலர்களெல்லாம் நாற்றிசையும்பூத்துநிற்க
அரவுயர்த்தோன்றன் பாதமரவுபணிந்தாட
இரவுபகலாகி யெம்பெருமாள்வந்தவிடம்
மேகநிறமேனியர்க்கு மேகம்பணிமாற
ஆகங்குளிர்ந்து அனேகநெடுந்தூரம்
வேந்துநெடுமால் வனமெல்லாமாராய்ந்து
கோந்துலவுசண்பகஞ்சேர் குளிர்ந்தவனச்சாலைகளும்
சந்தனமுங்கற்பகமுந் தருவும்பெருவனமும்
கந்தமலர்க்காவுங் கடம்பவனச்சிறப்பும்
ஆகவனுடாடாத ஆரணியமானதிலே
மாதவனுஞ்சம்மதியாய் மனதுமிகமகிழ்ந்து
நாலுதிசைகும்பார்க்க நடுவேயொருவிருட்சம்
ஆலுதித்துநின்ற அடவிதனைப்பார்த்து
இந்தவிருட்சமெங்கேயுங்கண்டதில்லை
அந்தவிருட்சம் அதுவேநமக்குநிலை
நிற்போந்தவசு நிறைவேறவேணுமென்று
கற்பூரவாசங் கலையாசனம்விரித்து
பொற்பூவும்வாசமும்போல் பொருந்திமனமொன்றாகி
அட்டாட்சரத்திலமர்ந்திருந்தார்மாயனர்

காட்டாற்றிலன்று நடுக்கடலிற்போட்டதொரு
இருப்புக்கணுப்பதித்த எய்ய அம்புதானெடுத்து
செருப்புச்செடிதாங்கி சீராவுந்தானெடுத்து
சிலையெடுத்தவேடன் சிற்றறிவாள்கைபிடித்து
கலைமான்கனைத்துக் கனவேடன்காடுசுற்றி
மான்மரைகள்தேடி வனத்தூடேசெல்லலுற்றான்
தேன்மருவுந்தாரன் திருவேங்கடப்பெருமாள்
ஆரணியந்தன்னில் ஆலமரத்தடியில்
தாரணியைவிட்டு தவசிருந்தகோலமதை
வேடனதுகண்ணுக்கு விளைந்துவந்தமானதுபோல்
அண்டர்பிரான்ரூபம் அவன்தனக்குமான்போலே
கண்டான்முடுகிக் கடுகிச்சரந்தொடுத்தான்
விட்டான்சரத்தை வேடனவன்மானெனவே
மார்புரளவாங்கி வல்வேடனெய்துவிட்டான்
சீர்மருவுமாயனுட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
பட்டுருவிஅம்பு பரிந்துமறுபுறமும்
தட்டுருவியோடத் தண்டாமரைப்பதத்தில்
மண்ணையுண்டமாயன் மயக்கம்வந்துபூமியிலே
வெண்ணெயுண்டமேனி விசனம்பொறுக்காமல்
மூச்சற்றமேனி முகமும்வெளுப்பேறி
பேச்சயர்ந்துகாலயர்ந்து பிறக்கினையுந்தோற்றாமல்
மானேயசைந்து தனியேகிடக்கையிலே
தானெய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலைவேடன்
பதையாதமர்ந்துதென்று பாங்குடனேஓடிவந்து
வதைபட்டமர்ந்துதென்று வல்வேடன்பார்ப்பளவில்
குதையம்புபட்டுருவிக் கோபாலர்தான்கடந்தார்
இதைவந்துபார்த்து ஏமாந்துவல்வேடன்
கதையோகதைப்பயனோ காலத்தின்வல்வினையோ
விதியோவிதிப்பயனோ பிர்மாவின்கற்பனையோ
மதியோமதிமயக்கோ மகாதேவர்கற்பனையோ
ஏதோவிதிப்பயனோ எம்பெருமாள்தன்மீதில்
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
மானென்றெனைமயக்கி வந்தவிதிவசமோ
தானென்றுலகளந்த தம்பிரான்மானெனவே
பொய்மான்போல்வந்த புதுமையறியாமல்
மெய்மானென்றெண்ணி விரும்பிநானெய்துவிட்டேன்
என்னெஞ்சோஎன்செயலோ ஏதென்றறியேனான்
முன்செய்ததீவினையோ முகுந்தர்மேலம்புபட
வஞ்சனைகளல்ல மனதறியவந்ததல்ல
கஞ்சனைமுன்வென்ற கார்வண்ணனொன்றறியேன்
பாவியாயானேனே பச்சைமால்நாரணர்க்கு
தீவினைகள்செய்தேனேசென்மமென்னசென்மமினி

என்றுசிலைவேடன் ஏங்கிவிழுந்தலறி
குன்றுதவரிக் குலையத்தில்வீழ்ந்தாற்போல்
அலறி அபயமிட்டு ஐயோசிவனேயென்று
கல்லிலேகாணவுறாது நானமூதான்வல்வேடன்
வில்வேடன்றனமுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலா
வல்லவேநீயும் மலையாதேயென்றுசொல்லி
அழுதவனைத்தேற்றி அரவணைத்துவாகிவனையே
தொழுதவனும்வந்து நாரவந்துதெண்டனிட்டு
எக்கன்பிரானே எளியாற்கெளியவனே
உந்தன்மலர்ப்பாதமதில் ஊடுருவிஅம்புதைக்க
எய்தேனேபாவி எழுநரகில்வீழ்வேனே
மையழகுமேனியிலே வடுவுவரக்காரியமேன்
வைபுபடமேனியிலே வடுவாவேஎய்தவொரு
அம்புதொட்டகையை அறுத்துமுன்னேவைப்பேனன்
அன்றுலகையெல்லாம் அளந்தபாதமல்லோதான்
சென்றுதிசைநான்முகனுர் தேடும்பதமல்லவோ
அகலிக்குமோட்சம் அளித்தபாதமல்லவோதான்
புகலரியகங்கை புரிந்தபாதமல்லவோதான்
பேசுமுருவசியாள் பிறந்தபாதமல்லவோதான்
பூசுரருந்தேவர்களும் போற்றுபாதமல்லவோ
வேடனிவைசொல்ல வெகுண்டமுகமாயனும்
தோஷமில்லையுன்பேரில் சும்மாமலைபாதே
முன்னாளில்நீயும் மிகுந்ததொருகாபியென
அங்காளில்நீயிருந்தாய் அப்போதுயெய்துகொன்றேன்
முன்னுட்பழிவாங்க எய்துகொண்டாயவில்வேடா
இந்தபுவியில் இப்போதுவந்தோம்நாம்
நமக்குமுடிவிதுகாண் நல்வேடாசொல்லுகிறேன்
சுமக்குங்கலியுகத்தில் துன்பம்வருமென்றுசொல்லி
வைகுந்தம்சேரவென்று வந்தோம்வனத்திலேதான்
கைகொண்டெறிந்த சணைக்காலில்தைத்ததுகாண்
முடியுஞ்சரியாக முடிந்தவிதிப்பயனால்
மடியஉயிரிறந்து வைகுந்தம்போய்சேர
போறதறியாமல் புலம்புவரோநீவேடா
வாரவிதிவந்தால் மாட்டேனென்றால்விடுமோ
வந்தவிதிவந்துதென்றால் எந்தவிதமானாலும்
இந்தமயக்கமிதை யிப்போதேவிட்டுவிடு
உன்செய்திபார்க்கில் உன்மீதில்குற்றமில்லை
என்சேதிசொல்லுகிறேன் இதவாயுதவிசெய்வாய்
நல்லதென்றுவேடன் நாரணனைத்தண்டணிந்து
சொல்லுமென்றுவாய்புதைத்துச் சோம்பிமுகம்வாடி
வாட்டமுடனின்று வல்வேடன்தான்கேட்க
நாட்டமுடனாயன் நம்பெருமாளேதுசொல்வார்

வாராய்நீ வேடா மன்னுபுகழ்ப் பஞ்சவர்கள்
தாராரும் அத்திபுரம் தர்மருந் தம்பியரும்
சீராகவாழுஞ் சிறந்தநகர் தனிலே
நேராகநீபோய் நிமிஷத்தி லுண்மையதாய்
தர்மர்நகுலன் சகாதேவன் கேளாமல்
மவுனவெளிதனிலே வாராமல்நீ காணும்
வீமன்விசையனிடம் விளம்பிலாயென் செய்தி
தர்மரவர் சொன்னதுவாய் சாற்றுமென்று தானுரைத்தார்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவந்ததென்றுசொல்லி
கூறவென்றுசொல்லிவிட்டார் கூர்வேடன் தன்னிடத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு அசந்துசிலைவேடன்
இவ்வசனங்கேட்டு இராகவனைத் தெண்டனிட்டு
வழிகூடித்தானடந்தான் மனதிடைந்துதான்வேடன்
பழிபாவம்வந்ததென்று பயந்துதிசைநோக்கி
காடுகடந்து கருமலையுந்தான்கடந்து
நாடுநகரிசென்று நன்னகரிடையேபோய்
நாலுதெருவும் நடுத்தெருவுந்தான்கடந்து
கொலுவுமரண்மனையுங் கொற்றவர்கள் வாழிருக்கும்
கோட்டைதனில்சென்று குருகுலத்தோர் தங்களுடன்
வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விசையனிடம்
அச்சுதனார்சொன்னதொரு ஆச்சரியமுள்ளதெல்லாம்
உச்சிதமாய்வேடன் உரைத்தான்காண் மன்னவற்கு
அந்தமொழி தருமர் அறியாமலென்றுரைத்தான்
இந்தமொழிகேட்க என்செய்வோமென்றிவர்கள்
வேடனைத்தான்போமெனவே வீமன்விசையனுந்தான்
நாடனருந் தர்மரிரு தாள்தனிலே பணிந்து
விதியோ விதிமயக்கோ மேகவண்ணரிப்போது
அதிசயமாஎங்களுக்கு ஆளனுப்பிவைத்தசெய்கை
ஏதோதெரியாது இதுபுதுமைதான்கேட்போம்
சூதோ அவருடைய சூட்சமோ கற்பனையோ
தம்பிநகுலன் சகாதேவன் தன்னுடனே
உம்பரோயுந்தனுக்கு உரையாமலிச்சேதி
அண்ணருக்குமெந்தனுக்கும் அனுப்பிவைத்தகற்பனைதான்
எண்ணமென்னசாமி இனிமேல்கருமமென்ன
என்றுவிசையன் இவ்வசனந்தான்கேட்க
மன்றுபுகழ்தர்மர் மயங்கிமனமிடைந்து
தம்பிரானவர் சகாயந்தானிப்போது
எம்பிரான்கற்பனைக்கு என்னவென்றுசொல்வேனென்
காரணமாய்க்காணுதிங்கு கார்வண்ணர்தன்சேதி
நாரணனார்சொற்கேட்டு நடந்தோமிதுவரையில்
என்னபிழைவந்தாலும் ஏதுவகையானாலும்
சொன்னமொழிதப்புவரோ சோதனைகாண் தம்பியரே

எப்படியோசித்தம் எம்பெருமாள்தானினைவு
அப்படியல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்
சொற்படியேநாமும் தொண்டுபண்ணியேதிரிவோம்
விற்பிடித்தசேவகனே வீமனேயுங்களைத்தான்
வலுவுடையராகையினால் வரச்சொன்னாருங்களையும்
மெலியுடையராயிருந்து வீரியத்தைவாங்கிவைக்க
வரச்சொன்னீர்நீங்கள் வழிதுணையாய்க்கேட்பதற்கு
தரச்சொல்லுதுவாரகையைய நானகலகின்றுவிடும்
அகலகின்றுகாரியங்கள் ஆசாரமாய்வணங்கி
சகலகலையறிந்த தாமோதரனிடத்தில்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
செயம்போலிருவருமே செண்டணிட்டாரம்மானை
நடந்தார்வனந்தனிலே நாரணனைத்தான்தேடி
தொடர்ந்தார்வனங்களெல்லாஞ் சோலையிலேவந்துகண்டார்
சந்தனச்சோலையிலே தனித்தாலின்கீழேதான்
அத்தருணமங்கே அழுதுபரிதாபம்
தோற்றுதுகாணென்றிருவர் துவளநடந்தேடி
மாற்றலரைவெற்றிகொள்ளு மன்னரிருபேரும்
அந்தவனந்தனிலே அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
இந்தவனமொன்றிசைத்தோடிவந்துநின்று
வந்தார்களாலடியில் மன்னரிருபேரும்
செந்தாமரைக்கண்ணர் இயங்கிமுகம்வாடி
கண்ணருந்தான்மணமீதில் காயத்துடன்கிடக்க
கண்டார்விழுந்தார் கதறியபயமிட்டார்
விண்டார்மனத்துயரால் விண்ணுமண்ணுந்தானதிர

விருத்தம்.

ஐயாகோராமராமா ஐவரைப்பிரிந்துகானில்
மெய்யதுபுழுதிதாவ மேனியுங்திதமும்வேறாய்
வையவும்வசமோவுந்தன் நாமமுமறந்துநாங்கள்
உய்யவோயினிமேற்பாறி லுண்ணவும்வேணுமோதான்
காயமும்வருமோவெங்கள் கண்ணுக்கண்ணான கண்ணா
ஞாயமுமிதுவோஐயா நாங்களுஞ்சகிக்கப்போமோ
மாயமாயெய்ததாரோ மாயனென்றறிந்திலாரோ
ஆயனேயெய்தாற்சொல்லும் அவனுயிர்கொல்வோமென்றார். ()

வேறு.

பார்ப்பார்விழுவாரெழுந்திருப்பார் பழியேகுலையோமுடிந்துதென்பார்
கேட்பார்திருமால்முகம்பார்ப்பார் கெதியோவிதியோமதியென்பார்
ஏற்பாரிது தான்செய்தபிழை செய்தார்சொல்லுமித்துயரங்
சார்ப்பார்திருமால்தனைநாளுங் கயிலைக்கடவுளவர்தாமே. (௰அ

கதை.

என்றுபுலம்பி இருவருமேதானழுது
குன்றுமலைபோலே குதித்துவிழுந்தழுது

அழுதுபுரண்டுருண்டு ஐயோஅபயமென்று
புழுதியின்மேல்விழுந்து புலம்பிப்பரதவித்து
பூமியதிரப் புவனமெல்லாந்தானதிர
சுவாமியுந்தன்மீதில் சாக்கொடுக்கவல்லவரார்
தேவாசுரர்களோ திக்குள்ளபாலகரோ
மூவரோஅந்த முனிவாரக்கர்களோ
யாவரோஎய்தவர்க ளடுத்தேயழித்திடுவோம்
தேவரீர்தப்பாமல் செப்புமென்றாரம்மானை
கூர்பகழிவிட்டவனைக் கொல்வோங்காண்சொல்லுமையா
அவனையிலம்பா லவனையழித்திடுவோம்
எந்தவிதஞ்சுவாமி இடையூறுவந்ததென்று
அந்தமுள்ளவீமன் அருச்சுனனுந்தான்கேட்க
சுந்தரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவார்நல்வசனம்
வீறுபுகழ்வெற்றியுள்ள வீரருமிருக்க
பாருலகிலுள்ளோரும் பராபரங்கள்ளுமேவாரும்
ஆருமென்மேலேதான் அம்புதொடமாட்டார்கள்
கேளீரருச்சுனரே இலேசமதைவிட்டுவிடு
மீளாவலுவீமா விசாரங்கள்வேண்டாங்காண்
காலங்கள்தான்முடிந்த கற்பனையுந்தோற்றாமல்
ஞாலங்கடந்து நற்றவசுதானிருக்க
சீலமுடனுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்லி
ஏலவந்துகானகத்தில் இருப்போந்தவசெனவே
நாமொன்றுதானினைக்கநடுவிருந்தான்தன்செயலால்
தாமொன்றுந்தோற்றாமல் சாதகமாய்க்கூடவின்று
இந்தவுடலுயிரும் எப்பேதுந்தான்தனதாய்
சொந்தமெனப்பூவுலகில் சுமந்தலுத்தாய்காலமெல்லாம்
மெய்யென்றுதாமிருந்தோமே மேதினியேயுண்டெனவே
பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோர்தான்கேளீர்
மோசம்வருவதற்கு முன்னறியநம்செயலே
பாசம்பிடித்திழுத்தால் பார்க்கவிளக்குமுண்டோ
நாசம்வருங்காலம் நல்லறிவுபோய்விடுமோ
நேசம்விளையாட்டாய் நினைவுதடுமாறிவிடும்
வல்லமையாலே வாழ்வதுண்டோபூவுலகில்
நல்லவர்களீங்கள் நமக்குதவியாகவந்தீர்
பயிருமொருவேலியதாய்ப்பஞ்சவர்கள்தன்முதலாய்
உயிருமுடலதுபோல் உறவாகித்தாமிருந்தோம்
இப்போதுவந்த இடையூறுகானகத்தில்
செப்பமுடன்வேடன் சிலையெடுத்துமானாத்தி
ஒப்பமுடன்வந்திடத்தேஓடிவந்தமானதுபோல்
என்னுருவமான்போல இருந்தபடியாலே
சின்னுருவவேடன் வில்பிடித்துவெய்துவிட்டான்
வந்துவிழுந்தான் மன்னுவின்னுந்தானதி

விழுந்தழுதவேடனைத்தான் விரைவிலருசுனைழைத்து
அங்கேயனுப்பிவைத்தேன் அந்தாங்கமாயுமக்கு
இங்கேநீர்வத்தீர்என் துயரந்தீர்ந்திடப்போ
அம்புபட்டவேதனையை ஆற்றமுடியாது
வம்புபடாத்தேலம்வடுபெட்டிருக்காது
ஆணிநரம்பு அறுபட்டுத்தான்போச்சு
பேணிபெனைப்பார்த்துப்பிழைப்பிக்கவல்லீராய்
காயத்தைப்பார்த்துக்களைநரம்புதான்பார்த்து
நேயத்துடனேநோகத்தாணிறுத்தி
சோதித்தப்பாருமென்றுசொன்னரேமாயவனர்
ஆதித்தன்போலேஅர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
உள்ளமுருகியொருஉடம்பெல்லாம்புண்ணுகி
கள்ளருந்தான்தர்மர்மொழிகடிந்துரைக்கமாட்டாமல்
கல்லாய்மரமாய்க்கருத்தசைந்துநின்றார்கள்
எல்லாவிதிவசமாய்இப்படியோசீங்களெல்லாம்
நடந்தோகரிமெய்க்காயிருந்தகோலமென்ன
கிடந்தோர்தனியேவிட்டவரவேபயந்தீர்
போதாதோவிவ்வளவுதுமையதிசயங்கள்
காதாரக்கேட்டோமேகண்ணாரக்கண்டோமே
இனியார்சகமக்குஇளைப்பறவேளையிலே
தனியேயினிமாளச்சங்கரனார்கற்பனையோ
துகையாயிருக்குதுகாண்தம்பியரேயிங்கெனக்கு
வகையாயிருக்குதுகாண்வந்திருவர்கைதாரும்
கைதாருமிப்போகலையலைந்துபோகுதுகாண்
மெய்சோர்ந்துஇங்கேநான்விழுமுன்னேகைதாரும்
இப்படியேசொல்லஈடழிந்துமெய்சோர்ந்து
அப்படியேநின்றார்கள்அர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
போகுதடாசீவன்புண்ணுக்குலையுதடா
ஆகுதடாசீவன்அருச்சுனரேவீமாகேள்
காயம்விழுமுன்னேகையாயுதத்தாலே
நேயமாய்த்தூக்கிசிலத்தில்வைக்கமாட்டீரோ
ஆபத்தைத்தாங்கக்கும்ஐவரென்றுசொல்வார்கள்
தாபப்படுகையிலேதான்பார்த்துநிற்பீரோ
நிமிஷம்பொறுக்காதுநிர்ச்சீவனாகுதடா
சமையமடாவீமரேதம்பியருச்சுனரே
என்றுமன்றுமாயன்இப்படியேசொல்லுகையில்
நின்றஅருச்சுனனும்நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள்தெண்டாயுதமுஞ்சனுவையுமேநீட்டலுற்றார்
அங்கேயதுவழியாயவர்கள்பலம்வாங்கிவைத்தார்
தண்டுந்தனுவுந்தானெடுக்கமாட்டாமல்
மீண்டுமனமிடைந்துவிள்ளாமனுள்ளிடைந்து
ஒருத்துப்பலங்குறைந்துஉள்ளசைந்துமெய்சோர்ந்து

மறந்துமொன்றுபேசாமல்வலுவிழந்தசிற்பளவில்
கறுத்ததிருமேனிகாயாம்புமேகவண்ணர்
வெறுத்துப்புவியைமெய்மறந்துகாதயர்ந்து
எங்கெங்குந்தானாகிஇருந்ததோரெம்பெருமாள்
பொங்குபுகழ்வைகுந்தமபோய்புகுந்தார்மாயவனார்

விருத்தம்.

நீலம்பறந்தவிழிசொருகிநெருப்பும்பறந்துநீர்மேலாய்
கோலமபெரியவுடல்வேர்த்துக்கோழையுடனேசிலேட்டுமமும்
ஆலம்பெரியமிடறிறுகிஆவியொடுங்கியறிவசைந்து
சீலம்பெருகும்வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாருயர்ந்தார்செகத்தைவிட்டு (௰௯)
விட்டுப்பிரிகதிருமாலைவீமன்விசையன்றானெடுத்து
தெட்டுப்புவியிலுள்ளடக்கித்துயரத்துடனேவிழுந்தழுது
கட்டுப்பிரிந்தாரெனவேங்கிக்காணந்தனேயேவிட்டகன்று
பட்டுப்பறந்தஆபுதைத்தைப்பதையாதெடுத்தார்தலைமீதில். (௨௰)
மாயனேயிழந்தோமென்றுமனமெல்லாமிடைந்துபுண்ணாய்
தூயதோர்தருமர்கேட்கச்சொல்லுவோம்வாருமென்று
ஆயுதந்தலைமேல்வைத்துஅருச்சனன்வீமன்றானும்
நேயமாய்க்கானம்விட்டுநிமிஷத்தில்வருவதானார் (௨௧)

கதை.

சீரானவைகுந்தந்திருமாலுஞ்சேர்ந்தபின்பு
பேரானபார்த்தன்பெரியவலுவீமனுமாய்
மன்னரிருபேரும்மாயவனார்தம்முடைய
பொன்னடியில்வீழ்ந்துபுரண்டுபுரண்டழுது
மண்மேல்விழுந்தழுதுமாயோனேக்காணாமல்
விண்மேல்முகம்நோக்கிமெய்சோர்ந்துநின்றழுதார்
நின்றுநின்றுதான்துதிப்பார்நிலைதளர்ந்துதான்சோர்வார்
மன்றலருமாயோனைவாரியெடுத்தேவிசையன்
அச்சுதாபூமிகசந்ததேநாங்களுமே
மைத்துனரேயென்றுவயற்றிலறைந்தழுதான்
மெய்ச்சுடரேரூபவெளியேவெளிமயக்கே
நச்சரவில்பள்ளிகொள்ளும்நாரணரேயிப்போது
அச்சமில்லாதெங்களுக்குஅலைச்சல்வைத்துப்போனீரோ
மாயத்தால்சூதாடிமண்ணிழந்தஅன்றுமுதல்
பாயத்தார்செய்யுந்தருக்கையழித்தோனே
தாயும்புரைக்கழுவில்பதறிதான்பாயாமல்
தொடர்ந்துவரிவண்வரகிதோயகத்தில்மாயவனே
அடர்ந்துகழுவிருந்தஅடையாளங்காட்டினேயே
பார்த்திபர்களதன்சபையில்பாஞ்சாலிதன்னையங்கே
ஏற்றதுகிலுரியஎம்பெருமாள்காத்தீரே
பாராகவென்னிடத்தேர்ப்பாகனாய்நின்றுமே
போரும்நூற்றுவரைப்பொருதிபிகவென்றீரோ
தனியாமலெங்களுக்காய்த்தரணிதனில்காத்தீரே

இனியாரெமைக்காப்பாரென்றழுதானேவிசையன்
எமகேயினிக்காணபோமெப்பிறப்பிலும்மையென்றார்
அங்கேவருதேவாமனாயஐவருமேயும்மிடத்தில்
இப்படியாய்நின்றுஇவர்கள்புலம்புகையில
தப்படியுஞ்சலருஞ்சங்கீதச்செயகண்டி
தம்பூறவீணைசரமண்டலமுழங்க
கிம்புருவர்கின்னரமுங்கருடநாதமுமாய்
பூந்தேருஞ்சங்கீதமும்பூவையருமாடல்செய்ய
வாழும்பெருமாள்வைகுந்தலோகமெல்லாம
ஆளும்பெருமாளேஅச்சுதன்வாராரென்று
முழங்குதுகாண்சத்தமென்றுமுனிவர்மிகக்கொண்டாடி
காராருமேனியனைக்கமலமுகத்தோனை
சீராருஞ்சிங்காரத்திருவுறையுமார்போனை
வேதாவின்தந்தைதன்னைவிண்ணவர்கள்கோமானை
சீதைக்குநாயகனைத்தெய்வசிகாமணியை
மேகவண்ணமேனியரைவிடைகொள்ளவேணுமென்று
தாகமுடனோடிவந்துதாங்கள்கண்டார்மாயவனை
ஆரணியந்தன்னில்அருந்தவத்தோர்சொல்லுமொழி
பூரணமாய்நெஞ்சில்பொருந்தியிருவருக்கும்
காதாரக்கேட்டுக்கலக்கமிகத்தெளிந்து
பாதாரந்தன்னில்பதமலர்கள்தான்தூவி
சேர்ந்தார்வைகுந்தருசெயகண்மாலென்றறிந்து
பூந்தேனொழுகும்புட்பவனச்சோலையிலே
நல்லடக்கம்பண்ணிநமஸ்கரித்துமுக்காலும்
வல்லதொருமாயவர்க்குவாகாகவேவிசையன்
செய்யுஞ்சடங்குஞ்செய்கருமந்தான்முடித்து
கையுங்குவித்துக்கடுகிநடப்பதற்கு
வீமன்விசையன்வில்லுதண்டுதானெடுக்க
தாழமபலமில்லாமல்தலையிலேதான்சுமந்து
வந்தவழிநோக்கிவருகின்றவேளையிலே
அந்தவழிகடந்துஅப்பாலும்போகையிலே
ஆடுகளைத்தான்மேய்த்துஆயனுந்தானேபோறான்
வேடுவர்கள்கண்டுவிரைந்தெடுத்தாராடுகளை
அப்போதிவையர்ச்சுனனேவீமரென்று
இப்போதர்ச்சுனனேயிருவாநீபோகையிலே
ஆடுகொண்டுபோகையிலேஅய்யாஅபயமென்று
நீடும்புகலமாயனையேகொணகமுறைய
கொள்ளைகொண்டார்வேடன்கூகூவெனவிடையன்
துள்ளிவந்துசொன்னான்துடிவீமன்பார்த்தனிடம்
இடையனிவைசொல்லஇவர்கள்மனமிடைந்து
நடைசெய்தவேடரையுந்தான்பொருதவேணுமென்று
வீரத்துடனேவீமன்விசையனுமாய்

கோரத்துடனேவந்துகொல்லவென்றுவேடர்தனை
தாந்துபுகழ்வீமனதான்வெகுண்டுவேடர்தன்மேல்
ஏற்றரியதண்டைஎடுக்கவலுமையுற்று
பாரியிடும்பனையும்பகசூரன்றனையுதைத்து
வீரக்குரைந்ததுவுமவேடர்மெலிவுற்றதுவும்
கண்டுசிலைவிசையன்கனக்கமிகவெகுண்டு
விண்டலமேவேடர்தன்மேல்வில்லெடுத்தாரம்மானை
எடுத்தவில்லைதானிடத்திலேற்றவலுமையற்று
கடுத்தசிலைவிசையன்கலங்கினனம்மானை
காண்டாவனத்தைக்கனலுக்களித்ததுவும்
மீண்டுபொருதவரைமுக்கோடிதானவரை
வென்றவிசையனுக்குவேடரெதிரானதுகாண்
அன்றுகலியன்அவனுருபமானதுவே
வீமன்விசையன்வேடருடன்தான்பொருத
சேமமுடனாயுதங்கள்இல்லாமல்நின்றதுதான்
வேடரறிந்துவெகுண்டுசினத்தெழுந்து
சாடவேவீமனையுந்தம்பிவிசையனையும்
போடவெகுண்டுபுறங்காட்டிப்போகலுற்றார்
ஊடழித்துவேடர்ஒருமிக்கஆடுகளை
ஈடழித்துச்சேர்த்துஇடையனையுந்தான்பிடித்து
பாரில்துவாரபுரிபட்டணமுங்கொள்ளையிட
காரில்புனவேடர்கருதியேவார்த்தைசொல்லி
சீரில்சிறந்தசிறைபிடிக்கவேணுமென்று
ஊரில்புகுவதற்குஉச்சாகமாய்ப்பேசி
போனார்கள்வேடரென்றுபோவிசையன்வீமனுமாய்
கூறுமலென்றுங்குறுகிமனம்புண்ணாகி
வீறானஐவரென்றுமேதினியில்நாமிருந்தோம்
எண்ணமெல்லாம்போச்சேஎன்றுமனமுருகி
கண்ணரிடபட்டணமும்காவலழிவதுவும்
என்னவென்றுசொல்வோம்எம்பிரான்கற்பனைக்கு
வின்னமொன்றுவாராமல்வின்னமேவந்ததென்றால்
ஆதிபிரானானஅச்சுதற்குமோராது
பாதிபிறையணிந்தபரமனுக்குமோராது
நமக்குவலுக்குறைந்துநாணின்றோமாமாகில்
சுமக்குமபழிபாவமதோஷமிகவுண்டாகும்
அண்ணருக்குஞ்சேதிஅறியவுரைக்கவென்று
தருமருமவீமன்தம்பிஅருச்சுனனும்
ஏங்கிமுகம்வாடிஇடைந்துவழிகூடி
தாங்கிடாதிடுவார்தானேவிசாரமுடன்
அத்திபுரஞ்சென்றுஅண்ணரையுங்கைதொழுது
சத்தியுள்ளவீமன்தனஞ்செயனுமேதுசொல்வான்
குருகுலத்தலைவனாங்கோபாலர்வாழ்த்தருளி

வருங்கருமஞ்சொல்லிவாரமாய்த்தானிருந்து
ஆகிராயனைற்கு ஆபத்துவந்துதென்று
செய்திசொல்லக்கேட்டுச்செயதிதனையறியீர்
பேசவென்றருணிசைந்தபுண்ணியரேநீர்கேளீர்
காவெங்குந்தேடிக்கானகமெல்லாந்திரிந்து
வனமுமவனுந்திரமுமலையும்பலதேடி
புனமும்புகுந்திபுந்திபூத்தோனைக்காணமல்
தேடித்திரிந்துஒருசெண்பகப்பூங்காவனத்தில்
காடித்திருமாலேநங்கள்கண்டோமண்ணலே
அம்புபட்டலோகம்அளந்தசொருபாதமதில
வம்புபட்டுமேனியடிமெலிந்துநொந்து
மெய்க்கூர்ந்தான்வெளிரிமேனியெல்லாம்புண்ணாகி
பொய்க்கூர்போலேபூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
கண்டவுடனேசதறிவிழுந்தழுதோம
புண்டரீகமேனியனார்போதகமாயத்தானமர்த்தி
என்னையெடுத்து இருக்குமென்றார்கோபாலர்
பின்னைநினைவுகொண்டுபேசாமல்நாங்கள்நின்றோம்
நின்றதையும்பார்த்துகொடியோனும்பூருவத்தில்
நன்றிசெய்தபேச்சும்நடத்துகின்றசொல்முறையும்
உடம்புருக்கச்சொன்னஉத்தரங்கள்தான்கேட்டு
குடங்கவிழ்ந்துநீர்ப்பிரிந்தகும்பமதுபோலாகி
தேவரீர்சொன்னமொழிசெய்திதனைமீறாமல்
நாவுலர்ந்துநின்றோம்நாரணாநம்பாமல்
கருத்தறிந்துமாயன்கைதரவுஞ்சொன்னார்காண்
உருக்கறிந்துநாங்கள்ஒன்றுமறையாமல்
நின்றோமபெருமாள்நினைவதனைநம்பாமல்
குன்றுமனதுகுன்றிமனம்புண்ணாகி
அந்தநினைவறிந்து ஆயுதத்தைநீட்டுமென்றார்
எந்தவிதமென்றுஎண்ணிஎங்களாயுதத்தை
நீட்டியிருபேரும்நின்றோமதுவழியாய்
வாட்டிவலதுமைவாங்கிவைத்தார்மாயவரும்
பலங்குறைந்துநாங்கள்பேசஇருக்கையிலே
கலங்கிவிழிபுரட்டிகண்ணருந்தான்மெய்சோர்ந்து
பாசங்கலங்கிபதறிஉடல்வேர்த்து
வாசகமப்பழமண்ணில்வைகுந்தஞ்சேர்ந்தனர்காண்
சென்றுமலர்ப்பாதந்தீண்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
அடக்கிச்சடங்கனைத்தும் அலங்காரமாகவேதான்
முடிக்கிச்சடங்கனைத்தும்முடித்துவந்தோமண்ணலே
வந்தோம்வழிகூடிவாடிமனதிடைந்து
அந்தவழியிலொருஆயனுந்தான்ஆடுவிட்டு
மேய்த்துவருகையிலேவேடாபுதுக்காடெடுக்க
பார்த்துநீபோநீரோபார்த்தரேவீமசேனே

அபயமபயமென்று ஆயனுந்தான்கூவெனவே
உபையமெனச்சென்று ஓடிவந்துவேடருடன்
தண்டிப்பொருசோளன் தாடாளவேடருடன்
மிண்டிப்பொருதவேகியே வந்தார்காண்
தரிபட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
அரியிட்டசாபமென்று அறிந்துவலுக்குலைந்து
முரிபட்டுவந்தோம் முதுகுப்புறங்காட்டி
தெரிபட்டுவந்துமக்கு செய்தியெல்லாந்தானறிய
என்றிருவர்சொல்ல ஏங்கியேதருமருந்தான்
குன்றுதிர்ந்துவீழ்ந்தாற்போல் குதித்துவிழுந்து
முகத்திலறைந்தழுது முடிகுலையத்தான்வீழ்ந்து
வயிற்றிலறைந்துகொண்டு மண்மேலேவிழுந்தழுதார்
வாழ்வேயெவரும் மதியாமணிவிளக்கே
தாழ்வேதுஎங்களைத்தான் தாமறுப்பாரோதான்
வருந்தாதருந்தவமே வர்ணமணிவிளக்கே
பிரிந்தேதானிங்கிருக்க பிரபலமோநாயகமே
பூலோகநாயகனே புவனமளந்தோனே
சாலோகசாமீப சாரூபதேசிகனே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எவ்வுயிர்க்குந்தானுனை
வள்ளலேயும்மைவிட்டு மறந்திருக்கக்கூடுமோதான்
அழகுதிருமேனியனே ஆபத்துக்காத்தோனே
களபமணிமேனியனே கண்ணேயென்றழுதார்
துளபமணிமார்பழகா சுகந்தமணிதிண்புயனே
புளகமதமோகனனே பூபாலர்கோபாலா
தூதுசென்றஎங்களுக்குச் சூதணிடமாக
தீதுகொண்டநெஞ்சன் துரியோதனன்றனையும்
பாங்குடனேகொலைப் பகைமுடித்துஎங்களுடன்
சாங்கமாய்நின்று தளமுமவன்சேனையெல்லாம்
கர்னன்சகுனிமுதல் காவலர்கள்நூற்றுவரும்
மன்னவர்களெல்லாம் இறந்தாளங்களிலே
மடிந்துவிழுமட்டும் வராகமாய்நின்றீரோ
முடிந்ததோகாலம் முகில்வண்ணவுந்தனுக்கு
மாறுகொண்டஐயாநீர் வைகுந்தம்போம்போது
கூடுகின்றவெங்களையும் கொண்டுசென்றாலாகாதோ
வாலிதனைக்கொன்ற மாயவனேயும்முடைய
கோலத்திருவழகை குறித்தென்றுகாண்பேனோ
ஈரைந்துசென்னி இராவணனைவெஞ்சமரில்
போரஞ்சாவீரனையும் பொருந்திமிகக்கொன்றாயே
வாய்த்தஅரக்கர்குல மாளவேவேரறுத்து
எத்ததிருக்கோலம் என்றுநான்காண்பேனோ
தொடர்ந்துஇரணியனைத் தூணிலுதைத்தாயே
அடர்ந்துகொன்றகோலமென்று ஐயாநான்காண்பேனோ

எங்கேயினிகாண்போம் இவ்வுலகிலும்மையுந்தான்
அங்கேவைகுந்தம்வந்து அருகிருந்துகாண்போமோ
என்றுசொல்லித்தருமன் இருந்தார்மனமிடைந்து
நின்றநகுலன் நெடுமாலைத்தானினைந்து
குந்திவிழுந்தழுது கோவென்றழையமிட்டு
பத்திகலங்கிப் பதறிஉடல்வேர்த்து
விழுந்துபுரண்டழுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
செழுந்திருவார்மாயவரோ சினேகம்பிரிந்தோமே
விந்தைமலர்ப்பாதமதை மேதினியில்காண்போமோ
அந்தமுள்ளமாலே அவனியளந்தோனே
அரிகேசவமுகுந்தா ஐயாவுனைப்பிரிந்து
சிரியாரோபூவுலகில் தேசத்திலுள்ளோர்கள்
பரிபாசம்பண்ணுமட்டும் பஞ்சவர்கள்நாங்களிரோம்
திரியோம்தரணியிலே சித்தனேஉம்மைவிட்டு
வருவோமவைகுந்தமென்று வலுநகுலன்சொல்லியபின்
தருவான நால்வேந்தன் சகாதேவன்தான்சிரித்து
பொய்வாழ்வைமெய்யென்று போதமனமகிழ்ந்து
மெய்வாழ்வுபோலே விரும்பினீர்மன்னவரே
தேகம்பொருளோ செகம்பொருளோஉங்களுக்கு
தாகம்பசியினைப்புஞ் சஞ்சலங்கள்தான்பொருளோ
தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமதுதான்பொருளோ
நாடுநகருமிந்த நற்பணிகள்தன்பொருளோ
தந்தைதாய்சுற்றஞ் சமருக்கிளைபொருளோ
மைந்தருமவீடு மனையாட்டிதான்பொருளோ
ஆனைகுதிரை அலங்காரந்தான்பொருளோ
சேனைபரிகுபட்டணமுஞ் சிறப்புமதுதான்பொருளோ
என்னபொருளென்று இடைகிறீரெல்லோரும்
தென்னவனாமாய்கைதன்னை எதிரொன்றுநம்புவரோ.
காயக்கரியாது கண்பொருளுநில்லாது
நேயந்தவறாது நிலைநின்றோர்தங்களுக்கு
மேகந்தருநிழலை மெய்யொன்றுநம்புவீரோ
காகுத்தன்றன்செயலைக் காணமல்கண்டுகொண்டு
பதையா திருப்பீர்காண் பாசத்தைநம்பாமல்
காரணங்கள்தான்முடிக்கக் கரியமால்வந்துதித்து
நாராயணராய் நடத்துகின்றார்பாரதத்தை
உகத்துக்குகம்பிறந்து ஒடுங்காதபேணையெல்லாம்
செகத்தோடேயொத்திருந்து செயம்பண்ணியிப்படியாய்
எத்தனையோகோலமவர் எடுத்தஅவதாரம்
கர்த்தனார்தன்செயலைக் காண்பதரிதெனவே
வேதங்கள்நான்கும் விளம்புதுகாண்சாஸ்திரமும்
ஆதலால்மாயவனும் அளவற்றகாலமெல்லாம்
அழிவதுவுமில்லையவர் ஆதிமகாமூலம்

தெளிவதுவேசித்தமென்று தீரன்சகாதேவன்
அப்போதுவௌபதியும் அடித்துவிழுந்தலறி
மைபாவுமேனியர்க்கு வந்தவிதிமோசமென்ன
கற்புக்குலையாமலௌர்தன் கற்புநிலைநிறுத்தி
துர்ப்புத்தி செய்தோரைச் சொல்லரியபாழ்நரகில்
வைப்பிக்கபுண்ணியர்தான் மாளவந்தகாரணமேன்
மெய்ப்பித்தபஞ்சவரை மேதினியில்விட்டேகி
தப்பித்தனிவழியே தாம்போகக்காரியமேன்
தெய்வமேஞாயமிதோ செங்கணெடுமாலே
ஐவர்சகாயா ஆயரேயச்சுதனே
நாயகனாபஞ்சவர்க் கென்றுந்துணையிருந்து
தாயகமாயெங்களுக்குஞ் சகாயமாய்நின்றோனே
கணைக்கும்புகழாய்க்காசினியோர் தாமறிய
எனக்குப்பிழைவாராம லேழைபங்கிலநின்றோனே
என்றைக்குங்காண்பேன் எங்கள்பெருமாளே
குன்றைக்குடையெடுத்து கோவுகளைக்காத்தோனே
ஐயாதுணையெனக்கு ஆரினிகாணிப்புவியில்
மெய்யாவெனைமறந்து விண்ணுலகிலேபோவீரோ
நாரணாதுணையிழந்தேன் நாரணரேயும்மைவிட்டு
வானோர்களபோற்றவுந்தன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
கிளிமொழியாளிவ்வசனங் கிலேசமாய்ச்சொல்லியபின்
மொழிகுளறிக்குந்தியம்மாள் முகத்திலறைந்துகொண்டு
என்மருகாவென்கோவே எல்லோர்க்குநாயகமே
தன்மருக்குந்தம்பியர்க்குஞ் சாங்கமாயென்றென்றும்
இம்மைதனிலிருந்து எங்களையுங்காத்தோனே
நன்மைசெய்பக்கர்மம் நடுக்கனகந்தனிலே
மான்மறந்துபோனமகிமை யென்னகாரணமே
வேண்டிவினைசெய்தவிதிவசமோவிப்படியாய்
அந்தரத்தில்நீரும் அருந்தவசுபோயிருந்த
தந்திரத்தையின்னதென்று தருமரறிந்திலையோ
மந்திரவேகம்வரம்பு தப்பிப்போனதுவோ
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானழிந்துபோனாரோ
அண்டமடக்கும் அச்சுநிலைதான்பேர்ந்து
கொண்டல்கருவழிந்து குரைகடலுநீர்சுவறி
ஆகாயம்பூமி யந்தரங்கள்தான்குலைந்து
வாகானநற்றவங்கள் மாசடைந்துபோனாலும்
பிறப்பேதுனக்குப் பிறந்துபிறப்பதுவும
இரண்டுதொழிலாய் நடத்துகின்றபுண்ணியரே
மிரண்டுபலவனையேன் விளம்பினேனொருவசனம்
என்றுகுந்திதேவி யித்தனையுந்தான்புலம்பி
சென்றுபுகுந்தாள் செய்யுபணிமண்டபத்தில்
தம்பியருந்தருமருடன் தானேமனமிடைந்து

வெம்பிழுகம்வாடி வேதநாரணர்தாம்
சொல்லரியதேசம் துவாரபுரிதனிலே
வெல்லரியவேடர்சென்று வீரியங்கள்செய்யாமல்
இப்போதேசென்று எம்பெருமாள்பட்டணத்தை
மெய்யாகக்காருமென்று விடைகொடுத்தார்தருமருமே
வீமன்விசையன் மிருந்தசகாதேவன்
தாமனகுலனுடன் தத்துபரிசேனைதளம்
சிறப்பாகச்சேனையுடன் சீக்கிரத்திலங்நேரம்
புறப்பட்டார்பூமி பேரண்டந்தானடுங்க
கடந்தார்வெகுதூரங் கண்டார்பெருநகரம்
நடந்தார்துவாரபுரி நன்னகரிதானெருக்கி
விரைந்துபுகுமுன்னே வேடரங்கேதான்மூடி
நிறைந்துவளைத்தார் நெடுமால்தன்பட்டணத்தை
பச்சைமால்தேவிபதினாயிரவரையும்
இச்சையுடன்வேட ரெல்லாரையும்பிடிக்க
வளைந்தாரரண்மனையை மாயவனார்தேவியரை
நுழைந்தேபிடிக்கவென்று நோக்குகின்றவேளையிலே
கங்குல்வந்துமூடிக் கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
விடிந்தேயரண்மனையில் மெல்லியர்களெல்லோரும்
இடிந்துகரைந்து எம்பெருமாளென்றழுதார்
கங்குல்விடிந்து கதிரோனும்வந்துதித்தான்

விருத்தம்.

தேவியாழுதபோதேசெங்கண்மால்தனக்குத்தேற்றி
பாவியர்வேடர்தாமும் பங்கமேசெய்யாவண்ணம்
ஓவியமானபெண்களுரு வெலாமாற்றிமுன்னால்
தாவியரிஷிபோலாகித் தரணியில்வருகவென்றார் (௨௨)
தப்புடன்சங்குதாளம் தாதர்போல்வேஷங்கொண்டு
இப்புவிதனிலேவேட ரேங்கியேசடையும்வாரும்
ஒப்புடன்தாதர்போலே ஒருமித்துவரவேகண்டு
மெய்ப்புடன்வந்தார்கண்டார்வேடருமலைந்துநின்றார் (௨௩)

கதை.

அழுதகொருதேவியர்களாயிழைமாரெல்லோரும்
தொழுதபயமிட்டுச்சொன்ன தொருதோத்திரங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனார்சூத்திரமாய்
முந்தியிருந்தமுனிவர்தபோதனர்போல்
ஆமென்றிசைத்தார் அப்போதுஆயிழைமார்
ஓமென்றுஅவ்வுருவ மூருமாறியேயிருந்தார்
சடையுமுடியுடனே தான்வந்தார்வீதியிலே
படைகூடிக்காத்திருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
விதிபோலசைந்துமெய்மறந்துதானிருந்தார்
சதிருடையபட்டணத்தைத் தான்கொள்ளையாடவென்று

நெருக்கிவரும்போது நிமிஷத்தில்தர்மர்படை
கருங்கடல்போல்சூழ்ந்துகைகலந்தாரம்மானை
தூரத்தியடித்துவிட்டுத் துன்பமறவேதிரும்பி
ஆரற்றிபேசாத்தகிலை யாழ்வாருமுன்னடத்தி
வெற்றியுடன்சேனைகளும் வேந்தருடன்மந்திரிமார்
அத்திபுரந்தனக்கு அழைத்துவந்தாரம்மானை

விருத்தம்.

மாயவனுலகையாண்டுவனத்திலேயிறந்தாரென்று
நேயமில்லாவேடர்வந்து நிலைமைகைகொள்வோமென்று
தூயதோர்தருமர்தானுஞ் சொல்லியோர்விரலைமூக்கில்
ஞாயமோசிவனேயென்று நயந்துடல்சேர்ந்திருந்தார் (உச)
இப்பவுஞ்சேதியென்ன வென்றுதான்தம்பிமாரை
ஒப்புடனழைத்துமுன்னே யுண்மையேதென்றுகேட்க
அப்புறமினிமேலென்ன அண்ணரேயிருந்தஞாயம்
மெய்ப்புடனிவிடம்விட்டு விரையவைகுந்தஞ்சேர்வோம் (உரு)
இளையவர்நீங்கள்பாரிலிருந்துதான் புவனமெல்லாம்
கிளைவழியுடனுங்கூடிக் கிள்ளையேமகுடமன்னர்
பழையவரிருந்ததாயும் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
குழைவறவிருந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார் (உசா)

கதை.

தருமரிவைசொல்லத் தனஞ்சயனுமவீமனுமே
கருமமோவென்று கண்ணீர்மிகச்சொரிய
நகுலன்சகாதேவன் நாட்டமற்றுவாட்டமதாய்
மிகுகவலையாகி விள்ளாமலுள்ளுடைந்து
எங்களையும்விட்ட இனம்பிரிந்தமான்போல
தங்குவதுமெங்கே தரிப்பதுவுமெவ்விடங்காண்
நாங்களேயும்மைவிட்டு நானிதநிலையிரோம்
தீங்கொன்றும்பேசாத் திருவுளமேயல்லாது
இருந்துமென்னகோட்டை யிருப்பதுவுமிங்கேதான்
வருந்துவோம்நாங்கள் வாடுவோமும்மைவிட்டு
என்னமொழிசொல்லி எடுத்துரைத்தீரண்ணாவே
இன்னமிதுவரையி லிணைபிரிந்துநின்றோமோ
மாய்கையிதுவாழ்வு மாயமால்தன்னைநம்பி
சாய்கையிதுவென்று சதமென்றுதானிருந்தால்
இந்தவுயிர்தனக்கு மீடேற்றமெப்போதான்
பந்தமலர்ப்பாதம் பணிவோமெனவுரைத்தார்
அதுகருமமெங்களுக்கு அடைவுதானிப்போது
மதுரமொழிபயிலும் வாசகனேயண்ணாவே
நடக்கும்வகைதெரிந்து நாயகமேயண்ணாவே
அடக்குமுபாயம் அவனிதனிலுண்டுபண்ணி
வைக்குமுபாயம்வழக்குமென்றார்தம்பியர்கள்

மிக்கபுகழ்நம்பியர்கள் விளம்புமொழிகேட்டு
தக்கபுகழ்குமர் நம்பியர்மேலன்புவைத்து
சிறந்துபுகழைவர் சேவகங்களுள்ளதெல்லாம
பிறந்துமிகஅத்தி புரத்திருக்கும்நாளதனிலே
தேசமிகவாழுமொரு தெய்வப்பிராமணரில
மூன்றாவிலவேதியன்றான் முழுதுமகுடியிருந்து
இந்தவொருபார்ப்பான் பிரதேசம்விட்டுவந்து
இந்தப்பிராமணனையிருக்கவிடந்தாருமென்றான்
அந்தமனையிலவனுக் கொருபுறத்தில்
விட்டுக்குடியொன்று வேதியனுந்தான்கொடுக்க
கட்டடமனைவீடுமங்க கட்டினான்வேதியனும்
பார்ப்பானுஞ்சம்மதித்துப் பதியில்குடியிருந்து
நேர்ப்பாகவவ்விடத்தில நிலம்பிளந்துமண்ணெடுத்து
கட்டினான்வீடு கனத்தபுதையலொன்று
மண்ணிலிருந்தெடுத்தான் மறையோனுமந்நேரம்
இன்னிதேகண்டபொருள் கருமமென்றுந்தானினைந்து
நமக்குத்தெரியாது நம்மிடத்திற்சிக்காது
சுமக்குமபழிநமக்கு துன்பமவருமென்றேதான்
மனைநமக்குத்தந்த மனையாளன்தனதென்று
வினையொழியவேண்டி வேதியனைத்தானோக்கி
ஐயாவேவேதியரே அதிசயந்தான்கேட்டீரா
துய்யமனைகட்டத் துவக்கினதோர்மண்ணிடத்தில்
கண்டதிரவியமுங் கனகமணிப்பொட்டகத்தில
கொண்டேயிவந்தேன் குடத்திற்பணந்தனையும்
உந்தன்பொருளிதுகாண் உறவோர்களதான்புதைத்த
சொந்தமுனக்கென்று தோன்றுதுகாணென்மனதில்
உன்மனையிற்கண்டபொருள உனக்கல்லால்வேறுமுண்டோ
தன்மனையிற்கண்டபொருள் தன்னைவிட்டுப்போகாதே
ஆனதினாலுன்பொருளை யையாவாங்குமென்றார்
வேதியனார்சொலவந்த வேதியனுமென்னசொல்வான்
அன்றுமக்குநானும் அன்பாகவிடுதந்தோம்
இன்றுமக்குத்தந்த இவ்விடத்திற்கண்டபொருள்
கண்டவர்க்கோசும்மா காணுகிறதவர்க்கோ
உண்டவர்க்கேயின்பம உறங்கினபேர்க்கென்றாலும்
வேண்டாங்காணவேதியரே வீட்டிற்கெடுபோவீர்
ஈண்டாப்பொருள்தனையும் தீண்டுவரோநல்லோர்கள்
போங்காணுஞ்சும்மாப் பொருள்தனையுங்கொண்டேதான்
வரவேசென்றொருநாளும் மதியேன்மனந்தனிலும்
என்றுமறையோன் இவ்வசனஞ்சொல்லுவதை
நின்றுபிராமணனும் நீதியோவென்றுசொல்லி
பொருந்தாதகாரியத்தைப் பொருந்தவேசொல்லுகிறீர்
வருந்தாதார்வென்று வருந்துவரோமாநிலத்தோர்

உத்தன்மனையெனக்கு உபகாரமாய்க்கொடுத்தீர்
சொந்தமெனக்கப்படியாஞ் சொல்லுங்காண்வேதியரே
அடைமனையிறகாகத்துக் கன்னமிடங்கொடுத்தால்
ஏடைபொருளோநானெடுக்கக் கிட்டாதுவேதியரோ
எந்தவிதிப்படியனே இவ்வூரிலும்மிடத்தில்
வந்தவிதிப்படியனே வழக்குரைக்கவேணுமென்று
உன்சமர்த்துமென்சமர்த்தும் ஊரறியவேணுமென்று
பின்சமர்த்துப்பேசி புறப்பட்டாரந்நேரம்
சிறியவிருந்து மடிபிடியுஞ்சண்டையுமாய்
நெறியுடையதருமனென்று நீதிவிளங்கவென்று
ஊசலிட்டுக்கொண்டு உருப்பூசல்தன்னுடனே
அந்தணர்கள் தருமரிடம் மவர்வழக்கைசொல்லலுற்றார்
வந்துதான்சொல்ல வாசகத்தைக்கேட்டு
மந்திரிமாரை வாவென்றருகழைத்து
தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சதிராகத்தான்கூடி
ஞாயமதுக்கண்டு நயக்குரையுமென்றுரைத்தார்
தூயதருமர்சொல்லத் துறந்திர்களெல்லோரும்
அடுக்கவிருந்து அவர்வருகைக்கேட்கலுற்றார்
தொடுத்தமறைவேதியனைத் தொடர்ந்தவரோசொல்லுமென்றார்
குடியிருக்கவந்தோன் கூறினான் தன்வழக்கை
மிடியிலடிபட்டு வெற்றூரில்தானிருந்து
இவரிடத்தில்வந்து இருக்கவிடங்கேட்டேன்
ஆவெனக்குவீடுகட்ட ஆமன்றிடங்கொடுத்தார்
அவ்விடத்தில்மண்ணெடுத்து அளவாய்ச்சுவரேற்றி
இவ்விடத்தில்வீடு இதவாய்முடித்திருந்தேன்
மண்ணெடுத்தகோணியிலே மறைபொருளாய்த்தானிருந்து
கண்ணிடத்திலேதெரிந்து கறக்கத்திற்பொன்னெடுத்து
எடுத்தவுடனே இவரிடத்திற்கொண்டேகி
கொடுத்தேனப்பொருளைக்கையில் கொள்ளேனெனவுரைத்தார்
மூன்றுமிவருடைய மூதாக்கள்வைத்தபொருள
மன்னவனேநாமெடுத்தால் மாபாவம்வந்துவிடும்
ஆதலால்மன்னவனே ஆரொருத்தர்வைத்தபொருள்
காதலுடனஞ்சா தெடுத்துமிகக்கையாண்டால்
எடுத்தபுதையல்தன்னை எப்போதுமன்னவரே
அடுத்தவர்களுக்கடுமை யாம்நரகில்வீழ்ந்திடுவார்
ஆகையாலிப்பொருளாம ஆகாதேயென்றுசொல்லி
வேகமுடனேமறையோன் வேகித்துத்தானுரைத்து
அந்திபரதேசி அடுத்துக்குடியிருந்தால்
பகுதிபெரும்பிடியாய்ப் பண்ணுகிறானென்றுரைத்தார்
மற்றுமந்தநீள்தருமர் மனையுடையவேதியரே
உற்றுமிகநோக்கி உன்னினைவைச்சொல்லுமென்றார்
பாருக்கீள்தருமர் பாக்கியவானேகேளீர்

எனக்குமனையை இவர்க்குஇடங்கொடுத்தேன்
அந்தமனையும் அதிற்கண்டவாழ்பொருளும்
இந்தவுலகறிய இவர்க்கென்றுதான்கொடுத்தேன்
எடுத்துரைத்தமன்னவரோ இன்னமென்றுநீகேளாய்
கொடுத்தபொருள்மீளக் கொள்ளுவார்தானுமுண்டோ
அடுத்தோர்தமக்குவினை அங்கேநினைப்பாரும்
தொடுக்ககருமமதை தொடர்ந்தேயளிக்கவரும்
கெட்டுவிடுவர் கேட்டல்லோமன்னவரோ
வட்டவிருத்தியம வாங்கேனெனவுரைத்தார்
மூட்டவேவேதியனும் மொழிந்தனர்காணம்மானே
சேர்க்குபுகழ்கருமன் தெளிந்துசிலமந்திரையை
ஏங்கவேநோக்கியந்த இவரது முகத்தையும்
எதிரேயமாமறையோர் இருவோருந்தான்வெகுண்டு
மற்றுமவர்தங்களிலே வண்மையிகப்பேசி
உற்றுமிகமுன்னே உரைத்தமொழிதவறி
சொன்னபடியைந்தாருள் தோற்றமுடன்வந்துநின்று
மன்னவர்கள் கருமர்முன்னே வாகாகவந்துநின்று
அன்புடனேமாமறையோர் அரசுபலகூடி
இன்பமுடன்கருமர் எடுத்துரையுமென்றுசொன்னார்
பெருமையுடனோக்கிப் போபெரியவேந்தன்முன்னே
அருமறையோர்தன்வழக்கு அறுதோவென்றுரைக்க
திருமுனியர்தாமுமிகச் செப்பலுற்றாரம்மானே
மன்னவனேஎன்மனையிற் கண்டகொருவான்பொருளை
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைத்தார்தர்மர்முன்னே
எந்தன்மனையில் இவருக்கிடங்கொடுத்தேன்
மாந்தப்புதையல்தன்னைச் சுகமுடனேகொள்ளைகொண்டு
கொடுக்கமனஞ்சலித்து குறியாதவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கிறான்சண்டையிவன் பேசவுந்தான்ஞாயமுண்டோ
என்செய்தியென்னவென்று உகந்துகருமர்தான்கேட்க
இச்செய்தியென்ன சொல்வேன் எடுத்தபுதையலைத்தான்
கொடு பேனென்றுங் கூடத்துப்பணத்தையெல்லாம்
குடியிருந்தேனுலை குலையத்திலேயிவர்கள்
அடியிருப்பிற்கண்ட ஆனதொருவான்பொருளை
கெடுதலுக்குடியிருக்க வந்தேனொற்றவனே
அடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனைஐவரிடம்
கிட்டோபண்ணுகிறீர் நீதியோமன்னவனே
எட்டோறிய இழுக்கிறான்சங்கியிலே
நீதியுடன்சொல்லுமையா நிருபனேயென்றுரைத்தார்
வேதியன்றானிவ்வசனம விளம்புவதைதான்கேட்டு
இனியென்னஞாயம் எடுத்துரைக்கவாயேது
அனியாயமிப்போது அந்தணர்கள்தன்வழக்கு
கண்டேடாமதிசயந்தான் கலியினிட்கீர்த்தி

விண்டோம்புவனம்வெறுத்தோங்கலியாலே
தக்கார்புகழுஞ்சகாதேவா கண்டாயே
புக்கானமாகலியன் புதுமையிதுவென்றுரைத்தார்

விருத்தம்,

அந்தணர்வழக்குங்கண்டோமடிக்கடிபூட்டுங்கண்டோம்
இந்தமாநிலத்தில்நாமுமிருப்பதுகருமமல்ல
அந்தநாளாச்சுகாலமாண்டுதான்முடிந்தமுற்றும்
வந்தநாள்வந்துதானால்வழக்கென்னவழக்குஞாயம் (௨௭)

பஞ்சமாபாவங்கொண்டிப்பாரினில்கலியன்வந்தால்
என்செய்வோந்தம்பிமாரேயெப்படியுலகந்தன்னில்
முன்செய்தருமம்போலேமுற்றுமோவினிமேல்நம்பால்
பஞ்சவரென்றுசொன்னபாவிவினைமுடியாதென்றே. (௨௮)

ஆண்டவர்நடந்தாரிந்தவதிசயம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர்மொழிந்ததென்றுநிச்சயநிசமுங்கண்டோம்
பாண்டவர்புதல்வர்நாமும்பாரினிலிருந்தோமானால்
மூண்டதோர்கலிவிடாதுமுடிந்ததுநமக்குக்காலம். (௨௯)

வாழ்ந்ததுதுவாபரத்தில்மனுநெறிமுறைமைமீறி
தாழ்ந்ததுகலியுகத்தில்தருமமென்பெயரும்போகும்
சூழ்ந்ததோர்கலியுந்தப்புச்சொல்லுமவைகுந்தஞ்சேர
ஆழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டுஅகலுவோமகலுவோமே. (௩௰)

நாரணர்நம்மைவிட்டுநடந்ததோர்காரியந்தான்
காரணர்முடிந்தகோலங்கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணன்தன்னையீன்றஅச்சுதன்பச்சைமால்தான்
பூரணங்கடந்தமார்க்கம்போவதுகருமமின்றே. (௩௧)

வானவரிமையோர்மற்றமாதவமுனிவர்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதத்தபோதனர்புகழ்தல்செய்ய
காமினிகீதாகநல்லிசைமிகவும்பாட
மேனகைபணிகள்மாறவெகுசுகம்விடந்தானே. (௩௨)

வீமனேவிசையன்தம்பிமேதினிதன்னிலுங்கள்
சேமமும்பலமும்வாங்கிநெடியமால்போனாரன்றே
சாமமாம்வேடர்முன்போய்ச்சமரினிற்மலமுங்காட்டி
நாமினியுலகில்வாழ்கநமக்கினிதாகியாதென்றார். (௩௩)

கவது.

தருமருந்தம்பிசகாதேவனைநோக்கி
வன்மமறவேதான்வகைவகையாய்ச்செப்பலுற்றார்
நீதியும்பொய்த்துநெறியுந்தவறிவிடும்
வேதமும்பொய்த்துவினைகளுமேவுண்டாகும்
மற்றுமசத்தியமாய்மைந்தாதவறிவிடும்
கொற்றவரையத்துமுன்னாட்கூறினரோபெருமாள்
தப்பாதுசொன்னமொழிசதுர்மறையோர்தன்னிடத்தில்

இப்போதுகண்டோமெனவுரைத்தாரம்மானை
தருமர்தனைப்பணிந்துசகாதேவனப்போது
வருங்கலியன்வாசகத்தைமன்னவனேகேட்டருளீர்
அறந்தானங்குன்றும்அறவினைகள்மேலாகும்
பறந்தான்மிகக்காழ்வும்பான்மைகளும்பேதகமாம்
மெய்யுமழிந்துவிடும்வீறியாறங்குன்றிவிடும்
பொய்யுங்கொலையும்புவிதனிலேமேலாகும்
காசினியில்மாதர்களின்கற்புமழிந்துவிடும
பூசுரர்கள்சீரியர்கள்புல்லர்களாய்தானவார்
சீரியவேத்தரிடசெங்கோலுங்குன்றிவிடும்
பூரியர்கள்புல்லர்களும்புவிதனிலேயாண்டிடுவார்
வேந்தேகலியன்விசேடமிதுவென்றுசொல்லி
சேர்ந்தேசகாதேவன்தெண்டனிட்டாரம்மானை
உள்ளபடிசுப்பாதுஉரைத்தாய்நீதம்பியரே
வள்ளளான்றுரைத்தமாற்றம்போலானதுவே
தரணிதனில்நாமிருந்தால்சத்தியமுங்குன்றிவிடும்
மேரணிமுந்தவேடருக்குமுதுகிட்டாதம்பியரும்
பதுவனிதனிலிங்கிருந்தாலசத்தியமும்வந்துவிடும்
அவனமுனைஞமால்பதத்தைப்போற்றியேஐவருமே
நன்றாய்மகாவிந்தம்கடப்பதேசெய்திடுவென்று
குன்றாப்புகழ்தருமன்கூறினாரம்மானை
போரார்தருமருந்கான்புரோகிதரைத்தானோக்கி
போர்விசையணிடபோன்பரிசித்துவையும்
மண்ணுலகையாளுமறகுருகுடமதுசூட்டி
எண்ணுமியல்முகூர்த்தமிடுமென்றாரம்மானை
நெறியுடனேபோகநினைத்தநினைவுள்ளதெல்லாம்
குறியுடனேசொல்லக்கோபாலர்சந்நிதிக்கு
பயணமென்றுசொலலிப்பரிமளித்துநால்வருக்கும்
சுயசனமுள்ளசுற்றத்தாரெல்லோர்க்கும்
மன்னர்மகுடமுடிவர்த்தனர்களெல்லோர்க்கும்
தென்னன்பயணமென்றுசெப்புமென்றாரம்மானை
சீட்டெழுதிவிட்டார்கள்திசையுள்ளமன்னவர்க்கு
எட்டெழுத்தைவாசித்துஎல்லோருமேகூடி
என்னவிதிவசமோஎன்றுமன்னரெல்லோரும்
மன்னர்சமுகத்தில்வந்துகண்டாரம்மானை
ஆண்டவரோநீர்தான்அழைத்துபணிவிடையேன்
நீண்டபுகழ்பெற்றநிமலனேசொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமர்அரசர்தனைநோக்கி
இப்போதுகொடுங்கலியன்இவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
இனிமேல்கலியுகத்தில்இருக்கவுமேபோகாது
தனியேவனவாசஞ்சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
ஆனதினாலுங்களைநாம்அருகேவரவழைத்தோம்

யானமுடனிங்கள்வரம்புதப்பிப்போகாமல்
காலமறிந்துகாசினிக்குள்ளெங்களுமே
காலத்துக்கேற்றகணக்கின்படியாக
நெறிந்துநடந்துகொண்டுசெங்கோல்தவறாமல்
பிரிந்தொருத்தர்போகாமல்பிள்ளைசிறுபாலனிடம்
கலந்துசெகமுழுதுங்கட்டாகவீற்றிருந்து
குலங்குபரிசித்துவுர்குக்துரந்தரிக்கத்தான்தரித்து
வைக்கின்றோம்நாங்களமகுடமுடிதரித்து
சிறக்கின்றோமும்மைமகிழ்ந்துபரிசித்துனையும்
வைக்கின்றோம்பாரில்வணங்கின்றோமுள்ளபடி
நீங்களிருந்துநெடுங்களைப்புகுக்கால்
நாங்களிருந்துநடப்பதென்னகாரியந்தான்
எல்லோரும்வாறோமிந்திரபதிசேர்ந்தாலும்
பலபேரும்வந்துபணிவோமேயல்லாமல்
அரசொடியிலும்மைவிட்டுஅவதரியோம்பூவுலகில்
துணையேதுமையாசேதுரந்தரிகமன்னவனே
என்றுமன்னர்சொல்லிஇரைந்தலறியாலமிட
அன்றுதருமராசன்அவர்களையேதானமர்த்தி
ஒன்றுக்குமஞ்சாமல்உலகெங்கேதோன்றன்னருளால்
கன்றுக்கிரங்குகின்றகாத்தப்பசுபோலே
நம்மையனுதினமும்நாள்தோறுங்காத்தாற்போல்
செம்மையுடன்செங்கோல்செலுத்தும்பரிசித்துவுக்கு
ஆதரவாய்த்தானிருந்துஅரசுநிலைதானிருத்தி
பேரதரவாய்வாழ்ந்தும்புவிமீதில்தானிருப்பீர்
வெய்யோனுமண்ணும்விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
துய்யோர்மறையோர்துதித்துப்புகழ்ந்தேத்த
இருமென்றுதருமரெல்லோரும்வாருமென்று
குருமுன்னிலையாகக்கொற்றவனுமன்னேரம்
மாநகரஞ்சோடித்துவாளழபலகிரைத்து
தேனொழுகும்பூங்கரும்புந்தெங்குகுலமிரைத்து
மரகதத்தோரணங்களவகைவகையாய்க்கட்டிவைத்தார்
உற்றபுகழ்பெத்தஉலகிலதிகமென்ன
அத்திபுரந்தன்னைஅலங்கரித்தாரம்மானை
முத்துநிரைப்பாலிகையில்முகந்துமுளைதெளித்து
எத்திசைசேத்தும்சோதரிவிதிட்டமுகூர்த்தமதில்
தருமருடன்தம்பியருஞ்சதாமறையோர்தம்முடனும்
மீன்மருவுஞ்சோதிமுடிவேந்தர்பார்த்திருக்க
வழுவாஅபிமனிடமதலைதனையழைத்து
தாளறவேபூவுலகில்தருமநெறியுள்ளாக
மங்கையர்கள்கற்புமந்தமாமறையோர்வேள்விகளும்
செங்கோல்முதலாய்ச்சிவனேடுமாலயமும்
சைவநெறியுஞ்செழுங்கலைசாலுமென்று

பொய்யில்லாநீள்தருமன்புகன்றனர்காணம்மானை
பார்வேந்தன்சொல்லிபரிச்சித்துத்தான்கேட்டு
தார்வேந்தன்நீரிருக்கத்தம்பிமார்தானிருக்க
தேனேருஞ்செங்கோல்தேசமெல்லாகன்றாக
காணேனென்றநகைக்தான்காணம்மானை
சிங்கந்தானானநின்றதேசமெல்லாமானதற்கு
பங்கமன்றிநாய்தனைக்குபட்டம்பொறுக்காதே
செறிவாகவுந்தனிடதேசமெல்லாமானுமென்றார்
அறிவாகஎன்கைதனில்ஆகாதேயென்றுரைத்தார்
பார்த்தனிடபேரனைபகருமொழிகேட்டு
வாய்த்தபுகழ்தருமர்மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
பன்னுபுகழ்வேந்தன்பரிசித்துவேசேளாய்
உன்னினைவினாலேஉலகாளாதேவிடுமோ
பன்னகமேல்துயிலும்பராபரனார்தருமருக்கு
முன்னானதொமொழிதவறிப்போகாமல்
எம்பெருமான்தன்னுடையஏவல்தொழில்மறந்தால்
நம்பெருமாள் தன்னோநரகத்திலேவிழ்வோம்
மாசில்லாவாளபிமன்மைந்தனேனுமன்னவனே
பாசமுள்ளநல்லபரிச்சித்துநீகேளாய்
வாழ்நெடுமால்தானுரைத்தவார்த்தைமறவாமல்
தாழ்வன்றியிந்தத்தரணிதனில்நில்லுமென்று
சூழ்ந்தபுகழ்தருமன்சொன்னார்காணம்மானை
ஆழ்ந்தபுகழ்மன்னவன்சொல்கேட்டேமனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமுறைபாமலிவன்ஒப்பியேதானிருந்தான்
தேசத்தரசரையுஞ்செழுமறையோர்தங்களையும்
பாசத்துடன்தருமர்பரிந்துமிகப்பார்த்தருளி
மற்றுமந்தவாளபிமன்மதலைபரிசித்துவுக்கு
வெற்றிமுடிசூட்டுதற்குவேள்வித்தொடங்கி
பத்தியாய்வேள்வியைப்பண்ணிவைத்தாரம்மானை
தாரைமுரசுடனுஞ்சங்குமிகமுழங்க
வீரமுள்ளபல்லியமும்விசிதமுடன்முழங்க
பங்கமில்லாநல்லபரிச்சித்துராஜனுக்கு
கங்கைநதிகாட்டிக்கனகபட்டுத்தான்சாத்தி
எல்லவன்தன்னொளிபோல்இலங்குசிங்காதனத்தில்
வல்லபரிசித்துவையும்வாழ்த்தத்தருமருந்தான்
கொல்லைமுடியவிழ்த்துசூட்டினாரம்மானை
மன்னவர்கள்மந்திரிகளமகுடவர்த்தனர்தமையும்
சின்னஞ்சிறியோர்முதலாய்தெரிவையர்கள்தங்களையும்
வாழ்விசையன்பேரனுக்குமன்னவனுக்கானளித்து
தாழ்வன்றியிந்தத்தரணிதனையாண்டிரென்றார்
கோனிவந்தானென்றுகோவிலிலேதானிருந்தான்
முத்துமுடிசூட்டிமுடிமன்னர்காத்திருக்க

கொத்துக்குடைகிழற்ற கோவேந்தர்சூழ்ந்திருக்க
சத்தக்கடல்போலே சனங்கள்நெருங்கிருக்க
கட்டும்பரியுடைய காவலர்கள்வந்துநிற்க
வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாள்கைப்பிடித்து
தத்தம்பரியேறித் தங்களிலேவந்திருக்க
சுற்றும்ரதமேறித் துரைமக்கள்வந்திருக்க
தூறுமதவாரணமேல் துரந்தரிகர்வந்திருக்க
கூறுதமிழ்வாணர் கொண்டாடிவாழ்ந்திருக்க
தம்பூருவீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருடர்கின்னரரும் கீதங்கள்தான்முழங்க
சங்கீதராகமுடன் தாளமுடன்மத்தளமும்
இங்கிதராகச்சின்னம் எக்காளம்பூரிகையும்
கவரியுடன்சயகண்டி நற்சங்குதான்முழங்க
பவரிகமாய்ப்பேரிகைகள் பலதிக்குந்தான்முழங்க
சேனைகளுஞ் சிறப்பாகத்தான்சூழ
ஆனைபரிரதமும் அணியாகத்தான்சூழ
சிங்காசனச்சிறப்புஞ் சேனைமன்னர்தன்சிறப்பும்
துங்கன்பரிசித்துடைய துரைபோலதுசிறப்பும்
கண்கள்களிகூரக் கண்டுதன்மர்தம்பியரும்
எங்கள்பங்காக்கு மிவனேபுவிராசன்
ஆனாலினிமேல் அச்சங்களொன்றுமில்லை
போனாலும்நம்முடைய புவியாள்வனிப்பாலன்
செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாளருளாலே
ஆலித்துத்தானிருந்து ஆலோசனைகளெல்லாம்
இன்றைக்குத்தீர்ந்தோம் இனிமேற்கிலேசமென்ன
குன்றைக்குடைகவிழ்க்க கோபாலன்றன்னிடத்தில்
போகலாமென்று பூரித்துப்புத்திரர்கள்
ஏகலரமன்றாய் இனிமேல்மயங்காமல்
என்றுபரிசித்தவையும் இங்கேவாவென்றழைத்து
ஒன்றுபதையாமல் உலகாள்வீரென்னரசே
நாங்கள்வைகுந்தம் நடக்கவழிகாட்டி
போங்களென்றுசொல்லும புண்ணியமே நீர்தாமும்
மனதுசலையாமல் வாழ்க்திமிகமகிழ்ந்து
என்றுமனங்குளிர்ந்து இன்பமுடன்சொல்லுமென்ன
விம்மல்மிகுந்து மெலிந்துபரிசித்துவுந்தான்
செம்மல்மலர்விழியாள் இரண்டுகண்ணீர்தானோட
ஐயரேஎன்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனக்கால்
உய்வேனொருநாளும் உடைந்திடைந்துபோகவேதான்
விட்டுப்பிரிந்திரானால் விளங்குவேனோநான்பாவி
மட்டுபட்டாச்செல்வம் வாழ்வுபலவிருந்தும்
என்னைத்தனியவைத்து ஏகினீராமாகில்
முன்னைப்பயனோ முடிந்தவிதிப்பயனோ

தந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தரணியிலாண்டிருந்து
விந்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிறந்து
நடந்தசடத்தோடே நாம்போறோமென்றுசொன்னால்
தொடர்ந்துவருவோநான் தூரவழிபோனாலும்
கண்டிருக்கநானும் காவலரேபோவோமென்றால்
விண்டிருக்கப்போமோ வித்தகரேயென்னவில்
சடத்தையிங்கேவிட்டுவிட்டுத் தானடைந்திராமாகில்
சடத்துக்குள்ளதெல்லாம் தானதர்மந்தானமுடித்து
மறந்திருப்பேன்கண்டீரோ மானிலத்தோர்புத்திசொல்லி
இறந்துசடமொழிந்தால் எனக்குக்கிலேசமில்லை
உயிரோடேநாம்போறோம் உலகாளுமென்றுசொல்லி
தயிரோடேநீர்பிரிந்த தன்மைபோலாவேனே
ஊரிருக்கநானிருக்க உற்றசனந்தன்னிலுள்ள
பேரிருக்கநீர்போற பேச்சறியேனையாவே
எந்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லுமிப்போ
அந்தவசனமறிந்துநான்கேட்டு
முந்தநடந்தமுறைமைகளுந் தானுரைத்து
வந்தவரலாறும் மாயவனார்போனதுவும்
பாரதப்போர்முடியப் பண்ணிவைத்தகாரியமும்
சாரதியாய்நின்று சகாயனழித்ததுவும்
காரணங்கள்தான்முடித்து கரியமால்போனதுவும்
ஆரணனுமெங்களைத்தான் அப்போதழைத்ததுவும்
சிந்தைமகிழ்ந்து திருமாலருளினதும்
மைந்தன்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
கந்தமலர்க்கையால் கட்டியுறவணைத்து
முகர்ந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
சுகந்தமணிந்து சேம்பழந்தான்தவிர்த்து
மதலைகுழந்தை மனதுவார்த்தைசொல்லி
அமர்தியினமென்று அறவணைத்துக்கொண்டாடி
சமர்த்தன்பரிசித்துவுந்தான் சாதகமாய்நலமென்று
நல்லவழிசென்று நாரணனைத்தானோக்கி
சொல்லுமென்றநல்வசனஞ் செப்பினனம்மனே
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவேந்தருக்கு
புத்தியுடன்சொல்லி புகுந்தாரரண்மனையில
தாயாரிருக்குமந்த தனிமாளிகைநோக்கி
ஆயாளிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தான்
விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியருந்தம்பியரும்
அழுந்தக்கழுவி ஐயனையுமுத்தமிட்டு
சூழவேமைந்தருடன் தாயாரிருக்கையிலே
தாழ்மொழிபேசித் தருமருந்தம்பியரும்
தாயேசரணஞ் சலிப்பென்றுஞ்சொல்லாமல்
ஆயவெங்களுக்கு அன்புடனேயின்பமதாய்

மாயோனிடந்தனிலே வைகுந்தஞ்சேர்ந்திருக்க
நீயேகுமென்று நெற்றியிலேநீறணிந்து
சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமென்று
எந்தாயேநீவேறென்றும் எண்ணுமலன்புடனே
அனுப்புவீரென்று ஐவருந்தான்கேட்க
தனுப்பெரியதாயாரும் தயங்கிமுகம்வாடி
எனைப்பிரிந்துமக்களா என்னையுந்தானிங்குவிட்டு
நடப்பதற்கே வந்து நன்றாயுபசரித்தீர்
நடப்பற்றுநானும் நாடியுடல்தளர்ந்து
கூனிவிழிமயங்கிக் கோலூன்றியேதிரியில்
வானீரொழுகி வயதுஞ்சரியாகி
உடலுந்தளர்ந்து ஊனுஞ்செயல்குறைந்து
படருமிருமல் பாசத்திளைப்புடனே
முகமுஞ்சிறுத்து முழங்காற்பிடிப்பாகி
சுகமுஞ்சுவைமறந்து தோற்றமதுவேறாகி
உள்ளுடைந்துமேனியுடலும்பசையற்று
வெள்ளுடலுமாகி மெய்யுமிகத்தளர்ந்து
ஆக்கைகுலைந்து அவதிவருநாளையிலே
தீக்கடனும்நீர்க்கடனுஞ் செய்துமுடியாமல்
போறமென்றபுண்ணியரே புத்திரரேமித்திரரே
வாறமென்றமக்களுடன் மண்ணில்விழுந்தது
தந்தையருமில்லாமல் தனித்துநானுங்களையும்
சிந்தைமயங்காமல் சிறியோர்பெரியோராய்
ஆகமட்டுந்தான்வளர்த்த அன்னையல்லோவேந்தனையும்
சாகவிட்டுப்போகச் சம்மதியோயுங்களுக்கு
அந்நாளெங்க ளன்னைபிதாவிடத்தில்
குந்திமாதேவியென்று குழந்தையாய்நானிருந்தேன்
சொல்லரியவேதத் துறுவாசமாமுனிவர்
வெல்லரியஅத்திபுரம் வீதியிலேவந்தளவில்
எங்களையர்கண்டு இருமென்று ஆதரித்து
அங்கேதான்வந்து அமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதான ஆரணங்குகையாலே
மிஞ்சுமொருசமையல் விதமாகத்தான்முடித்து
அன்னம்படைத்தால் அதுகொள்வோமாமாகில்
என்னமொழிசொன்னளவில் எங்களையரெந்தனையும்
இவர்க்குப்பணிவிடைசெய் அம்மாவெனவுரைத்தார்
இவர்க்குமனதுவா யானுமிளையாமல்
அன்புடனேதான்சமைத்து அமுதுபடைத்துவந்தேன்
இன்பமுடன்சாப்பிட் டெழுந்திருக்கும்வேளையிலே
சந்தோஷமாகமுனி தனித்தெனையழைத்து
மந்திரமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துரைத்தாரெந்தனுக்கு
வேதமுனிசொன்ன வித்தைதனைவைத்திருந்தேன்

நீதமுள்ளபாண்டவர்தாம் நித்தியதாம்பூலமிட
கண்ணாலஞ்செய்தார் கருத்துடனேயுண்மையதாய்
வண்ணாளநீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
உங்களையர்தம்மிடத்தில் உண்மைசொல்லிநான்கேட்க
அங்கேயவர்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தை
வேண்டித்தவமிருந்து மேதினியிற்புத்திரரை
ஆண்டியிடசொற்படிக்கு அன்பாகவுங்களையும்
ஈன்றுமுலைகொடுத்து இப்போதுவாழ்ந்திரென்றார்
தோன்றுமொருமந்திரமுஞ் சொல்லிமுறைமுறையாய்
அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லுமீறாமல்
தாய திக்கரர் சதிகேடராச்சியத்தில
மாயாதேயுங்களைநான் ஈன்றெடுத்துக்காவ்வளர்த்து
இப்படியேயுங்களைநான் ஈன்றெடுத்தகாரணங்கள்
என்னைவிட்டுப்போகவெழுந்ததோவுங்கள்மனம்
அன்னையென்றுசொல்லி யருகிருந்துபோற்றாமல்
பிள்ளையிலலாத பெருமலடிபோலாகி
பிள்ளையில்லாதவர்போலக் கிலேசமாய்வாடுவனோ
குந்திமைந்தரைவென்ற குவலயமெல்லாமறிய
முந்தித்தவமிருந்து மூநாறுசாட்சுமந்து
பெற்றெடுத்ததாயவயிற்றில் பெருங்கனலைத்தான்மூட்டி
வைத்துவிட்டுப்போறேமென்ன வாய்வீணுமபேசுவரோ
மக்களல்லவோவெனக்கு மாற்றானய்வாதிரோ
பக்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுவரோவெந்தனுக்கு
தன்மரேவீமா சகாதேவாதம்பியரே
நன்மையிதுதானோ நகுலா அருச்சுனரே
இம்மைதனிற்பாவ மெனக்குப்பலித்ததுவோ
சென்மமெடுத்தேனே சிரிப்பார்க்குள்ளானேனே
எனக்குவிதிதா னிதுவோவெழுதினது
உனக்குமைந்தரில்லையென்று உகந்தெழுதிவிட்டாரோ
அருமையுடன்பெற்றெடுத்த ஐவரேதம்பியரே
பெருமையோவுங்களுக்குப் பேசவுந்தான்காரியமோ
இத்தனையுஞ்சொல்லி இரைந்தழுதாள்குந்தியம்மாள்
கதனைபேநோக்கபூதாள் கண்ணீர்களாறோட
கண்ணீர் துடைத்தவர் காலிலேதான்விழுந்து
எந்தனிடமாதாவே எங்களையுமீடழிக்க
வந்தான்கலியனுமே மாபாவியிப்போது
எங்களைப்பங்கம்பண்ண இயல்பாய்வந்தான்கலியன்
இங்கிருக்கநீதியல்ல என்றுமிகமாயனுந்தான்
மாயன்மொழிதப்பாமல் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
ஆயனுரைத்த அடைவுந்தான்தப்பாமல்
சத்தியவாக்குத் தவறாமல்நீர்காத்து
நித்தியமுமங்கே நீணிலத்தில்தானிருந்து

புத்திகலங்கிப்பொறிகலங்கிப்பொய்யாகி
பத்திகலங்கிப்பஞ்சவர்கள்கொஞ்சமதாய்
மெய்வார்த்தைசொல்லிவிரதம்பிடித்தவர்கள்
பொய்வார்த்தைசொல்லிப்புலைபறைய்மாநிலத்தில்
சிரிக்கவுடம்பெடுத்துத்திரியாமலெங்களுக்கு
துதிக்கும்படியாய்த்துயரமற்றுநீதானும்
விதிக்கும்படியாய்விளம்புவீர்மாதாவே
உனக்கும்பரிச்சித்துவுந்தானுகந்தபிள்ளையெங்களைப்போல்
தனக்குத்தான்வேணுமென்றசௌபாக்கியத்துடனே
அன்னசுற்றமெல்லா மருகிருந்துபோற்றிசெய்ய
சொன்னபடிகேட்கத் துரைமக்கள்காத்திருக்க
ஆனாலுனக்கு அச்சுதனார்தன்பாதம்
வாணாள்முடிந்துவரும்போதுநாரணரும்
நாங்களுங்கூடவந்துநடந்தெதிராய்வந்தழைத்து
யாங்குடனேவைகுந்தம்பதிதனிலேநீயிருக்க
முன்னேபோய்நாங்கள்முழுதுந்தனதாகி
அன்னையேநாமிருப்போமழவேண்டாந்தாயேநீ
தாயேதவங்குலைந்து தவங்கெட்டுப்போகாமல்
நீயேதுணையாகநேசமுடன்புத்திசொல்லி
கர்மக்கலியுகத்தைக்கடந்துகரையேற
தர்மந்தவறாமல்தாயேநீகாப்பாற்றி
அக்காலஞ்சென்றஅழைக்கவருமெமன்கையில்
சிக்காமல்நீயுஞ்சிந்தைமகிழ்ந்தருளி
இறப்பதுவுமெய்யாகும்இருப்பதுவும்பொய்யாகும்
சிறப்பதுகாண்மாதாவேசெல்வர்சனைபணப்பும்
ஆகாசம்பூமியந்தரங்களுள்ளளவும்
போகாதுதர்மம்பொறுமைபெரிதாமே
எனக்குமென்தம்பியர்க்குமிவ்விடஞ்சகியாது
உனக்குமிருக்கஉதவிசெய்யநாங்களுந்தான்
இடம்பிடித்துமகாகேயிலேவிட்டமுந்தான்சமைத்து
உடம்படிக்கைபண்ணிஉலகளந்தான்கண்ணிடத்தில்
வீற்றிருக்கவேண்டிவிரும்பியனுப்பினேம்
நேற்றிருந்தாரின்றிருக்கநிச்சயமில்லாதவுடல்
சதமலவிவ்வாழ்வு சதமேயவிடமம்மா
நிகழுஞ்சிவபூசைநீயறிவுதப்பாமல்
அவ்விடஞ்சதமென்றுஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
இவ்விடம்சதமல்லவெங்களையுங்காணனுப்பும்
மாதாவேதாயேயனங்களைசலியாமல்
நீதானனுப்புமென்றுநீதியுடன்பாதமதில்
விழுந்தார்சரணமென்றுமெய்மகிழ்ந்துதாயாரும்
தாழ்ந்துமனமிரக்கித்தம்பியரேபோமெனவே
நீறுக்கரித்துநேரிழையாள்தான்மகிழ்ந்து

வேறுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே
காருமெனவாழ்த்திக்கைநீறுந்தானணிந்து
சேறுமுன்பாதந்திருமாலையவரையும்
என்றுகுந்தாதேவியின்பமுடன் தானனுப்ப
மன்றுபுகழ்காந்தாரிமனைநோக்கித்தானடந்தாள்
காந்தாரிவீற்றிருக்குங்கனகமணிமாளிகையில்
பூந்தாரிவர்சளபுதியமணிமண்டபத்தில்
கண்டாரடிதொழுதார்காந்தாரியம்மனுமே
கண்டாள்காணமைந்தரையுங்கட்டியுறவணைத்து
மைந்தருக்குநல்லவார்த்தையுபசாரமுடன்
ஐந்தருபேசற்றுளிருந்த ஐவரையுங்கொண்டாடி
சிந்தைகளித்துநன்றாய்த்தேன்மொழியாள்தானிருக்கும்
என்தாயேமாதாவேயெங்களையுமிப்போது
சந்தோஷமாகத்தானனுப்பவேணுமிப்போ
கலியன்பிறந்துகாரணமாயிங்குவந்தான்
வைதுங்கஞ்சேரவாழ்த்திவிடைதாரும்
கைகொண்டுநீறணியுங்காந்தாரிநாயகமே
என்றுதர்மர்சொல்லவேங்கியேகாந்தாரி
ஒன்றுமுரையாமல் உறுதியுடன்பேசாமல்
என்னிடத்தினீங்களிது தனக்கோவந்தீர்காண்
உன்னிடத்தினம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேன்
மாபாவிகிட்டேமைந்தரொன்றுவந்தீர்
பூபாலரைவர்பொதுவென்றுநானிருந்தேன்
நூற்றுவருமாண்டிருந்துகொந்திடைந்துபோனார்கள்
காத்திருந்தேனுங்காலமுடியுமட்டும்
நீங்கள்துணையென்றுநீணிலத்திநானிருந்தேன்
நாங்கள்பயணமென்றுநன்றாகச்சொன்னீரே
முன்செய்ததீவினையோமூதாக்கள்சொன்னதுவோ
பின்செய்ததீவினையோபெருமான்தன்கற்பனையோ
அந்தமைந்தர்நூற்றுவருமாசழிந்துபோனாலும்
இந்தமைந்தர்போலுமினிஇங்கேநமக்குதவி
ஆமென்றுநம்பிஐவரையுமுண்டெனவே
நாமொன்றுதானினைக்கநடுமின்னோர்கற்பனைதான்
தாமேமுடிந்தால்தம்பியரேயென்னசொல்வேன்
நானேதுசெய்வேன்நாயகமேதம்பியரே
நாளுஞ்சரியாச்சுநடையுடையும்வேறாச்சு
வாழும்புவியைவிட்டுவருவதுமக்காச்சு
போககாலமெந்தனுக்குப்புத்திரருமில்லாமல்
சாக்காலம்வந்திருக்கத்தம்பியரேயென்னைவிட்டு
ஏகினீராமாகில் எங்களுக்குவேறுதுணை
ஆகிலுநான்காணேன்ஐவரேயென்றழுதார்
பெற்றும்பெருமலடி பிறவிதியேபோயினனே

சற்றுமிரக்காமல் தருமரேபோவனென்றீர்
மாளக்கொடுத்து மனச்சலிப்புநீ தீர்ந்து
ஆழக்குழிதனிலே அழுந்தவிட்டுப்போவீரோ
பக்கத்துணையில்லை பரிந்தழுகபிள்ளையில்லை
துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போவீரோ
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தென்ன
தாராருமையரைப்போல் சகாயமெனக்குண்டாமோ
செய்யுங்கடனும் தீக்கடனுநீர்க்கடனும்
கையுங்கணக்குங் கடனுங்கழியாமல்
போகவுங்கேட்டீரோ புத்திரரோமித்திரரே
ஏகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவனே
யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசனந்தந்தாயே
வாசனைசேர்தன்மரே மகனேவுமையுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேதன்மருந்தான்
வந்தமொழிசொல்லுகிறேன் மாதாவேநீர்கேளும்
என்னுடையதன்பிறவி ஏற்றமுள்ளநூற்றுவரும்
மன்னுகுருவாசாரி மகுடமன்னருள்ளோரும்
உற்றதுணைமைத்துனனு மூரிலுள்ளமன்னவரும்
பற்றறவேகொன்று பாராண்டேனென்பாவி
ஆண்டுமுடிந்ததுகாண் அவர்களுடனான்போக
வேண்டுமேவிதிகாலம் விதியும்விதிவசமாய்
காலஞ்சமைந்திருக்க கலியுகமும்வந்ததுகாண்
கோலஞ்சமைந்திருக்க கூத்துஞ்சரியாச்சு
இனிமேற்கலியுகத்தி லிருந்தேனேயாமாகில்
அனியாயமேலாகு மகந்தைமிகவுண்டாகும்
இடும்புங்கொலைகளவு மேராளமாகிவிடும்
கெடும்புவியிலுள்ளநீதிநடவாது
அந்தத்துவாபரத்திலநேகந்தயவுதன்மை
இந்தக்கலியுகத்திலெய்தாது தானதவம்
நன்றிசெய்வோமென்றால்நமக்கறிவுவேறாகும்
குன்றிவிடும்புத்தியதுகுறுகுங்கலிகாலம்
ஆனதினால்தாயேஅடியேன்பயந்துலைதேன்
தானதவமழிந்துதன்மரென்றபேர்போகும்
பேருந்தவமும்பிரபலமும்போகாமல்
காருமென்றுதாயேயென்கற்புநிலைபோகாமல்
உந்தனுக்குநல்லஉதவிசெய்யபாலகன்தான்
மைந்தனபிமன்னன்மகன்பரிசித்துவுடன்
வேந்தர்மகுடமன்னர்வீரர்பரிவாரமுடன்
சேர்ந்ததுரைமக்கள்செகதலத்திலுள்ளோரும்
இருக்கிறாருந்தனுக்குஏவல்செய்யவேண்டியபேர்
உறுக்குமாயென்களைநீரொன்றுமுறையாமல்
வாக்குதானேனுமம்மாமனதுநோகாதபடி

வி

தீர்க்கமுடனெங்களுக்குத் திருவாய்மொழிந்தருளி
சொல்லியனுப்புமதுரோபதியுமெங்களையும்
மெல்லியரேதாயேவிடைதாருமென்றுரைத்தார்
ஐவருந்தான்கேட்கவனகாந்தாரியம்மாள்
மெய்வருந்திநன்றாய்விரும்புவிடைகொடுத்தாள்
விடைவாங்கிஐவருந்தாள்விழுந்துநமஸ்கரித்து
அடைவோங்காண்வைகுந்தமச்சுதனார்தம்மிடத்தில்
லென்றுகலியுகத்தைவிட்டுவெளியில்வந்தோம்
இன்றுபிழைத்தோமினிமேற்கிலேசமில்லை
நமக்குபயமில்லைநடப்போமினிதுணிந்து
சுமக்குஞ்சுமையைவிட்டுதுன்பமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
கேட்டவரந்தருவாய்கிருஷ்ணாவுனக்கபயம்
நாட்டமுடனுங்கள்நல்லவழியறிந்து
வாட்டமறவாதநற்குணாயவரேநீர்துணையாய்
தேட்டமுடன்வந்துதிருவுளமேகாத்தருள்வாய்
வழிதுணையாய்நில்லுமையாமாயாசரணமென்று
களித்துமனமகிழ்ந்துகண்ணர்தனைநோக்கி
நாற்றிசையும்பார்த்துநமஸ்கரித்துநன்றாக
தோத்திரமுஞ்சொல்லித்துணிந்துநடக்கலுற்றார்

விருத்தம்,

மாத்திரைப்பொழுதானாலுமாயனைமறந்துபாரில்
தோத்திரத்துடனேகூடித்துதிப்போம்நாம்சிந்தைதன்னில்
பாத்திரமறிந்துவுன்னைப்பாகதிசேரவாரோஞ்
சூத்திரத்துடனேவந்துதுணைசெய்வாய்கரியமாலே. (௧௪)

நாடிநடந்துதான்வாரோம்நகரும்பதியைவிட்டேகி
கூடிநடந்துவழியேதான்குறித்துத்திசையைத்தானோக்கி
வாடியிடைந்துமருகாமல்மனமேதானேயன்புவைத்து
தேடித்திகைத்துத்திரியாமல்செவ்வேநடத்துந்திருமாலே, (௧௫)

சித்தன்போக்குஞ்சிவன்போக்குஞ்சிவனும்போக்குப்போலாகி
மத்தன்போக்குமதன்போக்கும்வானத்திருந்தமனைப்போக்கும்
கத்தன்போக்குக்காரணங்களகண்டார்விண்டார்கொண்டாரோ
சத்தம்போக்கோவினிப்பேசோஞ்சமயமினிவரக்கோபாலா (௧௬)

சரணஞ்சரணங்கோபாலாசாமிசரணந்தருவாயே
காரணம்பொறிகள்புலன்கள்காமக்குரோதமணுகாமல்
இரணமதுவேசடமாகத்திரவியமதுவேபெரிதாக
மரணமறியாதுடலாகிவந்தாட்கொள்ளவருவாயே (௧௭)

வழியில்பயங்கள்தடையிடைகள்மற்றுமுள்ளவிக்கினங்கள்
தெளியப்படுத்திவடியார்கள்திகைத்தமலைந்துநில்லாமற்
மழையவினைகளணுகாமல்பால்போலுளமும்பூரணமாய்
வெளியிலறிவுந்தெளியாக்கிவெளியேவருவாய்பெருமானே. (௧௮)

கருதிப்பொருளாய்த்திறப்படுத்திகன்மக்கூட்டையுறித்தெறிந்து
திருத்தியறிவைநிலைநிறுத்திதிருத்தாப்புலனைவேறறுத்து
குருத்திக்கொழுந்தைமுனைகூட்டிக்குறியுங்காணுவகைப்படித்து
இருத்தின்பத்திவழிகூட்டியிமைக்கும்பெரியபெருமாளே. (௩௯)

நானேவசனமல்லாமலிரண்டுமிகவேசொல்லறியேன்.
தானோர்எனைநீயாட்கொண்டாயிகத்திலெவர்க்குந்தெரிந்தறிய
வானோறியவழிகாட்டிவருவாய்பெரியபெருமாள்தான்
ஞானோறியநல்வழியைநடத்தும்பெரியதிருமாலே. (௪௰)

தேசமிழந்துசெகமிழந்துசேனைதளங்கள்காணிழந்து
வாசமிழந்துமனையிழந்துமைந்தர்பெண்டீர்தனையிழந்து
பாசமொழிந்தபகையொழிந்துன்பாதமலரேபொருளாகி
நேசமிகுந்தவினைவதிலேநின்றுவளர்ந்தாய்பெருமாளே (௪௧)

ஐவருந்துணிந்துவாரோமவிடமேகெதிகளென்று
தெய்வமேபொருளென்றெண்ணித்தெரிசனைக்காணக்கண்கள்
மெய்வளர்திருமால்பாதம்வேண்டிவைகுந்தஞ்சேர
கைதருமாலேபோற்றிக்கருணையங்கடவுளாரே (௪௨)

இராகவாமுகுந்தாபோற்றிராசகோபாலாபோற்றி
ஏகமாய்நின்றாய்போற்றிஎம்பெருமாளேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றிநான்முறைதெரிந்தாய்போற்றி
நாகமேல்துயின்றாய்போற்றிராமனேபோற்றிபோற்றி (௪௩)

மந்திரப்பொருளேயுன்னைவழுத்திநின்றுதித்துப்போற்றி
தந்திரத்துடனேயெந்தன்தம்பிமார்நாலுபேரும
அந்தவார்குழலினாளும்ஐவரோடாறுபேரும்
சந்திரபதிவைகுந்தந்தன்னையேநோக்கிவாரோம் (௪௪)

அரிகரிராமராமாஅச்சுதாநந்தகோபா
கரியமாலுந்திபூத்தோன்கார்முகில்மேகவர்ணா
பெரியவானந்தசேஷாபிரமனைப்பெற்றமாயா
உரியவாபஞ்சவர்க்குஉகந்தவர்வாரோம்வாரோம்

கதை.

பஞ்சவரைவருமாய்பத்தியுள்ளதுரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தங்காணவென்றுநடந்தார்
நடந்தவொருபஞ்சவரைநல்லபரிச்சித்துவுந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டுதொழுதுநமஸ்கரித்து
சேனைபடைத்தலைவர்செகவீரரெல்லோரும்
ஆனைபரிதேர்ஐவரையுந்தான்தொழுது
வந்தார்களத்திபுரம்மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
கொந்தாரிடைந்தார்நோக்கிவனம்போனவாமேல்
காசினியோரெல்லாங்கலங்கிமனம்வேறாகி
வாசனைசேரைவர்வனம்போனாரென்றுசொல்லி
கோவென்றலையமிட்டுகொற்றவரைக்காணமல்

பாவமோவென்றுபாதவித்துநிற்பாரும்
ஐயோசிவனேயென்றஐவரையுந்தானினைந்து
மெய்யாய்ப்புவியைவிரும்பியிருப்போமே
மன்னர்மன்னரெல்லாமனங்கவிலேதானினைந்து
தென்னவனேக்காணமல்தேடிநினைப்பாரும்
ஆரிருந்தாலென்னஆனைகட்டிவாழ்ந்தென்ன
காராருமைவரைப்போல்காசினியில்கிட்டாது
போனவழிபார்த்துப்புலம்பியேநிற்போரும்
தானவனேயென்றுதலைவிரித்துநிற்போரும்
வஞ்சனைசெய்தோமேமாபாவியானேமோ
பஞ்சவரேயுங்களுக்குப்பாவிகளுமானேமோ
உங்களையும்விட்டுஉலகிலிருப்போமோ
எங்களையும்விட்டுஎழுந்தருளிப்போனீரோ
ஊரிருக்கச்சேனையுகந்தமன்னர்தானிருக்க
சீரிருக்கநீங்கள்தேசமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம்பரிகரிகள்தானிருக்க
தேரிருக்கவாழ்ந்ததேசம்விட்டுப்போவீரோ
தாரிருக்குமார்பர்தனஞ்செயனேஇங்கிலுள்ள
பேரிருக்கநீரும்பிரதேசம்போனீரோ
மாடமிருக்கமனைவிமக்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்ககுடியிழந்துபோவீரோ
தாழ்வில்லாச்செல்வஞ்சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்விருக்கநீயும்வனவாசம்போவீரோ
தன்மரேவீமரேதனஞ்செயரேதம்பியரே
நன்மைசெய்துநீங்கள்நாடிழந்துபோவீரோ
துடியிடையாள்சோரதுரைமக்கள்தான்சோர
குந்தியம்மாள்தானிருந்துகுமாரர்களைத்தானினைந்து
அந்திசந்திதேடியழுதகுரல்கேட்டீரோ
வேதாவிதியோவிதியின்பயனெனவே
மாதாஅழுதகுரல்வைகுந்தங்கேட்கிலையோ
சாந்தகருமன்தன்கிளையுஞ்சுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்றுகதறினதுகேட்கிலையோ
காலங்கலியுகத்தைக்கடந்துவழிகூடி
கோலங்கொண்டுநீங்கள்கூட்டோடேபோவீரோ
கூடுகொண்டுபோனகுருகுலத்துமன்னனென்று
நாளுள்ளமட்டுமிதுநடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கண்டஐவரென்றுமேதினியோர்கொண்டாட
வைகுந்தஞ்சேரமனந்துணிந்துபோனீரோ
ஆறுலினிமேலேவர்செயலுண்டெனவே
மானுபிமானமுடன்வாழ்வோம்புவிமீதில்
எனறுமன்னர்கூடிஇருந்தமதிமந்திரிமார்
சென்றுபரிச்சித்துமனந்தேற்றியுபசரித்து

பூலோகந்தாங்கும்புரந்தரனேயிப்போது
ஆலோசனைபேசிஅழவேண்டாமென்றுசொல்லி
வழிவசமாய்நாள்தேற்றும்மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமென்றுகாவலருகாதிருந்தார்
காத்திருந்தமன்னரையுங்காவலர்கள்தங்களையும
பார்த்திருந்துசொல்வான்பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
குந்தியம்மாள்பாட்டியவள்கூவென்றழுதசத்தம்
புத்திகலங்கிப்பொறிகலங்கிபோகுதையோ
அந்தமனக்கிலேசம அனைவரும்போயாற்றுதற்கு
வந்துகுந்தாதேவியிடமனசலிப்புதான்தீர்த்து
காந்தாரிமாளிகையில்கட்டுடனேதானடந்து
பூந்தார்கள்மண்டபத்தில்பொற்கொடியாள்தன்சலிப்பும்
வேண்டாமெனவுரைத்துவீற்றிருந்தாரம்மானை
காண்டாவனமெரித்தகண்ணுதலோன்றன்புதல்வன்
பார்வேந்தர்போற்றபரிச்சித்துமன்னனுந்தான்
தார்வேந்தர்கொண்டாடத்தாரணியையாண்டிருந்தான்
தேசக்குறிப்புந்தெரியவெடுத்தெழுதி
வாசக்குடிதழைக்கமனுநீதிதப்பாமல்
அரசரோடுசீமைஅடங்கலுமேதானெழுதி
விரசும்படிக்குவிபரமாய்க்கணடெழுதி
மன்னரமைச்சர்மந்திரிமார்தங்களுக்கு
அன்னசொர்ணமுடைஆபரணந்தானணிந்து
ஆனைபரியுள்ளஅடங்கலுக்குமிப்படியே
சேனாதகெசங்கள்செகத்திலுள்ளமன்னவர்க்கும்
வாசல்வழியுள்ளமனையாட்சியுள்ளவர்க்கும்
ரோசுபடிச்செலவுரொக்கமாய்த்தானெழுதி
வேதியர்களந்தணர்கள்வீரசைவ ள்பூசுரர்க்கு
ஆதியிலுள்ளஐவர்கணக்குப்படியாய்
சோதிமணிமகுடர்துரைராசர்மன்னவர்க்கு
ஓதியதபோதனர்க்குமுள்ளபடிதான்கொடுத்து
நீதிதவறுமல்நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிமுறைமைதவங்குலைந்துபோகாமல்
அதிதிபரதேசியரும்அவதியென்றுசொல்லாமல்
பகுதியுமோஆறிலொன்றுபடியேதப்பாமல்
தெய்வத்தலங்கள்சிறப்புமிகபூசைகளும்
ஐவரிருந்ததைபோல்அவனியெங்குங்கொண்டாட
கொலுவிலிருந்தான்குவலயங்கள்போற்றிசெய்ய
வலுவாணபீமன்மகனுடையசிங்காரம்
மன்மதனுமென்றுவாழ்த்துஞ்சிலபேர்கள்
தன்மரிவராமென்றுசாற்றுஞ்சிலபேர்கள்
வில்லியிடதன்போன்விசையன்காணென்பாரும்
சொல்லியபீமன்துரந்தரிகனென்பாரும்

நல்லசகாதேவன்ராசனிவனென்பாரும்
வல்லபுகழ்நகுலன்மன்னவன்காணென்பாரும்
ஐவர்குலந்தனக்குஅரசனிலையென்பாரும்
சைவசமையந்தழைக்கவந்தானென்பாரும்
குருகுலத்தில்வந்தகுலக்கொழுந்தோனென்பாரும்
பெருகுதமிழ்வாளரும்பிரபலன்காணென்பாரும்
இராசாதிராசனிவன்இராசசிங்கமென்பாரும்
போசனிவனென்றுபூரித்துநிற்பாரும்
பாராளவந்தபார்த்திபனென்பாரும்
சீராளனெவ்வகைக்குஞ்சீமான்காணென்பாரும்
மீதானசெல்வம்விளங்கவந்தானென்பாரும்
ஆகாரமாய்ப்புவியைஆளவந்தானென்பாரும்
வங்கிசக்கட்டும்வரமழிந்துபோகாமல்
அங்கிசங்காக்கவந்தஆண்பிள்ளையென்பாரும்
எல்லோரும்வாழ்த்தியினியெண்ணமில்லையென்பாரும்
பல்லோரும்வாழ்த்திப்பார்த்திபன்போல்வீற்றிருந்தான்.
தேசமெங்குங்கொண்டாடச்சிங்காசனத்திருந்தார்
இராசனெனயோகம்நடத்தும்படிகேளீர்
நந்தவனந்தோப்புங்காலுதிக்குநின்றிலங்க
சந்தனச்சோலைகளுந்தானெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
செண்பகச்சோலைகளுஞ்செங்கழுநீரோடைகளும்
பண்பானதேனிளநீர்பலதிக்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
பூமரங்களெங்கும்பூத்துமிகச்சொரிய
கொங்குகமுகுபுன்னைகுவிவுதெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
ஓங்குபலாமரகளஉலகெல்லாமுண்டாக
கன்னல்கதலிகதிர்குலைகளீன்றுநிற்க
செங்கெல்வயலுஞ்செந்தாமரைமலரும்
வில்வவனஞ்சூழவீற்றிருக்கும்லட்சுமியும்
பூங்காவனஞ்சூழபுதியமலர்பூத்துநிற்க
பாங்கானவாவிகளும்பறிமலர்பூத்துநிற்க
கோபாலன்றன்பேரன்கொற்றவன்போல்வீற்றிருக்க
பூபாலனுயிருந்துபூலோகமாளுகையில்
மந்திரிமார்வந்துவாய்புதைத்துவார்த்தைசொல்லி
தந்திரிமார்வந்துசரணமென்றுவார்த்தைசொல்லி
மன்னரிருக்கமண்டலத்தோர்காத்திருக்க
தென்னவர்களவந்துதிறையிட்டுக்காத்திருக்க
அரசரொடுகாவலர்கள்ஆனைபரிரதமும
முரசொலிகளார்ப்பரிக்கமுடிமன்னர்காத்திருக்க
இடிபிடிகளார்ப்பக்கொடிவன்னர்காத்திருக்க
அடியாதிரவீராணந்துலங்குந்தேரணிடம்மாரம்
காளமொடுபேரிகையுங்கனதப்புந்தான்முழங்க
மத்தளம்பறையைபணிகளமிகமுழங்க

ஜெயகண்டிடுக்கையொடு துத்திகளுந்தான்முழக்க
அகண்டதலம்போல அரசன்கொலுவிருந்தான்
ஆலாத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாகநிற்க
தாலத்திருவிளக்குச் சமுகத்தைச்சூழ்ந்துநிற்க
மெல்லிநல்லாரெல்லாரும் விசிறிகள்வீசிநிற்க
வல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிநிற்க
மின்னனையபொற்கொடிமார் வெண்கவரிவீசிநிற்க
பொன்னணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
காவாணர்கீதம் ராகங்கள்பாடிவர
கொத்தக்குடைநெருங்கக் குப்பைக்குழலுடனே
மத்தகெசம்மீதேறி மன்னன்பவனிவர
ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர பேரணிகள்முன்னடக்க
தாலவட்டமின்றிலங்கத் தாணியர்கள்முன்னடக்க
சந்திரகாவிடால் தளத்துடனேசேர்ந்துவர
இந்திரவிமானமது இணையாய்நெருங்கிவர
சாந்துசவ்வாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
ஏந்துமுலைமாதர் இருபுறமுமாடிவர
கட்டியங்கள்கூறக் கனவிருதுதானடக்க
கெட்டியிவனெனவே கெம்பீரமாகவெகு
பட்டணமுஞ்சுற்றிப் பவனிவலமாகவந்து
கட்டழகனென்று காசினியோர்கொண்டாட
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பரிச்சித்துமன்னனுந்தான்
மாற்றலர்கள்போற்றிசெய்ய மன்னன்சிங்காசனத்தில்
வந்துகொலுவில் மகராசன்போலிருந்தான்
சந்துபயில்சாஸ்திரங்கள் தான்கேட்கவேணுமென்று
ஓசினன்தூதுவனை ஒருநொடியில்வாவெனவே
அந்தணர்கள்தன்தெருவில் ஆராய்ந்துதூதவனும்
கொந்தலருமவேதியனார் குடியிலிருந்தவனை
கண்டுநமஸ்கரித்துக் காவலர்கள்வேதியனை
அண்டர்பெருமாள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
என்றுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
நின்றுமடவாரை நிமிஷத்தில்வாவெனவே
புத்தகத்தைத்தானெடுத்துப் பூவையரேவாருமென்றார்
வித்தகப்பெண்புத்தகத்தை விரையவேகொண்டுவந்தாள்
வந்தொருபுத்தகத்தை மறையோனுந்தான்வாங்கி
அந்தநல்லகோட்டை அத்திபுரந்தன்னில்வந்து
பரிச்சித்துவேந்தனையும் பாங்காகவுங்கண்டு
தெரிசித்துஅட்சதையுஞ் செபம்பண்ணித்தான்கொடுத்து
அரசர்க்கரசனே அரசர்பெருமானே
முரசுக்கொடியுடைய முடிபொறுத்தமன்னவனே
என்னைவரச்சொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்

முன்னைப்பயனும் முடிந்தரகசியமும்
நாளும்பலனும் ராசிபலலக்கினமும்
கோளும்பகையுங் குவலயமுங்கரசினியும்
ஆளும்புவியும் அரசர்க்குச்செங்கோலும்
வாழ்வுபெறுநாளும் மனைப்பொருத்தமுள்ளதுவும்
பார்த்துரையுமென்று பரிச்சித்துராசனுந்தான்
வார்த்தைசொல்லக்கேட்டு மறைநூல்களாராய்ந்து
ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டுச்சாஸ்திரத்தை
நேராய்மனைகூறி நீங்காத்தகை கீறி
ஓலையினைப்பார்த்து உச்சிகிலேதான்பார்த்து
பேரொவிளங்கிப் பெரியதராசுநிலே
ராசிபிரித்து நட்சத்திரம்பிரித்து
ஆசுபலன்தாரைகள்தான் அடைவுடனேதான்பார்த்து
பலகலைகளவைத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரித்து
அழகுநிலேசிறுத்தி அட்டதிக்குந்தானிரைத்து
திசைகளபதினைறுந் தெரிந்துவகைபிரித்து
இசையாகலக்கினங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
சொல்லுகிறன்வேதியனுந் துரைமகனுந்தான்கேட்க
கேளுங்காண்மன்னவரோ கிருபையுடன்சாஸ்திரத்தை
வாழுங்குருகுலத்தில் மன்னவரேயும்முடைய
ராசிபொருத்தம் நவக்கிரகமுந்தான்பார்த்தேன்
தேசிக்குதிரைபொடு சேனையொடுபூமியல்ல
உடைமைமதகரிகள் உற்பத்திதானுமல்ல
திட்முடையசெம்பொன் தேடும்புதையலல்ல
மாடமொடுகூட மனையாட்டிதானுமல்ல
ஆண்டவனேயும்முடைய ஆத்துமத்திலோர்வினைதான்
சென்மச்சனியும் தேகத்தில்வல்வினையும்
கன்மச்சிறுவினையுங் காலபலன்பொல்லாது
செவ்வாயின்தோஷம் தென்னவனேபோதாது
கவ்வாவியாழன் கருப்பனிரெண்டில்வந்தான
மாதமொருநாளில் வருகுதுதானித்தோஷம்
போதாதுனைக்குப் புண்ணியரேயிப்போது
தத்துவருகுதுகாண் தந்திரமாயநீயிருந்து
எத்துடனேதானிருந்து இதமாகத்தானெழித்து
தப்பியிருக்கச் சமர்த்துண்டேயாமாகில்
என்றுசொல்லவேதியனு மெழுந்துமிகப்போனன்
ஒன்றுமனம்வள்ளாம லுள்ளுருடைந்துபுண்ணாகி
என்செய்வோமென்று இதற்குவகையேதெனவே
முன்செய்ததீவினைதான் முடிந்துதேரம்பளவில்
பெரியோர்கள்சாபம் பின்னேதொடர்ந்ததுகாண்
தெரியாமல்தானினைந்த தீவினையால்வந்தகுற்றம்
போகவினைவுபொருத்தமுடன்பார்க்கவென்று

வாகானமந்திரிமார் மன்னவனைத்தானழைத்து
நமக்குவருங்கருமம் நாட்டமுடன்போகாது
அந்தப்படியே அலைகடற்குள்மாளிகையும்
மந்திரிமார்தான்முடித்து வந்துசொன்னார்மன்னனிடம்
தென்னவர்கள்மந்திரிமார் சேரவரவழைத்து
நாம்போயிருந்து வருமளவும்ராச்சியத்தை
தாம்போயிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்றார்
மைந்தன்செனமேசனுக்கு மன்னருக்குப்புத்திசொல்லி
இந்தாபயணமென்று ஏகினர்காணம்மானை
கடலினடுவே கப்பலெல்லாஞ்சூழ்ந்துநிற்க
அடைவுடனேகார்கடலி லாகாசபந்தலிட்டு
படவுஞ்சுரிப்பும் பகைதிசையுங்காவலுமாய்
இடைவிடாக்காவ லெச்சரிக்கையுச்சிதமாய்
வைத்துநடுவே வகையாகவீற்றிருந்தான்
கைத்தவிடையாவு கார்க்கோடனுனவரும்
முன்னாட்பழிபாவங்க முகூர்த்தம்வந்துதென்றுசொல்லி
இன்னாட்பயண மிவனெங்கேயென்றெழுந்து
உமக்குத்தெரிய உரைக்கிறேன்மன்னவனே
சனிபகவான்போகாது சர்ப்பமுந்தான்தீண்டுமென்ன
இனிமேலுமாய மிருக்கும்வகைகேளு
கார்க்கடலுக்குள்ளே கம்பமதுதானூன்றி
நீர்மேற்சவுக்கைகட்டி நிலைகதியேகால்நாட்டி
சுத்திவரக்காவல் சூழநிரைநிரையாம்
வைத்தானிருந்து வகைகைகையாய்த்தப்புவித்து
வாலாமறைகொடியில் மாளிகையுண்டாக்குமென்றார்
பரமரகசியமாய் பாரிலுள்ளோர்காணாமல்
அரைநாழிக்குள்ளே ஆளனுப்பிக்கட்டுமென்றார்
நாடுநகர்தேடி நன்னகரிதான்தேடி
காடுகளைதேடிக் காவலனையெங்கேயென்று
உலவித்திரிந்து ஊரெங்குந்தான்தேட
கலாபத்துக்காயரசன் கடலிலிருப்பானென்று
ஊரில்குடியிருக்கு முள்ளசனங்களெல்லாம்
பாரிற்பலர்கூடிப் பரமரகசியமாய்
பட்டணத்திலுள்ள பலசனங்களெல்லோரும்
திட்டமுடனெல்லோருஞ் செப்புமொழிகேட்டு
உரைக்கின்றவார்த்தைதன்னை உலகத்தில்கேட்டிருந்து
திரைகடலைநோக்கிச் சீரரவந்தானினைந்து
வருகுதுகாணுகம் வலுகோபந்தன்னுடனே
பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்ததுகாண்
நீடியதூரம் நிலையாச்சமுத்திரத்தில
ஓடியொளித்திருக்குமுத்தமனைதீண்டுதற்கு
உபயமென்னசெய்வோமொருவழியுங்காணோமே

உபாயமிட்டகப்பலுக்குக் கார்க்கோடன்கார்கடலில்
தோணிபலவுஞ் சரிப்புடையதன்கோலம்
வாணிபங்கள்செய்யும் வளம்போலெழிப்போமோ
சப்பாணிரூபஞ் சாதித்தெடுப்போமோ
கம்பாய்மிதந்து கார்கடலில்போவோமோ
பட்சியாய்ச்சென்று பறந்துவிழுவோமோ
கச்சிக்கரியக் காகம்போல்போவோமோ
பாம்பாய்மிதந்து பழுதைபோல்சேர்வோமோ
நாம்போகவேநினைவு நால்வகையுங்காணோமே
வேற்றுருவங்கொள்ள விபரமொன்றுங்காணாமல்
மாற்றுருவங்கொண்டு மன்னவனைத்தீண்டுதற்கு
என்னவடிவெடுத்து எஞ்சபதந்தீர்ப்போநாம்
மன்னவனைக்கொல்ல வகையொன்றுங்காணோமே
தனதுபோல்நாமும் சற்பனையாய்க்கொல்வதற்கு
முகந்துமனங்கொண்டு மூகத்தோடறவணைத்து
மிகுத்தகனியேதெனவே விசாரித்துப்பார்க்களவில்
இன்றார்புளித்திருக்கும் இன்னவென்றாற்பல்கூசம்
கண்டாற்களிகூறும் கண்மலரில்தாணனையும்
தெய்வீகமானதொரு தேவகனிதானாகும்
இவ்வியமாமென்று தோற்றிநினைவுகொண்டு
எலுமிச்சம்கற்கனிதா னின்பமெனத்தோன்றுகையால்
வலுமிச்சமென்று வடிவெடுத்தான்கார்கோடன்
கனிரூபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி
தனியேமிதந்து தடையறவேபோகலுற்றான்
கப்பல்விட்டுசுத்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
தெப்பமெனவோர்கனிதான் தெரியுதுகாணென்பாரும்
அந்தர்வருகுதுகாண் அதிசயங்காணென்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்று மற்கட்டிநிற்பாரும்
எனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
உனக்கேன்கிடைக்குமென்று உபாயமிட்டுநிற்பாரும்
ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவருக்கும்
பார்கொண்டராசன் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
தக்குமேயல்லாது தர்க்கமிட்டுநின்றாலும்
சிக்குமோஉங்களுக்குத் தெய்வகனியென்பாரும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இசைவாய்வெகுசனங்கள்
நிற்பளவில்சமீபமதாய் நிலையாய்ச்சமுத்திரத்தில்
அலையிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்து
குலைசெய்யவாரதொரு குருமாங்கனியதுதான்
ஒதுங்கிவழிவிலகிஒருவிடமும்போகாமல்
பிதுங்கிநெகிழாமல் பிடித்தார்பழந்தனையும்
எடுத்துக்கனிபதனை இன்பமுற்றெல்லோரும்
அடுத்தக்கனிதன்னை அனைவோருந்தான்பார்த்து

யோசனைகள்பண்ணி ஒருமித்துஎல்லோரும்
இராசனுக்காமென்று நடந்தார்சமுகமதில்
மன்னன்பரிச்சித்து மகாராசன்தன்கொலுவில்
தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
ஆண்டவனேயெங்களரசர்பெருமாளே
நீண்டவனேநாங்கள நீணிலத்திற்கண்டதில்லை
கண்டரியாக்காட்சியெங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
புண்டரிகமார்பா புவிராசேஉன்யோகம்
அதிசயமாய்க்கண்டெடுத்தோம் ஐயாபுதுமையிது
மதிசேருபுண்ணியனே மகாயோகமுள்ளனுக்கு
வந்ததுகாணென்று வாழ்த்தியேஎல்லோரும்
சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்தன்னிடத்தில்
கொண்டாடிக்கொண்டு கொடுத்தார்களெல்லோரும்
கண்டான் துரைராசன் சண்பிரியமாய்மகிழ்ந்து
நல்லகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
செல்வமகன்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
ஒத்தினான்கண்ணில் ஊடுருவநாகமது
கொத்தினான்சீறிக் குதித்தான்கடல்தனிலே
பழிநமக்குவந்ததென்று படவரவுநாணிணைந்து
வழிகூடியேநடந்து மறைந்ததுவேவாளரவம்
விதியின்பயனை விலக்கலாமென்றுசொல்லி
மதிபுடனேவந்தொளித்த மன்னவனும்பட்டுவிட்டான்

விருத்தம்

விதியின்பயனைவிலக்கவென்று விரும்பியொருவன்முன்னாளில்
அதியத்தலையைத்தான்சிரைத்து அகன்றுபிழைத்துவருவமென்று
சதியேவருவதரியாமல் தாலநிழலிற்போயிருக்க
விதிதான்மொட்டைத்தலைதனிலே விழுமாபனிதானே (௬௬)
தலையில்விதித்தவிதிதனக்குத்தலைச்சிரைத்தோன்பட்டதுபோல்
தலையிலொளித்தபரிச்சித்து அமர்ந்தானரவுவிஷத்தாலே
குலையேசெய்தபழிபாவங் குலையாய்மூய்ந்ததெனவேங்கி
மலைபாதிருந்தமன்னரெல்லா மலைந்துகுலைந்துஉலைந்தாரே (௬௭)
ஏங்கினார்முகங்கள்வாடி யென்செய்வோமென்றுசொல்லித்
தூங்கினார்தலைகவிழ்ந்து துயரமுமெத்தவாகி
வாங்கினார்கடலைவிட்டு வருகிறோமென்றுசொல்லி
ஏகினார்சென்மங்கேட்க உத்தரமெழுதுமென்றார். (௬௮)

கதை.

பட்டுக்கிடக்கின்ற பரிச்சித்துவேந்தனையும்
கட்டிலுக்குள்வைத்து கனகபட்டிறூற்போர்த்தி
சாந்துபுனுகு சவ்வாதுசந்தனமும்
கமகமென்றிருக்கின்ற களபமெல்லாந்தான்பூசி
போமெனவேநல்ல பொட்டகத்திற்றானிருத்தி

முன்னேஎழுதிவிட்டார் முடிபொருந்தமன்னனுக்கு
பின்னேபயணமென்று பெருங்கடலைவிட்டகன்று
ஓலைதனைக்கொண்டு ஒருநொடியிற்றூதுவனும்
சேலைதலைதலையச் செனமேசயராசனைவந்தான்
தண்டனிட்டுத்தன் சென்னிகவிழ்த்துரைப்பான்
தொண்டனுக்குவாய்த்தான் துணியுமோஎன்றுரையே
என்றோலைதன்னை எடுத்துமுன்னேவைக்கலுற்றார்
நின்றோலைவாசித்து நிலையில்விழுந்தழுது
மண்ணதிரவிண்ணதிர வயிற்றிலறைந்தழுது
கண்ணீர்களாறோடக் கதறியலுத்தழுது
வந்தவொருதூதுவனை வகையேதெனக்கேட்க
அந்தவிவரமெல்லா மவன்வகையாய்ச்சொல்லியபின்
கேட்டுச்செனமேசன் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுபுகழ்மன்னனையும் நாழிகையிலிங்கேதான்
கொண்டுவரவேணுமென்று கொற்றவனுந்தானுரைத்தான்
சென்றுசிவிகையின்மேல் தென்னவனைக்கொண்டுசென்று
வந்தார்களத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டேகி
சந்தானமான சனங்கள்விழுந்தலறி
கொல்லென்றசத்தங் கூக்குரலைத்தானமர்த்தி
இல்லென்றமர்த்தி இனையர்தெல்லாம்நினைந்து
அழுதுபுலம்பியதா லாவதுதானென்றுமில்லை
பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனைவதைத்து
எந்தன்பிதாவை எழுப்புவேனல்லாது
அந்தவிஷமகொல்வதற்கு யாகமதுக்குள்ளதெல்லாம்
எழுப்பினாம்பிள்ளை எழுப்பாதாலென்னபிள்ளை
மழுப்பியழுதால் வருமோஉயிர்தானும்
தந்தையணைவைத்து சமர்த்தாகத்தானிறுத்தி
விந்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்க்கலுற்றான்
சாத்திரத்திலுள்ள சகலகலைகளுமே
சூத்திரமாய்ச்சேகரித்துச் சூழத்திரைவளைத்து
வேதியரைத்தானழைத்து வேணதெல்லாங்கொடுத்து
ஓதியவேதமதி லொன்றுங்குறையாமல்
சொல்லுமுயிர்திருப்பச் சூட்டுமென்றார்வேதாந்தம்
கல்லுமுருகிவிழக் கதித்தவொருமந்திரத்தால்
உற்பத்தியாகவொரு ஓமஅனல்வளர்த்தி
சர்ப்பத்தைவென்றுவிழத் தாக்குமென்றாரம்மானை
ஆமென்றுவேதியரு மங்கனருந்தான்கூடி
ஓமென்றுவேள்விசெய்ய ஓமத்தீமூட்டினரே
யாகத்தீமூண்டுதுகாண் அண்டகடாகமட்டும்
சாகத்தான்சர்ப்பந் தவிடுபொடியாக
நீறாகிவெந்து நெருப்புத்தணலாகி
வேறாகிச்சர்ப்பம் வெந்துநீறவதற்கு

எங்கேயெனத்தேடி எழுந்ததுகாணக்கினியும்
அங்கேயரவம் அக்கினிக்குளாற்றாமல்
ஈரேழுலோகமெல்லாம் பெயகெங்குந்தான்தேடி
பாரெங்குந்தான்றேடி படஅரவு ஆறாமல
மேலனைத்துநாகம் வெருவிப்பயந்தேகி
காலலசந்துதானோடிக் கனலிலகப்பட்டிடைந்து
பார்க்கவிடமெல்லாம்பறந்தெழுந்து அக்கினியும
ஆற்ற முடியாமல் அயிராபதத்தினிடம்
ஓடிச்சிங்காசனத்தில ஊடேநுழைந்துகொண்டு
நாடியசீர்பாதம நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
அபையமுனக்கபய மடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
தேவேந்திரன்சபையில்சென்றுவிழுந்தமையால
ஐவருடன்பேரான் ஆனபரிசித்துவையும்
முற்பழிசெய்கானனவே நூயன்றவனோநான்தேடி
பிற்பழிகேன்கேட்டுப் பிராணனையேவாங்கிவிட்டேன்
அந்தப்பழிகேட்க அடியேனையேதொடாந்து
இந்தச்செனமேசன் என்மீதிலக்கினியை
ஏவிவிட்டான்தாமக எம்மால்முடியாமல்
தாவியேவந்தடைந்தேன் சரணமெனக்காரும்
என்றவனுசொல்ல இந்திரனுமப்போது
மன்றலருந்திண்புயத்தா மன்னவசெனமேசனுக்கும்
இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதி ஏவினான் தூதுவனை
அந்தரத்தூதவனும் அரைநொடியிலோடிவந்து
சீட்டைக்கொடுத்துச் சேதிசொன்னான் தூதவனும்
நம்மிடத்தில்வந்தவனை நாமேவகைகள்செய்கால
தம்மிடத்தில்வந்தவரைத் தான்கொல்லுவாருமுண்டோ
முன்னால்தவசிருந்த முனிவன்மேல்நாகமதை
மன்னாளவுன்தகப்பன் மாதவர்மேற்றணிந்தார்
கோபமடங்காமல்ரிஷி கூறினார்சாபமதை
பூபனே சவுக்குப் போய்வரலாமென்றுசொன்னார்
அந்தமுனிசாப மருகேகுடியிருந்து
வந்தவிதிவசந்தான்வருமளவுந்தான்பார்த்து
எழுத்துமுடிவிதுகாண் இம்மட்டேயல்லாமல்
கொழுத்துமறலிவந்து கூடுகின்றகாலமதில்
சமையமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தான்தீண்டின[illegible]
அமையுமோவுன்னாலே அமையாதெவராலும்
யாகத்தைத்தானமர்த்தி யகற்றுமென்றார்கோபமதை
வாகாகயாகம் வளர்த்தாயேயாமாகில
ஏகமாய்ப்பத்தி எரியும்புவனமெல்லாம்
நாகத்துமட்டும் நடவாது அக்கினியும
அண்டபனைத்துமுதல் அகண்டமுதலக்கினியும்
விண்டலமும்வெந்து வெளியாய்முடிந்துவிடும்

உனக்குநிலையில்லை உலகத்திலெவ்வுயிர்க்கும்
எனக்குநிலையுமில்லை இந்திரனென்பாருமில்லை
செத்தாற்பிழைப்புமுண்டோ தேசத்திலுளளோர்கள்
மற்றோருஞ்சொல்லார்மயக்கத்தைவிட்டுவிடு
தந்தைதனையடக்கிச் சாத்திரங்கள்தான்முடித்து
விந்தையாய்நீயிருந்து மேதினியையாளுமென்றார்
வாசவன்தன்கைச்சீட்டு வாசகத்தைமீறாமல்
இராசன்செனமேசன் நல்லதென்றுசம்மதித்து
ஆறியமார்க்து அனைவோருந்தான்கூடி
தேறித்தெளிந்து தெய்வமேயென்றுசொல்லி
மந்திரிமாரும் மகுடமுடிவேந்தர்களும்
தந்திரமாய்க்கூடிச் சடங்குதனைமுடித்து
மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமீய்ந்தான் கொற்றவன்றன்கையாலே
சடங்குமுடித்தான்காண் சாத்திரத்திலுள்ளபடி
அடங்காக்கிலேசமெல்லாம் மாறித்தெளிந்தபின்பு
மன்னரமைச்சர்மகுடமுடிவேந்தருடன்
தென்னவர்களெல்லோருஞ் செனமேசராசனுக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளுமென்றுசொல்லி
திட்டப்படுத்திச் செகவேந்தர்காத்திருந்தார்
இருக்குந்தருவாயில் ஏலவேசாபமிட
வருக்கமுள்ளமாமுனிவன் மன்னன்பரிசித்துவையும்
நாகமதுதீண்டுகையால் ராசன்மடிந்திடுவான்
சாகுமுன்னேசென்று சர்ப்பத்தின்தன்விஷந்தை
திருப்பிவிஷத்தை தென்னவனைநாமெழுப்பி
விருப்பமுடன்வைப்போ மேதினியையாளுமென்று
தன்சாபந்தீர்க்கத்தவசிவருகையிலே
வம்பானசர்ப்பப் வழியிலெதிர்வருமாம்
எதிராகவந்ததொரு ஏற்றதவசிதன்னை
சதிராகநோக்கித்தலமெங்கேயென்றுசொல்லி
நாகமதுகேட்க நற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுழுதாளும் ரூபமதன்றன்னையொப்பாய்
இருக்கும்பரிசித்துவுக்கு என்னுடையசாபமதால்
பெருக்கவிஷந்தீண்டிப் பிடிக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தன்னைத் திருப்பிவிடவேணுமென்று
ஏத்துந்திசைநோக்கி ஏகிவர்தோங்கண்டீரோ
நின்றுமயக்கி நெடுமூச்சுக்கொண்டேகி
படவரவுதீண்டிப் பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
சட்டொழிந்துபாரில் தீக்கொளுத்திசுட்டுவிட்டார்
சாப்பல்குவித்துச் சடங்குமுதல்செய்தார்கள்
என்போறீரென்றரவம் எதிராகச்சொல்லியபின்
மெய்யோவென்சாபம் வினையாய்முடிந்ததுவோ

அய்யோ அரசழிக்க ஆமோ புவிமீதில்
நம்மால் அரசனுக்கு நாசம் வந்ததாகையினால்
சும்மா விடலாமோ தோஷம் நமக்குவரும்
அஸ்தியடக்கி அதுசாம்பலானாலும்
சுத்தமாய் நாளும் துரைமகனை யுண்டு பண்ணி
இக்கெல்லாம் போற்றித் தேசத்தையாளுமென்று
வைக்கலாமென்று மனதுகந்து வந்தேன் காண்
இல்லாதே போனால் ஈடேறுமெந்தனுக்கு
பொல்லாத சாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேன்

விருத்தம்,

வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்செய்தபாவம்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்தீரவேணும்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்தீராவிட்டால்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாலழியுந்தானே. (ருப)

கதை,

தீராதே போனால் திருவுளத்துக்கேறாது
வாராத சிவனையும் வரவழைத்துச் சாம்பலையும்
உருவாய்வகுத்து உயிரையுடல் பொருந்தி
குருவினிடமந்திரத்தால் கொள்ளலாங் காரியமும்
என்றுமுனி சொல்ல ஏற்றமுள்ள நாகமது
நன்றுநாமொன்று சொல்வோம் நமக்கிசையநீதாமும்
ஆமென்று கேளும் அதிசயமாய் பொன்றுசொல்வேன்
மாமரம் பூத்து வடிவுடனே மாங்கனியும்
பூமரமாய் நிற்கிறதைப் புகைந்தெரியத்தீண்டுகிறேன்
பங்கமாய்ப்போகும் பச்சைமாமரமதுவும்
உற்பத்தியாக உயிர்மரம்போலாக்கிவைத்தாள்
செத்தவனுந்தான் பிழைப்பார் செகத்திலுள்ளோர் கொண்டாட
வித்தகனே மாமுனியே மெய்யென்றுநானறிய
சர்ப்பமிவை சொல்ல சன்னாசியாமெனவே
கற்பகமா மரத்தைக் கடியுமெனவுரைத்தார்
உரைத்தவுரை கேட்டு ஒருமித்துநாகமது
இரைந்தரவஞ்சீறி எழுந்துமிகக்கோபமதாய்
வாய்பிளந்துநாகம் மாமரத்தைக் கவ்வியதே
காய்கனிகளதோறுங் கப்புக்கிளைதானும்
வெந்துநீறானதொரு விருட்சமெனுமாமரத்தைச்
சந்துபழல் மாமுனிதான் தழைமரம்போலாக்கிவைத்தார்
அப்போது மாமுனியை அரவமது கொண்டாடி
இப்போது உன்பழிக்கு ஈடாகப்பண்ணிவைத்தேன்
அஷ்டமாநாகமதில் நானொருத்தன்தானாகும்
இஷ்டமுடனீரும் எழுப்புவீர்மாமுனியே
எங்களதிகாரமெல்லாந்தான் போய்விடுங்காண்
இங்கொளிவிபோல் சிரசிலிருந்தெடுத்து

பெரியவராவென்றுசொல்லிப் பேரவர்தான்கொடுத்து
அரியமணிவாங்கி அருந்தவசியேகிவிட்டார்
நாகமகிழ்ந்து நடந்ததுகாணம்மானே
சென்றாரவர்போனபின்பு செனமேசராசனுந்தான்
அன்றலர்ந்தாமரைபோல் ஆதித்தன்தன்வடிவாய்
இருந்துசிலகாலம் இந்திரனைப்போலாகி
திருந்துபுகழ்கொண்ட செயவிசயன்தன்பேரன்
தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுநீதி
வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்களபோற்றிசெய்ய
தாகமுடன்மன்னவனுஞ் சகலபரிவாரமுடன்
ஏகசிங்காதனத்தில் இருந்தார்காணம்மானே

விருத்தம்.

பஞ்சவர்பேரனென்னும் பரிசித்தைவிஷங்கள் தீண்டி
துஞ்சினதாகையாலே சுத்தசெனமேசன்றன்னை
மிஞ்சுசிங்காதனத்தில் வைத்துவேந்தமைச்சர்தானும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றி யவனியிலிருந்தாரன்றே (௫௰)
இப்படியநேககாலமிருந்தனர்செங்கோல்செய்து
சொற்படிதவறாவண்மை சோர்வறநடத்திச்செய்து
முற்படிஞாயம்போல மூன்னவனிவனென்ன
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளுநாளில். (௫௧)

ஆகமவேதருானமருந்தமிழ்க்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயிருந்துகேட்டுப் பத்தியாய்ப்பெரியோர்தன்பால்
போகமேபோக்கித்தன்மை புகழதுமதாமோங்க
ஏகசிங்காசனத்தி லிருந்துடன்வாழுநாளில். (௫௨)

கதை,

பார்த்தனுடன்வாழபிமன் பாலன்பரிசித்துவுடன்
ஏற்றதொருபாலன் இராசன்செனமேசனவன்
கோற்றமுளளநீதி துலங்குமாம்ராச்சியத்தில
சுத்துங்கடல்சூழக் காசினியெல்லாம்விளங்க
முகதுநவமணிபோல் முளைத்தெழுந்தரத்தினம்போல்
வந்தமகாராசன் மன்னன்செனமேசனவன்
விநைதமலர்போல விதம்விதமாஞ்சிங்காரம்
தங்கியிருக்குந் தவளமணிமார்பன்
பொங்கியபூரணமாய் பூலோகநாயகமாம்
நிரைமுறைமையாறிலொன்று எளளளவுமீறமல்
புரையடையதருமமொளப் பூலோகமாளுகையில
அத்திபுரமுற்றும் அரசாளும்நாளையில
சத்தியவாக்கியந் தவறாதவேதமுனி
நாரதிசையுங்கொண்டாடும நன்னகரிதன்னில்வந்தார்
வாழ்த்தியடிபணிந்து மகுடமுடிவேந்தரெல்லாம
தோத்திரமுஞ்செய்து தொழுதுவணங்கியபின்

இருக்குந்தருவாயி லிளவரசுதான்விளங்கி
உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுக்கமாய்தெண்டனிட்டு
போற்றிச்சனமேசன் பூரித்தகமகிழ்ந்து
ஏற்றிச்சிங்காதனத்தி லிருத்தியேகைதொழுது
கனிவகைகள்சர்க்கரைதேன் கற்கண்டுசீனிமுதல்
தாழைக்கனியுஞ் சகலகனியுள்ளதெல்லாம்
வாழைப்பழமுமை வருக்கைப்பலாக்கனியும்
கொண்டுவந்துவைத்து குருவேசரணமென்று
தொண்டுபண்ணிநின்று தொழுதுமிகவணங்கி
நல்லதொருவேதமுனி ராசனையுங்கொண்டாடி
வல்லதொருமாங்கனிதேன் வாரிபமுதுசெய்து
தாகமதுதீர்ந்து தபோதனருமவீற்றிருந்தார்
நாகரீகமானதொரு ராசன்சனமேசனுந்தான்
தாகமுடன்வேதமுனி தன்னிடத்திலவந்துநின்று

விருத்தம்.

பாரதமுடியுமன்னாட் பயின்றதோர்வேதமெல்லாம்
வீரியனாதியாகி விநாயகன்கோடுகொண்டு
சீரதுசிறந்தகீர்த்திச் செகத்தினிலுதித்தவேந்தன்
போரதுமுடியவென்று புகன்றதுதேவர்தாமே. (௫௩)
குருகுலத்தோர்களெல்லாங் குருவெனவந்துதோன்றி
கருவுருவகுத்துக்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
அருகுதானிறுத்தியந்த வறிவுடன்தெளிவுசொல்லி
பெருகுசீர்புவனந்தன்னும்பெரும்பகைமுடித்தாய்போற்றி. (௫௪)
பஞ்சவர்நூற்றுவற்கும் பகையதுவருவதுண்டோ
அஞ்சலென்றமர்த்திநீதா னறிவினாலிவராஞ்சொன்னால்
மிஞ்சரும்பகைசெய்வாரோ வேதமாமுனியேயுந்தன்
வஞ்சமேவஞ்சமல்லால் மற்றொன்றால்முடியுமோதான். (௫௫)

கதை.

எத்திசைகள்கொண்டாட எங்கள்குலத்தரசே
சத்தியவண்மை தவறுதமாமுனியே
சீரானஐவருடன் சிறந்ததிரியோதினனும்
பாராளும்நாளில் பகைகளொன்றும்வாராமல்
தாராளமாகத் தன்மையொன்றுசேகரமாய
பேராளர்பூதலத்தில் பேதமொன்றும்வாராமல்
மார்க்கப்படுத்திவைக்க வாரானோதேவர்க்கு
தீர்க்கமுன்னாளை இருக்காத்திலுள்ளபடி
இன்னபடியென்று ஈசர்முன்னேதானுரைத்தீர்
எழுதும்விநாயகனே என்றிறைவன்தான்கூற
தொழுதும்விநாயகனார் சொன்னதென்றுந்தப்பாமல்
ஒருகொம்பொடித்து ஊணிவைத்தார்மேருவதில்
நிகரில்லாவேதம் நிலைகண்டுகொண்டானே

பகருமொழிகேளாதார் பாருலகிலுண்டாமோ
குருகுலத்துக்கெல்லாம் குலக்கொழுந்தாய்நீயிருந்தாய்
அருகிருந்துபுத்திசொல்லி அரசனுமாய்நீயிருந்து
வின்னமவாதபடி வேதியரேசொன்னீரானால்
மன்னவருமாளாமல் வையகத்திதானிருப்பார்
எந்தவிதமோவிந்தை எதொன்றறியேனே
உங்கள்வினைமொவருக்குந்தோன்றாமல்
வஞ்சனைகள்செய்தீரோ மாமுனியேஇப்படிதான்
உன்செயலேயல்லாது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
தோரார்துரோணர் மிகச்சொல்லுங்கிருபாசாரி
மற்றுமுள்ளவன்னோர் மகுடமுடிவர்த்தனரும
சுற்றமொடுராசர் துணைமக்களுள்ளோரும்
எண்ணவொண்ணாச்சேனை எழுக்குரோணிபத்தனையும்
மண்ணாசையற்று மாண்டிறந்துபோனதெல்லாம்
உன்னாலேயலவோ ஒருவர்மேற்குற்றமில்லை
அன்னாலேயவர்க்கு ஆமென்றகாரியந்தான்
தெரியவகைசொல்லிச் செப்பிரோமாகில
பிரியாதிருந்து பேதமற்றுவாழ்ரோ
இறந்தாரோநூற்றுவர்கள் இருந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சிறந்திருந்தபஞ்சவர்தான் சடக்கோடேஇப்போது
விக்கைகிரிவைகுந்தம்விரும்பவர்சேர்ந்தாரே
அந்தவகையெனக்கு அறியவேசொல்லுமையா
சொல்லுமென்றுகேட்ட துணைமகனேசெனபேச
சொல்லுகிறேன்கேளும் தோற்றமுடனுள்ளதெல்லாம்
மூன்னுலகிலுள்ள முன்னாள்விதிப்படியே
மீண்டொருவராலே விலக்கவல்லாருண்டோதான்
ஆணையினாலே அவர்கள்செய்ததீவினையால்
மாய்கைபாய்வந்து வளைந்துகாணசெய்தவினை
என்றுமுனிதானு மெடுத்துரைக்கச்செய்தியெல்லாம்
நின்றுசெனமேசன் நினைவாகத்தான்கேட்டு
நினையாதெல்லாநினைந்து நெடுமூச்சுவிட்டேங்கி
தினைப்பனையாக்கித் திரணமதைமேராக்கி
கைக்குக்கையில்லமல் காலேவறுதலேவருப
மெய்க்குமெய்யில்லாமல் வினைகள்தான்மூட்டி
ஆட்டிவித்துப்பாவைதனை ஆட்டிவிட்டுப்பார்த்திருந்து
மூட்டிவினைசெய்த முனியேயினிகேளும்
தருமமென்றுபேரெடுத்துத்தாரணியிலில்லாமல்
கருமமேசெய்தவனைக் காசினியில்தருமமென்றால்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்மாமுனியே
தன்மையுமற்றுச் சனமுமினமுமற்று
இன்மைதனிற்றான்வாழ எல்லோருமாண்டிறந்து
வன்மம்பிடித்து வதைசெய்தமாபாவி

இருந்தரசையாளாம லின்னதென்றுபாராமல்
வருந்தாமல்வைகுந்தம் வானேறிப்போனதென்ன
சொல்லுமையாஎங்களுக்குத் தோற்றமெல்லாம்நீயாகி
வெல்லும்விதியாகி விதிப்பவனுந்தானாகி
எற்றுமொருவிவரம் இறையோனேநான்காணேன்
தோற்றுதுகாணெந்தனுக்குத் தோஷமெல்லாம்நீயெனவே
புரையுடையதருமமொன்றும பொய்சொல்லாமெய்யரொன்றும்
நிரையுடையராறல் நீநுரைக்கபுத்திரனே
கேளாரோசற்றுங் கிரிகையொன்றும்பாராரோ
வாழாரோபாரில் மைக்கரொடுசெல்வமதாய்
துன்மைசெய்தோர்மாண்டு தேசமதையிழந்தால்
நன்மைசெய்தோர்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
ஏன்காணும்பாரிழந்து ஏகினார்வைகுந்தமதில்
நான்தான்புவியாள ஞாயமோஎந்தனுக்கு
பாரதப்போருண்டுபண்ணிப் பகைமுடித்துமுந்நாளில்
மேருதனில்தானெழுதி வைத்தவரும்நீதானே
நினைத்தபடிமுடிக்க நீர்நினைக்கல்லாது
மனந்தனையேபுண்ணாக்கி வருத்துவைக்காமேது
புத்திதனைச்சொல்லிப் பொருந்தவுரையாமல்
சத்துருவாய்மாமுனியே சற்பனைகள்செய்தீரே
தாராரும்வேந்தர் சமர்முடிந்ததெல்லாமுன்
பாராய்முனியேகேள் பாவமெல்லாமெந்தனுக்கு
சாராமற்சார்ந்ததுகாண் தப்பாமற்சொன்னனென்பார்
தீராதபாவமிதுசெய்தீரேமாமுனியே
என்றுசெனமேசன் இவ்வார்த்தைக்காறுரைக்க
நன்றுகாணென்று நகைத்தமுனியேதுசொல்வான்
தம்பியரேயிப்படிநீர் சமர்த்தாகப்பேசியதால்
எம்பியினிக்கேளு மிகமாகச்சொல்லுகிறேன்
வெம்பியெனையுரைத்தீர் விட்டகுறைபாராமல்
நம்பியுயிர்க்காலனையும் நமன்றனையும்பாராமல்
தலையிலெழுதிவைக்க சதுர்முகனைப்பாராமல்
குலைசெய்யுமுருத்திரனைக்கூர்ந்துநீர்சொல்லாமல்
மாய்கைபலசெய்யு மாயனையுஞ்சொல்லாமல்
காயகமாம்நம்மைச் சலித்துமிகச்சொன்னீரோ
உள்ளவிதியெனவே ஓருமித்துச்சொல்லாமல்
காளிபெலிகொண்ட கதையையுற்றுப்பாராமல்
பத்திபாய்நம்தலைமேல் பருஞ்சுமையைத்தானேற்றி
மூத்துஞ்சுமைதலையாய் மொழிந்தீர்வகைகேளும்
சுத்திவினைவந்து சூழ்ந்ததையுஞ்சொல்லுகிறோம்
கொற்றவனேகேளுமென்று கூறினார்மாமுனியும்
மன்னுகேள்நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்தகர்மாசருக்கும்
முன்னுவிற்புத்தி மொழிந்திலையோவென்றுரைத்தாய்

தூய்ந்தவர்குப்புத்தி சொன்னேறேசொல்லிலையோ
ஏற்றார்முழுது மீட்டேறப்பஞ்சவரை
காட்டிலிருந்து கடனுக்குவேலைவரில்
தாட்டிகமாயவில்லில சத்காற்திரிவன்றனையும்
மீட்டெனைக்கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டாலும்
நாட்டில்வராதேயன்று நடுக்கமொழிந்திடுவார்
தீதுசெய்தான்பாவி திரியோதனனும்
ஏதுமறியாம லிருப்பார்களபஞ்சவர்கள்
பொறுத்தாரரசாண்டார் பொங்கினர்காடுறைந்தார்
ஒறுத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் உறைந்தார்கள் நூற்றுவர்கள்
அகந்தையழிந்ததுகாண் ஐவர்மேற்குற்றமில்லை
இகந்தனிலேசூதுபண்ணி செகந்தனிலேயாண்டார்கள்
இப்படியாய்வந்ததற்கு என்னேபிபஞ்சொன்றையே
சொற்படியேகேட்டிருந்தும்துற்புத்திவிட்டாரோ
தம்பிசெனமேசர் தார்வேந்தேநீர்தானும்
வெம்பிமனமிடைந்து வெடுவென்றுசொன்னீரோ
கேட்டீரோஞாயம் கேடுகெட்டார்தன்விசனம்
போட்டாரோபுத்தி புலையாட்டேன்பேசுகிறீர்
இவ்வசனமாமுனிதான் எடுத்துரைக்குஞாயமதை
அவ்வசனங்கேட்டு அரசன்செனமேசனுந்தான்
வாரீர்முனியேயுன்மந்திரமுந்தந்திரமும்
பாரீர்புவிதனிலே பஞ்சவற்கும்நூற்றுவற்கும்
வின்னமதுவாராமல் விற்பனமாயுட்புகுந்து
தன்மைகள்பாராட்டித் தாக்கிபேசொன்னீரோ
இத்தனைக்குவின்னங்களேதோன்றும்வாரதில்லை
கர்த்தனைத்தோற்றாமல் கண்காட்சிபார்த்துவிட்டீர்
சதுரமுந்தன்கோத்திரத்தைத் துன்பம்வந்துசூழாமல்
சித்தமிற்சாத்திரங்கள் திரணமதுமில்லாமல்
இருந்தப்பசியுனக் கின்பதுன்பமிரண்டுமில்லை
அருந்தவசியாயிருந்து ஆர்ந்தகயவில்லாமல்
அவர்களுக்குக்காலபல் னடவுமனுச்சொல்லாமல்
இவர்களுக்குச்சாலபலன் யிதமூடனீர்சொல்லாமல்
வருந்திறலேதும் வாராக்கருமமுண்டோ
வேந்தனிதைசொல்ல வேதமுனிசொல்லுகிறார்
யாகம்வளர்க்கவென்று அரசனேநீநினைந்தாய்
பாகமதுயாகம் பலிக்காதுகாணுமக்கு
ஏற்றபிரமத்தி இதமாய்ப்பிடிக்குதுகாண்
மாற்றவுனக்கு வகையுண்டோயாமாகில்
என்னைச்சலித்து மெள்ளளவுங்குற்றமில்லை
பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினல்
உள்ளடிபசொன்னேன் முற்பனமாயுந்தனுக்கு
வள்ளலறிய வழுத்துகின்றேனிவ்வசனம்

பொருப்புவிமீதில் பொன்னுலகந்தான்சேர
வாருமினிமேனி மன்னவன்றன்னிடத்தில்
என்றுசொல்லிமாமுனியும் ஏகினர்காணம்மானை
அன்றுசெனமேசனுந்தான் அவரைநமஸ்கரித்து
அனுப்பிச்சிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம்
தனுப்பிடித்தகையான் தாரர்செனமேசனுந்தான்
யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தானறிய
சேகரமாயுள்ளதெல்லாஞ் செல்லுந்தளவாடமுதல்
வரவேணுமென்றார் மந்திரிமார்தன்னுடனே
இராசன்மன்னவனுஞ் சொல்லலுற்றாரம்மானை
திறமுடையமந்திரிமார் தேசத்திலுள்ளோரை
பரவசமதாகப் பார்வேந்தர்சொற்படிக்கு
அந்தப்படியாக அவனிதனிலேயிருந்து
வந்ததளவாட மற்றுமுள்ளநல்வகையும்
சீராகச்சேகரித்துத் தெய்வப்பிராமணரை
நேராகஆயிரம்பேர் நேர்பாகமுள்ளோராய்
வாகாகத்தானழைத்து வளர்ப்பதற்குயாகமதை
யாகமுடன்செய்ய ஆவினிடநெய்யாக
நூறுகுடம்நெய்யும் கொடிக்குள்ளேதானழைத்து
வீறுடனேயாகம் வேதியரோசெய்யுமென்றார்
சாலைபதுமுடித்துச் சதிரமாய்ப்பந்தலிட்டு
ஆலயமாய்க்குத்தான் அந்தணருந்தானிருக்க
விலாசமாயுண்டுபண்ணி வைத்தாரொருநொடியில்
பலாவரசுமரம்பிளந்து பலகைவகைசோடினையாய்
அரசுபலாமாவிலுப்பை ஆல்விறகு தெர்ப்பையுடன்
புரசுமுதலுள்ளதெல்லாம் புங்குசங்குவேணதெல்லாம்
சேகரித்துவைத்துச் செனமேசன்றான்மூழ்கி
யாகத்தடியில்வந்து அந்தணரைத்தெண்டனிட்டு
வேதியர்க்கெல்லாமிசைய வேணுமென்ற அஸ்திரமும்
நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிர்வாகம்பண்ணுமென்று
அக்கினியையுண்டுபண்ணி ஆகுதிதான்கொடுத்து
மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்றுதிக்க
சூழவேதானிருந்து சொல்வார்கள்மந்திரங்கள்
வாழுபிமன்பேரனையும் வாருமென்றுதானழைத்து
பலகைதனைப்பரப்பிப் பரிசித்துமைந்தனுக்கு
இலகுமணிரத்னாசன மேலிருக்கவேணுமென்றான்
பூசைசெபம்பண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
நேசமுடனிருந்து நேமமாயுள்ளதெல்லாம்
வாசனையாய்ச்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
ஆசனத்தின்மேலிருந்து அட்சதையுந்தான்வாங்கி
யாகத்தைநோக்கி யன்பாகத்தானிருந்தான்
வாகாகத்தெர்ப்பையது வாங்கியேதானிருந்தான்

அழருமணியாகம் அக்கினியுந்தான்வளர்த்தி
புகழிகமாய்க்கட்கிளாரும் பூரணமெக்கியமும்
எக்கியத்துக்கேற்ற இதமானநெய்ச்சருடமும்
முக்கியமாய்ச்செய்து முடிந்துதெள்யாகமதில்

விருத்தம்,

முன்னாள்முனிவன்சொற்படிக்கு முடிக்கயாகமதுதனிலே
இங்காளடக்கம்வருமதுவு மெய்மறையோன்போயிருந்து
சொன்னவேதம்யாகமதில் தூக்கமிகவேதுயன்றசந்து
தன்னால்மயங்கிவிழமல் சன்னேசெயவான்தார்வேந்தன், (௫௬)

ஐயோமறையோனக்கினியி லசந்துவிழுவானெனவெண்ணிக்
கைபால்தெர்ப்பைதனைக்கொண்டு கழுக்கிற்பிடரியதிற்றொடவே
மெய்பாலப்புலிதான்பாய்ந்துதென்று வெருவிப்பயந்துவேதியனும்
செய்யிலெரியுஞ்சுடர்தனிலே சோய்விழுந்துமடிந்தானே. (௫௭)

கதை,

அருகிருக்குசாத்திரங்கள ணுட்டிக்கும்வேதியரில்
மருகிருந்துவேதம் வகுத்துரைக்குநேரமதில்
அசதிவந்துபார்ப்பான் அசந்துகண்ணைத்தான்மூடி
வசமாகவேதம் வழுத்தாமலமெய்மறந்து
நித்திரைதான்கொண்டு நிலத்தில்விழுவார்போல்
மித்திரமாய்ப்பார்ப்பான் மெய்மறந்துகொண்டலேந்து
உறங்கித்தலைகவிழ்ந்து உடலுமசைந்தாறபோல்
சிரங்களுமசாறசந்து தேகம்விழுவதுபோல்
அந்தவுறக்கத்தில் ஆனகொருசொற்பனமும்
வந்தவழிதன்னிலே வலியகடுவாய்ப்புலியும்
எதிர்கவழிமறித்து இவனைவதைசெய்வதுபோல்
அதுக்கிளிழித்து அதட்டிப்பயமுறுத்தி
பிடிக்கிறதுபோலே பிராமணனுந்தான்பயந்து
நடுங்கியுடல்பதறி நஞ்சுண்டமீனதுபோல்
இருக்குந்திரமதனை இளவரசுதான்தரித்து
வருக்கமுள்ளபாகம் வளர்க்கவென்றுவந்திருந்தேதாம்
அதுக்குவிகற்தம் அந்தணனைப்போது
எதுக்காயிருந்து இசைகேடுதான்முறிய
பார்த்திருக்கப்போகாது பாவம்வருமென்றுசொல்லி
ஏற்றிருக்குந்தெர்ப்பையினால் இவனைசன்னைபண்ணவென்று
நீட்டினான்தெர்ப்பையினால் வினைவுவருமென்றுசொல்லி
காட்டிற்புலிபாய்ந்துதென்று கலங்கியுடல்பதறி
மாட்டினான்தீயில் மடிந்தான்பிராமணனும்
அட்டில்குதித்து அந்தணனுந்தீயில்விழ
கண்டுசெனமேசன் கலங்கிமுகம்வாடி
பண்டுவியாசர் பரிவாய்மொழிந்தபடி
வந்ததுகாண்பாவம் மதியைவிதிவிலக்க

தந்ததுகாண்யாசபலன் சனியன்பிடிக்கவென்று
வெந்துமனமிடிந்து பிரமையதுதான்பிடித்து
இந்தவுலவாத இருளதுபோற்றுன்மூடி
மாய்கைபிடித்திருக்க மனுநீதியமறந்து
பேயும்பிடித்ததுபோல் பிரமைகொண்டானம்மானை
மன்னன்செனமேசன் மய்கைபிடித்திருக்க
தென்னவர்களெல்லந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
ஆறாத்துயரம அருந்துயரம்வந்ததையோ
நீறாகிவெந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணாகி
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிப்பரதவித்து
முன்செய்த தீவினையோ முனிவிட்டசொற்படியோ
எந்தவிதமோதான் இடையூறுதான்முடித்து
வந்தவிதமறியோ மகாதேவர்கற்பனையோ
செய்யுமருந்துகள்தான் தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
வையுமென்னபண்டிதர்கள் வைத்தமருந்தாலும்
சற்றுங்குணமில்லாமல் தலைசுற்றிப்பிரமையில
பித்தங்கலங்கிப் பினத்துகிறானென்றுசொல்லி
கலிக்கமுரைத்து கண்ணிலிட்டுமொன்றுமில்லை
பலிக்குமச்சியமிட்டும் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை
தலையிற்கோடாரியிட்டுத் தயிலங்களைத்தேய்த்து
கலையவில்லைபித்தங் காலபலனென்பாரும
மருள்பிடித்தென்று மந்திரங்கள்செய்வாரும்
இருள்பிடித்ததென்று யந்திரங்கள்கட்டிடுவார்
செய்யாவினோதமெல்லாஞ் செய்கலுக்குமொன்றுமில்லை
ஐயோசிவனேயென்று அபயமுனக்கென்பாரும்
வெய்யோனுக்குள்ள விளக்கிபொங்கலாய்முடித்து
அதிதிபரதேசியற்கும் அன்னமிகக்கொடுத்து
நிதியுடன்தானதவம் நேமமுடன்கோயில்குளம்
சத்திரமடங்கள்கட்டிச் சாலையிலந்தணர்க்கு
சித்திரமாய்ப்பூசைபலன் செய்வாரனுதினமும்
நால்வேதசாத்திரமும் நாளும்விளங்கிவர
பால்தயிர்களநெய்யும் பருப்புமரிசிமுதல்
வாகாய்மறையோர்க்கு மாறாமல்நித்தியமும்
பாகாயனுதினமும் படியளந்துவேதியர்க்கு
தானங்களுஞ்செய்து தவிப்பார்பரதவிப்பார்
ஞானசிவபூசை நடத்துவார்தாட்சியர்கள்
தேசசுற்றிலுள்ள செனமுஞ்செனமேசனுக்கு
வேசத்திருந்து மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
பாருலகந்தாங்கும் பரிசித்துமைந்தனுக்கு
காருலவுமேனியனே கண்ணனே இப்போது
தீதுவாக்காரியமேன் செயததவக்குறையோ
ஏதுசெய்வோமென்று இருக்குந்தறுவாயில்

பராசமாமுனிவன் பயன்றிந்தவேதியரும்
சராசரவேத சகலகலைவல்லவனாய்
வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
வந்தரிஷிபாத மன்னரெல்லாந்தான்வணங்கி
இந்தவிகார மிவர்க்குவந்தகர்மவினை
தீர்த்தருளவேணுமையா செனமேசராசனுக்கு
காத்தருளவேணுமையா கடவுளோரஞ்சமென்று
சிறியேனறியாத செய்தகுறையைப்பொறுத்து
வெறிபோகப்பாருமையா வேதவியாசரே
என்றுமன்னாகூற இறையோன்மனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமறியாமல் உரைத்தீரேமன்னவரே
நாமேதுசெய்வோம் நாமோவிதிதனக்கு
சோபமதுசெய்தாலும் போமோபிரமைபது
அல்லவேசொல்லுகிறேன் அந்தப்படியிலென்றான்
சொல்லவேகேட்டால் துயர்பிரமைதீர்ந்துவிடும்
முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூண்டுஞ்சமர்பொருதி
மின்னனபாரதப்போர் வென்றுமுடிந்தகதை
சொல்லென்றிவன்கேட்டால் சுருதியதுவேதாந்தம்
மல்லென்றபேர்வீமன்வாகாய்ச்சமர்தனிலே
மத்தகெசந்தன்னை வாரிப்பிடித்தெறிந்து
கத்தாகில்கடந்து தாண்டிவருவான்வெளியில்
போய்ச்சூழ்ந்ததென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
வாய்புச்சுழியில் வளைவட்டமத்தகெசம்
வாராமலங்கே மரித்ததென்றானங்கிரக்கின்
ஓராய்ச்செனமேசன் செவியுற்றுத்தான்கேட்டு
பொய்யென்றுசொன்னான் புத்திசற்றுமில்லாமல்
மெய்யெங்குந்தாவி வெண்பொரியாய்க்கண்டார்கள்
இதற்குவகையேது என்னவென்றுகேட்டளவில்
அதற்குவகைதானும் அறிந்தோரெடுத்துரைக்க
புத்தியென்றுகேட்டுப் பொருந்திமகிழுடனே
பத்தியாய்பாரதத்தைப் படிபடியாயின்னொருக்கால்
கேட்டீரேயானால் இவையெல்லாந்தீர்ந்துவிடும்
நாட்டீரோமனதையதில் நடுவேநிதானமதாய்
என்றுரைக்கவேபெரியோர் இன்பமாய்வந்திருந்து
அன்றுசெனமேசன் ஆமென்றுபாரதத்தை
முடியுமட்டுந்தான்கேட்டு முற்றிலுமேயாராய்ந்து
வேளையுந்தீரிலையோ வேந்தனிவன்றனக்கு
கொள்ளைபிரமை குறையறவேபோவதற்கு
ஐவராசாண்டு அவனிவிட்டுத்தானேகி
வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை வாகாகத்தான்கேட்டான்
தீரும்பிரமையது தென்னவரேயென்றுரைத்தார்
பாரும்புதுமையிது பனிக்குஞ்சவிப்பறவே

கரும்பட்டுத்தான்போர்த்திகருத்துடனேதான்கேட்டால்
அரும்பட்டுவெண்பட்டாய்ஆகுமதுசவ்வாது
அப்போபிரமையது அகன்றுவிடுங்கண்டீரே
இப்போதுகேளும்இன்பமுற்றுத்தானிருந்து
என்றுமுனிசொல்லிஏகினர்காணம்மானை
நன்றுதானென்றுநமஸ்கரித்தாரெல்லோரும்
ஆமென்றுசம்மதித்து அரிவோமெனவேதான்
ஓமென்றுசொல்லிஉற்றசனமேசனுமே
வைகுந்தஅம்மானைவாகுடனேதான்கேட்க
செய்கின்றசாத்திரங்கள்சிறப்பாகத்தான்முடித்து
அம்மானைபார்டிவைத்துஅர்த்தகதைதனையும்
செம்மானைத்தான்றரித்தசிவனருளையுண்டெனவே
கதைதுவக்கக்கேட்கக்கருத்திலுற்றுமன்னவனும்
பதையாமல்கேட்கப்பலநினைவுமில்லாமல்
நெஞ்சுமசையாமல்நினைவுதடுமாறாமல்
அஞ்சுபஞ்சபஞ்சிபூதம்அடக்கிப்பொறிபுலனை
வேரறுத்துக்காமம்வெகுளிதனைவிட்டேகி
காருடமானகசடுதனைவிட்டொழிந்து
ஏகமனதாய்இருதயத்தைச்சொப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்கஅரசன்கொலுவிருந்தான்

விருத்தம்

வேதவியாசர்முன்னாளில்விளம்பும்வசனமுள்ளபடி
தேசமுழுதுஞ்சிறப்புளதுந்தெரிந்துபார்க்கச்சமரசமாய்
பூதமளைந்ததயிர்போலேபுவனமிருந்துவகைமோசம்
நீதமிருந்துநெறியிருந்தும்நிலையாவண்ணமெளிதாச்சே. ருஅ
விதித்தவிதியைப்பாராமல்வேதவியாசர்தனைநோக்கி
எதிர்த்துச்செய்திகேட்டபலனிப்போதமக்குப்பலித்தசென்று
மதித்துநினைவிற்செனமேசன்மனதுகலங்கித்தெளிந்தறிவால்
துதித்துப்புகழ்ந்துமுனிதனையுஞ்சொன்னான்மகிழ்ந்துசொன்னனே.
சொல்லியகதையைக்கேட்கச்சுருக்கமாய்மனதைத்தேற்றிப்
பல்லியமாகக்கேடடுப்பலதுயிர்பிரமைபோக
அல்லிருள்நீங்கவென்று ஆனசெனமேசனுந்தான்
மெல்லியபட்டுப்போர்த்திவீற்றிருந்தரசன்கேட்டான், சுய
கருநிறம்பட்டுப்போர்த்திகதைதனையுற்றுக்கேட்டால்
மருநிறம்வாங்கிவெள்ளைமதித்தவெண்பட்டதானல்
வருமொருபிரமைநீங்கிமனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியுரைத்தநேசங்குணமெனக்கொண்டான்வேர்தன் கா

கதை

வாகுடையபஞ்சவர்கள்வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
பாகுடையசொல்லான்பரிசித்துமன்னன்மகன்
சீராய்ச்செனமேசன்சிந்தைமகிழ்ந்தன்பாய்

நோரகக்கேட்கலேவண்ணர்காப்பாமே
ஓதுபுகழிக்கதையைஉரைக்கவேதான்கேளீர்
மாதுசரஸ்வதியாள்வழுத்துகின்றசொற்படியால்
மேருவில்விநாயகனுர்புனைந்தெழுதும்வேதாந்தம்
பாரிலுள்ளோர்கேட்கபடிக்கிறேனம்மானே
ஐவர்சகாயன்அரிகேசவன்முகுந்தன்
சைவர்சகாயன்தாமோதரனிருக்கும்
அரியவைகுந்தம்அடைவோமெனவேதான்
உரியதொருஐவர்ஒருமித்துறமெனவே
நடக்கிறார்தேசம்விட்டுநன்னகரிதானும்விட்டு
வடக்குமுகமாகவடமேற்கொருபுறமாய்
தன்மருடன்தம்பியரும்தாரார்துரோபதியும்
கன்மத்தைவிட்டகன்றுகங்கைக்கரையில்வந்தார்
மங்கைதுரோபதியும்வாகானஐவருமாய்
சங்கையாய்த்தான்தொழுதுசரஸ்வதியைத்தான்வணங்கி
தலேயிற்புனல்தெளித்துதாயேசரணமென்று
அலேயிற்றலேமுழுகிஅனுட்டானந்தான்முடித்து
ஆதித்தனைப்பூசைபண்ணிஐவருந்தானங்கிருந்து
சாதித்தார்வேற்றுவருஞ்சந்நியாசிவேடமுமாய்
சாந்தகமாய்மூழ்கிச்சடைமுடியுந்தானுகி
பாந்தகமாய்தேடப்பருவமுடன்தான்முடித்து
பாரரசைத்தானும்விட்டுப்பைங்கொடியாளாசையற்று
ஊராசைத்தானுமற்றுஉற்றமன்னராசைவிட்டு
மாதாவினுசைவிட்டுமந்திரிமாராசையற்று
மீதானகானகத்தில்விரைவாகச்சென்றார்காண்
அப்போதுமாயன்அவாமனதைத்தேற்றுதற்கு
இப்போதெதிரோஇவர்காணவேகலியன்
தன்னுடையமாதாவின்தலேயிற்சுமையேற்றி
மன்னன்மனேவிதன்னேவார்புயத்தின்மேலேற்றி
வந்தவனேக்கண்டுமென்னுதன்மர்வாய்புதைத்து
இந்தவகைதம்பியரேஏதோசகாதேவர்
கண்டோம்புதுமைஐயாகலியுகமேயானதினுல்
அண்டாப்பெருஞ்சுமையைஅன்னேதலேமேலேற்றி
பெண்டீர்தனேத்தோளில்பெருமையென்றுவைத்துவந்தான்
பண்டுமொழிதவறில்பழுதுவருமேநமக்கு
மாநகரைவிட்டுவந்துவகையாய்ப்பிழைத்தோமே
ஆனதம்பிமாரேஅரிகேசவன்பதத்தை
நன்றாகவுச்சரித்துநம்பியேயென்பிறகே
குன்றாமனதுடனேகோபாலருண்டெனவே
தார்மேவுந்தம்பியர்க்குத்தயிரியமாய்வார்த்தைசொல்லி
சீர்மேவுங்கானகத்திற்சென்றுபுக்காரம்மானே
கல்லுமுருகிவிடுங்கடுவிஷமும்வெந்துவிடும்

புல்லும்புகைபாலைவனம்போய்புகுந்தாரவருமே
மெல்லியர்கள்தன்பதமுமின்னனையாள்தன்பதமும
பூவிலியமெல்லியதாள்பொருந்தாமலேதுவைப்பார.

விருத்தம்

தேகமிழந்துவாராமற்சடத்தைமிகவேதான்சுமந்து
தாகமிகுந்துதவிப்பிளைப்புஞ்சாராதுடலிற்றயவுசெய்து
பாகஞ்சிறந்தவுமைபாகாபாதத்தினையுமிகதேடி
மேகஞ்சிறந்தமேனியனேவிடைதானந்தகோபாலா. ௬௧
ஒன்றுமறியோமபொருளறியோமுன்னையல்லாதுணர்வறியோம்
நன்றுமறவோகதீதரிவோம்நந்தாமுகுந்தாநரசிங்கா
அன்றுசகாயமிகுந்திருந்துவடியார்தங்களிடர்தீர்த்தாய்
குன்றுமனங்கள்குன்றாமற்குடிகார்நந்தகோபாலா, ௬௨
உருவாயுருவிலோருருவேயுடலிற்புகுந்துதனதாடு
வெருவாய்குளறியுளையாமல்வேறேகவனம்நினையாமல்
கருவாய்மலர்கள்பிடியாமற்காத்தாய்காத்த சிறையெதிர்முன்
வருவாயடியார்வைகுந்தம்வாவென்றருள்வாய்கோபாலா, ௬௩
மனதுபிரமைபொல்லாதுமாய்கைக்குறங்குபொறிபுலனைத்
தனதுதானென்றெண்ணமற்றுனேதானாய்தனித்துமனம்
எனதுபயமுமில்லாமலெங்கள்தனையேயீடேற்றும்
உனதுபதியேகெதியாகவுதவுநந்தகோபாலா. ௬௪

க்தை

கலக்கமில்லாதெங்களையும்கண்ணுதலேகாத்தருளும்
மலக்கமதைவிலக்கிவழிகூட்டியெங்களையும்
நடத்தும்பெருமாளேநாங்களொன்றுந்தானறியோம்
சடத்துக்குள்வாழ்ந்ததத்துவமேபோற்றியென்று
நடந்தார்வழிதனிலேநமோநாராயணாவெனவே
மடந்தையுடனைவருமாய்மால்பாதந்தானோக்கி
சோலைநிழலில்லாதசுடுவனங்களானதொரு
பாலைவனங்கடந்துபஞ்சவர்களப்பாலும்
அருமுனிவர்தான்வாழும்அதிசயங்கள்தான்பார்த்து
இருளிட்டுவந்துஇரவியும்போய்மறைந்தான்
கார்மேவும்வல்லிருளில்காவலர்களைவருமே
பார்மீதிலேபளிங்குப்பாறைவழிநடந்து
கொள்ளிக்குவிளளாதகூரிருளில்தானலைந்து
தள்ளிநடக்கவழிசற்றுந்தெரியாமல்
மனமிடைந்துபுண்ணாகிமாயோனைத்தானினைந்து
கனலில்மெழுந்ததுபோல்கானகத்திலேயுழன்று
தம்பிமார்தன்றுயரம்தானறிந்துதன்மருமே
எம்பிமார்தன்மனதுஇனியறியவேணுமென்று
பார்த்தனொடுநால்வரையும்பாஞ்சாலிதன்னையுநதான்
ஏற்றதொருவார்த்தைதனைஇனிகூறக்கேளுமினி

தம்பியனைநோக்கித்தருமருந்தானேதுசொல்வார்
வெம்பிக்கலியால் வெருண்டுபயந்துவந்தோம்
எதிர்த்துப்போர்மாட்டாமல்இளைத்தோடிப்போயினர்காண்
துதித்துலகமெல்லாந்தூஷணிப்பார்கண்டீரே
இருந்துசெயங்கொண்டுஎதிர்த்துத்துரத்தாமல்
அருண்டுமிகப்பயந்துஆரணியம்போய்ப்புகுந்தார்
என்றுலகருஞ்சொல்லிஏசாமலிப்போது
மன்றுலகில்வாழ்விசையன்மைந்தன்மகன்பேரனுக்கு
சென்றுதவியாகதிரும்பியேநால்வருந்தான்
சேர்ந்துகலந்துசென்றுதவியாயிருந்து
எந்நாளுஞ்சனமேசனுக்குஎதிர்த்தொருவர்வாதுசெய்யில்
கலியனும்வந்துகைகலந்துதானிருக்கில்
வலியச்சலுதிவந்துவளைந்துபோர்செய்தக்கால்
சிறுவன்வினையறியான்செருக்களத்திற்செற்றறியான்
உறுபூசல்செயதறியான்உற்றோரொருவரில்லை
தானேதனியாய்த்தயங்கிமலையாமல்
தேனேயென்தம்பியரேசேர்ந்துகலந்துகொண்டு
உற்றபரிசித்துமகன்உகந்தசெனமேசனுக்கு
வெற்றிசெய்துநீங்கள்மிரட்டியவனைச்செயித்து
செங்கோல்தழைத்தோங்கச்செனமேசன்தான்வாழ்க
அங்கேயிருந்துஅவனிதனையாளுமென்று
சீராருந்தன்மர்தெரிந்துரைத்தார்நால்வருக்கும்
நேராயிருந்துசெனமேசனுக்குநீங்களுந்தான்
துணையாயிருந்துசுகமாகவாழுமென்றார்
மன்னுநீரெங்களைத்தான்மாநகரிற்போயின்றால்
அன்னோநாங்களபசாரஞ்செய்ததுண்டோ
கர்த்தனிடசித்தங்கலங்கினதுஎந்தவிதம்
பெற்றபிதாவறியோம்பின்னையொன்றுந்தானறியோம்
வாதுவனைக்கொல்லமறுப்படாதெங்களையும்
வளர்த்தஅருமைபிதாவனந்தனிலேவந்திருந்து
அழுத்தமுடனெங்களைநீர்அகலப்போமென்றுசொன்னீர்
ஐயாகுருகுலமேஅண்ணரேயென்றழுதார்
மெய்யோதானீரும்விட்டுப்பிரிவீரோ
எங்களையும்விட்டுஇருப்பீரோதான்தனியே
திங்கள்முகந்தோருஞ்செப்புகின்றதிவ்வாறோ
சித்தத்திற்கேறாத்தீவினைகள்செய்தோமோ
குற்றமதுசெய்தபிழைக்கொண்டுபொறுத்தருள்வாய்
செங்கோல்செலுத்துமென்றுதேவரிடவாக்கதனால்
எங்கள்முகம்பார்த்துரைக்களழுந்துதோசித்தமது
கணப்பொழுதுஉம்மைவிட்டுக்காலந்தரிப்போமோ
க்ஷணப்பொழுதுங்காணமல்தரிக்குமோவெங்களுயிர்
அண்ணரேயெங்களைத்தானவனிதனிற்போமெனவே

எண்ணிமனந்துணிந்துஇப்போதுரைத்தீரோ
தர்மயருமீதுரைக்கத் தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
அன்புடையதம்பியரே ஆளுகின்றதேசம்விட்டு
என்பிறகேவந்தால் இளவரசுக்கியாருமில்லை
தம்பிமுகம்வாடிச் சலித்துமனம்புண்ணாகி
வெம்பியிருப்பான் வேந்தன்செனமேசனுந்தாள்
அரசுநிலைநிறுத்தி அவனிதனிலேயிருந்து
விரசுடையவத்திபுரம் மேதினியைத்தாளுண்டு
குருகுலத்துமன்னரிட கோத்திரத்திற்றான்கூடி
மருவியிருந்து வாழுமெனறுதானுரைத்தான்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதம்பிமால்வருந்தான்
இந்தமொழியுரைத்தீர் எங்கோவேயண்ணாவே
மண்ணாசைபெண்ணாசை மற்றுமுள்ளபொன்னாசை
கண்ணனைமைந்தரோடு காசினியிற்பேராசை
எல்லாம்வெருத்து இப்போதுஉம்முடனே
யெல்லாரும்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாம்நினைத்து
வந்தோம்புவியைவிட்டு ஸ்ரீவைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாய்வரவே சஞ்சலங்கள்சொல்வதென்ன
ஆண்டவனேஇப்போது அடியேனுஞ்செய்தபிழை
நீண்டபுணையுடைய நெறிசேருமண்ணாவே
சரணம்சரணமென்று தாளிணையைப்பூண்டுகொண்டு
அடிகள்மிகச்சுடவும் ஆவிதளர்ந்திடவும்
கட்டியமணற்சுடவும் காலசைந்துநின்றிடவும்
மாயகையிருள்வழியே வழிதிகைத்துநின்றிடவும்
சாய்கைவிட்டுவந்து தட்டழிந்துநின்றிடவும்
பதியிழந்துகானகத்தில் பரதேசியாய்வரவும்
அதிகபவுசிழநது அரும்பதிகொண்டேவரவும்
நீங்கள்படும்பாடுகண்டு நெஞ்சம்பொறுக்காமல்
தாங்கமுடியாமல் தானுரைத்தேன்தம்பியரோ
இன்பமுடனீங்கள் என்னளுகேவந்தவரா
துன்பமதுநினைந்து சொல்லுவேனோநான்பாவி
நாளுந்திருமால் நமக்குதவியாயிருநது
ஆளுங்குருசுவாமி அரியோன்பதஞ்சேரே
நினைநதுவநதுநேசம் நிலைதவறாதோர்மனதாய்
மனநதுணிநதுவநதீர்களா வைகுந்தஞ்சேரவேநாம்
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏற்றதுரோபதையும்
நின்றுமனதுருகி நெஞ்சமதுபுண்ணாகி
கால்களடிச்சுடவுங் கண்கள்சிவநதிடவும்
மேல்களயர்ந்துவெகு மெய்பதறிக்கைசோர்நது
அருமைந்தலைகுலைய ஐவருக்கும்பின்னேதான்
பெருமைசிறுமைபடாய்ப் பெண்ணரசேஇப்போது
உரிமையுடன்நீவரவும் உத்தமமோவெங்களுக்கு

தருமரென்றும்பேரேது தயவுசற்றுமில்லாமல்
ஆனதனாற்பெண்கொடியே அன்னையர்தானுன்மாமி
தான்வாழுமாளிகையில் தனியேயிருப்பாள்கேள்
மானனையீர்நீர்போய் மாமியுடன்சேர்ந்திருந்து
ஞானசிவபூசைகள்தான் நடத்தியனுதினமும்
குந்தியம்மாள்தன்னிடத்தில் கோதையரேசேர்ந்திருநீ
அந்தமொழிகேட்டுஅருந்ததியுமேதுசொல்வாள்
மெய்யரேஎந்தனையும் வித்தகரோஇப்போது
பொய்சொல்லாவேந்தே போவென்றுசொன்னதென்ன
நான்பாவியானேனோ நாயகனேவென்றழுதாள்
தேன்பயிலுங்கோவே சித்தத்தில்கண்டதென்ன
வாகாகவென்னை வரவேண்டாமென்றுசொல்ல
ஆகாப்புலைச்சி யழிபுலைச்சியானேனோ
சற்பனைகளான சதிகேடுசெய்தேனோ
கற்பழிந்துவேறு கண்டாசைகொண்டேனோ
ஐவர்துணையென்று அன்றுமுதலின்றளவும்
மெய்வருந்தினாலும் விட்டுப்பிரியாமல்
சித்தம்வரநடந்து சேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
கர்த்தனுக்கென்னால் கசடுவருவதுண்டோ
இனிமேலடியாட்கு ஈடேறப்புத்தியென்ன
பனியானபொய்யுடலைப் பாரமென்றுசொல்வேனோ
வையகத்தோர்சொல்லி வம்பாய்நகையாரோ
மெய்யகத்திற்சேர்த்து மேலும்பிரியாமல்
காத்தருளவேணும் கண்ணரிடதன்னருளால்
எத்சிறைதன்னை ஈடேறமுற்றிலுமே
சீர்பாதந்தன்னைத் தினமும்பணிந்தேத்தி
ஒருமனதாயிங்கின்று உத்தாரம்பண்ணுமையா
தன்மர்மனமகிழ்ந்து தையலையுங்கொண்டாடி
கன்மமெல்லாம்விட்டுக் கரையேறினோமினிமேல்
முத்துந்தெளிந்து மோகவலைவிட்டேகி
வந்தோமினிமேல் மலைவுகள்தான்சற்றுமில்லை
சந்தோஷமாச்சுதென்று தருமர்மனமகிழ்ந்து
அல்லிருளுந்தானீங்கி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
வல்லிருளும்போனபின்பு வாய்த்ததருமர்ஐவருந்தான்
எழுந்திருந்துசூரியனை இன்பமுடன்பஞ்சவர்கள்
விழுந்துநமஸ்கரித்து மெய்மலருந்தா ன்றாவி
தானமுடன்சாந்திபண்ணித் தற்பனமுந்தான்முடித்து
ஞானமதுசிவமும் நாரணரேதஞ்சமென்று
வெய்யோனைத்தெண்டனிட்டு மிக்கானஐவருந்தான்
மையிருண்டகானகத்தில் வனத்தில்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் பொல்லாதயானைமுதல்
மலைவுண்டுதானதட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்

பார்த்திபனுங்காடுவிட்டுப்பரிவாய்வெளியில்வந்து
ஆற்றோரம்வந்து ஆத்துமத்தைச்சூத்திபண்ணி
சீரானகாட்டினுள்ளே தீர்த்தமதுதானாடி
தாராருமாமுனிவர் தன்னையடிபணிந்து
மாமுனியேநாங்கள் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
பூமேவுமேனியரோபொருந்திவிடைதாருமென்றார்
நேமமுடனிப்போது நிமலர்பதஞ்சேருமையா
ஆமென்றுமாமுனியும் அருளினார்நல்வசனம்
நல்லதென்றுபாறைவழி நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
வல்லதொருகானல் வழிந்தோடும்நீரதுபோல்
காடுதனிலோடுங் கானலைநீரென்றுசொல்லி
ஓடுவாரள்ளியுண்ண ஒண்டொடியும்ஐவருமாய்
பாலைவனக்கொடுமை பார்பிளந்துநீறாகி
சாலையெனுமூங்கில்வனந் தானெரிந்துநீறாக
விண்ணளவுந்தீயெரிந்து மேகநீர்வாரிடுமாம்
கண்கள்விழிக்கரிதாய்க் கனலுமகோரமதாய்
கண்டுடயந்து கடவுளரேதஞ்சமென்று
விஷ்ணுவின்பாதம் மேன்மேலுமுண்டெனவே
நடந்தார்மலையாமல் நாரணரோதஞ்சமென்று
தொடர்ந்துமதுரவனந் தொடுத்துமெள்ளவந்ததுவாம்
இருந்துதவிப்பார் எழுந்திருந்தாரைவருமே
வருந்துமைவர்கானகமும் வனமூங்கடந்தேகி
ஓடிப்பதினேழு யோசனையுந்தான்கடந்து
நாடிததிசைநோக்கி நடந்துவழிகூடி
பற்றிப்பறந்தெங்கும் பரித்துநிழலாடும்
வெள்ளையுள்ளவெள்ளை வெளியாகவேதோன்றும்
அடுத்தோர்கைகாட்டுகிற அன்றுற்றசெய்தியது
தொடுத்துவெகுதூரஞ் சுத்தவெளியானதொரு
பளிங்குநல்லபாறையின்மேல் பாங்குடனேதானேறி
பொழிந்துபனிமழைபோல் பூமியின்மேல்தான்சொரிய
கண்டுபுதுமைதன்னைக் கண்ணிடையதம்பியரும்
ஒண்டொடிக்குங்காட்டி உயர்கானகம்நடந்தார்
மேனிமிகக்குழைய மெல்லடிகள்கொப்பளிக்க
சோனைமழைபொழியத் தொலைகானகம்புகுந்தார்
வெகுதூரந்தான்கடந்து விசாரமிகத்தீர்ந்து
ரகுராமராமவென்று ஏகினர்காணம்மானை
அங்கேவெகுதூரம் ஆறுமருவிகளும்
தங்காமலேநடந்து தாண்டிக்கரையேறி
ஓடும்நதிகடந்து உப்பாறுந்தான்கடந்து
காடும்புனல்கடந்து தகையாகநின்றளவில்
நெடுங்கானகந்தன்னில் நெருப்பாறுதான்வரவே
கடுங்கானில்வாரதொரு கடுங்கொடுமைகண்டுமவர்

கலங்கிமனமிடைந்து காவலர்களங்கோரம்
மயங்கியேதருமர் மாயோனைத்தானினைந்து

விருத்தம்

ஆயனேநந்தகோபா அச்சுதாபச்சைமாலே
மாயனேசமையமிப்போ வந்துநீர்காக்கவேணும்
தூயனேநெருப்புவெள்ளஞ் சூழியெரிந்தோடக்கண்டோம்
நேயனே ஆறுதாண்ட கெடியவாதுணைசெய்வாயே, ௬௫
நெருப்பாறுடையவனுமேவகம் நீயேயறிவாய்நானறியேன்
கருப்பாறெனவேகனலதனைக் கையாலணைந்துநகையார்கள்
திருப்பாய்க்கனலைப்புனலாக்கிச் செவ்வேவழியுந்திறந்துநல்ல
தருப்போனுதவுங்கோபாலா சரணஞ்சரணஞ்சரணுமக்கே, ௬௬
அனலாய்வெந்துவருந்தீயை அடியேன்கண்டுபயந்துநொந்து
கனலேகண்ணிலிருந்தொழுகக் கடுகிமனங்கள்வெந்திடைந்து
தணலேபுனலாக்கொண்டருளிச் சமையம்வருவாய்கண்ணனீலே
எனவாயிரங்கியடியார்முன் னேகிவரந்தாகோபாலா, ௬௭

கதை.

மாயன்றனைநினைந்து மனதிற்றியானமதாய்
நேயமுடனைவர் நின்றுதொழுமவ்வசனம்
அரிகரிராமாராமா, ஆபத்துகாக்குமராமா
விரிகடல்துயின்ற மாயாவித்தகராமாராமா
வடமலைநந்தகோபா வந்துநீர்காக்கவேணும்
கடல்தனையடைத்தமாயா காவலுன்காவலையா
மதகரிதன்னைக்காத்த மாதவாவேங்கடேசா
இதுநல்லசமையமையா எங்களைநீர்காப்பதற்கு
பச்சைமாலென்றுசொல்லப் பாவங்கள்தீர்ந்துவிடும்
அச்சுதானந்தகோபா ஆயனேயென்றுசொன்னல்
விக்கினங்களின்றி விலகுமேயென்றுசொல்லி
அக்கினியுமந்நேர மறிவுடனேதான்விலகி
மற்றுமந்தஅக்கினிதான் வழிவிலகியப்பாலே
உத்தமருமகனுக கொதுங்குகின்றமாமியைப்போல்
விலகிவழிவிடவும் விரைந்துஐவர்தானடந்தார்
இலகுபுகழக்கினியும் விட்டகன்றதம்மானை
அவ்வனத்தைவிட்டு அநேகநெடுந்தூரம்
இவ்வனமுமாகி இக்கோலமாய்நடந்தார்
பாவமகலாது பார்த்தவருககடங்காது
செவ்வேதான்நாம்நடந்தால் திருமாலுதவிசெய்வார்
ஒரும்நமககுஞானப் வழியேபுதுமையென்ன
தருமருந்தானினைந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
தாரார்புகழ்வீமா தம்பியருச்சுனனே
சீராகநானொருசொல் செப்புகிறேன்கேளுமென்றார்
தம்பியொன்றெண்ணாது தமையனுமெனவெண்ணாது
நம்பியதோரன்னசுற்றம் நால்வரையுமெண்ணாது

பெற்றபிள்ளையானாலும்பிரியமதையெண்ணாது
சுத்தமென்றேசற்றேதுணையிதுவென்றெண்ணாதே
மன்னனைமகுடமுடிவர்த்தனனென்றெண்ணாது
தென்னர்குருவாசாரிதேவனையுமெண்ணாது
தானவனுமென்றதவசியையுமெண்ணாது
ஞானசிவயோகியொருநாதனையுமெண்ணாது
வாதுசமர்பொருதவந்துவிடுமிந்தமாதம்
தீதுவருமல்லாதுதெளிவுவரமாட்டாது
மூர்க்கமேயுண்டாகும்மூனையவெகுவாதம்
தீர்க்கமுடனுண்மையிதுசெய்யுந்தொழிலுண்டாகும்
ஆசாரந்தோற்றுதுஅன்புசற்றும்வாராது
ராசாதிராசனென்னும்லாகிரியேயுண்டாகும்
வித்தைமதம்புத்திமதம்வேகமேயுண்டானால்
இத்தையெல்லாங்கொண்டுஏகுவதுஞாயமல்ல
ஆயுதமுமாகாதுஅருந்தவசுவந்தவற்கு
வேயுதவிதம்பியரோவில்லுமெடுப்பார்களோ
வல்லதொருசிலையைவாரிதீயில்போடுமென்றார்
அல்லலறநாமும்அவரோதுணையெனவே
போவதுவேஞாயம்புத்தியதுவேநமக்கு
தேவரீர்சொன்னமொழிசிறியோர்கள்கேளோமோ
அண்ணரேயெங்கள்சிலைஆழ்கடலிலேயெறிந்து
எண்ணமறவாரோஎங்கோவேயென்றுசொல்லி
தருமருரைத்தமொழிதம்பியர்கள்தான்கேட்டு
பொருதுஞ்சிலைகொடுபோய்போட்டார்கடல்தனிலே
நடந்தார்வெகுதூரம்நல்லதம்பிதன்மருமாய்
கடந்தார்வெகுதூரங்காதமிருகாதவழி
அப்பால்வெகுதூரமானபிரமகிரி
மெய்ப்பாகவேநடந்துவிரைவாகக்காதவழி
வந்துதவிப்பார்வாணுசலுமைவருமாய்
சிந்துதவுங்கண்ணரங்கர்தேவியுநாகமது
சருகாமல்வந்துசங்கரியைத்தான்றொழுது
இருகாமலங்கேஏகினர்காணம்மானை
பூங்காவனமபுகுந்துபோனார்களைவருமே
நீங்காதசெல்வமநிறைந்தேகியேயிருந்து
அந்தவனந்தனிலேஅனுகாவனமாகி
நொந்துவழிகாணமல்நொந்திடைந்துஐவருமாய்
மறுகித்திகைத்துமாயோனைத்தஞ்சமென்று
முறையிடவேயந்திரத்தில்மொழிபிறந்தாரம்மானை
வேழமுகந்தானுடையவிக்கினங்களென்றுசொல்லி
காளைமுகில்மேனியனார்கற்பித்தாரந்திரத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டுஆனதன்மருள்மகிழ்ந்து
இவ்வசனஞ்சொல்லி இன்னமிவர்களெல்லாம்

விக்கினங்கள் தீர்க்கும்விநாயகனே தஞ்சமென்று
கைக்கினியமாங்கனிதேன்கடலைபயருடனே
எள்பொரியுநல்லஇயல்பானசர்க்கரையும்
நெல்பொரியுமப்பளமுந்தெகிட்டா துணவுசெய்வீர்
வைப்பேன்பலாச்சுளையும்வாழைப்பழந்திருத்தி
அப்பமுடனேதேங்காய்அவல்கொழுக்கட்டையுடன்
சீனியதிரசமுஞ்சிறந்தநல்லபச்சரிசி
நானியவன்தப்பாதுநாதர்துணைசெய்வார்

விருத்தம்

மூலப்பொருளேமுதற்பொருளேமுத்தேவித்தாய்முளைத்தெழுந்த
ஞாலப்பொருளேநடுநிலையாய் நடுவாயிருந்தநாயகமே
கோலத்துடனேயுள்ளிருந்துகுருவாய்மூலக்கிழங்காகி
சாலத்திருத்தியெனையாளுந்தம்பிசமயஞ்சமயமிதே. (கூஅ)
வல்லபைதமக்குநேசம்வைத்தநின்நேசம்போல
நில்லையாநெஞ்சில்நேசம்நினைவுடன்கலந்துபாரில்
மெல்லவேமயக்கிவிட்டப்பிரமையேமயக்கியப்பால்
செல்லவேநடத்துமையாதிருவடிசரணந்தானே, (௬கூ)
ஐந்துகரமுமொருமருப்புங்கண்டசெவியுஞ்சிறுகண்ணுந்
தொந்திவயிறும்புகர்முகமுந்தூலத்துடனேயிருமதமுந்
தந்திவடியுஞ்சிறுமணியுஞ்சத்தமொலிபபமத்தானை
சிந்தியோர்களடியார்முன்றெறியவருவாய்கணபதியே (எ௰

கதை.

என்றுதன்மர்தானினைந்துஏற்றகணபதிக்கு
நன்றாகச்சொல்லிநாடிதிசைநோக்கி
நெஞ்சுதனில்வைத்துநேசத்தையுள்ளிறுத்தி
பஞ்சமலம்நீந்திப்பாசத்தையுள்ளிறுத்தி
அடுக்காறும்பார்த்து அகண்டவெளிபார்த்து
நடுக்கமறுதவிர்த்துநமன்விதியைத்தள்ளிவைத்து
ரட்சித்துக்கும்பகத்தில்நினைவாகப்பூரகத்தில்
நாசித்துவாரம்நடுவனையைத்தான்திறந்து
ஆராய்ந்துதேடிஐம்புலனையுள்ளடக்கி
சீராய்ந்துபூர்த்துத் திருக்கைமுறுக்கெடுத்து
காலற்கனலெழுப்பிக்கணபதியைப்பார்ப்பளவில்
மூலக்கிழங்காகிமுத்திக்கும்வித்தாகி
மும்மண்டலமும்முடியடியுந்தானாகி
எம்மண்டலந்தனக்குஎகமுதலாகாசம்
அம்மண்டலந்தனக்குஆதியுமாதியுமாய்
கம்மென்றநாதமணிகலகலெனத்தான்முழங்க
வந்தார்மரம்பிடிங்கிமலைகள்தகர்த்தெறிந்து
பந்தாடியேமலையைப்பாய்ந்துபிளந்தெறிந்து
கண்கள்சிவந்துகனலாய்ப்பொறிபறந்து
விண்களதிர்ந்திடவும்விநாயகனார்வந்துதித்தார்

விருத்தம்

கடகடவிகடதடஞ்சரணங்கருமுடலரிதிருமுருகாசரணம்
வடவரையதிரிடவந்தாய்சரணம்மதகளிறெனவுருகொண்டாய்ச்சரணம்
அடவியில்விழிதடுமாறுசரணமடியேன்கவலையைத் தீர்ப்பாய்ச்சரணம்
நடமிடுசிவன்தனயவந்தாய்சரணம்நாதாகணபதிசரணஞ்சரணம் ()
இடைந்தேன்மனதுபுண்ணாகியெங்கேவிடமென்றசைந்து
குடைந்தேனெனதுகுடற்கும்பிக்கொலையீரல்வழுவனது
கடந்தேதொடர்ந்துமுன்சென்றகர்த்தனேதுகணபதியே
அடைந்தேன்சரணம்வைகுந்தமடையும்படிக்குவழிகாட்டும் (௭௨)

கதை.

தன்மர்துதித்துச்சரணமென்றுபோற்றிசெய்து
மும்மதவேளானைமுகமுமனமகிழ்ந்து
ஏன்பிள்ளாய்தம்பியடாஇத்தூரம்நீங்களுந்தான்
நான்பிறந்தமண்ணில்தவமும்நிலமும்விட்டு
கானகத்தில்வந்தமையால்கஸ்திநமக்குண்டாகி
தானத்தோன்தாமறியமனதுமிகப்பதறி
தடுத்தோம்நாமுங்களையும்தன்மரேயென்றுசொன்னார்
அடுத்துமிகத்தன்மாஜங்கரனைத்தெண்டனிட்டு
நடந்தவிபரிதமும்நாரணனார்கற்பனையும்
முடிந்தரகசியமும்முழுதுமெடுத்துரைத்து
தொடர்ந்துகலிவருமுன்தொல்லுலகைவிட்டிழந்து
அடர்ந்துவனத்தூடேஅடியார்வருகையிலே
வழிமயக்கித்தேவர்வாட்டப்படுத்துகையால்
தெளியவழிகாட்டவென்றுதேவர்தமைநினைந்தோம்
என்றுதன்மர்சொல்லஎற்றவிநாயகரும்
நன்றுகாண்தர்மரேநீநாரணனார்தம்மிடத்தில்
சென்றுவைகுந்தஞ்சேருதற்குநான்தாமும்
இன்றுவழிகாட்டஎழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
கானகத்தூடேகணபதியுந்தானடந்தார்
வானகத்துக்கெய்திவைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
நல்லவழிகாட்டிநடந்தார்விநாயகனார்
வெல்லரியதன்மர்விநாயகனைத்தான்றொழுது
தம்பியருந்தன்மருமாய்தாநடந்தாரம்மானை
நம்பிவெகுதூரம்நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுமலைசெடிகள்கல்லடர்ந்தபூமியுமாய்
இரடுகிறகற்காடாஇக்கட்டாய்க்காதவழி
அலுத்துக்கடந்துஅப்பாலும்போகையிலே
வலுத்தவெகுவுன்னிதமாய்மலைதெரியக்கண்டார்கள்
கண்டவுடன்தன்மர்கண்ணானதம்பியரோ
கொண்டல்செரிகுழலாள்கோதைதுரோபதையும்
அசந்தாள்நடந்துஐயோவெனவேதான்
பசந்தாள்மேனிபாதமிகநொந்துருகி

தங்கியிருந்துதவிப்பாறிப்போமென்று
மங்கியிருள்வருமுன்மலையடிப்போமென்றுசொல்லி
மலையைத்திசைநோக்கிவந்தனர்காணம்மானை
நிலையைத்தொடுத்துநெடுகவளர்ந்தமலை
மேகம்படியும்விசாலமுள்ளதந்தமலை
மாகமுடனளவும்வளர்ந்தமலைதனிலே
காந்திருவனென்றொருவன்கண்டெதிரேவந்துநின்றான்
ஊர்ந்துவருமானிடரேஉயிர்வெறுத்துவந்ததென்ன
மேகாரதனென்பேர்விடுவதில்லையுங்களையும்
காகமுடன்பேருநர்சாற்றுமென்றார்காந்தருவன்
அப்போதுதன்மர்அவனைமுகநோக்கி
இப்போதுநாங்கள்ஏற்றகுருகுலத்தில்
சந்தனராசன்தன்னுடையவங்கிசத்தில்
வந்துதித்தோம்பஞ்சவராய்வார்வேடாநீகேளும்
எந்தன்பேர்தன்மர்எனக்கிளையநால்வரிவர்
வந்தோங்கலியதனால்வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
இந்தவகையாகஎங்கிவந்தோமென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டுஅவனேதுசெப்பலுற்றான்
விந்தையுடனென்குலத்தில்வேந்தையுங்கொன்றுழக்கி
வந்தியளேதன்மர் வாய்த்தபழியதனை
தந்துவிட்டுப்போமெனவேதானுரைத்தான்காந்தருவன்
முன்னாளில்வானவர்க்காய்மூர்க்கமுள்ளஅர்ச்சுனனை
மனம்பொறுத்துவிட்டேன்வலியவந்தீரிப்போது
இன்னாளில்என்பழிக்குஎதிராகவந்துவிட்டார்
மன்னுவனையும்வலுவானசால்வனையும்
கொன்றுசினந்தீர்ப்பேன்கொற்றவரேயுங்களையும்
இன்றுபோர்வாருமென்றுஎதிர்த்தான்வனந்தனிலே
கலியைவிட்டுத்தப்பிக்காசினியைவிட்டகன்று
வலியவனந்தனிலேவைகுந்தந்தானோக்கி
போகையிலேநீமறித்துப்போருக்குவாருமென்று
ஆகையினாலுன்னுடனேஅடர்ந்துபோர்செய்வதில்லை
என்றுதன்மர்சொல்லஏற்றதொருகந்தருவன்
நன்றுதான்தன்மரேநீர்தம்மோடெதிர்க்காவிட்டால்
ஆனாற்றிரும்பியுங்கள்அத்திபுரஞ்சேருமென்றார்
சேனாருந்தன்மர்சிரித்தவனைதானோக்கி
ஏனேகெடுவாய்இவ்வாணந்தானுரைத்தாய்
நானேவுஞ்சொற்கேட்டுநடப்பதுபோலேயுரைத்தாய்
பேய்கொண்டகந்தருவாபேசாதிருபோடா
வாய்கொண்டதட்டாதேவழிவிலகிநீபோடா
மன்னேநீர்போர்புரியமாட்டாயேயாமாகில்
என்னோடெதிர்க்கவுந்தான்இளையோரையேவுமென்று
கடுகியனுப்புமென்றுகாந்தருவன்தானுரைத்தான்.

முடுகிபபொருவனென்று மூடனவன்சொல்லுகையில்
தருமர்சினத்தெழுந்து தம்பியரைத்தானேக்கி
பொருமலுடன்மனது பொறுமைமிகவாகி
வார்த்தைசொல்லுந்தம்பியர்கள் வணங்கிப்பதருமல்
சீர்த்தியல்லசுவாமி கேடுகெட்டான்சொல்வதுதான்
என்றுசொல்லியிப்பால் இருக்கின்றநால்வரையும்
பன்றுமிகக்காந்தருவன் படைபொருதவாருமென்றான்
சாற்றுபுகழ்பார்த்தனையுஞ் சகாதேவன்வீமனையும்
ஏற்றபரிநகுலன் இவர்களையும்வாருமென்று
போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதான்
பாருக்குளவானன்பதைக்கவுடல்வேர்த்து
இக்கணமேவுங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
தக்கமுடன்வாருமென்று தாவிக்குதிபோட்டான்
இப்போதுநாங்களுமே யேற்பதில்லையானாலும்
தப்பாதசொல்லுடையார் தன்வார்த்தைதப்பாமல்
உன்மேலேயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்வதில்லை
தன்மர்மொழிதப்பத் தருமமோவெங்களுக்கு
என்றாரிளையோர்கள் என்சொல்வான்காந்தருவன்
நன்றாகக்கேட்டிலேயோ நமன்சேதிவிண்ணுலகில்
முன்னாளிலிந்திரன்மேல் முடுகிச்சமர்பொருந்தேன்
மன்னாஅவன்பிறகே மாட்டாமற்போம்பொழுது
சொன்னான்காணவர் தோற்றமுடனிவ்வசனம்
அப்படியேநீங்கள் அனைவர்சொல்லைமீறாமல்
சொற்படியேவந்தீர் துவண்டுபுறம்வாருமென்றால்
வேண்டாமடாகாந்தருவா வைகுந்தம்போறவரை
ஏண்டாதடைபண்ணி ஈடழிந்துபோகாதே
சொல்லக்கேள்வம்பா துடுக்கதனைவிட்டுவிடு
அல்லாக்காநீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
போவதறிவமென்று புத்திகெட்டகாந்தருவன்
தாவித்துரோபதையைத் தானெடுத்துத்தோளில்வைத்து
கொண்டுசெல்லமங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றழுதாள்
கண்டுமிகவீமன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஆகாசம்பூமி அதிரவேசத்தம்பண்ணி
போகாதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீமன்
காந்தருவன்தன்னைக்கட்டி மிகப்பிடித்து
சேர்ந்துபொருந்தி சினந்துரொண்டுமார்பரிந்து
காற்றுமழையுங் கலந்துபொழிவதுபோல்
ஏற்றமலைரெண்டு மெதிர்த்துப்பொருதாப்போல்
சிங்கமுடனாளி சினந்துபொருதாப்போல்
பொங்குகடலேழும் புயதூத்தலைவதுபோல்
வாலியுடன்சுக்ரீபன் வந்துபொருதாப்போல்
கோலியேமுன்னாளில் கோபாலசிங்கமாய்

இரணியனைக்கொன்றதுபோல் ஏற்றவலுவீமன்
தாரணிதனிலவனைச் சங்கரிக்கவேநினைந்தான்
தன்மருந்தானறிந்து தம்பிமேலாணையிட்டு
மின்மருவும்வீமர் விட்டுவிடுதம்பியென்றார்
அண்ணர்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைத்தானும்விட்டு
மண்ணதிரவிண்ணதிர வாரியெடுத்தெறிந்து
குத்தினான்வீமன் கூவென்றான்காந்தருவன்
புத்திவந்துகாந்தருவன் போர்வீமனைத்தொழுது
தெண்டனிட்டுஓடலுற்றான் திரும்பியேபாராமல்
சண்டையிட்டுகாந்தருவன் தப்பிப்பிழைத்தாலெனவே
மின்னாள்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தன்னுடனே
சொன்னாள்மனத்துயரந் துன்பமென்னால்நீங்களுந்தான்
பாடுபட்டதெல்லாம் பாவியெந்தன்தன்னாலே
கேடுகெட்டேன்யானுங் கிலேசமெல்லாம்விட்டுவிட்டேன்
என்றுசொல்லத்தர்மர் ஏந்திழைக்குப்புத்திசொல்லி
நன்றுதானென்றுநடந்தாரவிடம்விட்டு
மலைகள்பருவதங்கள் வனமும்பலதான்கடந்து
குலைசெய்யுமாளிசிங்கம் கொடியபுலிகுஞ்சரமும்
வனமிருகம்வாழும் மலையும்வனாந்திரமும்
பலமிருகந்தானும் பஞ்சவர்களென்றறிந்து
விலகுமிருகமதை விந்தையென்றுபார்த்திருந்து
கலகமிடுமிருகங் கண்டொதுங்கிப்போகுமென்று
தங்களிலேதான்பேசிச் சந்தோஷமாய்நடந்தார்
பொங்குநதியார்கடந்து பூபாலர்பொய்கையிலே
செங்கழுநீர்த்தாமரை சேர்ந்தநீராம்பலுடன்
திங்கள்முகங்காணாத சிறந்தவனச்சோலைகளும்
வைகைநதிபாயும் வாவிதடாகங்களும்
பொய்கையதுகண்டு புனலருந்தியங்கிருந்து
செய்யும்புகழாசாரி செய்யுந்தவங்கள்கண்டு
வெய்யபுகழ்தன்மர் விசேஷமிதுவென்றறிந்து
கண்டுபணிந்தைவர் களிகூர்ந்துதெண்டனிட்டு
தொண்டுபண்ணிநின்றார்கள் துரைராசர்மாமுனியை
பார்த்திபர்கள்மாமுனியைப் பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
போர்த்தும்புலித்தோலுடனீர் பொய்கைதானேதெனவே
ஆடுகின்றதீர்த்தமிது ஐயரோயென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதானோக்கி
செப்பார்முலைமடவார் தீர்த்தமிகவாடுதற்கு
எப்பவருவாரெனக்கேட்டாரம்மானை
தப்பாதமாமுனியும் தாமவர்க்குயேதுசொல்வார்
ஓதுகின்றநீள்பரிதி உதையமெனும்வேளையிலே
காதலாலங்கவரைக் காணலாமென்றுசொன்னார்
வாலவுதயமதில் வந்தார்மடந்தையர்கள்

மேலான்பொய்கைதனில் மெல்லிநல்லாள்தான்மூழ்கி
கோதையர்கள்யாவரும் குழலாத்தித்தான்முடித்து
வந்தவனைக்கண்டு மங்கையர்களெல்லோரும்
இந்தவனத்தில் இவராரெனவேதான்
துங்கமுடிமன்னவரே துடியிடையாள்தன்னுடனே
எங்குவந்தீர்நீங்கள் எவ்வூரெவிடமென்றார்
பாரார்புகழுகின்றபாண்டுமன்னன்தன்புதல்வர்
தாராருந்தன்மரென்பேர் தம்பியர்கள்நால்வருந்தான்
அருமையுடனிப்போது ஐவரையுங்கண்டோமே
தருமருடதம்பியரும் சார்ந்ததுரோபதையும்
வாய்ந்தகலியுகமு மண்ணுலகில்வந்ததினால்
ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுசம்மதித்து
எங்களுக்குநற்காலம் இப்போதுநீங்களுந்தான்
உங்களுக்குநாங்கள் உகந்தடிமைதானாகும்
புரந்தரனார்தம்மிடத்தில் போவோமெனவுரைத்தார்
வரந்தருவாரங்கே மகுடமுடிசூட்டிவிப்பார்
நாளைமுடிசூடி நாகலோகமானதெல்லாம்
ஆளும்படிக்கு அரசாளவைத்திடுவார்
நன்றாகஉங்களுக்குநாங்களெல்லாமிப்போது
மன்னர்சபையறிய மனையாட்டியாயிடுவோம்
சேருவோம்தானவர்முன் செவ்வியுடனனைவருமாய்
வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள்தானழைக்க
பாசமுள்ளபெண்கள்நாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
நேமமுடனுங்கள் நெடுமால்தனைநோக்கி
போகையிலேநீங்கள்சொல்லப் புத்தியல்லமங்கையரே
தாகமுடன்சொல்லத் தகுமோதானுங்களுக்கு
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏந்திழைமார்தான்கேட்டு
ஒன்றுமில்லைநாமிவர்க்கு உள்ளாசைபட்டதெல்லாம்
ஒத்தாசையில்லாமல் தானுரைத்தார்பஞ்சவர்கள்
சித்தாசைகொண்டபெண்கள் திரும்புமென்றுதான்போனார்
மன்னவனைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனபின்பு
தென்னவர்களைவருமாய்ச் சேர்ந்ததுரோபதையும்
மாமுனியைத்தான்வணங்கி வாழ்த்திவிடைதாருமென்று
பூமுனிவன்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
தன்மரேநீங்கள் தாவும்வழிதனிலே
தென்மலைபோல்பாம்பு சீராவுந்தான்விழுங்கும்
எப்படிதான்போவீர் என்றுரைத்தார்மாமுனியும
மெய்யுடையதன்மர் விரைந்தேதுசெப்பலுற்றார்
விதிவசத்தையாராலும்விலக்கவல்லாருண்டோதான்
சாதிரானமாமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
மின்கொடியின்தன்மருமாய் வீமனுடன்தம்பியரும்
வன்குமுர்தமாமலையில வந்தனர்காணம்மானை

அந்தமலைச்சாரலில் அருகேயொருபுறமாய்
சந்துசிறுதாரைவழி தானடந்துபோகையிலே
சித்தமுடம்பாதையுமாய் சிறியமலைபோலே
புத்தரவமானதுதான் போர்வரைகள்போலேதான்
ஓங்கிவளர்ந்து உயர்வரையாமென்றுசொல்லி
தாங்கிநடவாமல் தாராளமாய்நடந்தார்
வந்தபர்களைவரையும் வனிதைதுரோபதையும்
சந்தோஷமாய்நாகந் தானேவிழுங்கியதால்
அப்போதுவீமன் அரையில்சிறுவாளதுவும்
தப்பாமல்நாகமதைத் தான்பிளந்துகீரியதாம்
மெய்ப்பானதன்மருந்தான் விதிவசமோயீதெனவே
இப்பால்வெளியில்வந்து எச்சில்பட்டோமென்றுசொல்லி
மகாதீர்த்தமாடிவருங்கரையில்நீர் தனிலே
கோதிவிழுங்குகின்ற கொடியவரவம்பார்ப்பானாய்
வந்துபணிந்தான்மன்னவர்கள்ஐவரையும்
இந்தமகிமையிது ஏதென்றுதன்மருந்தான்
கேட்கும்போது கிருபையுடன்பார்ப்பானும்
தாக்குமுதல்முன்னாள் சபித்தார்கள்மாமுனிவன்
சீக்கிரமேபோனேன் சிறந்திருக்குஞ்சோலையிலே
பூங்காவனந்தேடிப் போனவடபதியில்
மாங்குயில்போல்ரம்பையர்கள் வந்தார்மயக்கிவிட்டார்
பூசைசிவன்தனக்குப் புஷ்பம்வரவில்லையென்று
ராஜரிஷிகோபமதாய் நாட்டமுடனேர்தனையும்
பாம்பாகவேஜபித்தார் பாரமுனிகோபமதாய்
அப்போதுசாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
தப்பாதசொல்லுடைய தன்மருடனைவருமாய்
வைகுந்தஞ்சேரவென்று வருவார்வழிதனிலே
சைவாவலுவீமன் தாழமடிவாளரத்தால்
அப்போதுசாபம் அகலுமென்றார்மாமுனியும்
இப்போதுநானும் ஈடேறஇங்குவந்தீர
தருமருடனைவரையும் நான்கண்டபோதெனக்கு
சென்மவிமோசனமாய்த் தேவர்சபைநான்சேர
போறனென்றுபார்ப்பான் போயினர்காணம்மானை
நீரோதரித்தருளும் நிமலர்தனைநினைந்து
மார்க்கமுடனந்த மலைகடந்துஅப்பாலும்
தீர்க்கமுடனே திருமால்தனைநினைந்து
வாரவழிதனிலே மலைகளோவாயிரமும்
ஏறியிரங்கியப்பால் எண்காதமோடந்தார்
நடந்துவருவம்வழியில் நல்லதொருஅஸ்தகிரி
அடர்ந்துமோராகாசம் அந்தமட்டுந்தான்வளர்ந்து
நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதன்மருமே
ஆண்டவனேயிந்த அதிசயந்தானெனவே

தெண்டாயுதமெடுத்துத்திறல்வீமனப்போது
அண்டமதிரஅடித்தான்மலைகர
கரந்தமலைவேதியனைத்தாவின்றான்பார்ப்பானும்
பகர்ந்ததன்மரோதெனவேபார்ப்பான்தனைநோக்கி
இந்தவிசனம்ஏதென்றுதான்கேட்க
சிந்தைமகிழ்ந்துசெப்பலுற்றான்வேதியனும்
முன்னுளசுரருடன்மூர்க்கமுடனன்பொருதேன்
என்னோடவர்கள்எதிர்த்துபோர்மாட்டாமல்
உதைப்பட்டசுரர்உயிர்குலைந்துபோகையிலே
வதைபட்டுமாளுகிறோம்வைகுந்தம்தாருமென்றார்
வகைதெரியாமலநான்வைகுந்தந்தந்தேனென்றேன்
பகைவருவதறியாமல்பாவிநான்சொன்னதினால்
சொல்லிவிட்டேன்வாய்வீண்சொன்னதைமால்அறிந்து
கல்லாயெனைச்சபித்தாரகண்ணருந்தானப்போது
பண்டுஉருமாறிப்பார்மலைதானாகி
விண்டுயர்ந்தான்வளர்ந்துமேனியிற்றானிஎன்றார்
ஆயரோஅச்சுதரோஅடியேன்விமோசனந்தான்
நேயமுடனவர்நினைத்துநம்மைதானோக்கி
மாயவரோதஞ்சமென்றுவைகுந்தம்சேர்வதற்கு
வருவாரிதுவழியாய்மானனையாள்தன்னுடனே
தருமருடன்தம்பியென்றுதார்வீமன்தண்டாலே
உருமாறஉன்னைஉடையவேதானடிப்பான்
யருவரையும்தூளாய்ப்பழையஉருவாகி
வருவாய்போவென்றுமாயவனார்சாபமிட்டார்
ஆனதிலென்சாபம்ஐவரோதீர்த்துவிட்டீர்
நானதினாற்பிழைத்தேன்நல்லவரோயுங்கள்தர்மம்
நான்போரோநீங்கள்நாரணனார்தம்மிடத்தில்
தான்போங்களென்றுசதுர்மறையோன்தானடந்தார்
ஆமென்றுஐவர்அநேகநெடுந்தூரம்
தாமோதரனேசரணம்சரணமென்று
தன்மரும்தம்பியரும்தாரார்துரோபதியும்
இம்மைதனிலெல்லாம்இங்குகழித்தோமென்று
ஆதித்தன்னூடாடாதஅருங்கானகம்புகுந்து
பேதித்தவன்மிருகம்பெரும்பூதகணம்
ஊரும்பலசாதிஉயிற்பரவையாளிசிங்கம்
சாரும்பலவிருட்சந்தளதளெனச்சோலைகளும்
மன்னுயிரும்தன்னுயிர்போல்வாழுகின்றதர்மமொன்று
பன்னுயிரெல்லாம்வணங்கும்பஞ்சவர்களைவரையும்
எண்பத்துநான்குயிரும்இவர்களுடனேபேசும்
பண்பெற்றுபஞ்சவர்கள்பலசலிப்புமில்லாமல்
நாற்றிசையும்கானகமும்நல்லசுயசேனமும்
வேற்றுமைகளின்றிவிலாசமாமவ்வனத்தில்

வாரார்களைவருடன்வனிதைதுரோபதையும்
போராகக்கண்டெதிரேபெண்கொடியாளென்றுருத்தி
அசுவமுகமாகஐவர்முன்னேவர்துநின்றார்
விசுவசொருபமுடன்மேவலரோமேவனென்று
தருமருடன்தம்பிதார்மவீமனுக்கிளையான்
வரும்விசையன்தோளைவந்துதழுவுகின்றாள்
புரவிமுகமானதுவும்பெண்பேர்லேமுகமாகி
இரவிமதிபோலேஏந்திழையும்நின்றனளவில்
தாடலருந்தன்மார்தானேயதிசயமாய்
ஈதலருங்கன்னிஇவ்வசனம்கூறுமென்றார்
காணிமுனிதேவிகாணிஎன்பேர்முன்னாளில்
வானிலொருமுனிவன்வந்தென்னைசேருகையில்
ஆரிந்தெந்தன்பர்த்தாவும்அசுவமுகமாவையென்பார்
பிரிந்தேன்முனியைவிட்டுப்பேச்சொன்றுமில்லாமல்
அய்யாவிச்சாபம்அகலுகிறதெப்போவென்றேன்
மெய்யாகநீயும்விசையனிடதன்றோளில்
சென்றுதழுவத்தீருமசுவமுகம்
என்றுமுனிசொற்படிக்குஇப்போதுதீர்ந்ததென்றாள்
பூவுலகில்வாழும்போர்வேந்தனைவருமாய்
தேவுலகில்வைகுந்தஞ்சேருவீரெனமொழிந்து
போனாள்தன்சாபம்போச்சுதென்றுதான்மகிழ்ந்து
மானாரும்போனபின்புமன்னவர்களைவருந்தான்
கானர்வனம்நோக்கிகடுகிநடக்கலுற்றார்
சேனைபதிவேந்தர்திருவுளமேயுண்டெனவே
நடந்தார்வெகுதூரம்நாலாறுகாதவழி
கடந்தப்பால்வந்துநின்றுகண்டார்விமலமலை
அந்தமலைகடந்துஅனேகநெடுந்தூரம்
சந்தனச்சோலைகளும்தடாகமதுதான்கடந்து
ஆலிலைமேற்றுயின்றஅச்சுதனைத்தானினைந்து
மாலியாரென்றுமாநதியும்வந்துகண்டார்
ஆறுதனைக்கண்டுஐவர்தானக்கரையில்
ஏறவென்றுதானும்இயல்தன்மாதானுரைக்க
வீரிட்டுவீமன்விசையனேயுந்தன்மனையும்
பூரித்திரண்டுபுயமீதில்வைத்துமிக
ஒருகையிற்சகாதேவன்ஒருகையில்நகுலனையும்
மருவுமலர்முதுகில்மங்கைபனைத்தானேற்றி
பிறவிப்பெருங்கடலைப்பெரியோர்கள்நீந்துதல்போல்
திறவிக்கரியதிறல்முனிவர்போலாகி
ஆறுதனைநீந்திஅந்தவைகுந்தமதில்
ஏறுகைபோலக்கரையிலேறினார்காணம்மானே
அந்தமுள்ளபோராறுஆரணங்குபோலாகி
வந்தவனும்பிற்கமன்னவருந்தன்மருந்தான்

ஏதுகாண்பெண்கொடியே இவ்வேஷமுந்தனுக்கு
ஓதுநீரென்றுதன்மர் உண்மையாய்த்தான்கேட்க
நீதமுனிதேவிநான் நித்தியகன்னியென்பேரும்
சாதகமாய்நித்திரையில் தானனந்தல்செய்துவிட்டேன்
ஆகையினாலென்னை ஆருவாயென்றுரைத்தார்
மாய்கையிதுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
அரியபுகழ்தருமருடன் ஐவர்துரோபதையும்
வெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
ஆரொன்றுசொல்லி ஐவர்மயங்கிநிற்பார்
ஏனவேவீமன் இவர்கள்தனையிடுக்கி
நீந்திவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
ஆய்ந்தமுனிசொற்படிக்கு அச்சாபம்நீங்கியிப்போ
பாவமகன்றதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
தேவரீர்நீங்கள் சேரும்வைகுந்தமென்றார்
காவலிளங்குயிலாள் கணவன்பதிபோய்ச்சேர்ந்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழ்ந்து
வந்தார்வெகுதூரம் மலையும்வனங்கடந்தார்
வரும்வழியிலேநிமித்தம் மதிமயக்கமாயுரைக்க
தருமரதுகேட்டுத் தானேவிசாரமதாய்
கன்னிதுரோபதைக்குக் காலம்பொல்லாதென்றறிந்து
இன்னிமித்தஞ்சொல்லுமென்று இடைந்துமனமுழன்று
வருகையிலேநல்ல வாய்த்ததுரோபதையும்
இருகைவிரித்தலறி எடுத்தடியும்வையாமல்
மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து மேல்மூச்சுவேர்வையுமாய்
கைகாலசைந்து கலைதாங்கிநின்றளவில்
ஐவர்திரும்பி ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
கைதாங்கிமெள்ளக் கருத்தென்னவெனக்கேட்க
தனக்குவருமயக்கந் தானுரைத்தளம்மானை
உனக்குவருமயக்கம் உள்ளபடியின்னதென்று
சொல்லென்றுகேட்கத் துரோபதையும்வாய்வெருவி
நில்லென்றுதாது நெடுகொடியுள்ளசைந்து
தத்துவங்களற்றுத் தன்னினைவுதான்மாறி
பித்துகலங்கிப் போறிபுசிற்றறிவாய்
கண்டத்தில்சென்று மாயக்காலனெனும்பாவி
அண்டத்தின்நின்று ஆரணங்குந்தானயர்ந்து
பிண்டத்தடுக்குலைந்துப் பிராணனெனும்வாயுவுந்தான்
விண்டத்தைநோக்கி விடைபமிசப்பதறி
பொறிகலங்கியெந்தப் புலனுமதிமயங்கி
நெறிகலங்கியெந்தன் நினைவுதடுமாறி
வாதமொடுங்கி வன்பித்தமதிகரித்து
சீதம்பறந்து சிலேட்டுமமுமேலாகி
மணனுந்தண்ணீரதிலே வந்துமிகவொடுங்கி

கண்ணீருந்தீயில் தானெடுங்கிமேலாகி
வாயினிலேயக்கினியும் வந்தெட்டிப்பார்க்குதிப்போ
தாயத்துடனே கட்டுடனே ஆக்கைவிட்டு
அசதிகொடுக்குதோ ஊனவரோயென்றுரைத்தாள்
அசதியென்றசத்த மைவருமேதான்கேட்டு
வீமன்சகாதேவன் விசையனகுலனுமாய்
தாமுமயங்கி தயங்கையிலேதன்மருந்தான்
நால்வருக்குநேசம் நடுங்காமற்புத்திசொல்லி
வேல்விழியாள்துரோபதைக்கு மெய்யேபதருமல்
சொல்லுகிறார்தன்மர் துரோபதைக்குநேசமுடன்
வில்லுக்குநல்ல விசையன்மனையாளே
பின்னேதுரோபதையே விட்டுப்பிரியாத
பொன்னேநவமணியே புத்திசொல்லக்கேளுமென்று
நெடியோனே தஞ்சமென்றுநெஞ்சிற்றியானமதாய்
பிடியேசினேவாகப் பிடியுமென்றுதன்மர்சொல்ல
துடிவிடையாள்நல்ல துரோபதையுந்தான்மகிழ்ந்து
அடியளந்தமாலே பச்சைவர்ணைதஞ்சமென்று
மகிழ்ந்துரோபதையும் வாழ்த்துகின்றார்தோத்திரந்தான்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியென்றுந்தான்கேட்க

விருத்தம்

பஞ்சவர்தனக்குநானும் பாஞ்சாலிவந்துதோன்றி
பஞ்சவரைந்துபேர்க்குப் பாரியாயிருந்துபாரில்
துஞ்சவேசூதுவென்று துற்சனன்றுகிலைக்கொய்து
அஞ்சலென்றருளிச்செய்த அச்சுதாசரணமென்றேன். ௭௩
ஐவர்க்கும்பிரியாதிந்த வவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவர்க்குந்தேவியாகி யழியாதகன்னியாகி
ஐவர்க்குமடியார்தானு மருந்தவஞ்சேரவந்தோம்
ஐவர்க்குமுன்னேவாறே னரியவைகுந்தந்தாரும் ௭௪
வந்தவனத்திலிடை வழியில்மரணமெனக்குச்சரியெனவே
இந்தவனத்திலுடெத்து வெளியாள்தன்பதஞ்சேர
விந்தைகிரிக்குவழிகாட்டி வேறேதுன்பமணுகாமல்
நந்தாமுகுந்தாவைகுந்தா நாதாவந்தருள்வாயே ௭௫
என்னையேமனணுகாம லெதிரேவந்துபதம்நல்க
பின்னைமனதுபதறாமல் பிடித்தபிடியுந்தவறாமல்
உன்னைமனதில்மறவாம லுறைவேன்வரவும்வைகுந்தம்
முன்னேவருவாய்கோபாலா முகுந்தாசரணஞ்சரணுமக்கே ௭௬

கதை.

என்றதுரோபதையும் இறையோனைப்போற்றிசெய்து
லென்றுமறியேன்சிவனே உன்பாதமெந்தனுக்கு
தந்தருளவேணும் தரணியனைப்போற்றியென்று
நந்தாமுகுந்தா நடுகாட்டிலென்னுடலை

இந்தாபிரிந்துயிர்தான் என்கோவேயும்மிடத்தில்
வந்தாலுமுன்னுடையம்மலர்ப்பாதந்தந்தருளும்
வைகுந்தஞ்சேருமையா மாயோனேயென்றுசொன்னாள்
மெய்யென்றுஉன்பாதம் வினைவுமறவாமல்
தோத்திரங்கள்பண்ணித் தூபமறவாமல்
மாத்திரைப்போதானாலும் மனதுமறவாமல்
தில்லைநகர்காசி திருவருணைஅவனாசி
தொல்லையகல்சிந்துநதி தோற்றமுடன்முத்திநதி
செய்யதிருக்காவேரி திருக்குடந்தைபொன்னாரம்
ஐயனேசெகநாதம் அனந்தசயனமுதல்
திருப்பதிசிதம்பரமும் சீர்காழிமாதலமும்
விருப்பமுடனுள்ள விசேஷதலமத்தனையும்
சிந்தைதனில்வைத்துத் தியானித்துநிற்பளவில்
அந்தரத்திலுள்ள அரம்பையர்களெல்லோரும்
துய்யமலர்சொரியத் துந்துமிகளாடிநிற்க
வெய்யமணிபதித்த விமானமதிலேதான்
ஆயாள்துரோபதைதான் அரம்பைகள்சூழ்ந்துவர
நேயாள்வைகுந்தம் நிறைந்திருந்தாளம்மானை
மைக்கண்துரோபதையும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
மிக்கதொருபஞ்சவர்கள் மெய்பதறியுள்ளசைந்து
வாடிமனதிடைந்து மழைகாணாப்பயிர்போலக்
கூடிப்பிரியாத கொம்பிழந்தவானரம்போல்
சோடுபிரிந்தலறுந் துயருடையவன்றிலைப்போல்
காடுதனில்நின்று கவலைபெரிதாகி
தெய்வமேயுண்டெனவே தேறியேஐவருந்தான்
ஐவருங்கூடி அடக்கினாருத்தமியை
மெய்களயராமல் மேனிபதறாமல்
செய்யுஞ்சடங்குந் திருத்தமுடனேமுடித்து
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழைவருந்தான்
கடந்தார்வெகுதூரங் கானகமுமாறுகளும்
அப்பாலும்போகையிலே ஆனதொருவீமனுந்தான்
தப்பாதசொல்லுடைய தார்வேந்தாஅண்ணாவே
கற்புடையமாது கானகத்திலேமடிந்த
உற்பனமேதென்று உயர்வீமன்றான்கேட்க
வாசமுள்ளதன்மர் மகிழ்ந்தேதுசெப்பலுற்றார்
ஈசாபதிவாழும் இமையமடந்தையிவள்
மாபாரதமுடிய வந்திருந்தாளைவருடன்
தீபாவியானதொரு திரியோதிரன்மடிய
பாரதமும்போரும் பகையறவேதான்முடித்து
பாரதனையாண்டு பரலோகஞ்சேரவென்று
கலியுகத்தைத்தாண்டிக் காட்டகத்தேநாம்வரவே
சலியாமல்நம்முடனே தானடந்தாளித்தூரம்

தேவர்முனிவர் திருமால்சபையறிய
பாவசரீரமதைப் பார்மீதிலேகிடத்தி
முன்னேநடந்துவிட்டாள் முகுந்தனிடதன்பதிக்கு
பின்னேதொடர்ந்து பிறகேவழிகூடி
நாமும்நடக்கவென்று நடந்தார்கள்வெகுதூரம்
தாமும்பின்தம்பியருந் தையலையுந்தான்பிரிந்து
கானகத்தினூடே கடுகிநடக்கையிலே
வானகத்தினுள்ளே மலைமுள்ளுக்குள்ளிருந்து
வந்துபதுங்கி வருவாரைத்தான்பார்த்து
சிந்தைபசிதீரத் தின்னலாமென்றுசொல்லி
என்றுமனமகிழ்ந்து எதிரேதானார்ப்பரித்து
கொன்றுபசியாறக் கூர்முகங்கைகளுமாய்
கண்ணுமுகமுங் கனல்போலபொரியெழும்ப
விண்ணுருவப்பாய்ந்து விழுங்கவேஐவரையும்
சேர்ந்துபிடிக்கவென்று சிங்கம்வந்துதான்சீறி
பாய்ந்துபிடித்ததுகாண் பருவீமன்றன்னையுந்தான்
சிங்கத்துவாயகலத் திறல்வீமன்றான்பிடித்து
பங்கப்படுத்தி பகிர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
உதைத்தானடிவயிற்றில் உருண்டோடச்சிங்கமது
நைத்துத்திகைத்துப் பதறியுடல்நடுங்கி
வேதியர்போல்வந்து மெய்யுடையதன்மர்முன்னே
பதிமறையோனும் நிற்பளவில்தன்மருந்தான்
ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
மாதுவிசுவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள்
நானெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகந்தனிலே
தேனிருக்குஞ்சோலையிலே சினந்திரண்டுசிங்கமது
ஆரப்பரித்துரெண்டும் அவர்கள்பெரும்போரை
தாப்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
வேதித்துமாமுனியும் வேகமாயோடிவந்து
ஏகிற்றுச்சிங்கமென இச்சாபமிட்டார்காண்
ஏற்றியசாபமெனக் கெப்போதுதீருமென்றேன்
போற்றியேநான்றுதிக்கப் புகழ்முனிவரப்போது
மைவருவுங்கானகத்தில் மால்பாதந்தான்தேடி
ஐவருந்தானந்தவழி அவர்கள்வருவார்கள்
பொருமையுள்ளதருமர்தம்பி போர்வீமன்கையாலே
திருமுனிவர்சொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சாபம்
ஆனதினிச்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டார்
நான்போறேனீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
போங்களென்றுசொல்லிப் போனார்காண்வேதியனும்
வாங்களென்றுசொல்லி மன்னவர்களைவருமாய்
இறைவோனைத்தஞ்சமென்று ஏகினார்காணம்மானை
கரையேறவேணுமென்று கடுகிநடக்கலுற்றார்

மலைகள்பலகடந்துமாயோனைத்தானினைந்து
கலைகள்மறைகள்கரடிபுலியாளிசிங்கம்
பெரியமதவாரணங்கள்பேராறுதான்கடந்து
அரியவனக்காரணமும்அதிசயமுந்தான்பார்த்து
பஞ்சுலவுஞ்செண்டகிரிவட்டமலையோர்புறமும்
மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள்விரைந்துவருகையிலே
தானதவம்பூசைசெபம்தன்னுடனேயாமாகில்
ஏனமுனிவரங்கேஇருந்தாரவர்தனையும்
கண்டுவணங்கியிருகையால்மலர்சொரிந்து
தொண்டுபண்ணிநிற்கையிலேதோற்றமுடன்மாமுனிவர்
மன்னவரோயெங்கிருந்துவாரீரெனக்கேட்டார்
தென்னவர்கள்போற்றுஞ்சீராகஐவருந்தான்
பாண்டுமைந்தரைவர்பாராசைவிட்டகன்று
கண்டுகவிவருமுன்கரியமால்கண்ணர்பதம்
தேடிவந்தோம்வைகுந்தஞ்சேரவென்றுநாங்களுந்தான்
நாடிவந்தோமும்முடையநற்பாதங்தெண்டனிட்டோம்
என்றுதன்மர்சொல்லஇயல்முனிவரேதுசொல்வார்
என்றுதான்பஞ்சவரோநாங்கள்சொல்லநீர்கேளும்
வேதமுடனித்தூரம்விரைந்தோடிவந்ததினால்
தாகம்பசியிளைப்புந்தகையாறவேணுமென்று
ஐவரையுந்தானிருத்திஅன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
மெய்வருமூலபலாதிகள்தான்வேணுமென்று
போசனமும்பால்தயிரும்போதவுண்டாகுமென்றார்
வாசமுடனேமுனிவர்மகிழ்ந்துரைத்தஐவரையும்
பார்த்திபரேநீங்கள்பாருமென்றுதானுரைத்தார்
சாத்திநின்றுதயவாகமாமுனிவர்
தேனுங்கனியுந்தெவிட்டாதபலாப்பழமும்
தானுஞ்சிவமுனிவர்தன்னிடத்தில்தோற்றியதாம்
அந்தக்கனிதேன்பழமும்அருந்துமென்றார்மாமுனியும்
இந்தக்கனிபால்பழமும்இப்போதழைத்தவிதம்
அதிசயந்தானென்றுஐவருந்தானுளமகிழ்ந்து
நதியிற்புனலருந்திநமஸ்கரித்தார்மாமுனியை
இருந்துபசியாறுமென்றுஇயல்முனிவர்தானுரைத்தார்
விருந்துண்டிளைப்பாறந்தார்வீரனைவருந்தான்
கதிரோனும்போய்மறைந்தான்கங்குல்வந்துதோன்றியதே
சதிரானமாமுனிவர்தன்மர்கதைதான்கேட்டு
வேதவிதிசாஸ்திரமும்விளக்கமாயவருக்கும்
போதகமாய்ச்சொல்லிப்போதித்தார்மாமுனியும்
கங்குலகன்றுகதிரோனும்வந்துதித்தான்
பொங்குபுகழைவருந்தான்பூரித்தெழுந்திருந்து
கதித்துப்பரிதியுடன்காலசெபந்தான்முடித்து
மதித்துமகிழ்ந்தைவர்மாமுனிவர்தன்னிடத்தில்

வந்துவணங்கிவைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
சந்துபயில்வனத்தில்தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
மூவாமுதலானமுப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமச்சுதனைத்தேடிப்பின்னங்காணாமல்
தன்னாலவதுனாரியமல்லசரணஞ்சரணமையா
வேழமுகத்தோனேவிக்கினங்கள்தீர்த்தோனே
காளமுகில்மேனியனார்கண்ணன்மருகோனே
கதவுதிரவமையா கணபதியேசரணமென்று
இசமுடனேதன்மர்இருதாள்சரணமையா
மத்தகசமுகனுமவாசல்வழிதிறந்தார்
வித்தகவிநாயகனைவிழுந்துநமஸ்கரித்து
வட்டமதிக்குடையோன்மாநகரில்வந்துபுக்கி
பட்டணங்களெல்லாம்பளிங்குநிறம்போலவேதான்
எங்குஞ்சிவாலயமுமெம்பெருமாளாலயமும்
பொங்குஞ்சிவமுடையோர்பூசைபண்ணுநீதிகளும்
தவமுஞ்சிவமுஞ்சந்நியாசிவேடமுமாய்
அவமும்பலமுமரிஞானமூலமுமாய்
தெளியும்பெரியோர்கள்சிவஞானவேதமுமாய்
வழியுமணிமுழங்கமன்னவர்கள்தான்பார்த்து
மகிழ்ந்துகளிகூர்ந்துவந்தார்களைவருந்தான்
புகழ்ந்துமுனிபாதம்போற்றியடிபணிந்து
அப்பனேயெங்கள்ஆதிகுருபரனே
செப்பமுடனெங்கள்தெய்வசிகாமணியே
என்றுதன்மர்தெண்டனிட்டு இன்பமுடனேபணிய
நன்றுகாண்பஞ்சவர்கள்நாடிழந்துவந்தகதை
பாண்டுமைந்தர்தானும்பதியிழந்துவந்தவரை
வேண்டியேயிங்குவந்தவிசாரமேதென்றுரைத்தார்
பொய்யானதோர்கலியன்பூமியிலேவந்ததினால்
வந்தோம்புவியிழந்துவைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயனுப்புந்தானுவேயென்றுரைத்தார்
தன்மரிவைசொல்லத்தான்கேட்டுமாமுனியும்
இம்மைதனில்வைகுந்தம்எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
வேதனுடமாமுனிவர்விண்ணோருங்காணாத
சீதன்மலர்விந்தபதம்தேடிநீர்காண்பீரோ
ஆனாலுமாயன்ஐவருக்குமன்புடையோன்
தானைகோபாலர்தன்னிடத்தில்நீங்களுந்தான்
போனாலுமுங்களுக்குப்புத்திதான்சொல்லுகிறேன்
சேனாபதிக்கதிபர்செப்புகிறேன்கேளுமினி
வேகமவெகுளிவெகுண்டொருகோபம்
தாகம்பசியிளைப்புஞ்சஞ்சலங்களில்லாமல்
இடிப்புங்குலைகளவுஏதொன்றுமில்லாமல்
கடுங்காமம்நேசங்கருத்திலுற்றப்பாராமல்

ஐம்புலனையுள்ளடக்கிஆத்துமத்தைச்சுத்திபண்ணி
எம்பெருமான்தன்னை இருதயத்திலேநினைத்து
மன்னுயிர்தன்னுயிர்போல்மனதுபரிபூரணமாய்
நடந்தால்தெரியும்நந்தகோபாலருடன்
இடந்தான்தெரியுமப்போஎங்ஙனைதப்பாது
தாரார்துளசிமணித்தானணியமூர்த்திதன்னை
ஆராய்ந்துதேடியருள்பெறுவீர்கண்டீரோ
செல்லும்வழிதனிலேதீதொன்றுவாராது
சொல்லுகிறேன்கேளும்துன்பமற்றவாதையிது
தீதானபேர்கள்வந்துசெல்லாவழிகேளீர்
கேதாரம்போய்ச்சேர்ந்தால்கிட்டவதுதூரமில்லை
பககவிலக்குமில்லைபலபாதைதானுமில்லை
சொர்க்கமதுபோய்ச்சேரச்சொல்லுகிறேனீர்கேளும்
கதித்ததொருவாசல்வழிகாவல்பத்திரகாளியென்றார்
துதித்தவளைப்போற்றித்துன்பமறவேநடவும்
என்றுதுறவீசர்இவ்வசனந்தான்கூற
நன்றென்றுபஞ்சவர்கள்நமஸ்கரித்துமாமுனியை
நடந்தார்திசைநோக்கிநல்லதொருபஞ்சவர்கள்
அடர்ந்துவழிகூடிஅம்மையுடகோயில்சென்று
பணிந்தார்கள்ஐவர்பத்திரமாகாளிதன்னை
துணிந்தார்கள்நல்லதோத்திரமுஞ்சொல்லலுற்றார்

விருத்தம்

வக்கிரகெந்தமுகக்கமலவடிவிமிலகுசெஞ்சடையடிமுடியும்
உக்கிரமகோரஉமைவிழிமருட்டுமோங்குநற்கரமுந்தன்சூலஞ்
சக்கிரவிசயஞ்சாமுண்டிகௌரிதுறகைமாகாளிதிரிசூலிநீலி
நிக்கிரசாலுநிமலிலுதித்தேனுனையேதுணைசெய்வாயே. அ௩
காளிபகவதிகங்காளிமாரிகரியமால்தங்கைகாரிழையாளே
எளியார்தமக்கிரங்கும்பரிபூரணியிடைவிடைவாழியை
வெளியில்வந்துதவுமாதாவேஎன்றுவந்தோமுன்பாதம்
தருவிலெந்தன்தாயேநின்பாதந்தந்துணைசெய்வாயே. அ௪
துந்துமிபிடாரிசெல்விதோதகிமாயருத்திரி
சிந்துரத்திலாதமாதேதிரிசூலபாலமேந்தி
வந்துமுன்தோன்றவேணுமாசற்றவடிவினளே
பந்துவைகுந்தஞ்சேரப்பதிவிடைத்தாருமம்மா- அ௫
தாதுமலர்ந்தகுழலணங்கேசமையமிதுகாண்வழிகாட்ட
மாதுதனதுசேதாரம்மட்டுஞ்சேரமலைவுதன்னை
எதுவினைகளணுகாமலெளியாரிடமேநீயிருந்து
தீவினைகள்வாராமல்செவ்வேநடத்துந்திரிபுரையே அ௬
நடக்குந்துயரமறிந்தனதுநாட்டமதனுல்கண்டிறங்கி
அடக்கமுடையபொருளறியவம்மாவுனதுசெயலாலே
நடக்கவேணும்வழிதுலையக்காணவேணும்வைகுந்தம்
வடக்குவாசல்மடற்கொடியேவருவாய்வந்துதுணைசெய்வாய் அ௭

துணையாயெனக்குமுன்னின்றுதுன்பவினைகளணுகாமல்
அணைவாய்மலைக்காதரவாயைந்தூபுதல்வர்திகையாமல்
பிணைவாய்தனதுபிள்ளைகள்முன்பேசாதேதோடிலக்தருகே
இணையாய்வருகவம்மாநீயிப்போசமையமாதாவே ௮௮

வருவாய்கமலமாதாவேமார்க்கவழியேநேர்க்கமுடன்
குருவாய்நிசமாமுன்னின்றுகுற்றங்குறைகள்வாராமல்
திருவாய்மொழிந்துபயமறவேசிந்தைமகிழ்ந்துசெயல்பெருக
தருவாய்பெரியவைகுந்ததாயேசரணஞ்சரணுமக்கே ௮௯

கதை

மாதுகவுரிமகமாயிராசகன்னி
சாதுவேமாகாளிதாயேபராபரியே
சக்கரத்திரிசூலிசாமுண்டிசங்கரியே
துற்கைபிடாரியம்மாதுரியசடாட்சரியே
பஞ்சாட்சரத்தினிடபதியேபதியுனையே
அஞ்சலென்றுகாக்கஅடைக்கலமேரின்மீதில்
மாதாவேதாயேவழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதரவுமில்லையம்மாஅடியேற்குவந்துதவும்
என்றுதன்மாசொல்லஇரங்கிவந்துமாகாளி
சொல்லுவாளப்போதுதுரைராசமன்னவற்கு
நல்லதன்மரேயுனக்குநல்லவழியிதெனவே
வழிகாட்டிமாகாளிமறைந்தவள்காணம்மானை
தெளிவாகபஞ்சவர்கள்சென்றுவழிதான்கூடி
தாராளமாய்நடந்தசத்திபத்திகாளிதன்னை
நேராயிருதயத்தில்நெஞ்சுநடுவேவிருத்தி
எண்பதிற்காதவழிஎய்யாமலேதானடந்தார்
நண்புற்றகானகத்தில்நடக்கும்வழிதனிலே
அப்பாலொருமலைதான்அளவற்றஉன்னதமாய்
ஒப்பாருமில்லாதஉயர்ந்தமலைமீதேறி
அந்தமலைப்பெருமைஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
கந்தமுடனரக்கன்கயிலாசமென்றொருவன்
ஆகாசம்பூமிஅளவாகவாய்பிளந்து
வாகாகத்தன்னுடையவயிறுகளைஎக்கிநின்று
தீயெரிந்தகண்ணுஞ்சிறந்தவிழிகாசியுமாய்
பேயிருந்தவீடதுபோல்பெருடலும்நீள்வயிறும்
காட்டானைசிங்கங்கரடிபுலிபன்றியுடன்
நாட்டமுடன்காதவழிநடந்துதிரிவதுவும்
நாசிவழிசென்றுநடமாடப்பட்டதெல்லாம்
ஓசனைகாதவழியுமன்றுருண்டுதானதிரியும்
சிலேட்டுத்திலியதுபோல்சிக்கியலைந்திடவும்
வாட்டும்பெருங்காற்றுல்வல்லரக்கன்தன்மூச்சு
எல்லையில்லாத்தூரம்எந்தமட்டோநாமறியோம்

தொல்லையுடல்கிடக்குந்தூரம்வெகுதூரம்
கடக்கமுடியாதுகடற்கரைக்குமெட்டாது
கிடக்கிறான்ராட்சதனைக்கிட்டியேசென்றாலும்
அடுக்கமுடியாதுஆர்தனக்குக்கிட்டாது
நடக்கவழிகாணோம்ராட்சதனைத்தப்பியப்பால்
போகவழிசற்றும்புலனொன்றுங்காணோமே
வேகமுடன்சென்றவன்மேல்வீரியங்கள்செய்தாலும்
எதிர்த்துபொருவான்காண்ஈடல்லநாம்தாமும்
மதித்தவனுந்தின்னவென்றால்வாய்தனக்கும்பத்தோம்நாம்
கைகாலுலாவவருங்காதவிருகாதவழி
ஐவருந்தான்பத்தாது அவன்வயிற்றுக்கிப்போது
என்றுமயங்கிஇறங்கிவழிபார்ப்பளவில்
நின்றுமலைத்தைவர்நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
காவலர்கள்போகவழிக்காணாமலேமலைத்து
தாவியெங்குஞ்சுற்றிதவித்துவழிதிகைத்து
உற்றதொருராட்சதனைஉசுப்பினார்கிட்டவந்து
சத்தமிட்டுக்குத்தித்தட்டிஎழுப்புகையில்
என்னமோவென்றுள்ளவுந்தோற்றாமல்
வின்னமாய்ச்சும்மாமெய்யசைந்துகண்ணுறங்கி
ஏதுசெய்வோமென்றுஎண்ணிமனம்புண்ணாகி
தீதுவினைதானிவனுந்திருவுளமேயுண்டெனவே
சுற்றும்போயாராய்ந்துசூழவழிகாணாமல்
மற்றுமினிப்போகவழியொன்றுமில்லாமல்
நின்றுதிகைத்தளவில்நெடியதொருவல்லரக்கன்
குன்றுமலைபோலவனுங்கோட்டாவிகொண்டெழுந்து
ஐவரையுங்கண்டரக்கன்ஆவிபிடிப்பளவில்
தெய்வமேயென்றுசினத்தெழுந்தான்வீமனுந்தான்
மண்ணும்விண்ணுந்தானதிரமலைகள்கிடுகிடென
நண்ணும்புயவீமன்நாடிச்சினந்தெழுந்து
ஆற்பரித்துக்குத்த அரக்கனுமேதான்சினந்து
ஏற்பரித்துவீமனுடன்எதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
மலையும்மலையும்மற்கட்டிச்சேர்ந்தாற்போல்
அலைகடலுங்காற்றும் அலறிவெகுசத்தமிட்டு
காடுசெடிநெருங்கிக்கற்கரடுநூறாகி
ஈடுசெய்யமாட்டாமல்எடுபட்டுவல்லரக்கன்
மதியமொருசாமம்வல்லரக்கன்றான்பொருதி
அதிகபிலமெல்லாம்ஆங்காரமுள்ளடக்கி
தாக்கினான்வீமன்தலைகளுருண்டோட
நோக்கிவந்தராட்சதனும்நொருங்கியேபட்டுருண்டான்
பட்ட அரக்கன்பாரில்பிழைத்தெழுந்தான்
திடனவன்தேடிங்கடைத்தாரத்திப்பிடிக்கவென்று
தாராருந்தன்மா தம்பியரைவாருமென்று

சீராகத்தானடந்தார்தெய்வமேயென்றுசொல்லி
பருத்தமுடனேறுங்கிளர்ந்தவனக்காடுகளும்
திருத்தமுடன்கடந்துசென்றார்வழிகூடி
நடந்தார்வெகுதூரம்நாற்பதிங்காதவழி
கடந்தார்வெகுதூரங்கானகமுந்தான்கடந்து
வருவழியில்வீமன்வார்த்தையொன்றுநாணிநொந்து
தருமரடிபணிந்துதான்தொழுதுயேதுசொல்வான்
நடக்கும்வழிதுலையாதனேயெங்களுக்கு
அடக்கமுள்ளமுக்கதையைஅருளுமென்றான்வீமனுந்தான்
பொருளுமுறையும்போதமுடன்முக்கதைதான்
சாற்றுகிறேன்தம்பியரேதான்கேளுமென்றுரைத்தார்
போற்றுமுலகும்புவனம்பதினாலும்
வேதாவுமாலும்மிக்கதொருருத்திரனும்
மீதானமூவர்விதித்தவிதியாராமல்
நான்படைத்தோமென்றுநான்முகனுந்தான்கூற
மாண்பிடித்தருத்திரனும்வகைபலவுந்தானாகி
தூயதொருமாயவனார்தோற்றமெல்லாந்தானாகி
நேயமுடன்மூவரிலேநீபெரியோன்நான்பெரியோன்
என்றுபகையாகஎதிர்த்துவழக்குரைத்து
மன்றிற்சபதமிட்டுவாய்த்ததற்கந்தானாகி
நன்றிலிவர்மூவருமேநடக்குமதிகாரம்
படைப்பிக்கவேதன்படியளக்கமாயோனும்
முடிப்பிக்கருத்திரனும்மூவருமேயல்லாது
ஒன்றையொன்றுமிச்சாதுஉண்மைபொருளாகுமிது
மன்றில்விளங்கிவழக்குரைக்கமூவர்களும்
பார்க்கிற்சரியெனவேபரமரகசியத்தை
ஏர்க்கவேமுன்னாள்எழுதிவைத்தாரமேருவினில்
ஆர்க்கும்பெரியோனவனல்லால்வேறுமுண்டோ
தீர்க்கமுடன்மூவர்செயதொழில்மிச்சமில்லை
அவனைமறந்துரைத்தஅபசாரந்தீரவென்று
சிவனுமயனுந்திருமாலுந்தான்கூடி
ஒருவர்க்கொருவர்உயற்சிசொல்லதல்லவென்று
மருவித்தழுவிமகிழ்ந்தார்கள்மூவர்களும்
அண்டம்புவனமகண்டமெல்லாந்தான்படைத்து
அண்டகடந்துநின்றோன்ஆடுந்திருக்கூத்தை
கண்டறியமாட்டாதார்கருதியுரைத்ததெல்லாம்
கொண்டவினைப்பயனல்கூறினேனிவ்வார்த்தை
அவனேபெரியோன்அங்குமிங்குமொன்றாகி
மவனேவவனவன்காண்எல்லையில்லாப்பேரொளியை
இறந்துரைத்தகுற்றம்வராமலேயிருக்க
ஈருந்துமனமிருந்துஇருதயத்திற்றான்றுதித்தார்
எதல்லதம்பியரோஇன்னமொருகதைதான்

மாயவருமிந்திரரும்வானோரும்வேதியரும்
நாதமுனிரிஷிகள்நால்வகையினுள்ளோரும்
அன்னாளில்மேதவர்அமுர்தங்கடையவென்று
பொன்னாருமேருப்பொருப்பேதான்றானாக
நாகமதுகயிறாயநாட்டியதோர்அண்தனக்கு
வாகனையமாமதியுமத்தாகத்தான்சேர்த்து
வானவர்களோர்புறமும்வாலியொருபுறமும்
ஆனவர்கள்பாற்கடலில் அமுர்தங்கடையுமன்னாள்
மலைதாங்கழன்றிடவேவாசுகியுமப்போது
நிலைதாங்கமாட்டாமல்சீன்விஷங்களைதானகன்று
மீரியதோராலவிஷம்மிகவெகுண்டதானெழுந்து
சீறியுலகஞ்சென்றுபறந்தப்பாலும்
அண்டமடுக்கும்அகண்டமுதற்றான்பறந்து
விண்டலமுழுமூடுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷம்பெருகிபுகையெழுந்தகோறமுடன்
தாங்கிமூவுலகுந் தானுமுண்டுமீள்வதுபோல்
வாரவிஷந்தன்னைவானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும்போகவழிகாணாமல்
கண்டுவிஷந்தன்னைக்கலக்கியேவானவர்கள்
அடுண்மிடமெல்லாம்ஆன கலைசென்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டுசிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்ததோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபரானேபனுமதியும்வெள்ளெருக்கும்
அரவணியுஞ்செஞ்சடையார்அண்ணலேகீர்கேளும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில்காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடர்ந்துதிரிலோகமெல்லாம்அந்தகாலயாமெனவே
தொடர்ந்துவருஞ்சுதனைத்துடைக்கவகைகாணாமல்
கடந்துபயந்தோடிவந்தோங்காலவிஷந்தான்பறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்தஇறையோனேகாவலென்று
மெண்டிசைசூழ்வையமெல்லாஞ்சிவனேயினிக்காரும
என்றவர்கள்கூடி இறையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னைநீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துவந்ததீதானநஞ்சுதனை
ஒன்றுபோல்தான்றாட்டிஉட்கொண்டரீச்சுர
நஞ்சுண்டாரென்றுநல்லதொருபார்ப்பதியுமனார்
அஞ்சுவிரல்தன்னால்அருத்தினாள்பார்ப்பதி
எவ்வுயிருங்காக்கவென்றுஈசுரனார்நஞ்சுதியும்
அவ்வுயிரெல்லாம்பிழைக்குமவாமடிந்துமேன்றார்
காலிவிஷம்பரபாமல்துறுங்கமிடராயில்ப
தோலிபிழைக்கவென்றுதடுத்தாள்கரத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கறுத்தகளாவிடமாய்
நின்றதுகாணத்தெற்றிமேலுச்சியிலே

அன்றிபிறைத்தார்காண் அமரர்முனிவரெல்லாம்
திரவிமுனிவரிஷிதேவரொடுமூவரையும்
இரவாமலீசுரனாரட்சித்தாரம்மானை
ஈதல்லால்வேறுகதைஇன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆதலால்முன்னாள்அசுரரெனுமுப்புரத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ளதொருளஎண்பத்துநான்குயிரும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகும்அடங்கலும்கொள்ளைகொண்டு
இடுக்கங்கள்பண்ணிஇருந்தாரேஅரசருமே
துடுக்குமுப்பத்திரமுநூன்பத்திற்காற்றுமல்
தேவர்களுடமிந்திரருந்திசைநான்குமுகத்தோனும்
மூவர்களுமொன்றாய்மூர்த்தியென்னுமீசுரனை
சென்றுவணங்கிசிவனேயபயமென்று
இன்றுமுதல்முப்புரத்தார்இடுக்கத்துக்காற்றுமல்
வந்தோம்பராபரனேவஸ்துவேகராறுமென்று
அந்தமொழிகேட்டுஅரனாறுமேதுசொல்வார்
செங்கன்சுரரெல்லாம்சிவபத்ராயிருக்கும்
அங்கவரைநம்மால்அழிக்கவேபோகாது
சிங்கவர்செய்யுஞ்சிவபூசைதன்னையிப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால்வாகாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்லயெமபெருமாள்தன்பதியில்
கண்ணுமுகுந்தா கரியமுகில்மேனியனே
அண்ணுதுளபமணிஐயனேஅச்சுதனே
முப்புரத்தோராலும்மூவுலகங்கொள்ளைகொண்டு
இப்போதழிந்ததுகாண்என்செய்வோமாயவரே
வண்ணரேஈசுரர்பால்வாதாகப்பேயுரைத்தோம்
திண்ணமுடன்முப்புரத்தார் சிவபத்தரென்றுசொல்லி
அவர்கள்செய்யும்பூசைதன்னயகற்றினலிபோது
சிவனருமுப்புரத்தைச்செய்கிறோமென்றுசொன்னார்
ஆகையினலும்மைஅடியேன்கள்தேடிவந்தோம்
மாய்கைபலசெய்துவல்லோர்சிவபதத்தை
மறந்திருக்கப்பண்ணுமையாமாபாவிமுப்புரத்தோர்
இறந்துநெருப்பிரியஎம்பெருமாள்பண்ணுமிப்போ
வானவருந்தேவர்களும்மயங்கிநின்றுவார்த்தைசொல்ல
ஆனபெருமாள்யாவருக்குநதாணிறங்கி
விண்ணவரேயுங்கள்பயம்வேண்டாமெனத்தீர்க்க
திண்ணமுடன்முப்புரத்தோர்தங்களுடன்கலந்து
எண்ணமாய்நாமும்இருந்தார்களவயதனிலே
மண்ணையடிப்பதற்குமாயமாய்த்தானிருந்து
தழுவியவாதனையுஞ்சற்பனையேசெய்வதற்கு
வழுதரவேதான்பார்க்கவருகிறோம்போங்களென்றார்
அகமகிழ்ந்துவானவர்கள்மமரர்பதிசேர்ந்தார்
ஜெகநாதர்வ௩்துதிரிபுரத்தைதீயேரிக்க

வந்தார்கண் முப்புரத்தில்மாயோனுமாயமதாய்
விந்தையாய்ப்பூசைவிழுத்தாட்டவேணுமென்று
புத்தாய்ச்சமைந்துபுத்தர்வடிவுகொண்டு
வித்தகனார்போயிருந்தார்வீரானமுப்புரத்தில்
போயிருந்தார்புத்தர்தனைப்பொல்லாதமுப்புரத்தில்
தீவினைகளேதென்றுசென்றார்காண்புத்தனிடம்
சிறந்துசிவபூசையிங்கேசெய்யுந்தலந்தனிலே
மறந்துமொருபுத்தன் வருவானோவென்றுசொல்லி
புத்தனுடனேயெதிர்த்துபுரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
தத்துவங்கள்பேசியிவர்தர்க்கித்தாரம்மானை
நிற்கநிலைநிறுத்திநிலைநிற்கவாதுசெய்து
தர்க்கித்துப்புத்தரவர் தனுசாஸதிரபபடியே
சமையமெனுமவேதசாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
அடையும்படிக்குஅறிவுரைத்தார்பத்தரென்று
வாதாடிமுப்புரத்தார்மலைத்திருந்துதான்தேடி
சூதனும்புத்தனிடசூட்சமறிவோமெனவே
புத்தரேநீரிருக்கும்பூமரத்தைநீங்களுமே
அத்தரித்துநீறாய்அதுசாம்பலாகவேதான்
பார்க்கிறோம்நீரும்பசுமரம்போலாக்குமிப்போ
ஆக்கினிரானல்அரனாரும்நீரெனவே
வேதமெல்லாமும்முடையவேதமேதான்படிக்க
விண்டமதிக்கும்அகண்டமுதற்றான்பறந்து
அண்டலமுமூடுருவிவிரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷம்பெருகிபுகையெழுந்தகோரமுடன்
தங்கியமூவுலகந்தானுண்டுமீள்வதுபோல்
வாறவிஷந்தன்னைவானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும்போகவழிகாணமல்
கண்டுவிஷந்தன்னைக்கலங்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம்ஆன்கைலைசென்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கொண்டுசிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்ததோஆங்சன்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனேபணிமதியுமவெள்ளருக்கும்
அரவணியஞ்செஞ்சடையார்அண்ணலேநீகேளும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில்காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடர்ந்துதிருலோகமெல்லாம்அந்தரமாமெனவே
தொடர்ந்துவருநஞ்சுதனைத்துடைக்கவகைகாணமல்
கடந்தபயந்தோடிவந்தோங்காளவிஷந்தான்றறந்து
எண்டிசையுந்தானபடைத்தஇறையோனேகாவலென்று
தெண்டிரைசூழ்வையமெல்லாஞ்சிவனேயினிக்காரும்
என்றவர்கள்கூடிஇறையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னைநீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துவந்ததிதானனஞ்சுதனை

பாதம்பணிந்துபலசாலுப்பூசைபண்ணி
ஈஸ்வரனென்றுஎல்லோருந்தான்பணிந்தோம்
வாசமுடன்முப்புரத்தாவருந்தனைத்தசெய்தியினால்
புத்தர்சினந்துபூமரத்தைப்பாருமென்றா
பத்தறவேமுப்புரத்தைப்பாருமென்றாரம்மானை
பூமரமும்வெந்துபொடிசாமபல்நீராகி
பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான்பூரம்போலாகவிவைத்தார்
கணடுதானமுப்புரத்தார்காட்சியிதுவென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டுபோற்றிச்சிறந்திருந்தாரெல்லோரும்
மாயனிடமாய்கைமனமறியார்மாபுரத்தா
நேயமுடன்முப்புரத்தார்நினைவழிந்திருந்து
ஒறுத்தார்தவங்கள்உபதேசந்தான்மறந்தா
வருத்தமின்றிஈசரிடவாசனையுந்தான்மறந்தார்
பெற்றவரமிழந்தார்பெரியதவசுதானமறந்தார்
எதிர்த்துவந்தபுத்தனையுமீசனென்றுதான்பணிந்தார்
பூமரத்தில்முப்புரத்தார்புத்தனையேதெய்வமென்று
நேமமற்றுவீற்றிருந்தார்நெடுமாலுமப்போது
ஈசர்தனைநினைந்து இப்போதுமுப்புரந்தான்
பூசைதவங்குலைந்தார்போர்பொருதமாட்டார்கள்
வேளையிதுவாருமென்றுமேகவண்ணர்தானினைந்தார்
காலைதனிலேலறுங்கடவுளருந்தாமறிந்து
மூர்த்திமனதில்முயலகனைததான்வளைத்து
செந்திமகாமேருவையுஞ்சிலையாகத்தான்வளைந்து
வாசுகியைநாணுகமால்தானும்அம்பாக
நேசமுள்ளவேதம்நெடும்பரிதேர்தானாக
சதுமுகன்சாரதியாய்ச்சங்கரனார்தானடந்தார்
முதுமொழிதானெடுத்துமீறிச்சிலையேற்றி
வருமளவில்மாயனுடமாய்கைதனையறிந்து
திருமருவிமுப்புரத்தில்சென்றுநினறுதான்சிவனும்
காயாம்புமேனிகண்ணருடகூடசமதை
வாயாரச்சொல்லிவழுததமுடியாதெனவே
சித்தத்திற்கொண்டுசினந்துசிலைதானெந்தி
சததவொலிநாணைசைத்தார்தராதலங்களதானதிங்க
கர்த்தனார்முப்புரத்தைககண்டுநகைசெய்தளவில்
பற்றறவேமுப்புரமும்பர்பமாய்த்தானெரிந்து
மாபாவிமுப்புரத்தார்மாணடார்களெல்லோரும்
பூபாலனானபுண்ணியருஞ்சேர்தன்மருந்தான்
இக்கதையைநன்றாய்இளையோர்க்குத்தானுரைக்க
அக்கதையைச்சொல்லிஅடவிசனுமாமலையும்
கடந்துமொருநாறுகாதவழிதூரம்
கடந்தகதைகேட்டுசெல்லதென்றுபோகையிலே
வெற்றியுள்ளவீமன்விரையவுந்தானிப்போது

அன்றியுமோர்கதைதானருளுமென்றுதானுரைத்தார்
மன்னவரோதம்பியரோமறுத்துமொருகதைதான்
இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேனிப்போதுநீர்கேளும்
ஆடகனென்றேயொருவன்அவனிதனிலேதோன்றி
நாடுதனிற்றன்பேர்நயமாய்விளங்கிடவே
முரணீயதேவனவன்மூவர்கள்நம்மிலுமே
வரபன்றிவாழ்ந்திருக்கும்வல்லனிரணியனை
தேவர்களுமிந்திரனுந்திசைநான்முகத்தோனும்
ஏவல்செய்துநாளும்இரணியனைப்போற்றிசெய்து
ஆற்றமலேயவர்களச்சுதனைப்போற்றிசெய்து
கூற்றனமாபாவிகொடுமையெல்லாந்தானுரைத்து
கேசவனும்நம்முடையகிருபையினாலிரணியற்கு
வாசமுடனேர்தவகையினாலானும்
சாபமதுதீர்க்கத்தரணிதனில்தான்பிறந்து
மாபாவிதன்கொடுமைமண்ணுவிண்ணுந்தாமறிய
தீர்க்கிறோம்நீங்கள்சிந்தைதனிற்றான்மகிழ
கார்க்கிறோமென்றுகண்ணனுந்தானுரைத்தார்
வந்துபிறந்தார்காண்மகிழ்ந்தானிரணியனும்
இநதப்பிரகலாதன்றனையெடுத்துமுத்தமிட்டு
தந்தையருந்தாயுந்தானேபிரியமதாய்
காலுக்குதண்டையிட்டுக்களத்தச்சதங்கையிட்டு
மேலுக்குமாராடிவிதமாய்ப்பணிபூண்டு
அஞ்சுவயதானவிலருமமயிட்டுத்தான்போற்றி
வஞ்சனுடமைந்தன்மதலைமொழிகேட்டு
வாகாயவைகளும்வந்துதென்றுதந்தையுந்தான்
பாகாகவேபடிக்கப்பாலனையுந்தானழைத்து
மூநதுமறைவேதியரோமுகூர்த்தமிடுமென்றுசொன்னான்
மைந்தனுக்குநல்லவித்தைவருத்துமென்றுதான்மொழிந்தான்
அந்தமொழிகேட்டுஅந்தணனுஞ்சம்மதித்து
இந்தவசனமிதுவேபிரியமென்று
தம்பிபிரகலாதனையோதிவிக்க
தும்பிவதவாரணமேதுணைசெய்யவேணுமென்று
ஏடுபிடித்துஇரணியநமாவெனவே
தேடுதமிழ்வேதியரும்செப்பினார்தம்பியர்க்கு
பேசாமலேயிருந்துபிரகலாததேவனுந்தான்
ஆசானைப்பார்த்துஐயரோவேதியரோ
உலகிற்வளப்பம்உரையாமலிப்போது
தலைகீழாய்ச்சொன்னல்சம்மதியோஆர்தனக்கும்
வளப்பமதுஏதெனவேமறையோனுந்தான்கேட்க
அளப்பொன்றுமில்லைஅரிநமாவென்றுசொன்னல்
வேதமொழிந்தாலும்விண்ணோர்மொழிந்தாலும்
ஆதவனும்அம்புவியுமண்டமழிந்தாலும்

ஒருகாலமுமழியாவுண்மைபொருளாகுமிது
திருமாலும்நான்முகனுஞ்செப்புமொழிவேதாந்தம்
ஓம்நமோநாராயணவென்றுபதேசம்
ஞானமிதாவுலகில்நற்றுணையாமெவ்வுயிர்க்கும்
மானவபிமானமென்றும்வழங்குதுகாண்லோகமெல்லாம்
என்றுசிறியோனெடுத்துரைக்கவேதியரும்
சென்றுமறைவேதியரும்செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
மன்னனிரணியர்முன்வந்திருந்துவேதியரும்
தென்னவனேயுன்மகனேசெப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
கேட்டிலையோவென்றுகிருபையுடன்சொல்லலுற்றார்
தாட்டிகமாயெம்மொழியைத்தம்பியருமீறியிப்போ
இரணியநமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றன்
முரணியனைமூதறையாய்மொழியேமாற்றுமதோர்
அரிநமோவென்றுசத்தமண்டமெல்லாங்கேட்டிருக்க
சரியாயிரணியனைத்தானெதிராய்ச்சொல்லுவாரோ
என்றனுன்மைந்தன் இரணியனேயென்றுரைத்தார்
நன்றாச்செனவேநாழிகையில்மைந்தனைத்தான்
கூட்டிவரச்சொல்லிக்குழந்தைதனைப்பார்த்து
பூட்டிவித்ததொல்லைதனைப்பொருந்தாமலேபார்த்து
ஏறுமாறுரைத்தாயேன்பிள்ளாய்தம்பியரே
கூறுமிரணியநமாவென்றுகூறுமென்றார்
அரிநமோவென்று அருளினான்பாலகனும்
எயுளழவேகோபம்இரணியனுந்தான்சினந்து
சொன்னபடிசொல்லென்றுசுடணாமிகக்கொளுத்தி
என்னவதைசெய்தாலுமெடுத்துரையேனந்தமொழி
முன்னமேசொன்னமொழியல்லால்வேறுமுண்டோ
மன்னவனேயெட்டெழுத்தைமறப்பதுவுஞ்ஞாயமதோ
ஆகாதசொல்லதனை ஆமென்றுசொல்லுவரோ
சாகாவரமெனக்குத்தந்ததிருவிச்சமதம்
வந்ததுகாணென்றுமைந்தனிவையுரைக்க
சென்னியசைத்துச்சினமாயிரணியனும்
சொல்லடாவென்றுசுதனைப்பிடித்தடிக்க
நில்லடாசொல்லுகிறேன்நிரந்தரமாகவெங்கும்
இருக்கிறார்கண்டாயேஎள்ளுக்குளெண்ணெயைப்போல்
உருக்கமுடன்காட்டென்றுஉதைத்தான்மகன்றன்னை
திரும்பிமகனுந்திருமால்தனைநினைந்து
துரும்பிலுமேயிருப்பார்தூணிலுந்தானிருப்பார்
என்றுபிரகலாதனுந்தானுரைக்க
மன்றுபுகழ்ரத்னமணியிரத்தூண்தனிலே
இருப்பாரோவென்றுஇரணியனுங்கோபமதாய
நெருப்பாயெழுந்துநிலவரமோவென்றுரைக்க
அப்போதுபாலகன்தானச்சுதனைத்தானினைந்து

இப்போயித்தூணிலிருக்கிறானென்றுரைத்தான்
எண்ணமறயிங்கேளன்சேதிதானறிந்தும்
வண்ணமணித்தூணில்வந்திருப்பானென்றுசொன்னாய்
எங்கேயடாவென்றுஎழுந்தரைந்தான்தூணதனை
நங்கைபல்கன்தூணில்நரசிங்கமாயெழுந்தார்
கண்டவுடன்மைந்தன்கடவுளிவர்தாமெனவே
கெண்டனிடவேணுமென்றுசெப்பினான்தந்தையிடம்
அந்தமொழிகேட்டாகாதிரணியனும்
வந்தநரசிங்கமுடன்வாகாய்பொருதலுற்றான்
வாய்த்துதென்றுவேளையிதுமாயன்மிகநினைத்து
சாய்த்தவனைப்பறறித்தன்மடியிலேயிருத்தி
வாசற்படிதனிலேவந்திருந்துகூர்நகத்தால்
பாசக்குடல்மார்பும்பகிர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
குடல்பிடுங்கிமாலையிட்டுகுடித்துதரம்வீழாமல்
அடல்கதிரோன்பாதிஅஸ்தமிக்கும்வேளையிலே
கொன்றானிரணியனைக்கோபாலர்கைநகத்தால்
போனானிரணியனும்புழுநரகிலம்மானை
மாயோனைவந்துவானவர்கள்போற்றிசெய்து
நாயேங்களுக்காகநரசிங்கமாயெழுந்து
இடுக்கந்தவிர்க்கவந்தஎம்பெருமாள்போற்றியென்று
நடுக்கந்தவிர்க்கவந்தநாரணனேதஞ்சமென்று
போனார்கள்வானோர்கள்பொன்னகரந்தானோக்கி
ஆனாலும்பஞ்சவர்கள்அநேகநெடுந்தூரம்
பாதைதுலையவென்றுபழங்கதைகள்தான்பேசி
தாதுபுகழ்நகுலன்சகாதேவன்வீமனுமாய்
பூண்டுகொண்டுசொல்லும்புகழ்பெரியஅண்ணாவே
மீண்டுமொருகதைதான்விள்ளுகிறேன்கேளுமென்றார்
கூறுமொருசிவனார்கோயில்திருவிளக்கு
ஆறச்சுடரொளிபோலாறுகிறவேளையிலே
நீண்டவிளக்கதனில்நெய்பருகவேநினைந்து
பூண்டோரெலிவிளக்கைமுகத்தினைற்றூண்டிடவே
அவியாமலோர்விளக்குஅழகாகநின்றெரிய
உவியாமல்தூன்றுகிறஊற்றமெலிதனக்கு
பரமசிவனும்பாரவதியுந்தான்மகிழ்ந்து
வரமருளவேணும்வாவென்றெலிதனையும்
அண்ணலார்தாமுமரசாட்சியாளுமென்றார்
மண்ணுலகையாளுமென்றுவரங்கொடுத்தாரம்மானை
பூவுலகிலேபிறந்துபுரந்தரன்போலோகமெல்லாம்
தேவரடிபணியதேசமல்லமோர்குடைக்கீழ்
ஆளுகிறான்லோகமெல்லாமயிராலதத்தனைப்போல்
வாழுகிறான்மாவெலித்தாளவையகமெல்லாந்தழைக்க
ஆயிரம்லிங்கமவையுடனேபூசைபண்ணி

கோயில்குளமுங்குடிபடையுந்தான்றழைக்க
தானதவமுந்தன்மபரிபாலினமாய்
வானவர்க்குமெட்டாதமகாபூசைகுருபூசை
ஞானசிவயோகிபெனற்குணமும்விற்பனமும்
ஈனமுறக்கபிறப்போர்கள்தீர்த்து
இரப்போர்க்கொருநாளுமில்லையென்றுசொல்லாமல்
பசியாமலுண்ணப்பாக்கியமுந்தானருளி
ரிஷிகள்தபோதனர்கள்நெறிமுறைமைதப்பாமல்
பாராளும்நாளில்பச்சைமால்சோதனைக்கு
சீரார்புவியில்திருமாலறியவென்று
வந்தார்புவியில்மாவெலிதன்சேதிகண்ட
சந்தோஷமாகத்தவத்தின்பெருமைகண்டு
ஒருவிளக்குத்தான்றூண்டிஉலகமெல்லாந்தானுண்டு
திருவிளக்குலோகமெல்லாஞ்சிறப்பாயிருக்குதென்று
இவனுடையதர்மமீரேழுலகமெல்லாம்
சிவனுடையரூபமதாய்த்தீபச்சுடரொளியாய்
எங்கும்விளக்கொளியாயிருக்குதுகாண்தானதவம்
பொங்குதுதான்பூலோகம்பொய்யாமலியாருக்கும்
இவன்செய்யுந்தானதவம்எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
அவன்செய்தழிக்கவென்றால்ஆகாதெவராலும்
வள்ளல்கொடுத்தவரம்வளருதுகாண்மாவெலிக்கு
உள்ளக்கருத்திலுபாயமென்னசெய்வமென்று
கள்ளத்திருடன்காயாம்பூமேகவர்ணன்
மெள்ளமனதில்வேறேநினைவுகொண்டு
மாயோனுந்தான்கேட்கமாவெலியுமப்போது
நேயோனுந்தானதவம்நீணிலத்திற்செய்வதற்கு
உகந்துநதிமூழ்கிஉற்றநதிக்கரையில்
புகழ்ந்துசிவபூசைபூரணமாய்த்தான்முடித்து
மாதானம்பூமிவஸ்திரதானமுதல்
கோதானமும்நதியில்கொடுத்தருளவேபலவும்
கன்னிகைதானங்கள்காவலனுந்தான்கொடுத்து
உன்னிமனதில்ஒருமித்துக்கையாலும்
கொடுக்கிறானென்றுகோபாலர்தான்கேட்டு
அடுக்கவேசென்றுஅந்தணர்போல்தானாக
கனாதினையுருப்பும்நீக்கமுடன்வாதமுமாய்
புகையிருமலாகிப்புகைந்திருண்டகண்களுமாய்
நாசியொழுகியுடல்நாடிதளர்ந்திடவும்
பாசிப்பற்றிப்பல்லும்பருவாய்ஒழுக்கமுமாய்
போற்றும்புடைவையதுபொள்ளலாம்காற்றோட
பீற்றபுடைவையதுபிராமணனாய்த்தானிருந்து
அன்னந்தருமாவெலியேஅட்சதையுந்தாவெனவே
மன்னவனேயுன்னிடத்தில்வந்தேனெனவேதான்

அட்சதையுந்தான்கொடுத்து அந்தணனுக்கேகியென்றான்
பட்சமுடன்றேகியென்றபார்ப்பானைவாருமென்று
ஏதுனக்குவேணுமென்று இன்பமுடன்மாபெலியும்
சாதுவுடன்கேட்கத்தள்ளாடிமாம்மறையோன்
இடறிவிழுவார்போல்இளைப்புமிளைப்புடனே
வடதேசமேயிருந்துவந்தேனுனும்மிடத்தில்
உன்னிடத்தில்வந்தேன்உத்தமனேயெந்தனுக்கு
நன்னிலத்தில்நானிருக்கநாட்டமுடனிப்போது
இருக்கவிடந்தாரும்என்னுடையகாலாலே
சுருக்கமாய்மூன்றடிமண்சொல்லித்தத்தஞ்செய்யும்
போதுமெனக்குபுண்ணியமேசெய்யுமென்றார்
வாருமையாநீர்தாரும்மற்றதொன்றுங்கேளாமல்
இவ்வளவேகேட்டீர்இப்போதுநான்தாரேன்
குலவுபுயமாபெலிதான்கொடுக்கவொருமனதாய்
கெண்டிதனையெடுத்துக்கெங்காசலமுவந்து
தெண்டிரையில்வேதியற்குதத்தமதுசெய்கையிலே
தக்கதொருசுக்கிரன்றான்தன்னுடையசீஷனென்று
மிக்கதொருகெண்டித்தாரையில்மீன்வண்டாக
சிக்கெனவேதானடைத்தான்தெரிந்துமறைவேதியனும்
தெர்ப்பையாற்குத்திடவேதிட்டியொன்றுகேட்டுவிட
நிற்பளவில்சுக்கிரனைநிந்தித்தாரெல்லோரும்
ஈவோர்தனைவிலக்கிஇப்படியாய்க்கொறறவரும்
தீவினையாய்த்தான்முடியுஞ்செய்வோரைதான்விலக்கில்
என்றுசபைசொல்லஇருந்தான்தலைகவிழ்ந்து
ஒன்றுமுரையாமல்ஊமையைப்போல்தானிருந்தான்
தாரையிலுல்தண்ணீர்தாராளமாய்வீழ்க
பூசையென்னமாபொலியும்புகழ்ந்துதத்தஞ்செய்ததனை
தேற்றமதுவாங்கித்திருமாலும்பூவுலகில்
வைத்தாரொருபாதமண்ணில்வானிலொருபாத
மற்றுமொருபாதத்திற்குவகையேதனக்கேட்டார்
சர்த்தன்திருமால்கருணைக்கடவுளர்தம்
ஈரடிமண்தானுமிவ்வுலகுமவ்வுலகும்
ஓரடிமண்ணொந்தனுக்குஉன்மேல்நிலுவையென்று
மாபெலியையவன்சிறையில்வைத்தார்காண்கானகத்தில்
தேவலோகஞ்சிறந்துசிறையிருந்தான்மாபெலிதான்
வானவருந்தேவர்களும்மாயோனைத்தான்வணங்கி
தானவரும்வேதியருஞ்சதுர்வேதநான்முகமும்
மாயவனைவாழ்த்திமகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
தூயதொருபஞ்சவருந்தலைதூரமேநடந்து
ஆயனிடசன்னிதிக்குஆசையுடனவலுமாய்
தாமுவகடநடந்துவிந்தமதுகாணவென்று
கேமுடன்வீமன்தன்மாதவனைத்தான்றொழுது

னைதூர்சஞ்சேரவழிதலையவேணுமென்று
மெய்கண்டமூர்த்தியின்னம்விளம்புமொருகதைதான்
சொல்லுகிறேன்முன்னாள் சுருதிமுதல்முங்கதைதான்
புல்லும்புவியும்புனல்முகடு ஆகாசம்
கல்லுங்கரடுங்கடலுந்திசைகளெட்டும்
அல்லும்பகலு அட்டதிக்குமெண்டிசையும்
இல்லாதகாலம்இறையோனொருத்தனுமாய்
அல்லலறவேயெங்கும் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
வெளியாகியெங்கும்விளங்குமொளியாகி
அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
ஏகவெளியாகியெல்லாம்நிறந்தரமாய்
ஆகமவேதமன்றி அசைவுகலந்தானுமன்றி
தானாகிநின்றதருமதயாபகனாய்
ஊனுயிராய்உடலுயிருலோகமுமாய்
வானாய்நிலனாய்மலைகள்சராசரமாய்
பானாய்மதியாய்பலவகையாயதோற்றமுமாய்
அண்டமடுக்காய்அண்டபகிரண்டமுமாய்
பிண்டமுதலண்டமுமாய்ப்பிரம்மாண்டகோளகையாய்
தட்டுநிலைதற்பரமாம் தராதரங்களூர்வலமாய்
எட்டுத்திசையும்எழிலானபகவானும
ஆகட்டுமென்று அருளிநினைவுகொண்டு
வாசிட்டரூபியென்றார்வந்துமுன்னேநிற்கலுற்றார்
எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறையோன்பறையிடத்தில்
சொல்லாமுடிந்ததுகாண்தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
தற்பரமாய்த்தோன்றிச்சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
பொற்பரத்திலேயிருக்கப்புண்ணியனார்தான்தோன்றி
பரந்தோன்றிநின்றுபரத்தில்சிவந்தோன்றி
சத்திதனிற்பூதனல்லதத்துவத்தில்நாதமுமாய்
முத்திநெறிபோலேமூலவிந்துதான்தோன்றி
விந்துதனில்நால்வேதம்வியனாறுசாஸ்திரமும்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடனேதானமைந்து
கத்துமறுபத்துநாலுகலைக்கியானமுமாய்
ஆறாதாரமுதலாய்ஐம்பத்தோரட்சரமும
வீடுஞ்சதாகோடிவேதமுதல்மந்திரமும
மந்திரத்தால்வந்ததுவும்மாகவந்தசதாசிவமும்
அந்தசதாசிவத்தில் ஆரியமயேசுரனும
இந்தமயேசுரத்தில்ஈன்றதொருருத்திரனும்
வந்ததொருருத்திரனில்வாசமுள்ளவிஷ்ணுவும்
விஷ்ணுவிலேயிருந்துவிதிப்பிக்கவேதாவும்
சட்டமிடும்வேதாவில்சரித்ததொருஆத்துமத்தில்
ஆத்துமாவிலேயிருந்து ஆகாசந்தான்தோன்றி
சாற்றுமிவர்கள்தன்னிலேவாயுவுந்தான்

வாய்விலேதேயுவுந்தான்வந்திருந்துஇப்போது
தேய்விலேஅப்புவுந்தான்சிறப்பாகத்தான்தோன்றி
சிறப்பானஅப்புவிலேசிறந்ததொருமண்தோன்றி
அறப்பெரியமண்ணிலேதான்அறுபிவித்தாயுண்டாகி
ஒன்றுபத்துநூறாய்கோடிநூறாயிரமாய்
அன்றுவிதிகையாலேஅனந்தம்நூறாயிரமாய்
வானும்புவியும்வகைபலவுந்தானாகி
ஊனுமுயிரும்ஊர்வனமும்பட்சிகளும்
திக்குதிசையும்திசைசூழ்ந்தவையகமும்
நிற்குமோர்அஸ்தகிரிநேராகஅஷ்டகெஜம்
ஈரேழுலகமாய்எண்பத்துநான்குயிராய்
பாரேழுந்தாங்கப்பணாமுடிகளாயிரமாய்
யோனிபலவாகிஉருவதுவுமெவ்வாறாய்
மாணிலேமேற்புற்பூடாய்மரங்கள்விருக்ஷமுமாய்
நால்வகையுஞ்சாதியுமாய்நால்வேதசாஸ்திரமும்
நூல்வகைளாகமுமாய்நோன்புவிரதமுமாய்
ஆண்பெண்ணிருவகையாய்ஆகாமியமுதலாய்
காண்பதுகண்காமங்கலைக்கியானமும்பெரிதாய்
ஆசையெல்லாங்கூட்டிஅடக்கிவைத்தான்பொக்கிஷமாய்
ஓசைபஞ்சசுருபமஉருவுசுவைநாற்றமுமாய்
வாசலோரான்பதவாய்மட்பாண்டம்வீடாக
பாசமெனுமைம்புலனும்பரும்பூதநாதகணம்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடையசஞ்சலமும்
மற்றுஞ்சராசரங்கள்மண்டலங்கள்மூன்றுடனே
சுத்தளண்டகூடவருஞ்சுவருமடங்கலுமாய்
பித்தகனார்ரட்சிக்கும்பெருஞ்சீவன்காமுதலாய்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந்தாரகைநக்ஷத்திரமும்
இந்திரனும்வானவரும்இமையோர்முனிவர்களும்
அந்திரமாய்த்தான்வகுத்துச்சகமெல்லாமுண்டாக்கி
அந்திரத்தில்பேச்சுஆர்பெரியோனென்றறியும்
காமேபுவியில்நால்வகையுமேபடைத்து
தாமேநமக்குச்சரியில்லையென்றிருக்க
மாலவன்தானெல்லாம்வகுப்பித்தோமென்றுசொல்லி
ஆலமரத்தேறிஅவர்துயின்றாராமாகில்
வீரவிரதமுமாய்விபரிதங்கள்தான்வளர்ந்து
கார்முகில்மேனியனார்கண்ணர்தனையிப்போது
சென்றவனைநாமுஞ்சிலுக்கிட்டுப்போர்பிடித்து
வென்றவனைநாமும்வெகுபெரியோன்வேதனென
நினைந்துமனதிலெண்ணிநெருப்பிருகண்தீயெரிய
மனைந்ததெல்லாம்பொய்யாய்வகுத்ததெல்லாமிவனேதான்
நன்றாச்செனவேநடந்தான்வைகுந்தமதில்
அன்றிடைச்சிகையால்அடியுண்டமாலிடத்தில்

சென்றுனிருந்தான்சீராட்டுவார்த்தையதாய்
கன்றுற்கனிமெரிந்தகாயாம்பூமேனியனே
உன்பேச்சுமென்பேச்சுஉலகரியவேண்டுமென்று
தன்பேச்சுமேலாகத்தானெண்ணிநீயிருந்தால்
என்பேச்சுங்கீழாயிருப்பதுவுஞாயமோதான்
முன்பேச்சுமூவருடமுப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமறறசிவபலராசிகளும்
மூவர்களுந்தாமறியமுழுதுமபடைத்திருக்க
என்படைப்புக்குளளாயிருந்துபிழையாமல்
தம்பிரான்தானறியச்சத்தியமாய்த்தான்பொறுத்தேன்
எம்பிரான்தானறியஇனிமேல்பொறுக்கேனான்
ஈரேழுலகும்இகபரமுந்தானறிய
பாரேழுநான்படைத்தேன்பசசைமால்நீயேது
இப்பாலென்கையால்ஈரேழுலகமெல்லாம்
மெய்ப்பானசத்தமேகமுடனேழ்கடலும்
அஷ்டகுலபர்வதமும்அஷ்டமாநாகமுதல்
அஷ்டகசமட்டும்அடங்கலுமேதானுக
மரீசமுதல்சத்தரிஷிமைந்தருமென்னுடைய
அரிகரகநானீன்றஅன்புடையமைந்தர்கள்தான்
குருக்களொடுதேவர்குலவுசந்திரசூரியரும்
பெருக்கவேகாசிபரும்பெரியோர்முதலாக
அஷ்டவசுக்கள்அரசரொடுராக்ஷதரும்
திட்டமுறுகாந்தருவர்சித்தவித்தியாதரரும்
கிம்புருடர்கின்னரர்கள்கணநாதர்தன்னுடனே
தும்புருநாரதரும்தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்
இந்திரனுமக்கினியும்இயமனுடனிருதி
வந்தருணன்வாய்வுகுபேரன்மாபீசானன்
இட்டமுடனட்டதிக்குப்பாலகருமென்றுலே
திட்டமுடனகலச்சீவன்முதலென்றுலே
உண்டானதென்றுவுன்மனதிலெண்ணுமல்
விண்டோமிவனேயென்றுமேதினியிலுன்னுடைய
உந்திக்கமலத்துதித்தானிவனெனவே
சிந்தித்திருந்ததெல்லாந்தீர்க்கமுடன்விட்டுவிடு
எதினுலென்றுல்என்னுடையகைவினைவாய்
வாதினுலெவ்வுயிரும்வகுத்துவிடாதிருந்தால்
ஆரைநீரட்சிப்பாயஅச்சுரூபமில்லாதால
பேதையர்யாதாப்பேச்சதுதான்பேசுவாரோ
சுவரில்லாச்சித்திரமுந்தொட்டெழுதவல்லாயோ
எவரைமயக்குகிறுய்இத்தொழிலைவிட்டுவிடு
எல்லவரையும்நீதான்ரட்சிப்போமென்றதெல்லாம்
நபெருமாள்பேசாதேமறந்துவிடுமிப்போது
உன்னைவிட்டுவேறேஉனைப்போலொருவனுமாய்

பிள்ளையுண்டாக்கிப் பிரியமுடனாசூழியென்பேன்
ஆங்கமுடன்பாற்கடலி லங்கேநீபள்ளிகொண்டால்
அங்கேவேயோடி இப்போதொளித்திருப்போம்
என்னுடையபேரன் எல்லார்க்குமகாரிஷிதாம்
உன்னுடையசெய்கையா லுன்னையேசான்சபித்தான்
பத்துச்சென்மம் பாரிலுறந்திருந்தும்
முற்றுமந்தச்சாபம் முழுதுந்தொடர்ந்துவர
விட்டதறியாயோ விதிதமதழுதுமெனக்கையினால்
இட்டமுடனந்த வண்பத்துநாற்குலட்சம்
எல்லாவுயிர்க்கு மின்னபடியென்றெழுதி
கல்லாவென்னையுங்கருத்துவைக் காணீரோ
உன்னுடையவுந்தியி லுதித்துவந்தோமென்றுசொல்லி
என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னீரே
முந்தவொருதூணில் முளைத்தெழுந்தசிங்கமதாய்
வந்துஇரணியனை மார்பிடப்பிளந்துவிட்டீர்
அந்தத்துரானுனக்கு அன்னையோர்தந்தையோர்தான்
தந்தையதுதானால் தகப்பனுநீயெந்தனுக்கு
அக்கினிதான்மூங்கிலுக்குள் அமைந்திருந்துபின்னும்
முக்கியமாய்மூங்கிலெல்லா முழுதும்வெந்துநீறாகி
போட்டதுபோல்நானும் புந்திதனில்வந்துதித்தேன்
வாட்டமில்லாவுந்தனுக்கு மாற்றானாய்வந்துதித்தேன்
என்றுமலரோ னிவையுரைக்கமாயவனும்
நின்றுமனதின் நினையாதெல்லாம்நினைந்து
வேதனிவைசொல்ல வெந்தணலின்நாராசம்
காதில்வெகுதுன்பங் கையால்சொருகினர்போல்
அகோரம்பிறந்து அனலாய்ப்புகையெழும்ப
விகாரமுடனகைத்து வேந்தனுக்குஇதமதம்
வந்ததென்னவென்று மனதிலெண்ணிமாயோனும்
இந்தமகிமை இனியறியவேணுமென்று
வேதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
மாதாவுனக்கெந்தன் வயிறென்றறியாமல்
தீதாயுரைத்தாய் சிறுபிள்ளையாகையினால்
வேதாவேநீதான் விவரமறியாமல்
மீதாய்ச்சிறுபிள்ளாய் வெகுளியாய்த்தானுரைத்தாய்
தந்தையதுகுற்றமென்று தான்சினக்கலாகாது
எந்தவிதம்மையுந்தா னிகழ்ச்சியாய்த்தானுரைத்தாய்
இப்படிநீசொல்ல யெவர்பொறுப்பார்கள்வீரே
அப்படிக்கொற்றபிள்ளை அகங்கள்தான்செய்திடத்தில்
உன்னைப்போலெந்தனுக்கு உற்றபிள்ளைதானிருவர்
பின்னைப்புயபலமும் பராக்கிரமமுள்ளவராய்
ஈதுடன்முன்னாள் என்வயிற்றிலேபிறந்து
தந்தையென்றுபாராமல் தாளாண்மைதன்னுடனே

வந்தெதிர்த்தாம்முடனே மறமொருந்துசாரணரை
கொல்லமுடியாமல்மனங் குழைந்துவெகுநாளபொருந்தி
வெல்லவுபாயமதை வேறேநினைவுகொண்டு
சற்பனையாய்க்கொன்று தரணியில்போட்டுவிட்டேன்
அப்படியேயுந்தனுக்கு அறிவுவரச்செய்தாக்கால்
உற்பனமென்றெண்ணாது உன்னகந்தைநில்லாது
நம்முடையதேகமதில் நல்வினைகளாயிருந்த
பிணைந்தனையுங்கீறிப் புரையறவேதானாற்றி
பண்புடனேதானிருந்தால் பதையாதேயாயிவிடும்
அத்தன்மைபோலே அகந்தைசெய்தபிள்ளைகளை
உந்தன்சிரசிலேயர் சிரசைசாசுரனார்
முந்தமேவகிள்ளுநகையில் முளைத்ததோவுஞ்சிரசு
அந்தமட்டுமுந்தனுக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதான்
எந்தமட்டுமுன்செயல்தான் எவர்தனக்குநீயலையன்
அனந்தமபலமுடிகள் ஆயிரந்தன்னிலொரு
கனத்ததனங்கள் கனத்தசிரத்தோன்றனக்கு
பாதாளலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை
மீதாகப்பேசுவது வீரியமோவுந்தனுக்கு
சொல்லுமுந்தன்வேதமெல்லாஞ் சோமுகாசுரனுந்தான்
கில்லுமெனவேபறித்து நெடுங்காலங்கண்டேகி
மீன்வடிவுதானெடுத்து வேதமதைநான்பறித்து
நான்மிகவுந்தந்த நன்றிமறந்தாயே
நச்சுமரமானாலும் நாட்டமரந்தன்னையிப்போ
அச்சமறநாமு மழிப்பதுவும்போகாதே
என்பதினாலநாமும் இந்தமட்டுங்கான்பொறுத்தோம்
உண்பலத்துக்காற்றுமல ஒத்திருந்தோமெண்ணாதே
உயுத்தியம்பண்ணிநாமு முன்னைமிகக்கொல்வதற்கு
சயித்தின்றென்குற்றமதைத் தள்ளியிங்கேமீறிவந்தாய்
இனிமேலுங்குற்றமில்லை என்றேநெடுமாலும்
கண்சிவந்தமாயன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஓத்தெழுந்துவார்த்தைசொல்ல உந்திமலரோனும்
தூரத்தெவெகுண்டவர்போல் துணுக்கென்றெழுந்திருந்து
நவர்க்கொருவர் ஒருமூசலாய்விளைந்து
இருவருமப்பா யெதிர்ததுப்பொருவதற்கு
மட்டுமிஞ்சிவார்த்தைகளாய் வாதுபலதான்கூறி
கட்டுவிடப்பேசிக் காவலர்கள்தானடுங்க
குதித்தாரிருபேருங் கொடிமுடிகன்தானதிர
துதித்தார்பெருமானும் துடைதட்டியேதுசொல்வார்
முன்னாளரக்கர்தன்னால் முறையிட்டார்நம்மிடத்தில்
மன்னவுனக்காக வந்துநான்ராட்சதரை
கொன்றுங்கள்தெய்வ பதவிகொடுத்தோமே
சென்றுங்கள்தெய்வ பதவியதுசேர்ந்திருந்தும்

நன்றிமறந்தென்னை யிப்போ நையாண்டிபண்ணுகிறாய்
மன்றில்பொருத வாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
இனியறிவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
பனிவரைகள்ரெண்டும் பதைத்தெதிர்த்துநின்றாற்போல்
திசைகெட்டுந்தானதிர திசைகளதிடுதிடென்ன
தர்க்கமிட்டு இந்தத் தரணியெல்லாந்தானடுங்க
இடசாரிமாய னெடுத்தடியும்வைக்கவுந்தான்
அதையுடனேவேதன் அடுத்துவலசாரி
கால்களொடுகால்மாறி கைகளோடுகைசேர்த்து
மேல்களொடுமேல்சேர்த்து வேகமுடன்தானிருவர்
ஒற்றுமிகுத்து ஓங்காரங்கொண்டெழுந்து
ஆர்த்துச்சினந்து ஆங்காரங்கொண்டெழுந்து
நடுங்கிமலைகலங்கி நட்சத்திரமுதிர
கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தாமறைய
பூமியதிரப் புவனம்பதினாலும்
சாமிதிருமாலயனார் தர்க்கமதுகாற்றாமல்
அரவுக்குலைமாவ அண்டங்கிடுகிடென
இரவுபகலாக எம்பெருமாளந்நேரம்
இருபேருந்தான்பொருந்தார் இமையோருந்தானடுங்க
ஒருவற்கொருவ ரொத்துப்பொருதையினால்
குத்துகின்றசத்தமது கொண்டலிடிப்போலாகி
எத்துகிறகால்களினால் எடுபட்டுமாமலைகள்
தூளாய்நெருங்கி துகளாய்ப்பறந்துவிடும்
ஆளாயிருபேரும அடைவாய்வெகுளிகொண்டு
வலசாரியாக மாயோனடிபணிந்து
மலரோனிடசாரி வருவதும்பூவுலகில்
இரவுவந்துமூடுகைபோல் யெம்பெருமாள்தன்மேனி
இப்படியொரு நொடிக்குள் இரவுபகலாய்விடுமாம்
மற்பிடித்துச்சக்கரம்போல் வட்டமிட்டுசுற்றுகையால்
பூவுலகிலுள்ள புல்பூண்டுசீவசெந்து
தாவுமிடமில்லாமல் தயங்குமாமந்தரத்தில்
ஆகையினாற்றேவர்கள்தான் அயிராவதத்தினிடம்
மாய்கைமருள்கொண்டு வந்துமுறையிடவே
அவர்கள்முறையிடுமுன் அயிராவதத்தோனும்
இவர்களுக்குமுன்னே எம்பிரான்தன்கலக்கம்
ஆனால்சிவனிடத்தில் அபயமிடவாருமென்று
போனார்களதேவரெல்லாம் பொன்மலையைத்தானோக்கி
பரனேயுனக்கபயம் பாருலகிலிப்போது
மாலோனும்வேதாவும் மல்லுத்தமாகையினால்
காலாவகைசீவன் நாங்கள்முதலிப்போது
நிற்கநிலையில்லாமல நீந்திவந்தோமுன்பாதம்

சக்கரத்தாணிரெனவே தாணுவேகாரிவெந்தோம்
குருவளிகாற்றுச் சுழல்காற்றுப்போலாகி
சீராகியலோகம் நெருப்பாயெரியுதையா
அந்தரபூவாணம் அச்சழிந்துபோகுதையா
இந்திரனுமட்டதிக்கு மெல்லாமலையுதையா
சந்திரனுஞ்சூரியனும் தானொழிந்துபோனார்கள்
மந்திரவேதமெல்லாம் வரமழிந்துபோகுதையா
அடுக்குநிலைபேர்ந்து அலைகடலுந்தான்தவறி
உடுக்களுதிர்ந்து உயர்முகந்தான்கிழிந்து
எல்லாந்தடுமாறி எங்குங்காண்மூவுலகும்
நில்லாநிலையில் நிற்கும்பராபரமே
நாதனையெங்கள் நக்கந்தவிர்த்தருளும்
வேதனிடபோறும் விஷ்ணுவின்தம்பேரும்
பார்க்கமுடியாது பரனைபராபரனை
கார்க்கவிது சமயங் கடைக்கண்கிருபையினால்
எரிட்டுப்பாருமையா இருவரிடதன்பேரை
இறையவனையெங்கள் இடுக்கந்தனைத்தீர்க்க
முறையோமுறையோகாண் முக்கணனேதஞ்சமென்று
இம்மையோர்முறையிடவே ஈஸ்வரனுந்தானிறங்கி
அம்மையுமமையுமுங்கள் ஆபத்துத்தீர்ப்போமென்று
என்றுசிவனார் இருவரிடையேவிலக்க
குன்றுவடிவாய்க் கொழுந்தனலாய்த்தான்வளர்ந்து
இருவர்தனக்கு இதமாய்நடுவாகி
உருவன்றி அக்கினியாய் லிங்காரக்கம்பமதாய்
ஓருருவாய்நின்றார் உருகித்தணலாக
ஆறுமறியாத அகண்டவெளியாகி
அந்தமலைக்கண்டு அரியுமயன்தானும்
சிந்தைகலங்கித் திகைத்துநெடுமூச்செறிந்து
அக்கினியைக்கண்டு அகண்டவுருவாய்த்தான்விலகி
நிற்கின்றார்கண்கள் நீலமதுதான்பறந்து
பக்கமெல்லாமக்கினியும் பலமனையுமக்கினியும்
திக்கெல்லாமக்கினியாய்ச் சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
எந்தவிதமென்று இருந்தான்மயங்கி
வந்தசிவசோதனையை வகுத்தறியமாட்டாமல்
நொந்திடைந்துநிமையளவில் நோக்கபடனேசிவனும்
இந்தமகிமை இவரறிவாரென்றுசொல்லி
ஞானக்கண்கொண்டறிவார் நல்லோர்பெரியோர்கள்
ஊனக்கண்கொண்டறிய ஒவ்வாதெவராலும்
பார்க்கமுடியாது பாவியேயென்றுசொல்லி
நீக்கமுடனிருவர் நெளிந்துவகைபேசி
இந்தமலைப்பெருமை யாரறியவேணுமென்று

அந்தமலையை அடிமுடியுந்தானறிய
தங்களிலேசம்மதித்துத் தானேயிருபேரும்
அங்கெழுந்துவேதன் அன்னவடிவாகி
முடிதேடியேபறந்தான் முகம்வெளியூடுருவி
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
மேலேழுலோகம் வேதனுமேபாயறிய
சீலமுடனேபறந்து தேடினான் விண்ணிடைந்து
கீழேழுலோகங் கேசவனுந்தானிடைந்து
நீளநுழைந்து நெடியோனுங்காணாமல்
வாடிமனதிடைந்து வந்திருந்துமாயோனும்
தேடியுங்காணாமல் திரும்பினார்மாயோனும்
வந்திருந்துமாயன் மனதிற்பலநினைவாய்
இந்தவுலகம் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
ஆராய்ந்துதேடி அரைக்ஷணத்திலாயிரமாய்
மாபிளந்துங்காதவழி ஆராய்ந்துங்கண்டறியோம்
ஆதிவராகமெனும் அதிரூபங்கொண்டெழுந்து
சோதிதனைத்தேடி தொலவுலகமூடுருவி
கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தானறேய்ந்து
சம்புசிவன்பாதந் தான்காணமாட்டாமல்
வருஷமொருநூறு மண்ணுலகுமோரேழும்
விரசுகொண்டோபாதாள மெல்லாம்போயூடுருவி
இன்னபடியென்றறியோம் ஈசுரரின்தன்பாதம்
அன்னமுயர்த்தோன் அவன்காண்பதேதெனவே
எண்ணிமனதில் இறையோனுந்தானினைந்து
மண்ணிலிருந்து மனதிற்நியானமதாய்
ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டத்நிலநோக்கமதாய்
மாய்கைக்கருத்தாய் மவுனமாய்த்தானிருந்தார்
பக்ஷிவடிவுகொண்டு பறந்தவொருவேதாவும்
பக்ஷியொருகாதங் கணப்பொழுதிலாயிரமாம்
வெளிகடந்துசென்று மேலேழுலோகமெல்லாம்
தெளிவுசற்றுமில்லாமல் திகைத்துமனமிடைந்து
அப்பாலும்நூறு ஆயிரங்காதவழி
மெய்ப்பால்வெளிதாண்டி மெய்யசைந்துவேதாவும்
சிரகிரண்டுந்தான்றேய்ந்து செயல்முழுதுந்தான்குறைந்து
அண்டகடாகமட்டு மாராய்ந்துமின்னமும்நாம்
கண்டதில்லைநாமுமினி கமலத்துத்தன்முடியை
இத்தூரம்வந்து இப்படியேயல்லாது
சற்றுமலைகிட்டச் சமீபதுகாணாமல்
அளவற்றசோதிதனை யாராய்ந்துமுற்றுமறி
களபமணிமாயன் கண்டாரோவெப்படியோ
ஆராய்ப்போநார்காண் அளவளவாய்நின்றோனே
பேரறியச்சோதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது

அங்குமிங்குமொன்றா யடிமுடிகாணுகி
எங்குந்நிறைந்திருக்கும் ஈஸ்வரனையல்லாது
வேறேயுபாயம் விடையிசற்றுமில்லையக்கே
கூறேனொருவசனம கொண்டல்வண்ணன்தன்னுடனே
பகைமுடித்துக்கொண்டதொரு பாவந்துலையாதெனவே
வகைபாயுறவசெய்து மாலுடனுந்தாமும்
இணக்கமுடன்கூடி இருந்துவிடாமலிப்போ
பிணக்கமுடனுமே பிழைமோசம்போனோமே
என்றுமலரோன் எண்ணிமனமபுண்ணுகி
ஒன்றுமுறையாமல் உள்ளமெல்லாம்புண்ணுகி
இருக்குந்தருவாயி லீசர்முடிமேலிருந்து
வருக்கமுள்ளதாழை மலர்தான்வருகிறதை
கண்டுமலரோனுங் கற்பனையாய்த்தானினைந்து
உண்டுபண்ணிப்பொய்யை உரைக்கமனதிலெண்ணி
பொய்சொன்னோமானால் பொருந்தவேசொல்லுமென்று
மெய்யாகச்சாகூஷி விளம்புமந்தக்கேதகையை
வசப்படுத்திக்கொள்ள மனதில்நினைந்துகொண்டு
திறப்படுத்தவேதான நேராகவாரதொரு
கேதகையேநீதான் இருவையுடனெங்கிருந்து
மாதகியாய்வாரீர் வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
அப்போதுகேதகைதான் ஐயனேஇனிகேளும்
இப்போதுஈஸ்வரனார் எற்றசடைமுடிமேல்
இருந்துதவறிவிழுந் தெடுப்பட்டுநான்வாறேன்
தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
அவதிபடப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
வாடியிளைத்து வருகிறேனித்தூரம்
நாடியலைந்து நடைதளர்ந்துகால்கள்நொந்து
வருகிறேனையா மகாகோடிகாலயுகம்
ஒருத்தரையுங்காணேன் உன்னைஎதிர்கண்டேனிப்போ
இன்னம்நிலத்தில்விழ எத்தனைநாட்செல்லுமதோ
தன்மையாய்ச்சென்று தகையாகநானிருக்க
எத்தனைநாட்செல்லுமதோ இன்னபடியென்றறியேன்
கர்த்தனிடசெயலைக் கணக்கிடவும்போகாது
எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
செப்பமுடன்சொல்ல திர்க்கமுடனன்மகனும்
நல்லதுதான்கேதகையே நான்சொல்லுநீர்கேளும்
வல்லதொருமாயனுக்கு மாநிலத்திலெந்தனுக்கு
வாதுவந்துசண்டையிட்டு மற்பொருதான்பொருதி
தீதுவந்துமிரண்டுருவர் செலுத்தமுடியாமல்
நீபெரியோநான்பெரியோ னென்றுசிலகாலம்
வாய்பேசிகொண்டு வழக்குரைத்துப்போராடி

மற்பிடித்துரெண்டும் வலுத்துச்சினமாகி
வெற்படியாலோகமேலேழுந்தானதிர
அடுக்குநிலைகுலைய அண்டபகிரண்டமெல்லாம்
ஒடுக்கங்கள்தானதிர ஒலித்திரையுந்தான்கலங்க
பரிதிமதிசுழலப் பருவரையுந்தானதிர
கருதியலோகமெல்லாங் கடுகிபொடியாகி
தேவர்களும்மானவர்கள் திக்குதிசைசூழ
மூவர்களுமாமுனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி
யாவர்களும்பாரில் அந்திரமுன்தான்சுழல
போராடிநின்றோமே புவனந்தனிலிறங்கி
சீராடியிப்படியாய்ச் சென்றுசிலகாலம்
ஒன்றையொன்றுமீராமல் உருபூசலாய்விளைந்து
நின்றோஞ்சிலகாலம் நீணிலததோகோவெனவே
அந்தமொழிகேட்டு அரனோடயனேதான்
வந்துவிலக்கவென்று மாய்கையாய்தான்தோன்றி
இருவருக்குமேநடுவே எழுந்துதேயக்கனிவும்
ஒருவருக்குந்தோற்றாமல் ஊடேசுடர்வடிவாய்
வளர்ந்ததுகாண்சோதி மலையாய்பருவதமாய்
அளந்ததுகாண்காணாது ஆகாசமூடுருவி
நின்றநெருப்பேதெனவே நிலையறியமாட்டாமல்
ஒன்றையொன்றுபார்த்து உழன்றுமனம்புண்ணாகி
நின்றுமயங்கி நிமைகள்தெரியாமல்
நன்றுபுதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துகொண்டேதான்
இங்குவந்தகாரணந்தான் என்னென்றறிவோமென்
அடிதேடுமாயன் ஆதிவராகமதாய்
முடிதேடநாமும் மொழிந்துவகைபேசி
கண்டார்பெரியோன் காணாதவர்சிறுவன்
பண்டோரறியாப் பழம்பொருளைக்கண்டறிந்தால்
அன்றுபெரியோர் அவருந்தானென்றுசொல்லி
என்றுவகைபேசி இருவருமேசம்மதித்து
பாதாளஞ்சென்றார் பச்சைமால்கண்டிடவே
மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடன்தானும்
வந்தேநினைப்பாய் வலுவுமிகக்குறைந்து
உந்தனையேகண்டேன் உள்ளமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தேன்
கண்டபோதிப்போ கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன்
அண்டினேனுன்னை ஆபத்துகாத்தருளும்
நாரணனுந்தான்மகிழ நமக்கோர்சகாயமென்று
ஆரணனுங்கேட்க அடைவுடனேகேதகையும்
ஏதுதான்சொல்லுமென்று இன்பமுடன்தான்கேட்க
சாதுவாய்நான்முகனுஞ் சாற்றினார்நல்வசனம்
அந்தமொழிகேட்டு ஆரக்[illegible]வென்றுசொல்லி

விங்கையுடன்சேதனையும்மெய்சேர்க்குங்கேடுசொல்வார்
என்னவிதிப்பயனோ ஈசர்முடிமேலிருந்து
அன்னமேபேசுகளு மவதிவர்துயித்தாரம்
வதிலேனன்கன்றுமோர தரிக்கவிடமெல்லாம்
குவலயதரில்கொல்லைக் கொம்பிழைந்தடங்கிளையைப்போல்
ஆகாதபாவி அடியேனொருபொருட்டாய்
வாகானென்னுடைமே வருத்தமாய்நீர்சொன்னீர்
எய்குமிறந்தபம ய என்றனக்குளெண்ணையைப்போல்
அங்குமிங்குமொன்றாய் அடங்கடலே பெவ்வுயிர்க்கும்
நிற்குமபராபரனே நீக்கியென்னசொன்னாலும்
தற்குறிடன்கேட்கத் தகுமோதானன்றுகனே
ஆனாலுமுன்னாளில் அமரர்முதல்தேவர்களும்
வானோரமுர்தம் வாரிதனில்கடைய
ஆலவிஷம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தான்பறந்து
காலவிஷஞ்சிறிவரக் கண்டவர்கள்தானோடி
அரனுக்கபயமென்று அமரருக்காயோடிவந்து
பரனுக்குதுபொருட்டா யபானமாயவ்விஷத்தை
தள்ளவிலக்கியிச குலபத்தோர்தான்பிழைக்க
பெரியோரிலையெல்லாம் பேசமென்றுசொல்லார்கள்
தெரியாதார்கவிகள்லாம் தெளிந்துமனர்சேறி
என்னபிழைவந்தாலும் ஏற்பார்பெரியோர்கள்
இன்னமொன்றும்சொல்லார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
அடித்தாரைக்காப்பார்கள் அடைக்கலமாய்வந்தவரை
விடுத்தேதுஞ்சொல்லார்கள் மேலானவேதியர்கள்
நமக்குமொருசெய்தி நாம்சொல்லநீர்கேளும
உமக்குச்சங்கதியுண்டு ஒருசொல்லுரைத்தாலும்
ஈசர்முடிகண்டேனென் றியம்புவேன்மாலிடத்தில்
ஓசையுடனீர்தாம் சூதென்றுரையுமென்றார்
ஆபத்துவேளைதனில் அஞ்சாதேயென்றொருபொய்
பாவத்தைப்பாராமல்பயன்றுரைக்காக்கிலையோ
ஆர்க்குமொருசமயம் அவரவர்க்குமிப்படியோ
பார்க்கவல்லோவேணும் பாவியோநாம்தாமுங்
காக்கவல்லோவேணுமென்று கற்பித்தநான்முகனும்
தங்களுக்குத்தானே தங்கள்சலப்படவும்
பாரப்பிரோநீரும் பாருக்காண்வேதியரே
வற்பமேபோமுமக்காக இசைவோங்காணவேதாவே
உங்களுக்குநானும் உதவேனேயுலகில்
தங்களுக்குள்தானே சம்மதித்ததானுமிப்போ
பொய்சொல்லக்கேதகையும் பொருந்தியேசம்மதித்து
மெய்சொல்லமேமறந்து விதியோனுக்காகவேதான்
பொய்யென்றுசொல்லப் பூமிதனில்வந்திறங்கி

ஐடமறக்கேதகையு மன்னமுந்தாமென்றாகி
மேதினியில்வந்து விஷ்ணுவைத்தான்பார்த்து
ஓதியபிர்மாவு முயர்வாகனம்புகுந்து
அரைநிமிஷந்தன்னி லாயிரங்காதவழி
விரையவேயிப்படியாய் வெட்டவெளியூடேபோய்
கண்டேன்முடிநான் கண்டீரோசேவடியும்
கொண்டல்வண்ணரப்போ கொதித்துமனமிடைந்து
பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
வென்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது
காணேன்சிவபாதம் நாணவுந்தானிட்டாமல்
வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தோங்காண்
முடிகண்டோமென்று மொழிந்தாயேநீபெரியோன்
அடிகண்டோமென்று லைலாயெரிந்திடுவேன்
கண்ணாரக்கண்ட காக்ஷிதனக்கொப்பிணைதான்
விண்ணோரறிய விளம்புமென்றுதானுரைத்தார்
அப்போதுமேவந்தன் சத்தியமோவன்வார்த்தை
இப்போதுதானும் ஈசர்முடிமேலிருந்து
நான்கண்டபோது நமக்குஇவர்சாக்ஷியென்றார்
ஆர்காணும்விஷ்ணுவே அப்போதுநான்கூட
என்றந்தக்கேதகையு மிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
சென்றிந்தப்பொய்யைச் சிவனறிந்துகோபமதாய்
நெடுகவளர்ந்த நெருப்புமலைதான்கொதித்து
இடுஇடெனவேமுழங்கிச் செந்தீயகோரமதாய்
நெறுநெறெனவேகுமுறி நேரேபடீரெனவே
கிறுகிறெனச்சக்கரம்போல் கீழேழுமேலேழும்
லோகமெல்லாந்தானதிர நொருங்கியிடியேறெனவே
சாகரமுந்தான்சுவறி தரணியெல்லாஞ்செந்தூளாய்
வெடித்ததுகாணந்த வெந்தணல்போல்நின்றமலை
பிடித்ததுகாணெங்கும் பெருந்தீயகோரமதாய்
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்பதறியுள்ளொடுங்கி
மண்ணுலகிலுள்ளோ மதிமயங்கிமூர்ச்சையதாய்
இறையோனேயெங்கள் ஈசுரனேயென்குற்றம்
முறையோவுனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலமெல்லாஞ்சிவ சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
அகலாதசோதி அரனேயுனக்கபயம்
தராதரமாய்நின்ற சர்வதயாபரனே
காருமிதுசமயம் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிதுசமயம் வள்ளலேயிப்போது
தீராவினைதீரச் சித்தம்பொருத்தருளும்
வாராதகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்காய்
வந்திப்போகாத்தருளும் வடிவேசரணமையா

சந்திப்பவர்க்குத் தாமேனுமீசனே
அபயமென்றவெங்களுக்காயஞ்சலென்றுகாத்தருளும்
சமையதிரமேவடங்க தாண்டவமாய்நின்றோனே
தங்கமுடியாதுதாரா தலங்களுள்ளதெல்லாம்
வங்கிபிடைந்து இடுக்கம்படுகுதுகாண்
ஆங்காரமெல்லாம் அடியார்க்குத்தானிறங்கி
ஓங்காரநாதனொடுங்கி உத்தமமாய்த்தானமர்ந்து
செஞ்சுடர்போல்நின்ற சிவனுந்தயவுவந்து
அஞ்சலென்றுவந்து அரனுரைமேதுசொலவார்
வழுகாண்நாண்முகனே எம்முடியைக்கண்டமென்று
வாதுசொல்லிமாயனுடன் வழக்குரைத்துநின்றாயே
காணுதகம்முடைய கண்டனென்றுசாடுபதாய்
விறைவார்த்தை விளம்பினையேயிப்போது
காதாறக்கேளாமல் கண்ணாரக்காணாமல்
கேதகையேநீசொன்னக் கெருவமென்னசொல்லுமென்றார்
முத்தொழில்போல்சுற்ற முருவலதுசெய்தளவில்
அண்டகடாகம் அகண்டவெளிக்கப்புறமும்
கொண்டவிடிமின்போல்கொழுங்கனலும்சோதியுமாய்
விண்டலங்களெங்கும் மின்வந்துதான்மூடி
கண்டசுரரெல்லாம் காலோடுகால்கள்பின்ன
வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சோர்ந்துநிற்பாரும்
தாழ்ந்துபணிவாரும் தர்மமோவென்பாரும்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தலைகெட்டநாலதுபோல்
இந்திரனும்வானோரும் இமையோர்முனிவோரும்
அந்திரமும்வானும் அடுக்குநிலைகுலைந்து
போனதுதான்கண்டேகிப் பொருமிமலரோனும்
ஐசுவரியமும் ஆங்காரமுள்ளதெல்லாம்
நீங்கிவலுக்குரைந்துநிலத்தில்தலைகவிழ்ந்து
தூங்கிமிகவேங்கித் துக்கித்தானான்முகனும்
அப்போதுதான்சிவனும் அயனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுபொய்யுரைத்தாய் இந்தவுலகுதனில்
கோவில்குளம்பூசை குவலயத்திலில்லையென்று
சேவில்வருமீசர் செப்பினரப்போது
செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியில்கேட்டவுடன்
மெய்ப்புடையாமீஸ்வரனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
ஆடினார்மாயன் அரனைமிகக்கொண்டாடி
பாடினார்மெய்மகிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தன்புருகி
ஆனந்தக்கூத்தாடி அருட்கண்ணால்நீர்சொரிய
தானந்தமாகின்ற சதாசிவமேயுன்மகிமை
ஆரறிவாருன்கோலம் அகண்டமெல்லாமொன்றாகி
பேரறியார்ஊரறியார் பெருமைதனையாரறிவார்
வாரறியார்தூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்

வைகுந்த அம்மானை.

ஆரறிவாரெங்கும் ஊடுருவி நின்றோனே
பேரறியாருந்தன் செயலறியார்பாவர்களும்
கூறறியார்வீறுசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
நாயேனறியத் தகுமோதானுன்பாதம்
பேயேன்சிறியேன் பிழையேதுசெய்தாலும்
பொறுத்தருளவேணும் புரமூன்றெரித்தோனே
சிறுத்தொண்டன்றன்மனையில் சென்றமுதுகொண்டோனே
ஐயாபொறுத்தருளும் அடியேன்றனக்காரும்
மெய்யாசரணமென்று விஷ்ணுவுமப்போது
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
நேத்திரத்தினாலே நெடுமாலைக்கண்டழைத்து
ஏதுவரமுள்ளதெல்லாம் இப்போதேயுந்தனுக்கு
சாதுவாய்த்தந்தோம் சந்தோஷமாச்சுதென்று
ஈசர்புகழ்ந்துரைக்க எம்பெருமாள்தானினைந்து
நேசமுடனேயிருந்தார் நீணிலத்திலப்போது
பொய்சாட்சிசொன்னதொரு பூவேநீகேதகையே
இச்சாட்சிசொன்னதினால் இங்கேநமமிடத்தில்
வேண்டாமினிமேல் விலகுமென்றுசாபமிட்டார்
தீண்டாமற்கேதகையுந் திருவுளமேயென்றுசொல்லி
ஈஸ்வரன்மேற்குற்றமில்லை இதுநம்மால்வந்தகுற்றம்
பேசக்கணக்கில்லை யெம்பிரானேயெனப்போனான்
வேதன்மனமிடைந்து வேகாமல்வெந்துருகி
நாதனேநாயடியேன் நடந்ததெல்லாங்குற்றமையா
பொல்லாதான்செய்தபிழை பொறுத்தருளவேணுமையா
வல்லோனேயெந்தனுக்கு வகுத்ததுகாண்புத்திமதி
இனிமேலுமையா ஈடேறவேண்டியதாய்
தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமையா
பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டார்பூவுலகில்
கேள்விக்குநாயடியேன் கிருபைசெயவெக்காலம்
சத்தசமுத்திரந்தான் தான்கொதித்துப்பொங்கிவந்தால்
மற்றுமொருகண்ணீர் மாநிலத்திலுண்டாமோ
கற்றுங்கருணை கடலேவெளியொளியே
சற்றுஞ்சரவண பவனேபராபரனே
முப்புரத்தைத்தானெரித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
அப்புறத்தைக்காக்கிலையோ அரனேதவர்க்கிரங்கி
காமனையுந்தானெரித்தீர் கடவுளரேயிப்போது
பூமனையேதிருப்பிப் போகமுடன்காக்கிலையோ
மார்க்கண்டனுக்காக மலறிதனையுதைத்தீரே
தீர்க்கமார்க்கண்டனையுஞ் சிறப்பாகத்தான்காத்தீர்
மூன்றுமதமுள்ள பம்மதத்துயானைதன்னை
தோன்றுமொருதாருகா சூரனவனேவிட்ட
ஆனைதனையுரித்து அடைவுடனேதான்போர்த்தீர்

வன்னிரிஷிவெருண்டு எக்கியத்தாலக்கினியை
கோபமுந்தாபமுமாய்க் கூடியேமுச்சுடராய்
தீபமுள்ளவக்கினியைச் சிவனென்றுபாராமல்
வலினனைப்போ லுருத்திரமழுவாலே
பாவிநான்செய்த பகைதானறியாதோ
மூடனுக்குள் தீயை மூகனேயறியாமல்
காடனும்பொல்லாக் கஸ்மாலவுருவாலம்
போலிருந்தாயேன்பொசுங்கியேவெந்துவிட்டேன்
கோல்யெங்கன்மீதிருந்து குறையெல்லாந்தான்பொறுத்து
காத்தருளவேணுமையா கஞ்சன்பதிந்துயரம்
பார்த்திருந்தார்தன்பண்பணியவேதனுக்கு
அஞ்சலென்றுசொல்லி அருளினர்காணம்மானை
வஞ்சமெனும்பூவுலகில் மாமறையோர்வேதியர்கள்
செய்யுஞ்சிவபூசையெல்லாஞ் சிந்தித்தோமுந்தனுக்கு
உய்யும்பலபடைப்பும் உலகுமுதலெவ்வகைக்கும்
எப்போதும்போலே இருந்துபடையுமென்றார்
அப்போதுவேதனுக்கும் அச்சுதற்கும்வந்தபகை
இருவர்க்கொருவர் உறவாயிருங்களென்று
இருவர்க்குநல்ல சிவபதமுந்தான்கொடுத்து
லோகத்திலப்போது உலகத்திலுள்ளவர்கள்
மாலுக்கும்வேதனுக்கும் வஞ்சமில்லாமல்
நேராகயிருமென்று நீதியுடன்தான்தீர்த்து
அவரவர்கள்செய்தொழிலே அவரவரேசெய்வதென்று
விடையேறன்தானிரண்டு வித்தகனார்தாமுரைத்து
அந்தமொழிகேட்டு அயனுமேதானினைந்து
...தமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
எங்கள்தனைக்காக்க இவ்வடிவந்தாயெடுத்து
தங்கமயமாய்த் தணல்வடிவாய்த்தான்தோன்றி
ரக்ஷித்துக்காக்கவந்த நாதாபராபரனே
பக்ஷிவடிவெடுத்தும் பன்றிவடிவெடுத்தும்
தேடியுங்காணாத சிவமேசிவக்கொழுந்தே
நாடியேநாங்கள் நாட்டமதிற்கண்டிருக்க
வேணும்பராபரனே மேதினியிற்கண்டிருக்க
அணுவுக்கணுவாய் அடியேன்கள்தான்பிழைக்க
பூசையனுதினமும்புட்பமலர்தான்சாத்தி
ஆசையறுத்து அரனடியைச்சேர்வதற்கு
தற்சொரூபமாகத் தரிசிக்கவேணுமையா
தற்சொரூபங்காட்டித் தயவருளுமீசுரனே
இந்தச்சொரூபம் இப்படியாய்த்தானிருந்தால்
அந்தச்சொரூபமறிந் தேதுபூசைசெய்வோம்
மேகசலமுமக்கு மேனியெல்லாம்நீர்சொரிய
தேகமெல்லாங்குலுங்கச் சிரசின்மேல்புட்பமலர்

வைகுந்த அம்மானை.

பூசிக்கவீற்றிருக்கும் புண்ணியமாமுடைய
ஆசித்தணலானதையும் அடக்குமையா இப்போது
வேதனுமாலும் விரும்பியினையுரைக்க
போதமுடனீசர் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அக்கினியாய்நின்ற அனலைமிகநிறுத்தி
மெய்க்கவினிச்சாந்தமாய் மேதினியிலெந்நாளும்
நிகமொருமலையாய் நேமித்தாரப்போது
தக்கவ்தாருமலைக்குச் சாத்தினார்நாமமதை
அருணையொளிவானதினால் அருணாசலமெனவே
கருணைகடாட்சமதால் கற்பித்தார்பொன்மலையை
அம்மலையிலீசர் அதிசயமாய்த்தானிருந்து
செம்மலையிலிங்கமதாய்ச் சிவசொரூபமாயிருந்து
அந்தமலையில் அயனுந்திருமாலும்
கந்தமலர்சோலைகளும் கற்பகமுமுண்டுபண்ணி
தெய்வக்கண்ணாளர்களையுஞ் சீக்கிரமாய்வாவெனவே
சைவர்க்குகந்ததல மாமருணையென்று
கோவிற்றிருப்பணியுங் கோபுரமுந்தான்சமைத்து
ஆவலுடன்பட்டணமும் அலங்காரமாய்முடித்து
சிறப்பிவையுமென்றுந் திருமாலுநான்முகனும்
அறப்பெரியதச்சனுக்கு அருளினாரிவ்வசனம்
அந்தட்சணமே அரைநொடியிலெல்லாந்தான்
அந்தட்சணமேமுடித்து ஏகினான்கண்ணாளன்
வானுலகிலுள்ள மறையோர்முனிவரையும
தானுலகிலந்த தலத்திற்குடியேற்றி
ஆரம்பைமாரைத்தானழைத்து ஆடல்செய்யகோவிலுக்குள்
உரம்பெறவேதானிருத்தி உகந்துசிவபூசைசெய்து
மாலுமயனு மகிழ்ந்தார்காணம்மானை
அருணாசலந்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
ஒருநாளும்பேதமற உகந்திருந்தாரம்மானை
என்றுதன்மார்தம்பியர்க்கெடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
சென்றுசிலநாளுஞ் செழித்துவழிதொலைய
ராமர்கதையும் நானிலத்தில்முக்கதையும்
வீமனுக்குந்தம்பியர்க்கும் விபரமாய்த்தானுரைத்து
கஞ்சமலர்மாயவன்றான் கஞ்சன்றனைவதைத்து
வஞ்சமெனுஞ்சகட்டை வாகாயுதைத்ததுவும
அலகைமுலையுண்டு அவ்வுயிரைக்கொண்டதுவும்
உலகுதனில்மாயன் உயர்ந்தவிளாமரத்தை
கன்றாலெறிந்து கனியதனையுண்டதுவும்
ஒருத்தரறியாமல் உபாயங்கள்செய்ததுவும்
நச்சரவிலுச்சிதனில் நடித்தகதைகளையும்
அச்சமறத்தம்பியர்க்கு அன்பாகத்தானுரைத்து
வாசமுடன்தன்மார் வருகிறாரென்றுசொல்லி

நேசமுடன்மாயன் நினைவரியவேணுமென்று
ஆதிகெருடனையும் அருகேவரவழைத்து
நீதியுடன்தர்மர் நினைவரிக்துவாருமென்று
அன்னமெனும்வடிவாய் ஐயரெதிர்தானோடி
தன்மையாய்நின்று தர்க்கமிட்டுவார்த்தைசொல்லி
உண்மையென்னவென்று உட்புலனையாராய்ந்து
செம்மையறநன்றாய்த் தீர்க்கமாய்ச்சோதியென்று
ஆமென்றுதான்கெருடன்அன்னவடிவெடுத்து
ஓமென்றுசம்மதித்து உலகளந்தார்விருட்சமதில்
வந்திருந்துதன்மர் வரும்வழியிலன்பாக
இந்தக்கதைதனையே யேதென்றுகேட்கவென்று
பேசாமலேயிருந்தார் பெரியாலவிருட்சமதில்
ஆசாரமுள்ளதன்மர் ஆலமரத்தடியில்
இருந்துகதையை இளையோர்க்குத்தானுரைக்க
திருந்தவேதயியர்கள் செவியிலுறத்தான்கேட்டு
விசாரமெல்லாந்தீர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதானிருந்தார்
உயரவிருந்ததொரு உற்புகழன்னமுந்தான்
மன்னவரேநீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
இன்னவகையென்று எனக்குரையுமென்றுசொல்ல
சீரானதன்மர் சிறப்புடைய அன்னமதை
நேராகநோக்கி நினைந்தகதைதனையும்
சொல்லுகிறேன்அன்னமே சுகமாகநீர்கேளும்
சொல்லுங்குலதெய்வங்காண் செங்கண்மாலெங்களுக்கு
எம்பெருமான்தன்பெருமை எல்லாமென்தம்பியர்க்கு
நானுரைத்தேனிப்போது நடந்தக்கதைதாரணியில்
காரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்முடித்து
பூரணமாய்தானுரைத்தேன் புண்ணியனார்தன்மாய்கை
எவ்வுயிர்க்குந்தானாய் இருந்துகலந்தமுதல்
அவ்வுயிர்க்குமீய்ந்து அறஞ்செலுத்திநின்றமுதல்
பாரதப்போர்செய்யப் படையெடுத்துநின்றமுதல்
சாரதியாயெங்களுக்குச் சாய்கமாய்நின்றமுதல்
மாயனுமாயன் வாயன்புவிராசன்
ஆயன்சகாயன் ஐவருக்குநாயகனாய்
மெச்சும்புவிராசன் விஷ்ணுபதந்தான்தேடி
நாயனையங்கேயென்று நடந்துகிலேசநோக்கி
நேயமுடன்தேடி நெடுகவந்தோமித்தூரம்
செய்யதொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றவந்தோங்காண்
அய்யமில்லாநாங்கள் அண்ணன்தனைத்தேடி
வாறோம்வழிதொலையவாய்த்தசர்ப்பியர்க்கு
போகச்சொல்லிப் பெரியவனைத்தேடவந்தோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
ஒன்றுமுறையாமல் உரைத்தீரோமன்னவரே

மண்ணுலகிற்கிட்டாது மலைதனிலுங்காணாது
விண்ணுலகிற்காணாது வெளிதனிலுங்கிட்டாது
மெய்யுகந்துநீங்கள் விரைந்துதான்தேடுகிலும்
வைகுந்தங்காண வசமோதானுங்களுக்கு,
மாயனைக்காண வலுவுண்டோயாராலும்
சேயனிடவஞ்சம நிமைதெரியாதுயாவருக்கும்
சிந்தைகலங்காமல் திரும்பியுங்களூர்தனிலே
விந்தையுடன்போயிருந்தால்வேணுமென்றதுண்டாகும்
மாயனையுங்காணலாம் வைகுந்தங்காணலாம்
போயிருங்காணுன்பதியில் புண்ணியரேநீர்தாமும்
உங்கள்தெய்வமாயனென்றீர் யோனித்தழும்புபட்டு
இவ்வுலகுதன்னில் இறந்துபிறந்தேதிரிவார்
மானிடவர்தன்னை மாயனென்றுநீர்நினைத்து
தேனிடருஞ்சோலைதனில்தேடிவந்தீரித்தூரம்
தேவனையாமாகில் சிறந்தவைகுந்தமதில்
போவதினுமென்ன போயிருந்துஎன்னபலன்
மண்ணிலுள்ளோர்தன்மமென்று வாழ்த்துவதும்பார்த்திருந்து
என்னறியவேந்தநீர் இருந்துமதியாளாமல்
வந்தீரேசும்மா மரந்தீரேநற்றவங்கள்
தந்தீரேதன்மமெல்லாஞ் சகலமெல்லாம்விட்டீரே
நாடுதனையாண்டிருந்தால் நற்றவம்செய்திடலாம்
வீடுபெறலாமெனவே விளம்பியொருபுள்ளுரைக்கை
கேளாய்நீஅன்னமே இநபையுருணோர்வசனம்
காளாய்வெகுதூரம் நாடிழந்துவந்தகதை
மண்ணாசைபெண்ணாசை மற்றுமுள்ளபெண்ணாசை
பெண்ணாசைவிட்டுப்பிள்ளைமேலாசையற்று
தேடுந்திரவியமுஞ் சேனைமன்னராசையற்று
வீடுவிட்டுக்காடுரைந்து வித்தகனைத்தான்தேடி
வந்தவர்க்குஇன்னம் அறிவுண்டோயிப்போது
இந்தமட்டுமில்லை இனிமேலுமெப்படியோ
உடலினுயிரிழந்து உணர்வுசெயயுமோருசை
அருரும்பிணிதீர்க்க அபிஷேகமோருசை
நடத்ததிருத்தல் நகைசுகியுமோருசை
கிடைத்தலுறக்கங் கேள்விசெய்புமோருசை
காலில்முள்ளுதைத்ததென்று கலங்குவதுமோருசை
மேனிலெறும்பூறுதென்று விளங்குவதுமோருசை
குளிருங்கனலதேடி குளிர்காயுவதுமோருசை
துளிருமல்லெடுத்துத்தொழுவதுவுமோருசை
மேடுபள்ளங்கண்டுவிலகுவதுமோருசை
காடுசெடியென்று கடும்பயமுமோருசை
வெயிலுக்கொருநிழலை விரும்புவதுமோருசை
துயிலுதற்குநல்லநிலஞ் சூதானமோருசை

தாகத்துக்குண்ணுமொரு தண்ணீருமோராசை
நாகத்துக்கஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
அரித்தவிடஞ்சொரிதல் அறப்பசியுமோராசை
விரித்தபலசாஸ்திரங்கள் விளம்புவதுவுமோராசை
கரடிபுலியானைகண்டஞ்சுவதுமோராசை
குரங்குடிகொண்டுயிரை கொல்லுவதுமோராசை
இடறுவருமிதனைவே எண்ணுவதுமோராசை
பட்டுப்பயிர்போகம் பண்ணுவதுமோராசை
எப்போதுமெண்ணில் இருப்பதுவுமோராசை
ஒப்பாகப்பெண்களையும் உறவுசெய்யுமோராசை
கன்னலகென்னவிட்டுக் கருத்துவதுமோராசை
பொன்னும்வெள்ளிதேடிப் புதைப்பதுவுமோராசை
நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்துவதுமோராசை
மாடாடுதேடி மகிழ்ந்திருப்பதுவுமோராசை
புலைகொலைகள்செய்யப்பொருந்துவதுமோராசை
மலைகடல்களேறிவருவதுமோராசை
மெய்மறந்துபொய்யுரைக்க விரும்புவதுமோராசை
நெட்டால்தயிரென்று நினைப்பதுவுமோராசை
வெளிதாண்டியேகவனம் விளையாடுமோராசை
அழியாமல்கற்பம் அருந்துவதுமோராசை
மனைதோறும்பிச்சை வாங்குவதுமோராசை
புனலாடவென்று போவதுவுமோராசை
ஒடுக்கமதாகுகையில் ஒடுங்குவதுமோராசை
எடுக்கும்பலகோலம் எடுப்பதுவுமோராசை
இந்தமட்டுமாசை இருக்குதுகாணிவ்விடத்தில்
அந்தாசைதன்னில் அதிலுமொருபேராசை
தம்பியர்க்குமென்றனுக்கும் தானேதெவிட்டாத
எம்பெருமானாசையென்றால் எங்கள்மனதிலுந்தான்
அளவற்றஆசையது அன்னமேயெங்களுக்கு
மளபணியவாயினையே கண்டால்துயர்தீரும
ஆசையதுதீரும் அச்சுதனைக்கண்டாக்கால்
நேசமுடன்மகிழ்ந்துநெடுமால்தனைத்தொழுவோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
நன்றுகாணென்றுநன்மையுள்ளதர்மரென்று
மனமகிழ்ந்துபக்ஷி மரத்தைவிட்டுக்கீழிறங்கி
வணங்கடந்துநல்ல வைகுந்தந்தானேக்கி
சென்றுதிருமாலுடனேதெண்டநிட்டங்கேதுசொல்லும்
ஒன்றுபத்துநூறு புணமையொருதன்மையுமாய்
பாற்றிற்பஞ்சவர்கள மனதையெல்லாமாராய்ந்து
எத்துயரம்வந்தாலும் எதுபிழைவந்தாலும்
அத்துயரங்களை அணுவளவுமெண்ணார்கள்
மாலேதுணையென்று வருகிறார்பஞ்சவர்கள்

ஆலேதுயிலுகின்ற அச்சுதனே தஞ்சமென்று
வாக்குமனமொன்ருய் வருகிருர்பஞ்சவர்கள்
தீர்க்கமுடன்காக்கச் சித்தமருளுமையா
காத்துசிறையைக் கடைத்தேறப்பாருமையா
நத்தவரைமுற்று மிங்கிருக்கப்பண்ணுமையா
செங்கருடன்சொல்லச் செங்கண்மாலப்போது
அங்கங்குளிர்ந்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
செங்கைநெடுமாலும திருவாய்மலர்ந்தருளி
தன்மருந்தம்பியரு தடையவேநம்மிடத்தில்
சென்மமதுகொண்டுவரத் தெய்வவுலகேருது
இன்னமைதனில்சென்மம் இகத்திலேதான்போட்டு
நன்மைசெய்ததாலே நம்மருகில்தானிருக்க
நால்வருங்கூடவிட்டு நல்லவைகுந்தமதில்
பால்போலும்நம்மிடத்தில் பக்ஷமுடன்தானிருப்பார்
சடத்துடனேதன்மர் தருகாமல்நம்மிடத்தில்
இடத்திலேவந்திருப்பா ரிந்தவைகுந்தமதில்
என்றுதிருமாலிவ் வார்த்தைதானுரைக்க
அன்றலர்ந்தபுஷ்பமென ஆள்வார்மனமகிழ்ந்து
சிக்கெனவேதான்கருடன் திருமால்தன்பாதமதில்
முக்கியமாய்த்தோத்திரங்கள்விழுந்துநமஸ்கரித்து
சக்கரத்தைவாருமென்று தாமழைத்துகோபாலர்
இக்கணமேசென்று எம்முடையபஞ்சவர்கள்
காணமல்நீகலந்து காவலாய்வாருமென்று
ஊணுகளட்டெழுத்தை உபதேசமேபுரிந்து
பஞ்சவர்கள்ஐவர்தனில் பகருகின்றநால்வருந்தான்
அஞ்சமுடன்போட்டுத் தோற்றமுடநம்மிடத்தில
வருவார்சுகம்பெறுவீர் வைகுந்தந்தான்சேர்வார்
மருவாருந்தர்மர் வருவார்தனியாகி
வாரவழிதனிலே மருத்துபெருவிக்கினங்கள்
சீராவுயானைபுலி சிக்காமல்நீதானும்
பக்கமேவாருமென்றுபட்சமாய்புத்திசொல்லி
சக்கரத்தைப்போவெனவே சாற்றினார்மாயனுந்தான்
மிக்கதொருவனமும் வெகுமலையுந்தான்கடந்து
வண்டுளபமேனியனை வாகாகவேநினைத்து
கண்டுதொழுவென்றுகடுகிநடக்கலுமே
சுத்தமுடனாறு யோசனைக்காதவழி
வித்தகனார்பாதம் விவரமாய்க்காணவென்று
போயிருந்துசக்கரமும் புலிராஜன்மன்னனிடம்
ஐவரையுங்கண்டு அரிநமாவென்றிருந்தார்
மாயனைத்தஞ்சமெறுன் மகிழ்ந்தாலின்கீழிருந்து
இருக்கிறுரைவரியல் பாகச்சகாதேவன்
நெருக்கும்விதிவசத்தை நோயரிந்துகொண்டு

பனைக்குவருங்கருமம் தானறிந்துசகாதேவன்
மனைக்குவரும்கருமம் மின்னபடியென்றுசொல்லி
தன்பாதனைக்குத்தயபன்பார் மூவருக்கு
பின்னமுள்ளதெல்லாம் யோகபாகனைவெதென்று
த்துவக்கைதப்பர பனவிலே சக்கரந்தாங்கீமட்டும்
முத்திலுமேயுர்தனுக்கு முடிவுஞ்சரியாசரு
தன்னையரிந்துசகாதேவனீதுரைக்க
க்குள்ளசாஸ்திரங்கள் நன்றாய்முடிப்பித்து
கமககுஞ்சுமைமயென்று இன்பமற்றேமென்றுசொல்லி
ருபணர்பாத நாளுமறவாமல்
ருனவைகுந்தஞ் சேருமென்றுதானுரைத்து
அண்ணமார்நால்வருக்குமங்கிருந்துநல்லவசனம்
எண்ணமறநிஷ்டைதனி லிருந்தான்சகாதேவன்
நாமேலசரணமென்று மனதில்தியானமதாய்
சாலோகசாமீப சாரூபமுந்தெரிந்த
மூலத்தெழுத்தீயை மூட்டிச்சுழிமுனைய
ஞாலத்திருந்த நாரணரைப்போற்றிசெய்தான்

[விருத்தம்.]

துமறியேனெனவறியே னெல்லாவுயிர்க்குங்கடையாகி
தசிறியவழக்கோரமன்றி லிருந்துவழக்குறைத்து
துபயிலும்நாயேனை செனமமிறந்துவருகவென்று
துவரவுமிருப்பேமே சுகதாமுகுந்தா துணையெனக்கே. (கூ
வீடன்விசையனகுலனுடன் வேதனுனதருமருமாய்
மமானவைகுந்தம் நெடியோனடியே துணையாக
மதாசனெனவேதன் நந்தாவுனதுபதிதேடி
மதுாதனனுகாம லிதமாயுதவிசெய்வாயே. (கூ

[கதை]

நாட்டமுடனிருந்து நாரணனைநெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயங்காமல்வாழ்குவனை
மூட்டியனலெழுப்பி முச்சுடரையொன்றாக்கி
ட்டித்திரட்டிக் கொழுந்துமுனையாக்கி
நான்முகனைக்கண்டு நமஸ்கரித்து அப்பாலும்
மாயன்பதந்தேடி மணிப்பூரகந்தனிலே
நின்றுவணங்கி நெடியோனைப்போற்றிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த ஆரணனார்தன்பதத்தை
வருந்திமனதில் வணங்கியடிபணிந்து
ருந்திமகேஸ்வரனைத் தியானமாய்த்தான்றொழுது
ண்டுமகேஸ்வரனைக் கருணைமிகவணங்கி
தான்டுபண்ணியப்பால் தொழுதுசகாதேவன்
அக்கினியில்சென்று அடக்கியொடுக்குகையில்
சகசந்துசிவன்தமோமிமூலமிட்டு
ருதிவியில்வந்தொடுங்கிப் பேசாமல்மேல்நோக்கி

அருகிலென்னுமண்ணைவிட்டு அப்புவியிலேவந்தொடுங்கி
காய்வுசதாசிவத்தில் வந்தொடுங்கிமயேசுரனை
போயடைந்துதெண்டனிட்டு பூரணமாயுள்ளடங்கி
நேடிவைகுந்தமதில் சேர்ந்ததுகாணம்மானை
ஓடியொடுங்கியபின் உடலுமிகக்குழைந்து
கழுத்துவிழுந்துழன்று கனத்தகலைசாய்ந்து
அழுத்தமுடனமண்ணிலடித்துவிழுகுமுன்னே
எடுத்துச்சமமாக இறுத்தியேநால்வருந்தான்
அடுத்திருந்துசாஸ்திரங்கள ஆகமமாய்த்தான்முடித்து
நிலத்திலடங்கியபின் நீலவண்ணதஞ்சமென்று
அலத்திறநால்வரச்சுதர்க்குத்தான்கேட்க
வந்தான்சகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
நந்தாமுகுந்தா நாரணனேநீர்காரும்
மாயோனேயென்தம்பி வந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆயாவுனக்கபய மச்சுதரேகாத்தருளும்
தந்தைதாய்போலாகத் தற்காத்திரேயபெருமாள்.
என்தம்பிவந்தான்காண் யினிக்காருனக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளுங் காயாம்பூமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருகிறோங்கண்டீரே
என்றுதன்மார்தானு மியல்பானதம்பியரும்
நன்றுசகாதேவன் நடந்தானமக்குமுன்னே
என்றுமனந்தேறி எழுந்திருந்தார்நால்வருந்தான்
வாழ்த்திமனந்தேற்றி மாயனையேதான்போற்றி
வத்தித்தொழுது இருகையால்தானகுவித்து
அஞ்செழுத்தாய்தேகம் அஞ்சுபஞ்சபூதமதாய்
அஞ்சுமுகமா யகண்டமெலாந்தானாகி
அஞ்சுபஞ்சலோகமதாய் அஞ்சுபஞ்சவர்ணமுமாய்
அஞ்சுதலமுமைம்பொன்மகாமேறாய்
அஞ்சுபுலனாகியுள்ளே அஞ்சுபொறியாகி
அஞ்சுமலர்வேளதனக்கு அஞ்சுபூபாணமுமாய்
எங்குநிரந்தரமா யிப்படியாய்த்தானிருக்க
ஐவரென்றும்பேறா யன்றளவுமின்றளவும்
தெய்வமென்றுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
ஐவர்தனிலொருவ னங்குவந்தான்கண்டீரோ
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர
எத்தனைநாளோ இப்போதேயிக்கணமே
அத்தனேயுன்பெருமை ஆரறியப்போறார்காண்
சித்தமுடனேயெங்களையுஞ் சீக்கிரமாய்ச்சேருமையா
வித்தகரேவாரும் விண்ணப்பங்கேளுமையா

[விருத்தம்,]

கேசவாமுகுந்தவாரோங் கிருஷ்ணகோவாவாரோம்
ராஜகோபாலாவாரோம் நரசிங்கரூபாவாரோம்

தாசரில்தாசர்வாரோர் தடைகளில்லாமல்நன்றாய்
நேசமாயுனதுபாதம நெடியவாகாருங்காரும். (௯
காரணாபாதந்தேடி நால்வருநம்பிவாரோம்
வாரணமயாளியிங்கம வலியங்கரடிபன்றி
கோரனங்கொடுமையன்றி கோவிந்தாவுனதுபாதங்
காரணமாகவந்து காக்கவேவேணுமையா. (௬

[கதை,]

தோத்திரங்கள்சொல்லித் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சாத்திரமுஞ்சொல்வேதச் சகாதேவனைநிறுத்தி
வழிதேடிசெல்வ மாயன்மனைத்தேடி
தெளிவாகநால்வா திசைநோக்கியேநடந்தார்
நடந்தார்வெகுதூரம்நல்லதொருநால்வர்களும்
கடந்தார்மலைபலவுங் காடுவனாந்திரமும்
ஊடேநடந்துஉகந்துவரும்வழியில்
கோடேறிவீமன்குமிட்டுவாய்புதைத்து
அண்ணாவேயிப்போது அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
கண்ணனைதம்பி கருத்துடையசகாதேவன்
விட்டுப்பிரிந்ததென்ன மேதினியில்நம்மைவிட்டு
கட்டுடனேயெந்தனுக்கு காவலரேசொல்லுமென்று
வீமனுங்கேட்க விளம்புகிறார்தன்மருந்தான்
பூமானேமுன்னாள் பொருகின்றபாரதத்தில்
பேரிட்டுநாள்முகூர்த்தம் பேசினார்சாஸ்திரத்தில்
சீரிட்டுப்போர்முடியத் திருத்தமுடன்அரவானை
கடப்பலியென்றேயிவனுங் கணக்கிட்டதாகையினால்
அளப்பொன்றுமில்லை அதுங்காயிவன்சடத்தை
பழித்தொடருமென்று பார்மீதிலேகிடத்தி
வழிநடையிற்போட்டான் வகைவேறுமில்லையென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுவீமனுந்தான்
சிந்தைதெளிந்துச் சேகரமாய்நால்பேரும்
வைகுந்தம்நோக்கி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமென்று விளம்புவாரோர்வசனம்
சந்திரகாந்தமென்னுஞ் சாந்தமாயிந்தமலை
இந்திரன்வந்தென்றுமிருந்துசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதிருந்து அந்தருள்ளதீர்த்தமது
விந்தைமலரெங்கும் வபரீதமாய்ப்பூத்திருக்கும்
கண்டார்கள்கங்கையது காசிநதிபோலவே
மொண்டார்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலர்தன்னருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனிலரம்பையருந்தேவர்களும்
செப்பமுடன்வந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கன்னியருந்தேவர்களுங் கண்டார்கள்நால்வரையும்
மன்னியசீர்கன்னிகையாள வந்துகரையேறிநின்று
பார்த்தார்கள்நால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்

மாய்ந்தார்களென்று மனமகிழ்ந்து கன்னியர்கள்
மாலுமயலும் மன்மதனும்போலாகி
மேலுமிருந்து விளையாடும்பாவனைபோல்
நால்வரையுங்கண்டு நங்கையர்கள் தங்களிலே
மேல்விழுந்து தானழுது விள்ளாமலுள்ளடைந்து
மெத்தசயலாகி மெல்லியர்கள் நால்வரிடம்
உத்தமமாய்ப்போல்நேராய் உகந்துகிட்டவந்திருந்து
மன்னவரேநீங்கள் வந்தீரேயித்தூரம்
தென்னவரேநீங்கள் தேசமெங்கேநீங்களெங்கே
எந்நாடெத்தேசம் எங்குவந்தீர்சொல்லுமென்றார்
விந்தமுறுகன்னியர்கள் விளம்புமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுதன்மர் அன்புடனேதானிருந்து
இப்போதுசொல்லுகிறோம்வந்திழையேகேளுமென்று
சீரார்குருநாடு தேசமெங்கள்தேசமென்று
தாராரும்பாண்டுமன்னன் தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான்
வாராளமாய்க்கலியன் இவ்வுலகில்வந்ததினால்
நேராகநாங்கள் நிலைமைவிட்டுதானகன்றோம்
மாதுதிருலட்சுமிதன் வைகுந்தஞ்சேரவந்தோம்
சாதுவாயுங்களையுந்தான் கண்டோமேயிப்போது
ஏதுவாகத்தன்மர் இவ்வசனந்தானுரைக்க
ஓதுவார்கன்னியர்கள் உற்றன்மர்தன்னிடத்தில்
வாரீர்காணுமுன்னாள் மாதாக்கள்சொற்கேட்டு
பாரீர்புருஷா மிருகமதுபால்வாங்கி
வீமன்றனையனுப்பி மெய்ப்புடையகானகத்தில்
நேமமுடன்வீமன் நிமிஷமேசென்றுபுக்கி
தந்திரத்தினாலே சமதமாய்ப்பால்வாங்கி
மந்திரத்தினாலே வலுவீமன்தான்வரவும்
தொடர்ந்துமிருகமது சொன்னபடிதப்பாமல்
அடர்ந்துவருமிருகம் ஆவிபிடிக்கையிலே
சலுதியொருகாலும் தார்வனத்திலோர்காலும்
எதிர்வந்துபற்றி இழுக்கவேவீமனுந்தான்
தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு சமராடிநின்றிருந்தான்
மிக்கபுகழ்தன்மரிடம் விளம்புவோம்ஞாயமென்று
சென்றுமிருகமுந்தான் தீர்க்கமுடன்வீமனுமாய்
அன்றுதன்மர்முன்போய் ஆகமுடன்ஞாயமதை
கேளுமென்றுவல்மிருகம் கிருபையுடன்வீமனுடன்
வாழுவீர்ஞாயம் வகையாகச்சொல்லுமென்று
ஒருவருக்குச்சாங்க முன்மைசற்றுமில்லாமல்
தம்பியென்றுசற்றும் தயவுவைத்துப்பாராமல்
தம்பியுடமேனியிலே இசமாகப்பேர்பாதி
நிறையாகவுன்னுடலே சேராகத்தான்பிளந்து
குறையாமலேயருமல் கொடுத்துவிடுவீரென்று

தச்சன்றனையழைத்து சதுரகநாய்ப்போட்டு
மெச்சவேதச்சன் உளியிலுல்வந்து நிற்க
மிருகமதுகண்டு வெகுவாய்மனமகிழ்ந்து
தருகாமல்நான்போறேன் தன்மரேயுஞ்சனுங்காய்
பொருத்தேனிதுஞாயம பூவுலகிற்கண்டதில்லை
ஒருத்தேனெனமிருகம் உயர்கானகந்தனிலே
போனதுவுங்கேட்டிருப்போம் புண்ணியவான் தன்மரென்று
ஆனதினுலுங்களைப்போல் அவனிதனிலில்லையென்றார்
பின்னையுமேவீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம்
முன்னமேபாரதப்போர் மூண்டசமர்தனிலே
வல்லிடிம்பன்தன்னுடனே வலியமகாசூரனையும்
சொல்லரியகீசகனுந் துஷ்டகிரியோகிரனும்
நல்லசராசரந்தனையும் காட்டிலுள்ளவேந்தரையும்
வீரமுடன்காலனுக்கு விருந்துதனையளித்து
பாரமுள்ளவீமனுட பராக்கிரமங்கேட்டிருப்போம்
ஈதல்லாப்பார்த்தனுந்தான் ஈஸ்வரனைத்தானோக்கி
பேதமில்லாப்பாசுபதம் பெற்றதுவுமில்லாமல்
அசுரர்தனைவென்றதுவும் அமரர்சிறைமீட்டதுவும்
பசியுடைய அக்கினிக்குப் பரிந்தமிர்தமீய்ந்ததுவும்
வாலாலபிமனையும் பராமற்றேத்தரசன்
சூலமதாற்கொன்ற துயரமதுவைத்திருந்து
தேற்றரசன்தன்னுடனே தேசநெரும்பாகனையும்
மாற்றரசர்சேனையையும் மன்னரையுங்கொன்றடக்கி
அர்ச்சுனனுமென்று அப்போதுங்கேட்டிருப்போம்
விரிலானமேதினியில் விரசுடையசூரனென்று
பரிநகுலனென்று பாங்குடனேகேட்டிருப்போம்
மற்றும்நிகழ்காலம் வருங்காலஞ்செல்காலம்
முற்றுஞ்சகாதேவன் மொழிவதுங்கேட்டிருப்போம்
அப்படியேநாங்கள் ஐவருடசெய்தியெல்லாம்
இப்படியாய்க்கேட்டிருப்போம் இன்னமொருக்கண்டதில்லை
அவரவரைப்பார்க்க ஆச்சரியமெங்களுக்கு
இவரிவர்தாமென்று எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
மங்கையர்கள்தாம்கேட்க மகிழ்ந்துதன்மராசனுந்தான்
சங்கையுள்ளபெண்கள் தன்மரென்பேர்கண்டீரே
மெல்லியரேநல்ல வீமன்விசையனிவன்
சொல்லும்நகுலனிவன் தோகையரேபின்னமுந்தான்
வேந்தன்சகாதேவன் பின்னோர்துரோபதையும்
போதமுடனவருங்கம்போய்புகுந்தாரெங்கனைத்தான்
திருந்துமகிழ்ந்தனியருங் கேவேந்திரன்மகளும்
இருந்துதன்மர்சொன்ன இயல்பதனைக்கேட்டிருந்து
வாருமையாஎங்களுக்கு வானவர்கோன்தன்னிடத்தில்
சேருமையாவுங்களுக்குத் தெய்வலோகந்தானளித்து

மன்னவரேநாங்கள் மருவிமனையாளாய்ச்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொண்டுசெய்வோம்நாங்களுந்தான்
எங்கள்பொருட்டால் இனிக்கேளுமன்னவனே
தங்களிலேவெள்ளிசெய்து தவம்பண்ணிநிற்போரும்
அக்கினியிலூசியில்மேல் அணிவிரலைத்தானிருத்தி
சிக்கெனவேதவசு செய்துமுடிப்போரும்
கால்மேலுந்தலைக்கீழாய் கடுந்தவசுநிற்போரும்
பால்போலுமெக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்களென்று தெய்வப்பதவியென்று
மெய்க்குடியர்கமாவிரும்பிவளர்ப்போரும
வேண்டியல்லோவித்தவசு வேண்டுமென்றுசெய்தார்கள்
தூண்டிநினையாமல் சொற்பனத்திற்கேளாமல்
வலியவேநாங்கள் வரவழைத்தால்நீங்களுந்தான்
பொலிவாங்குமென்று பூரணமாயெங்களுடன்
வந்துபுரந்தரனை வணங்கியனுதினமும்
முந்துதெய்வலோகம் முழுதுந்தணலாகி
இருக்கலாமென்று ஏந்திழைமார்தானுரைக்க
வருக்கமுடனிவனம் வகையுமக்குச்சொல்லுகிறோம்
தீர்க்கமுடன்வைகுந்தம் சேரவேவேணுமென்றால்
ஆர்க்குமுடியாது அருந்தவத்தோர்க்கெட்டாது
இறந்தோர்க்குமேஇனியில் இல்லவேயென்பதுகாண்
கேளீரோபூவுலகில் கிருபையுடன்மன்னவரே
ஆளீரோதெய்வுலகம் அன்பாகஎங்களுடன்
ஈஸ்வரனும்பெண்கள் இருவாதனையேவருகில்
வாசமுடன்வைத்து மருவியிருக்கிலையோ
பாவிக்கலைமகளைப் பண்ணுமறைவேதியனும்
நாவில்தரித்துமவர் நட்பாயிருக்கிலையோ
சீதைதனை நெஞ்சில் திருமாலும்வைத்திருந்து
கோதையுடன்கூடிக் குலாவியிருக்கலையோ
தேவேந்திரனுஞ்சிறப்பாயிந்திராணியுடன்
மகாவேந்தேகூடி குலாவியிருக்கலையோ
தேனும்ரதியும் மருவியிருக்கலையோ
அதன்முடன்தவசில் அறிவாயிருந்தோமே
கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கலையோ
விண்டாசையெல்லாம் வெறுத்துமுனிவர்களும்
நன்றாயதையறிந்து நாதாக்களெல்லோரும்
ஒன்றாகிக்கர்த்தாவை ஊடுருவக்கண்டோரும்
பூதமோரைந்து புலன்பொறிகள்தானடக்கி
நாதமொடுவிந்துசுழி நடுவணையுந்தானிருத்தி
நாடிதனையறிந்து நடுவானவட்டமதில்
தேடியமிர்தம் தெவிட்டாமலுண்டிருக்கும்
யோகிகளுமிப்போது உலகந்தனில்தங்கி

போகமெனும்விந்துதனைப் புறம்போக்கிருக்கிலையோ
அறமேவெறுத்து அவனிதனிலாரைவிட்டு
துறவாகிவந்ததென்னச்சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
இன்பமுள்ளகன்னியர்களிவ்வசனந்தான்கூற
அன்புடனேதன்மரவர்களுடனேசொல்வார்
ஈதெல்லாம்நீங்களெடுத்துரைத்தீரிப்போது
ஆதலாலந்த அற்பசுகவாழ்வைநம்பி
ஈடழிந்துநாங்களெடுத்ததவங்குலைய
கூடழிந்துபொல்லாக் கொடுநரகில்வீழ்வதற்கு
சொன்னீரேயெங்கள் சோதனையோயெந்தவிதம்
முன்னீர்பொழியும் முகில்வண்ணர்தன்னருளால்
இப்படியுஞ்சொல்லுவாரோ வந்திழையேயெங்களுக்கு
கற்பனையுங்கேட்கக் கருமமோயெங்களுக்கு
சீரானவைகுந்தஞ் சேரவென்றுபோகையிலே
நேராகநின்று நில்லுமென்றுசொல்வீரோ
ஒன்றுமுறையாமல் ஒளவியமேநீங்களுந்தான்
நின்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
வாகுடையதன்மருமாம்வாய்த்ததம்பிமூவருமாய்
ஏகுவோமென்று இதமாய்வனத்தூடே
நடந்தார்வனவாசம் நால்வருமேதான்கூடி
கடந்தார்வெகுதூரங் காடுமலைதான்கடந்து
வானோரெனப்புவியும் வாளகிரிமாமலையும்
போனார்கள்நல்ல புதுமையெல்லாந்தானறிந்து
சேர்ந்தபலநதிகள் தீர்த்தமதுதானாடி
வாய்த்தநல்லருத்திராட்ச மரங்களிடசந்தனமும்
கற்பகக்காவுகளுங் கண்டுமிகத்தோன்றி
நற்புடையசோலையென்றும் நடந்தனர்கள்நால்வோரும்
அந்தமலைக்கப்பால் ஆறைந்துயோசனைதான்
வந்தவர்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காவலரேநீர்கேளும்
புண்டரீகமாயனிட பூமிதனில்வந்தீர்காண்
இன்னாளிலுங்களையும் இவ்வுலகில்நாம்காணோம்
எந்நாடெத்தேசம் எங்கிருந்துஇங்குவந்தீர்
மன்னநீர்சொல்லுமென்று வானரங்கள்தான்கேட்க
பொன்னாருந்தன்மர் புரையுடையோரேதுசொல்வார்
மன்னர்குருகுலத்தில் பாண்டுமைந்தநாங்களுந்தான்
மண்ணாசைவிட்டு வந்தோங்கலியதனால்
அத்திபுரத்திருந்து அச்சுதனைத்தானோக்கி
பத்தியுடன்கானகத்தில் பரிந்துவந்தோங்கண்டீரோ
சீதமதிவானரங்கள் செய்தியெல்லாந்தான்கேட்டு
ஆதலாலெங்கள் அனுமார்க்கிளையவன்காண்
வீமனல்லோவென்று விசையனிடதேர்தனுக்கு

கோமானேவெற்றிக் கொடியல்லோநாங்களுந்தான்
உம்மாணைஎங்கட் குறியோர்காணீங்களுந்தான்
எம்மாணையிங்கேஇருந்தீரேயாமாகில்
நாடுபகைவந்துதென்றால் நாங்களேவெற்றிகொண்டு
யீடுபண்ணியுங்களுக்கு ஏவல்செய்துதானிருப்போம்
இங்கிருந்நீரென்று எடுத்துரைக்கவானவர்கள்
தங்குபுகழ்மன்னன் தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
துங்கமுடியனுக்குத்தொண்டுசெய்யும்நீங்களல்லோ
கடல்தனையகல்லணையாயக்கட்டினதுநீங்களல்லோ
அடிலம்புவியோர்க்கு ஆற்பரித்துநின்றவர்கள்
ஆனதினாலென்னை அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
மானமுடன்காக்க மானவர்தானீரலவோ
உலகந்தனில்காக்க உங்கள்மேல்பாரமல்லோ
புகழ்ந்துதான்தன்மர் பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
மகிழ்ந்துதான்வானரங்கள் வைகுந்தமாளிகைக்கு
போதமுடன்கேதாரம் போனவழியாதெனவே
நீதமுடன்காட்டில் நெடுந்தூரங்கூட்டவந்து
சத்துபயில்வனந்தான் தாவிவழிகாட்ட
மெத்தமனமகிழ்ந்து விரைந்துவழிகூடி
நற்றவந்தான்வேண்டி நடந்தார்வனத்தூடே
இயக்கர்பதியும்இருட்சதர்கள்தன்பதியும்
மயக்கும்புலையர் வல்வேடர்தன்பதியும்
கொலையர்பழிஞர் குறவரிடதான்பதியும்
மலையிற்பலஜாதி வாழுகின்றோர்தன்பதியும்
கானல்வெகுதூரங் காவலர்கள்தன்பதியும்
நடந்துமலைகடந்து நாற்பத்தெண்காதவழி
மீதானகானகத்தில் வேகமுடன்தானடந்தார்
ஈதாகமூவற்க்கிளைய நகுலனுக்கு
மெய்கலங்கியுள்ளசைந்து விதிப்பயனுந்தான்முடிந்து
கைமரந்துகாலசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
வாக்குதடுமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
தாக்கத்துநின்று தள்ளாடும்வேளையிலே
வீமன்விசையன் மிக்கானதன்மருந்தான்
பூமனகுலனையும் போயணைத்தார்மார்புடனே
கார்மாலிதுதுவர்கள் கடுகவாவென்றுசெல்லி
போர்நகுலன்றன்னுடனேபோருடிவார்த்தைசொன்னார்
தூதுவர்கள்வந்த துடுக்குமிவனறிந்து
ஏதுவாகநெஞ்சில் எட்டெழுத்தைத்தானினைந்து
மாதுதிருமால்பதத்தை மனதிற்றியானமதாய்
ஓதுவான்போர்நகுலன் ஓதுங்கியேகாலனுந்தான்
வாகாகவேகடந்து மயேந்திரமலைதன்னில்வந்து
ஏகாந்தமாக இருந்துசனைநீறுடி.

வந்துசுகமென்று மலைமீதிற்றானேறி
பந்திமிகமகிழ்ந்து புயமென்னுமாமுனியை
பாதம்பணிந்து யறிவுடனேதானிருந்தார்
ஏதுநீரிங்குவந்தீ ரியம்புமென்றார்மாமுனியும்
தாங்கள்வந்தவாறு தன்னைத்தன்மர்முனிக்குரைக்க
ஓங்குமுனிகேட்டு உகந்தேதுவார்த்தைசொல்லி
பேருகமெய்ந்தனுக்குப் பெண்களையாயிரந்தான்
மாறுமல்நீங்கள் மனுமுழித்துயிலிருந்து
காடுதனைக்கடந்து காவலரேயிப்போது
நாடுதனையாண்டு நம்மிடத்திற்றானிருந்து
பெரியவரைச்சார்ந்தால்பிறைபோலேநாள்தோறும்
வரிசையாய்தான்வளர்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சீர்முனியைச்சேர்ந்தால் சிறுமைபெருமையதாம்
தார்முனிவன்சொல்லத் தருமருந்தானோர்வசனம்
பாரமுனியெங்களுக்குபாருசையொன்றுமில்லை
கார்முனியேயெங்களைநீர்கடைத்தேற்றவேணுமென்று
தங்களுக்குவைகுந்தமிருப்பிடமேயல்லாது
எங்குலதுமில்லை தரிப்பதுதானில்லைகாண
தஞ்சமலர்ப்பதத்தைக் காணவிடைதாருமென்று
தஞ்சமெனவேமுனியைத் தரணிதனிலேபணிந்தார்
பணிந்துவிடைவாங்கிப் பாங்காகவைவருந்தான்
துணிந்துநல்லமன்னர் துபரவேகாடடைந்தார்
அப்பாலுங்கானகத்தி லைம்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பாகவேநடந்து மெல்லடிகள்கொப்பளமாய்
வருத்தமுடனடந்து வடவாவின்கீழிருந்தார்
கருந்தடனையங்கிரண்டு கன்னியர்களூசியின்மேல்
பாதமதையூன்றிப் பாரில்விழநீள்சடையாள்
நீதமுடன்தவசு நின்றார்கள்கன்னியர்கள்
கன்னியரைக்கண்டுகாவலர்கள்தான்பணிந்தார்
மன்னரேநீர்தாமும் வந்ததுதானேதெனவே
கன்னியர்கள்தான்கேட்க கனத்தபுகழ்தன்மருந்தான்
பன்னியசீர்மாதே பத்தினியேயுத்தமியே
சீரார்குருநாட்டில் சேர்ந்ததொருஅத்திபுரம்
பாராபுவிராஜன் பாண்டுமன்னன்தன்புதல்வர்
மருவிணையதன்மரென்பர் வாய்த்ததம்பிமாரிருவர்
திருவிணையமாதே செய்தவத்திலிங்குவந்தோம்
கண்டபோதெங்கள் கர்மமெல்லாந்தான்தீர்த்தோம்
கொண்டதவம்பெறவே சொல்லுமென்றார்தன்மருமே
தன்மர்மொழிகேட்டு தயவுவந்துகன்னிகையும்
இம்மைதனில்வேணுமென்ற தெல்லாந்தானுந்தாரேன்
உங்களுக்குவேண்டியதை யுண்மையாய்க்கேளுமென்றார்
எங்களுக்குவேண்டியதை இத்தலமேபோதுமென்றார்

சொன்னவுடன்கன்னியர்கள் தோத்திரமாய்த்தான்வாழ்த்தி
மன்னர்பெருமான் வைகுந்தந்தான்பெறுவீர்
என்றுவிடைகொடுத்து எந்திழைமார்தானிருந்தார்
அன்றுவணங்கடந்து ஆழியநீர்ப்பொய்கையிலே
தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான்றரித்து
கார்க்கவேயிப்போது கடந்தார்வெகுதூரம்
மேகமளவாய்வளர்ந்த விரமேயேந்திரத்தில்
மாகமுயர்மலைமேல் வந்தவர்களதானேறி
அங்குள்ளமாமுனிக ளடிகள்பணிந்தேற்றி
பொங்குபுனலாடிப் புண்ணியர்களப்போது
அந்தமலைகடந்து அடவிகளுந்தான்கடந்து
நந்திவளர்கோசமலை நாட்டிலேதானேறி
பவளமணிமேனிப் பரஞ்சுடருமாமுனியே
துவளவணங்கித் தொழுதார்காணம்மானை
அம்மலையில்வாழு மகஸ்தியர்புலஸ்தியனை
வெம்மைவிசுவா மித்திரர்வசிஷ்டனையும்
ஜனகன்ஜனற்குமாரன் சனகமுனிதனையும்
மனமருவுங்காளமுனி வாசானகோமுனியும்
சுகருடனேகாசிமுனி சொம்பெரியகீசமுனி
பகருமொருபேர்பெரிய பருசமாமுனியும்
சென்றுவணுங்கித் திருத்தாள்சரணமென்று
நின்றுபலமலையும் நேசமுடன்கண்டுசென்று
நடந்தார்வனத்தூடே நாகமலைதான்கடந்தார்
அடர்ந்ததொருஆறு மருவிகளுமாமலையும்
கடந்துவெகுதூரங் கடுகிநடக்கலுற்றார்
தொடர்ந்துவருமாளிசிங்கம் தொழுதுபணிந்திடவே
மகிழ்ந்துகெருடாழ்வார மலையதுவுந்தான்கடந்து
புகழ்ந்தெண்பதுகாதம்போனார்கள்மூவருமாய்
அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயந்தான்பார்த்து
எவ்விடத்தில்கண்டதில்லை இந்தவதிசயந்தான்
கண்காட்சியெல்லாங் கண்டோங்களிகூர்ந்தோம்
விண்காட்சிகாணவென்று விரைவாய்நடக்கலுற்றார்
நடக்கும்வழிதன்னில் நல்லமருத்துமலை
அடுக்கமாய்நின்ற அதிசயமுந்தான்பார்த்து
தேவர்களும்வந்து திருக்கூட்டமாயிருக்கும்
பாவமுந்தீர்க்குமந்தப்பன்னகசாலையிலே
இருந்துகவிப்பாறிசண்ணமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
அருந்துபுனல்மூழ்கி அமூர்தமள்ளித்தானுணர்ந்து
சிறந்துவளர்ந்தோங்கிநின்றதென்னவனந்தன்னில்வந்து
துறந்தோர்புனிவருக்குந் தொண்டுபுண்ணியப்பாலும்
சிந்தைதமிகமகிழ்ந்து திருமால்தனைநினைந்து
இந்திரசோபமென்னு மேகமலைமீதேறி

சொல்லுகின்றபோதே சித்தாதிசித்தரெல்லாம்
நல்லவர்களென்றறிந்து நட்பாகவார்த்தைசொல்லி
எங்கிருந்துஇங்கேவந்தீர் இம்மூவர்நீங்களுந்தான்
தாங்கமுடிவேந்தர்களே சொல்லுமென்றார்சித்தர்களும்
சித்தர்களுந்தான்கேழ்க்கச் சிரானதன்மருந்தான்
அத்தமோனங்களத்திபுரநகரில்
பாண்டுமென்னர்தன்புதல்வர் பஞ்சவர்கள்நாங்களுந்தான்
வேண்டுமென்பர்தன்மன் வீமன்விசையனவன்
ஆண்டதொருநகுலன் அரியபதந்தான்சேர்ந்தான்
மாண்டுசகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
அஞ்சுபேர்தன்னி லடியேன்கள்மூவருந்தான்
மிஞ்சுமொருவைகுந்தம் வித்தகமோசேரவென்று
வந்தோம்வனத்தூடே மலைகடந்துயித்தூரம்
சந்தோஷமாச்சுதுங்கள் சந்நிதியைக்கண்டவுடன்
இனிமேல்துயரமிது எத்தனிதானானாலும்
பனியதுபோல்நீங்குமுந்தன் பாததெரிசனையாய்
இந்தவைகுந்தங்காண எத்தனைநாட்செல்லுமையா
அன்புடனேசொல்லுமையா அடியென்களபோய்ச்சேர
என்றுதன்மர்கேட்க இயல்பானசித்தர்கள்தான்
நன்றனவேசொல்லுகிறேன் நன்மையானபஞ்சவரே
அந்தரத்திலேதிரிந்து ஆகாசமூடுருவி
தந்தரத்திலுல்குளிகை சாதகமாயண்டமெல்லாம்
கெவுனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமதாய்
மவுனமாய்நிறைந்திருந்தும் வைகுந்தங்கண்டதில்லை
வைகுந்தஞ்சுற்றிவருவோமடுத்தரியோம்
மெய்யென்றுகண்டு விளங்கினுள்வந்ததில்லை
அந்தமட்டுங்கண்டறியோ மச்சுதரைநாமதாமும்
இந்தமட்டும்நீங்க ளெல்லாங்களைவெருத்து
நாடுவிட்டுவந்து நவநாதிசித்தரையும்
காடுதனில்கண்டீர்காண் கருத்துடனேயெங்களைத்தான்
ஈடுமகனைச்சோடு எதிருண்டோமன்னவனே
மாயனிடசீர்பாதம் மன்னவரேநீர்பெருவீர்
தூயதொருதன்மமொன்று சொல்லுவார்கேட்டிருப்போம்
கண்டோம்நாமுங்களையுங் காவலரேயிப்போது
விண்டோம்நாமுங்களுடன் மெய்விட்டுகாயதிறந்து
கேதாரந்தூரமல்ல கிட்டேசமீபமினி
மாதாரவிந்தமதில் பஞ்சவரேசேர்ந்திருப்பீர்
என்றுநவசித்தர்கள்தானேகினர்காணம்மானே
அன்றுதன்மர்வீச னருச்சுனனுமக்கேரம்
செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
பங்கரோதஞ்சமென்று பார்மீதிலேகினார்
எல்லைகடந்தப்பால் எண்பதுயோசனைதூரம்

முல்லைபிச்சிசெண்பகமு மும்மலர்கள்பூத்துநிற்கும்
தில்லைவனங்கடந்து செந்திருதிதான்முழுகி
வில்வவனங்கடந்து வெளிவிலையினூடேபோய்
குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சுரமுந்தான்கடந்து
சென்றுதிருமலைமேல் தீர்த்தங்கள்தானுடி
புட்பமலரெடுத்துப் பூசைகளுந்தான்முடித்து
நிற்பளவிலேவிசையவன் நீலவிழிநீர்சொரிய
நெஞ்சுலந்துகண்சுழன்று நெடுமால்தனைநினைந்து
தவமாகவூழியஞ்செய் தாசனென்றுதானறிந்து
பத்தவதாரம் பார்மீதிலேயெடுத்தீர்
வித்தகரேயும்மையுமநான் விட்டுப்பிரிந்தேனே
நாரணரேகேளும நான்விருத்தம்பாடுகிறேன்
காரணரேகாக்கக் கடவுளரேகண்பாரும்.

[விருத்தம்.]

கண்ணுங்கருத்துமொன்றாக்கிக் கவனப்பொறியினுயிர்களைந்து
எண்ணுமெழுத்தும்மயராம் லெட்க்ஷரத்தைப்பிரியாமல்
நண்ணும்பாரிலனுதினமும் நாரணரேதஞ்சமென்றேன்
விண்ணும்புவியுமளந்துநின்ற விந்தைமலர்த்தாள்தருவாயே. (௬௭)
கடியமறலிதானேது கமலக்கண்ணனிங்கிருக்க
முடியும்வினைகளனுகாது முகுந்தாவெனத்துதிக்க
விடியவுதிர்த்தகதிர்போலே விந்தைமலராம்வைகுந்தம்
நெடியபதவியுண்டாக்கி நீயேயருள்வாய்கோபாலா. (௬௮)

[கதை.]

இரண்டுவிருத்தம் இன்பமாய்த்தான்படித்து
தொண்டுதிருமால் தொழுதுமனமகிழ்ந்து
வாசமுள்ளதூதுவரும் வானவரும்வந்தெதிரே
நேசமுடன்பார்த்தனையும் நேராகத்தானழைத்து
புஷ்பகவிமானத்தில் பூரணமாய்த்தானிருத்தி
செப்பமுடன்ரதத்தைச் சிங்காரமாய்நடத்தி
பொன்னுலகமெங்கும் பூப்பந்தல்தானிருத்தி
மின்னுலகத்தோரணங்கள் வீதியெங்குந்தானிறைத்து
தோரணங்கள்நீள்கமுகால் சோடித்தார்வாழையினால்
பூரணகும்பமெங்கும் பூரித்தாரம்மையர்கள்
ஆலாத்திகர்ப்பூரம அலங்கரித்தார்கன்னியர்கள்
தாலத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்பூவையர்கள்
கற்பூரவாசங் கமகமென்றுதான்மணக்க
பொற்புடையவானோர்கள் பூரித்துச்சூழ்ந்துவர
நாரணனார்தன்பதிக்கு நல்லவழிசதெனவே
பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தேற்றி
அசுரர்தனையறுத்து அமரர்பயந்தீர்க்க
விசையனெனவானவர்கோன் வேந்தரிடபுத்திரனே
குஞ்சரமாமலையைக் குறித்தோருகில்வந்து

அந்தமலைசிறந்து அருள்முனிவரைப்பணிந்து
இருந்துலவுமாமலையில் இருடிகளைத்தானபணிந்து
சீருலவுமூவர் சீதமெனுமாமலைக்கு
பாருலகுதன்மருடன் பாங்காகவேநடந்து
நீண்டமலையருகே நெடியோனைத்தஞ்சமென்று
ஆண்டவனைப்போற்றி அனேகநெடுந்தூரம்
நந்தவனமும் நல்மலருஞ்சோலைகளும
மந்தாரைப்பிச்சி மல்லிகைப்பூங்காவனமும்
அந்தமுளளபார்த்தனுக்கு அசகிவந்துதோன்றியதே
கொந்துலவுமிப்போது குணங்கிவெகுசோலியயாம்
காலசைந்துகையசைந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
மேலசைந்துபாசம் மெய்யசைந்துநாவுலர்ந்து
அங்கங்குளிர்ந்து அக்கினியுந்தானொடுங்கி
பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
நாடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்பதறி
ஓடியொடுங்கும் உண்மைதனைத்தானறிந்து
பொறிகலங்கும்போது போர்விஜையன்றானறிந்து
நெறிகலங்குநெஞ்சை நிறுத்தியசையாமல்
இருநான்கெழுத்தை இருதயத்திலேயிருத்தி
ஒருநான்கெழுத்தை உள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
நின்றெழுத்தைப்பார்த்து நினைவெழுத்திலிருந்து
குன்றெடுத்தமாலே கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அத்தனேயெங்கள் ஆதிநாராயணரே
நித்தனேபோற்றியெங்கள் நீலவண்ணாதான்போற்றி
மெய்யனேபோற்றிஐயா விண்ணோர்பெருமானே
ஐயனேபோற்றியெங்கள் அறியார்க்கெளியோனே
வேதன்தனைப்பயின்ற வித்தகனேமெய்ப்பொருளே
மாதந்தனைமறக்கேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
பேய்முலைப்பாலுண்ட பிரானேயுனைமறக்கேன்
கண்ணரேயெந்தன் கருத்திலேதானிருந்து
அண்ணரேகாரும் அடியேன்சரணையா
நேயரேயெந்தன் நெடுமால்சரணமையா
மாலையழகா வடிவழகாமாயவனே
சேலையழகா துணையெனக்குன்பாதம்
நம்பினேன்காத்தருளும் நாரணரேதஞ்சமென்று
வெம்பியுயிர்மாளாமல விவரமறிவுடனே
அவதாரம்பத்தும அடியேன்பணிவிடைதான்
காண்டிபத்தால்நூனையும் கட்டுவேதவேரறுத்து
வேண்டியவானவரை மெய்மகிழவைத்தோனே
வானவருந்தேவர்களும் வந்துமலர்சொரிய
தானவருந்தேவர்களுந் தாம்மகிழவென்றுவர
அந்தணர்கள்சூழ்ந்துவர அரம்பையர்களாடிவர

செந்திருவர்கணநாதர் கிம்புருடராடிவர
தேவேந்திரன்புதல்வர் தேர்மீதிலேறிவர
கோவேந்திரனோ குபேரனோவென்பாரும்
திக்குவிசையன் செலுத்தினனென்பாரும்
மிக்கவிசையன் வீரன்காணென்பாரும
தக்கபுகழ்செலுத்தும் தனஞ்சயன்காணென்பாரும்
மெய்க்கபுகழ்ரம்பையர்கள் மெய்மலர்கள்தான்சொரிய
அந்தரத்தில்துந்துபிகள் ஆலாத்தியேந்திவர
தந்திரக்கின்னரங்கள் சங்கீதம்பாடிவர
சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பூபனருச்சுனனும் புஷ்பகவிமானத்தில்
தேவர்கள்கொண்டாட ஜெயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றோரென்றுசொல்லி
தாமனருச்சுனனும் சந்திரன்போல்தானிருந்தான்
ராமவைகுந்தமதில் நாராயணனெனவே
கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவடபதியில் வீற்றிரென்றுவைத்தார்கள்
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
விந்தமகாவிந்தைபதம் விசையனுமேசேர்ந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போகப் பார்த்திருந்துதன்மருமே
கேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்தகூற்று கழன்றோடிப்போனதின்றி
பார்த்திருந்தகேசம் பதறாமலுள்ளடக்கி
காத்திருந்துதானிருவர் கைக்கருமந்தான்முடித்து
வீற்றிருந்துபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றசாஸ்திரமும்
செய்துமுடித்துத் தீர்த்தங்கள்தானாடி
எய்துகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
சிவனேதிருமாலே! சிவராமாகாருமென்று
அவனே அரிராமா அச்சுதனேகாருமென்று
தருமருடன்வீமனுமாய் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலேயுந்தன் சீர்பாதமெப்போது
மறவாமலேநடந்து வருவோம்பதிசேர்வோம்
திறமாகவும்முடைய சீர்பாதந்தாருமையா
இத்தரணிதன்னில் இருவோர்க்குந்தான் துணையாய்
வித்தகரேவந்து வீமனையுமென்றனையும்
மெய்கலங்கிநில்லாமல் விவரமுடனறிவும்
ஐயரேகாருமென்ற அச்சுதரேநீர் துணையாய்
மெய்யுடையதன்மருமால் வீமனுடன்தானெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேரவழியேநடக்கலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறகுவீழ்ந்தார்போல்
தாங்குமொருசிறகு தனிவீமன்றானாகி
இருசிறகுகொண்டு எதிரில்லையென்றிருந்தேன்

ஒருசிறகுகொண்டு உன்னிவழிநடந்து
இதில்லாகீள் தருமர் சென்றார்வனத்தூடே
ஓதரியவீமன் ஒருவனுமேதானுகி
அன்னவர்கள்நால்வர் அருங்கானிலேமடிந்து
மன்னரிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
சேர்ந்திருந்துதங்கள் தியக்கந்தனைமாறி
வாய்ந்துபுயவீமன் மனதுமிகவுழன்று
தாராருந்தன்மரிட தாளிணையைத்தான்றொழுது
சீராணல்விசையன் சீவித்தானிவ்வனத்தில
வைதயாசொல்லும் எனக்கரியவின்னமுநன்று
சீரானபாரதத்தில் தேர்ப்பாகன்றானுகி
மேகவண்ணர்தேர்நடத்த விசையதனுலிவ்வனத்தில்
தேசமதைவிட்டெறிந்து திருமாலிடஞ்சேர்ந்தார்
விசாரமினிவேண்டாம் வீமரேயென்றுசொல்லி
உசாவதுணைநமக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
சிறகிழந்தபட்சிகள்போல் துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
கூவியேசென்று குமுதமலராறுதன்னில்
நாடியேபாதை நடந்தேவெகுதூரம்
தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூற்றுக்காதவழி
நடந்துமலைகடந்து நாற்பதுயோசனைதூரம்
உற்றகருமலையும் ஏமகிரியென்னுமந்த
அஸ்தகிரிமலையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
சராசரமுமாமலையும்தாங்கள்மிகக்கடந்து
வாராகிமலைதன்னை வந்தடைந்தாரம்மானை
நன்றியுள்ளதன்மருமே நாடிச்சினந்தெழுந்து
பன்றியொன்றுவந்தெதிரே பகட்டியதட்டுகையில்
பரிந்துமிகவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தைத் திருகுமந்தவேளையிலே
வேதியன்போலேநின்றான் மிக்கதொருபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதன்மர் நினைவேதெனக்கேட்டார்
ஓதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதன்மருடன் தானுரைத்தான்வேதியனும்
கருதித்தவம்புரியும் கார்மேகமாமுனிவன்
பருதித்தவசு பருவதத்தில்மேலிருப்போம்
தக்கதொருவேள்விக்குச் சமிதைகொடுவாவெனவே
சிக்கெனவேவரவென்று செப்பினார்மாமுனிவன்
சமிதெடுத்துப்போகத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
குமுட்டிமனங்கோபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
அமட்டியெனைவெகுண்டு ஆக்கரித்துச்சாபமிட்டார்
இச்சாபமிட்டார்காண் இவ்வடிவுமானேனான்
அச்சாபந்தீருமெப்போ அருளுமெனவுரைத்தேன்
தன்மருடன்வீமன் தனித்துவரும்வழியில்

மின்மருவுந்தன்மார் தன்னை வெகுண்டுசினந்தெதிர்ப்பாய்
வலுவீமன்கண்டு வாரிப்பிடித்தனையும்
தலையைத்திருகையிலே தான்தீருஞ்சாபமென்றார்
ஆனதினால்சர்ப மகன்றதுகாணும்மாலே
வானவர்கள்வைகுந்தம் மன்னரேசேருமென்று
போனான்மறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேனுறுந்தன்மார் சிவனேசிவாவென்று
இந்திரகிரிசந்திரகிரி என்னுமொருமாமலையும்
அந்தகிரிவானமலை யப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்தவொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
பாங்குடனேபாதாளம் மூடிருவியப்பாலும்
தாங்குநிலைத்துவாரந் தான்கடந்து அப்பாலும்
வெளியேறிவந்து வீமனுடன்தன்மருமாய
வழிகூடியேகடந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாந்தான்பார்த்து
சோமகிரிகண்டு தொழுதுயடிபணிந்து
நேமமுடன்கானகத்தில் நெடியோனையுள்நினைத்து
ஆரணமானவொரு அடவிதனிலேநடந்து
பூரணமானவொரு புட்பகிரிதானுடி
கீர்த்திபெறுஞ்சக்கிரகிரி கிரவுஞ்சமாமலைதான்
கார்த்திகைமாமலையுங் கடம்பவனந்தான்கடந்து
அப்பாலிருபேரு மெண்பதுயோசனைதூரம்
அப்பாலுந்தான்கடந்து அகன்றுவருகையிலே
அவ்வனத்திலேநிமித்தம் ஆர்ப்பரித்துத்தான்கூற
இவ்வனத்திலேநிமித்தம் யேதென்றுபார்ப்பளவில்
தாருரும்வீமருக்குச் சக்கரமாச்சுதென்று
நேருகவேநிமித்தம் நிஜமாயுரைத்ததென்று
தன்மர்நினைந்து தனியானேனென்றுசொல்லி
இம்மைதனிலெல்லா மிகழ்ந்தோமேயென்றுசொல்லி
விந்தையுள்ளதம்பியரே வீமரேஉந்தனுக்கு
சந்தையமாய்க்கூத்தனுஞ் சரியென்றுதானுரைக்க
பாரியசொல்வீமன் பட்சமுடன்தன்மரையும்
ஆரியரேஅண்ணனே அடியேன்தானோர்வசனம்
உமமைத்தனியேவிட்டு உடல்விழுந்துதான்போக
கன்மமதுசொல்லக் கவலைதுலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகு மிருப்பதுவும்பொய்யாகும
சிறப்புடையவைகுந்தஞ் சேர்வதேயுண்மையென்று
எமக்குப்பயமில்லை எம்முடைய அண்ணனேவே
உமக்கரகனன்மனது உழன்றதுவேயல்லாது
வேறேகவலைவிட சற்றுமில்லையையாவே

கூடிறவொரானார்த்தை கேட்கத் தீயாவாய்
நல்லாயிறென்று சலியாமலே கார்மும்
நிலயறைதுக்க மிப்போது சேரமென்று
கன்னார் தேர் நீங்கக் கருத்தில் வியாணமதாய்
என்னமாயன்னறலை நீரமென்றுகாலுமைரக்கான்
மெசலைஇல்லிருபோது சொக்கியமுமவைத்தலே
மல்லூமாவிமதுக்கு மதிமயக்கமவத்துடன்
இப்புலனையுள்ளடக்கி அறிவையிருத்தியிருக்க
மெசமெய்ரால் பிறிதெங்கால் திருக்காளசரணமென்று
அரிரவியென்று மடேதாக்கினையா
பரியமல்லேந்து செல்மிழ்க் காலிரமாதும்

[விருத்தம்.]

இராக்கருந்தகாமயமன்ற லைடக்கலக்காக்கமாலே
மெய்யாரதமைதயலையகித்தோதலைஇருக்கறாக்கி
ஐயைதர்கருளியென்று உலாக்குலைபுளைவத்து
மெய்யர்க்கமலதிறின்ற வேதாரணனேபோற்றி (௯௯)
அருமறைப்பொருளேயுந்த னடைக்கலமைவிரன்றே
திருமறையுடையாள் நல்வர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
காமமயமிறீகவார் தவிவழிதவியறுக
வருமகுதியமிலைமல் மாயனேவாத்துகாமம். (௱)
இம்பருமபொருதேடிய எல்லாசகமுமீய
அம்பருக்கம்பதீப அர்ககாமச்சைமாலே
தம்பருமசுழந்தோபண் கருத்தெயபொருளென்றெண்ணி
நிம்பதிந்தடிமைவேன் தெய்வமேபோற்றிபோற்றி. (௱௧)
முன்றுமுதல்வா முகில்வண்ணாமுத்தராதேகோபாலா
உன்றனாகியிற் தடியேனுடைக்கிடக்குமயிர்பிரிந்து
இன்று வருத்தபடி மதலைப்போலக்கேதன்னைக்காக்கும்
தன்றனைமேல் தங்காத்துச்சாமி சரணக்கருவாயே. (௱௨)
அச்சுதகரனே போற்றி அரிகமசிவாயபோற்றி
வாசுதேவதிருப்போற்றி எம்பிரான்போற்றி
சகல சக்கரனேபோற்றித் தாரகைகமலேபோற்றி
பொருநுபூரணனேபோற்றி பரமசச்சிதானந்தபோற்றி (௱௩)

[கலை க.]

ஆயனே அச்சுதனே அண்டர்பெருமானே
தேவனேயண்டர்க்கு நேத்தமாய்நின்றோனே
விளையாகத்துக்கெல்லா மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
கண்ணாவேயுப்பா தன்னாக்கக்கடனுமகனே
எனக்குதிரமக்கவிறு திபுடிவாகி
மலைகபாலின் ற ஒதிவேனையாய் விருத்தம்
கலைக்கவிரா ங் கேதனைவிறுத்தி
உடையாமைக் முக்கு உயிர்பிரிந்தானாதேனத்தி
அடைக்கலமென்றாமேய அடிமேன்மைக்கனிந்து

வந்தாலடியேற்கு வைகுந்தந்தானருளி
தந்தருளவேணுமென்று சரணஞ்சரணமையா
பொய்கொண்டநெஞ்சம் புலையனுமாமென்னையிப்போ
வைகுந்தஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமையோவென
பஞ்சாயுதத்துடனும் பசுந்துளப மாலையுடன்
கஞ்சமலர்மாதனையுங் களத்திருமார்புடனும்
செம்பொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாம்
அம்பொன்முடியிலங்கு மழகாவடியேன்முன்
ஆங்கெருடன் அரியவித்தாருவாகனமேல்
நீங்கிருக்குங்காலமுடன் நீங்கெழுந்தருளி
அடியேனஞ்செய்தபிழை அடிமையெனவேநினைந்து
யடியாருமைவைகுந்தம் பதிதன்னிலேவைத்தருளி
கட்டழகன்வீமன் சருகிலைக்கடலாகி
எட்டெழுத்தையுச்சரித்து இரஞ்சநெம்மானை
மேகவண்ணன்தன்பதத்தை வீமனுமுச்சரித்து
தாகருடனிமைபோது தங்கவிமானமதில்
கொண்டுவந்துவீமனையுங் கூப்பிட்டதிலிருத்தி
விண்டுசங்கதின்னம் வீராணந்தான்முழங்க
பைக்கொண்டநாகமிசைபடத்தின்மேல்பள்ளிகொள்ளும்
வைகுந்தவாழ்பதியில் வைத்தனர்காணம்மானை
தாமன் தருமன் தனியாகியுள்ளயர்ந்து
வெம்பிமனமடைந்து வெதும்பிமனம்புண்ணாகி
தம்பியரைக்காணாத தன்மையதுமிகுந்து
கண்ணார்தனித்து கவலையெல்லாந்தானெழுந்து
எண்ணமெல்லாம்விட்டு எம்பெருமானுண்டெனவே
இன்றைக்கிருப்பதும்பொய் என்னுடைமையெனபதும்போய்
அன்றைக்கிருந்தபடி யல்லாதுவேறுமுண்டோ
பூமிதனில்வந்து பிறந்தோம்புவியாண்டோம
சாமிதிருமால் சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
ஐவரொன்றுபாரி லரசாட்சியிருந்தோம
ஐவர்தனில்நால்வரகன்றார்களென்னைவிட்டு
ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துருகிநொந்தாலும்
வாதுமலமேரான் வகுத்தபடியாமிதுவும்
விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சுனனும்
மட்டுப்படாநகுலன் வாய்த்தசகாதேவன்
மாண்டுவிட்டாரென்று மயங்கியழுதாலும்
மீண்டுவருவார்களோ மிக்கான தம்பியர்கள்
என்றுதன்மர்தேறி யிருக்குமனந்தேற்றி
அன்றுதம்பிவீமனுக்கு அருகாகத்தானிருந்து
செய்யுங்கருமமெல்லாஞ் சங்கிரமமாய்த்தான்முடித்து
உய்யும்பொருளெமக்கு உலகாத்தாறுமெனவே
சிலைதனிலென்னனியும் திருமால்தான்வந்தோர்க்கு

சந்தையமாம்வாழ்விதென்று தாநடந்தாரம்மானை
நடந்துவனத்தூடே ராமரோதஞ்சமென்று
கடந்துவெகுதூரங் கைவிட்டகுஸ்திரம்போல்
திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
வகைக்குவகையிதெனவே வகைசொல்லுந்தம்பியரே
விட்டுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தனைப்போல்
தட்டுபட்டுநின்றலையும் தாயில்லாகுஞ்சதுபோல்
முன்னேவல்செய்து முன்னேவழிகூவி
பின்னேவல்செய்யும் பிறவிகளைக்காணாமல்
வானத்தைப்பார்த்து மயங்கிவழிதிகைத்து
கானகத்தைப்பார்த்து கவலைபெரிதாகி
இருகுகிர்ந்தாசலைப்போ லேங்கிமனமுழன்று
பிறவிமயக்கம்பிறமையதுதான் பிடித்து.
வாசமுள்ளதன்மருக்கு மயக்கம்வந்துமூடிடுபின்
நேசமறந்து நினைவுதடுமாறியொடு
மெய்மறந்துகாலசந்து வேருபட்டமானதுபோல்
கைமறந்துவாய்மறந்து கண்ணிரண்டுமாசடைந்து
நாடிழந்துமிந்த நடுக்கம்பிடியாமல்
சோடிழந்துநின்ற துயரமேதான்பிடித்து
நல்லறிவுகுன்றி ஞானமிருளடைந்து
புல்லறிவுடைந்து புலம்புவார்தன்மருமே

[கொச்சகம்,]

அந்திரமேயேகமுழி யங்குரமேமங்குரங்கள்
சந்திரனேசூரியனே தமபிமார்நால்வருந்தான்
இந்திரனேஇமையவனே எந்தவழிவந்தார்சொல்
செந்திருமால்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேர்கிலையோ (க)
யாரோபருவனையே பணிமலர்கள் செண்பகஞ்சேர்
மேரோபரிமளமே மேதினியிற்கானகமே
சீரோசிரந்துபொங்குஞ் சிந்துநதிவாவிகளே
நேரோயினக்கிளய,நெடுவீமன்காணீரோ (உ)
நாகமேநீள்சாருயநச்சுணங்குமாவிரிய
பூசகமேவாளரமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகமேமேகவண்ணர் கண்ணருடவைகுந்தத்தில்
தேகவேவிமனவ ரிங்குவரக்காணீரோ (௩)
காக்கரசேபோராலே நாகவல்லிபூரவல்லி
நோக்கரியமூங்கில்களே நூதனமாயிங்குமொரு
போர்க்கிரியவில்லி பார்த்தனார்தாமருநம
மார்க்குமிகுந்தழக னருச்சுனனைக்காணீரோ, (௪)
காட்டுப்புலியே கரடிபுலியாளிகளோ
கோட்டிக்கிரிமத குஞ்சரமேயிப்போது
நாட்டிப்பரிகுலன் நாரணனைக்காண்மிகடி
மேட்டுகனையேந் திரைந்துவரக்காணீரோ. (௫)

ஆடுமயிலன்னங்கா ளன்னங்காள்கிஞ்சுகங்காள்
கீர்க்குயிலினங்காள் நீலவர்ணர்தாமிருக்கும்
விண்வைகுந்தமெனும் வேதசகாதேவன்
ஓடுவதுமிங்கெனக்கு உண்மையாய்ச்சொல்லீரே (௬)
ஏதறியேன்யானும் இடமும்வலமறியேன்
தீதறியேன்பொய்யுரையேன் றீசவளமேயல்லாது
சூதறியேன்வஞ்சகத் துடுக்கரியேன்நீயறிவாய்
மாதுமைமார்பாநின் வைகுந்தந்தாருமையா (௭)

(விருத்தம்.]

வழியிற்றிசையுந்திசையிதென்று வழிதானறியத்தெறியாமல்
விழிநீர்சொரியமெய்சோரவிட்டாய வெட்டவழிதனிலே
இளையோர்பிரிந்தநாள்முதலா யெளியேன்மனதுதெளியாமல்
அழையர்றிருக்கும்பெரியோனே அடியேன்மலையாதருள்வாயே (௱௪)
தாருமெனக்குச்சீர்பாதந் தனியேவனத்தில்மலையாளம
வாருமெனக்குவழிதுணையாய் வந்தாலெனது துயரம்தீரும்
ஆருமெனக்குத்துணையில்லையடியேனொருத்தனுனதிறல்
காருமனதுபதஞ்சேரக் கண்டாயநந்தகோபாலா

[கதை.]

பொருள்மயக்கமில்லை யிங்கேபூமிமயக்கமில்லை
அருள்மயக்கமானதில்லை அரியதவத்தாசையில்லை
இருள்மயக்கமாகியப்போ ஏதுந்தெரியாமல்
மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுமிகவுழன்றேன்
பித்தரைப்போலாகிப் பிரமைபிடித்துழன்றேன்
அத்தனெடுமால் அறியவைகுந்தமதில்
நோக்கிவரும்போது நொந்துமனம்புண்ணாகி
தாக்கிவரும்வினைக்குத் தம்பிமாரில்லாமல்
தனியேவழிநடந்து தானிங்கொருவனுமாய்
இனியார்நமக்கு எம்பெருமானுண்டெனவே
கங்குதனில்ஆல்நிழலிற் கையேதலைவணையாய்
தங்கியேகண்துயின்றார் தன்மருந்தானம்மானை
சத்ருலவுமன்னவனைத் தானிறையாமென்றுசொல்லி
ஐந்துதலைநாகமது அருந்தவேதான்விழுங்கி
ஆலிலையிற்றுயிலுகின்ற அச்சுதநாராயணர்தான்
தலைநாளுரைமொழி தப்பாமல்சக்கரமு
மற்றுமொருநால்வர் மடிந்தபின்புதன்மனையும்
பத்துடனேகாத்துவந்த பதிவானசக்கரமும்
வடவானிற்கண்துயிலும் மன்னனையேகாணாமல்
அடவாகநாகமதை அறுத்ததுவேசக்கரமும்
அரவுதனைப்பிளந்து அடிவயிற்றிலுள்ளிருந்து
தருபர்தனையெடுத்துச் சாந்தகமாயால்நிழலில்
துலுங்காமலேகிடத்தித் தானின்றதம்மானை
புத்தரவுண்டதுவும் பூலோகசக்கரந்தான்

அத்தரவலைமுண்டதுவும் அறுங்கெதிர்த்துபோட்டதுவும்
சற்றுமறியாமல் தன்மருந்தான்கண்துயிலன்றர்
நித்திரையுங்கொண்டு நேறுயெழுந்திருந்து
ஆரறிவார்போலே அண்ணர்தமைநோக்கி
ஊரறியப்பாதை யொருவருமேதானடந்து
கல்லுங்கரடுங் கடியவனுந்திரமுங்
அல்லும்பகலும் ஆறவழிநடந்து
இளைத்துமலைத்துத் திசைகோட்டுமானதுபோல்
தளைத்துத்தனியே தவிபபுர் இளைப்பாகி
பேசத்துணையும் பின்துணையுமில்லாமல்
மூச்சுவிடச்சற்றும் முத்துணையுமில்லாயல்
பக்கத்துணையுமற்றுப் பரதேசிபோலாகி
துக்கஞ்சுகமிரண்டுமென்றித் துலைதூரந்தானடந்து
உன்னிநடந்துதன்மர் ஒன்பதுயோசனைதூரம
கன்னிமலைகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
வருணன்மலைகடந்து வாய்வுமலைகடந்து
தருணந்திகடந்து தவளமலைதான்கடந்து
மிக்கவொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
புட்கரணிகண்டு புனலாடிபூசைபண்ணி
வீமன்விசையனுக்கு மிக்காகுலனுக்கும்
தரமன்சகாதேவனுக்குத் தர்ப்பணமுந்தான்முடித்து
சொல்லிமுடித்துச் சூரியனைத்தெண்டனிட்டு
நல்லதம்பிமாருக்கு நாரணரேதஞ்சமென்று
தன்துயரந்திறுமல தனியேவனத்தூடே
என்றுயரந்திர எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
சிந்தைதனிலெண்ணிச் சிவனேசிவாயமென்று
விந்தையிதுபாருலகில் மேகவண்ணர்தன்கூத்து
பார்க்கும்பொழுது பலவிதமாமாய்கைகளாய்
தீர்க்கமுடன்தோன்றத் தெளிந்துதன்மரப்பாலும்
மார்க்கமுடன்செல்லும் வழிதனிலேஓர்மலைதான்
ஆர்க்கும்புகலரிதாய் அண்டகடாகமட்டும்
ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைகண்டவுடன்
ஏங்கிமலைத்துநின்று இதற்குவழியெங்கென்று
நாலுதிக்குயோடி நன்றாகஆராய்ந்து
காலுக்கெட்டுந்தூரமெல்லாங் கடவுசற்றுமில்லாமல்
வெம்பியுழன்று மெய்ம்மறந்துதன்மருந்தான்
தம்பியரில்லாதிபத்தே தாழ்வுவந்ததென்றுசொல்லி
என்செய்வேன்கோபாலா எவ்விடத்திலேயுரைப்பேன்
முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
ஏதுமயக்கமினி என்செய்வேனந்திரத்தில்
வாதுமயக்கம் மதிமயக்கமால்மயக்கம்
சூதுதிருமால் சோதனையால்மயக்கம்

இப்படியோவென்னை இட்றுபண்ணிப்பார்ப்பதுவும்
அப்படியுமானால் அடியேன்மலைப்பேனே
கண்ணாவுனக்கபயங் கானகத்திலாருமில்லை
அண்ணாஉனக்கபயம் அருகிங்கொருத்தரில்லை
அனந்தசயத்தோனே அபயமுனக்கபயம்
வனந்தனிலேவந்து வழிமயக்கந்தான்தீர
அபயமென்றசத்தம் அச்சுதற்குக்கேட்கிலையோ
உபயசங்கரந்தான் ஒழிந்தோடிப்போனதுவே
சங்குதொனிபண்ணச் சமையமுனக்கிலையோ
மங்குமதிமயக்கம மலர்ந்துதோமாயோனே
ஆயிரநாமம் அசந்துதேயென்றாலே
பாயிரமால்லே பள்ளிகொள்ளப்போனீரோ
உன்சித்தமென்று உன்னைநம்பிவந்திடத்தில்
என்சத்தங்கேளாமல் இருந்ததென்னமாயோனே
தம்பியருமாண்டுதட்டிழந்துநான்றானும்
தம்பிமுகம்வாடித் தாவிப்பரதவித்து
நம்பினேனுன்னையென்று நான்வரவும்நீர்தாமும்
வம்புசெய்துமென்னை மயக்கிவைக்கலாமோதான்
மனதுதடுமாறி மதிமயங்கியிப்போது
தனக்குறிபசமர்து அறியவேவேணுமென்று
சித்தமேயல்லாது செயல்வேறுமில்லையென்று
சுத்தமாய்த்தன்மர் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
காத்திருந்தசக்கரமுங் கண்ணரிடரேவலினால்
பேர்த்தெடுத்துமாமலையைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவே
ஏகவெளியாகி இடையூறதானீங்கி
போகவழிகண்டு பூரிசதகமகிழ்ந்து
வேகமுடன்தன்மர் விரைந்துவழிகூடி
தாகமுடனுற்காதந் தாண்டியேயப்பாலும்
அஞ்சன்மரமலையும் அதிலுள்ளகூடுகளும்
கஞ்சமலர்வாவிகளுங் கண்டுபுனலாடி
மஞ்சுலவுசோலை வனமும்பலகடந்து
பஞ்சமலர்நீங்கும் பாரமலைதான்கடந்து
சென்றார்வழியூடே சிறுனகானகத்தில
நின்றார்திகைத்து நெடுமாலெனக்கூற
காட்டகத்தில்வாழுங் கரடிபுலிசாமிருகம்
சேட்டவுடனே இருபையுடன்தன்மரையும்
ஆரெவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
நீறேயினிகேளும் நீதியுடனசொல்லுகிறேன்
அத்திபுரநாட்டில் ஆனதொருபாண்டிமன்னர்
பத்திரனுந்தன்மர் புண்ணியரேநீர்கேளும்
காசினியிற்காலங்கலியுகமும்வந்ததினால்
தோஷக்கலியன் தொடருமல்நாங்களுந்தான்

பாஞ்சாலிதானுமைஞ்சவர்களைவருமாய்
வந்தோம்வனத்துடனே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயிருந்த தம்பிமார்பாஞ்சாலி
மாண்டிறந்துமுன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஆண்டிப்போலாகியிங்கே ஆரதேசியாகினேனு
தனியாகினானுந் தாமரையில்தண்ணீர்போல்
இனியொருவர்காணாமல் இங்குவரஉன்னையுந்தான்
கண்டேனெனது கவலைதெளிந்ததென்று
விண்டேன்புருஷாமிருகந்தனக்குரைக்க
கேட்டுவருமிருகம் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுப்புகழ்தன்மரோ யுன்றாயமதுக்கொப்பாக
இப்புவியிலகாணேன் இங்குவந்தீர்நீர்தனியே
ஒப்பெரியவீமன் உயிர்துணையாமெமந்தனுக்கு
வீமனிறந்ததொரு விசாரமெனக்காருது
நேமமுட தீர்த்தான நீதபாயெங்களுக்கு
முன்னாள்வழக்கு மொழிந்ததுவும்நீர்தானே
இன்றுனைமரத்தால் ஈடேரமாட்டேனென்
நீதியுள்ளதன்மரிங்கே நெடுகவந்தாரித்தாம்
செய்தியுடனானுஞ் சிநேகமறவாமல்
வருவேன்துணையாக வைகுந்தஞ்சேருமட்டும்
குருவேசரணமென்று கோரியேபின்னுக
வாரமிருகமதை வகையுடனேதன்மருந்தான்
தேரவேசிந்தை தெளியவேஆதரவாய்
எந்தன்மனந்தேற்றி இத்தூரம்வந்தீரே
சந்தோஷமாசசுசென்று தாயேநீபோவெனவே
தன்மரிவையுரைக்கத் தனியிருகமதுசொல்லும்
இன்மையுடன்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியல்
நன்மைதின்மையிரண்டும் நாடிலனுபவித்து
சென்மங்கடைத்தேரச் செய்வார்கள்தான்தருமம்
வைகுந்தஞ்சேர்ந்து வாரியெடுப்பதென்ன
கைகண்டதோற்பலன் காண்காவல்யான்தானோன்
அசுரபதிலோகம் அடங்கலுமேயுண்டாக்கி
விசுரமுடிசூடி வேந்தனைப்போலிங்கிருந்து
வைக்கிறேனும்மை மன்னவனோதானிரென்றார்
தக்காமிருகமது தன்மருடன்றன்கூர
நல்லதென்றுதன்மற் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
அல்லவேஎங்களுக்கு அன்பாகவேயுரைத்தார்
செல்லமேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுதான்போக
நில்லென்றுசொல்லல் நிருத்துவதுநாயமல்ல
தம்பியர்தாமாண்டசலிப்பொன்றும்பாராமல்
யமபியனையரசுநாட்டுகிறேனென்றுசொன்னார்
நந்தகோபாலர் நரசிங்கருமனையே

எந்தவிதமர்ஞனு மித்வாகவேநடந்து
விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துயான்தினமும்
கிருஷ்ணவதாரனுடன் கிலேசமெல்லாமங்குரைத்து
பாதமபணிந்து பரிவுடனேபோற்றிசெய்து
நீதமுடனென்னை நீயனுப்பவேணுமென்று
புருஷாமிருகமுடன் போதனையாய்ச்சொன்னவுடன்
பிரியமுடன்மகிழ்ந்து பிரியமாய்த்தன்மனையும்
பாங்காகப்பின்தொடர்ந்து பாதைவழிதான்காட்டி
நீங்காமற்பாதை நெறியாய்வழிநடந்து
ஸ்ரீவைகுந்தஞ்சேர்ந்திருப்பீரென்றுசொல்லி
பேருவமாமிருகம் பிரியமுடனேதழுவி
போமென்றுசொல்லிப் போதமுடன்தானனுப்பி
தாமேவும்வைகுந்தம் தானுமேதூரமில்லை
மெத்தசமீபமது விக்ரமதுவேண்டாங்காண்
கர்த்தரிடசீர்பாதம் காண்பீரெனவுரைத்து
அனுப்பியேவல்மிருக மருங்கானிற்போனதுவே
சனுப்போலுந்தன்மர் தருகாமலேநடந்தார்
அரியதிருமாலை அருகாகவென்னுடனே
பிரியாமல்நேரே பின்னேதுணையாக
வரவேணுமாயன் வைகுந்தவாசனே
தரவேணுஞ்சீர்பாதந் தானுமவயென்றுதன்மர்
நடந்தார்திசைநோக்கி காரணரேதஞ்சமென்று
கடந்தார்வெகுதூரங் கண்ணரேதஞ்சமென்று
கங்காதரனார் காலகண்டநாதனையும்
சங்கரனார்தான்வாழுஞ் சதகிரித்திமாமலையும்
அன்புதிரிகோணமலை அருகாகவந்துநின்று
அன்புருகிநின்று இறையோனைநெஞ்சில்வைத்து

[விருத்தம்.]

என்றுமழியாப்பொருளாகி ஏகாம்பரமுந்தானாகி
அன்றுமுதலாயின்றளவு மளவாயுகந்திரக்கமதாய்
நின்றுநெடியபுவனமெல்லாம் நீயேயிருந்தபரஞ்சுடரே
ஒன்றுமறியோனுமைபாக உடையாருடையபடிகாரும். (௱சு)

காசிதனிலேவாழ்ந்து கருமமேமிகவுஞ்செய்து
பாசிநீர்போலேயானும் பாறைவிட்டகன்றுசெவ்வே
தேசிகனுயிர்தச் சடத்தையேசுமந்துகொண்டு
வாசனையுறனேயுந்தன் மலரடிபெறுகவாரேன், (௱எ)

மாயவன்வாழுகின்ற வைகுந்தந்தன்னிலென்னை
ஆயனேடருகிருக்க வருளியேகடாக்ஷந்தாரும்
தூயனேநமசிவாயா யோகியேஆதிமூலம்
நாயனேதுணைபதாகட்டத்துவாய்நமசிவாயே. (௱அ)

[கைத,]

தொழுதுவணங்கித் துதித்தவுடனேயரனார்
முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்புநின்றாரம்மானை
சம்புசிவருத்திரனார் தன்மலையில்தீர்த்தமெல்லாம்
இன்பமுடன்தானாடி இருந்தசங்கிளைப்பாறி
துன்றுமணிரத்தினகிரி சுனையிற்புனலாடி
வேறுருகயிலையெனும் வெள்ளிமலைக்கப்பாலும்
ஆரியனார்தன்மலையு மண்டார்திருப்பதியும்
சூரியனோர்வாழ்கிரியுங் கொடுமலையுந்தான்கடந்து
கால்கடியவேகங் கடுவேகமாய்நடந்து
பால்வழிவுமேனிப் பரஞ்சுடரைத்தானினைந்து
ஐம்பத்திருகாதம் மெய்யாமலைநடந்து
பண்பர்றுநேசம் பசுந்துளபமேனியர்மேல்
ஆசைகொண்டுதன்ம ரநேகநெடுந்தூரம்
பாஷைபலபேசிப் பலமிருகம்பக்ஷியொடும்
பேசிநடந்து பெருந்துயரந்தான்தீர்த்து
தேசிகன்போல்வந்தவரைச் சிவலோகபக்ஷியுமே
இத்துயரங்கொண்டு இங்குவந்தீராமெனவே
அத்துயரங்கேட்ட அரியபக்ஷிதன்னுடனே
இப்புவியிலத்திபுர மியல்பானதன்மரென்பேர்
மெய்புடையதம்பியரை விட்டுப்பிரிந்தமையாம்
வைகுந்தவாழ்பதிக்கு வழியறியமாட்டாமல்
மெய்தளர்ந்துயானும் வெகுதூரம்வந்தோங்காண்
தாழ்ந்துமனந்தேற்றிச் சலியாதிருமெனவே
வாழ்ந்தநெடுமால்பதத்தை மனதிலுன்னிச்செல்லுமென்று
யுள்ளதுஞ்சொல்லப் பூரணமாயுள்மகிழ்ந்து
வள்ளல்திருவைகுந்தம மன்னவனேதூரமில்லை
கிட்டவதுதூரமல்லக் கேதாரஞ்சத்திடங்காண்
சட்டமுடன்தன்மரேநீர் சலியாமலேநடந்து
போமென்றுசொல்லப் பூரித்தகமகிழ்ந்து
காமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
எண்ணியிருப்பேன்காண் என்னுடையபுள்ளரசே
புண்ணியரேபோமெனவே போமென்றார்தன்மருமே
தன்மருந்தான்புள்ளரசைத் தானனுப்பிப்போனபின்பு
மின்மருவுஞ்சோலை எவ்வனமுந்தான்கடந்து
இப்பால்வெகுதூரம் எய்யாமலேநடந்து
அப்பாலிருக்கின்ற அந்தவனந்தனிலே
தீதபட்சியென்னுங் கிரணபிரகாசமதாய்
நீதமுடனங்கிருந்து நீரெனக்கேட்க
சாதுபயில்தன்மர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
ஓதும்பயனெல்லா முண்மையாய்க்கேட்டிருந்து
எல்லாங்களித்துமிங்கே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்

பொல்லாங்கிளியெமக்குப் போச்சுதுகாணச்சமில்லை
அடுத்தீர்வைகுந்த மன்பானதன்மரேநீர்
கொடுத்தீர்பிடித்தீர் துயரமெல்லாந்தான்றீர்த்தீர்
எடுத்தீர்தவமுழுது மேகுவதுவைகுந்தம்
கொடுத்தீர்முதலழித்தீர் கோபாலருண்டெனவே
தனமம்பலித்ததுகாண் தன்மரேயுந்தனுக்கு
கன்மமெல்லாம்போய்கண் கண்ணர்பதம்வந்ததுகாண்
சென்மமுடன்வைகுந்தஞ் சேர்வீர்தவம்பெறுவீர்
இம்மைதனிலுன்னைப்போ லிப்புவியிலாருமில்லை
என்றந்தபட்சி எடுத்துமிகத்தானுரைக்க
நின்றர்தத்தன்மர் நீராரெனக்கேட்க
ஈசனடியார்தன் ஈஸ்வரியேதான்வளர்ந்து
வாசமுள்ளகிள்ளைதனை வதைசெய்தேனுகையினல்
கோபமுடன்மாதாவுங்கூறியபுள்ளாவையென்றார்
சோபமுடன்பக்ஷியுந்தான் சூழ்ந்ததுகாணல்லதென்று
அந்தகயிலைவிட்டு அகன்றுநானிப்போது
இந்தப்படிவைகுந்த மிவ்வீதியேகிவந்தேன்
செங்கணெடுமாலுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
இங்கிருக்கும்பொய்கைகள்தா னென்னிதுகாண்மன்னவனே
இந்தத்தலத்தி லினியதவமிருந்தால்
எந்தப்பலனு மெய்திடுங்காணிப்போது
தாகமுடனீயிருந்து தவமுடிப்பீரித்தவத்தால்
மேகவண்ணர்தம்மை விரைந்துநானிங்கழைத்து
மவுலிதரித்து மகுடமுடிசூடி
பவுரியமாயும்மைப் பாருளவைப்பேன்காண்
அரசர்மடந்தையரு மரம்பையருமுந்தனுக்கு
முரசுடையமன்னு முடிசூடுமென்றுரைக்க
பகருமொருபக்ஷியைத்தான் பார்த்துமிகத்தன்மருந்தான்
செகதலமுமுண்டான சேனைதனையிழந்து
தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
ஆரணனார்வைகுந்தம் மடையவென்றுபோகையிலே
பின்னுமாசைவைத்துப் பேசுவரோபுள்ளரசே
என்னுமாசையானலு மினிமேலுமெள்ளளவும்
இல்லையிங்கேசற்று மென்மனதுக்கேறாது
கல்லையுருவாக்குவித்த காரணனாருண்டெனவே
புகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசுமேதுசொல்லும்
இகலுடையவேந்தே என்மொழிகானீர்கேளும்
ஆதிதிருமாலுடைய அன்பர்தானீர்தாமும்
நீதியுடன்தப்பியரை நீநினைந்தால்காரியமோ
வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமறின்
கூறுமொருநினைவு கோவிந்தாவென்றுசொல்லி

பார்க்கிபரேதம்பியர்மேல் பாசமதையகற்றி
வக்கியேமால்பதத்தை இறைஞ்சுமென்றாம்மானை
ஓதரியபுன்னுளி லூழ்வினையுமம்மானே
மேவதர்விதியை விலக்குவாரார்பாருலகில்
என்றுபுள்ளுஞ்சொல்ல இன்பமுடன்தன்மருமே
ஒன்றுமறியாமல் உரைத்தீரேபாருலகில்
ஒருகுபஞ்சபூத மொன்றொன்றுகூடாமல்
ஆங்குமயக்கமென்னும் துயர்கடலிலேவிழுந்து
அழுந்துவினையகற்று அச்சுதனேயல்லாது
தொழுந்தகமேயார்க்குந் தோற்றமேபுள்ளரசே
என்றுதன்மர்சொல்ல இபலானபக்ஷியுந்தான்
நன்றுதான்தன்மரென்று நவின்றேகிப்போனதுவே
பக்ஷியுமப்பால் பறந்தேகிப்போனபின்பு
பக்ஷியுள்ளதன்மர் களிக்கவேதானெழுந்து
அந்தவிடம்விட்டு அநேகநெடுந்தூரம
மன்றலருஞ்செண்பகம் வனமுமிகக்கடந்து
திரிகோணமாமலைமேல் சென்றங்கிதவாக
பார்த்துமலைமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
சாற்றுமொருநாளு சதுர்வேதமாமலையும்
தாருருந்தன்மர் தயவாய்மனமகிழ்ந்து
சீருறும்பாறையின்மேல் சென்றிருந்தாரம்மானை
பரியமலைதன்னில் பன்றியொன்றுதான்வரவே
கரியதிருமாலைக் கண்டதேபன்றியென்றார்
இவனுமெனவே வதொன்றுங்கேளாமல்
அவனமதுவேறாய் காட்டகத்திலோடியதாம்
ஓடியதோர்பன்றிகளை யுத்தமனேபோமென்றார்
நாடியொருநினைவாய் நடந்தார்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் போற்றினைமற்றுமுள்ள
நலிவுகண்டுமன்னமேல் நடக்கலுற்றாரம்மானை
சேனையுடைய செகவீரசனுந்தான்
சாலையார்வந்து கண்டார்காண்தன்மருந்தான்
ஆகவனுஞ்சென்று அடைந்தானேயவ்வருகில்
போதமுடன்தாமர் பூமியேமெத்தையதாய்
கோமமுடன்கானகத்தில் நெடுமரத்தின்கீழாக
தாமிசமாய்க்கண்துயின்றார் தன்மருமேதானசைக்க
அங்கேசபரிகி அருணனுதயமதாய்
பங்கயம்போலாகி பருகிவந்துதோன்றியபின்
வெண்மையுடனெழுந்து வேதவதியாறுதன்னில்
செம்மையுடன்புட்கரணி தீர்த்தமோபாடிதற்கு
நெக்கிருநுவைபொய்யான செய்வமடத்தையர்கள்
அக்கருகிதீர்த்த மாடிவாராயம்மானை
நீறுடுக்கண்ணியர்கள நீண்கரையிற்றேரிற்றி

சாய்த்துகிலுடுத்திச் சிகையாற்றியேமுடித்து
பூசைகளுந்தான்முடித்தும் புஷ்பமலர்தான்சாற்றி
ஓசையுடன்தாவில் உலாவிவருகையிலே
நேசமுடன்தன்மர் சோலைநிழல்தனிலே
தாபமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
காவுதனில்வந்திருந்தக் காரணந்தானேதெனவே
வாசதருகில்நின்று மாதரெல்லாந்தான்கூறி
இந்தவனந்தனிலே இத்தூரம்வந்ததென்ன
என்றுசொல்லக்கன்னியர்களீதுரைக்கதன்மருந்தான்
மன்றுலகில்பேணும் வாசமுள்ள அத்திபுரம்
பாண்டுமன்னன்மைந்தர் பஞ்சவர்களைவருமாய்
மீண்டுகலியதனால் விரைந்தேகிக்கானகத்தில்
இருந்துசிலகாலம் எல்லாந்தான்விட்டிழந்து
திருந்துமொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்திடத்தில்
மடிந்தார்கள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநால்பேரும்
இடிந்துமனமுழன்று இங்குவந்தேனொருவன்
வழியறியேன்யானும் மற்றுந்திசையறியேன்
வெளியேதனியாக வேற்றுமுசமாகவந்து
களிகூறக்கண்டேன் கன்னியரேயுங்களைநான்
தெளிவாச்சுதெந்தனுக்குத் தெள்ளமுதேயிப்போது
உங்களைநான்கண்டவுடன் உற்றதுணையெனவே
திங்களொளியதுபோல் தெரிசித்தேன்கன்னியரே
விந்தைமலர்வைகுந்த வீடுமேயெந்தனுக்கு
எந்நாளோவறியேன் எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
மாதர்களேயெங்களுக்கு வழிதானும்நீங்களுமே
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்புமென்றார்தன்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு அரம்பையர்களந்நேரம்
விந்தமதுதேடி விரைந்துவந்தீர்தன்மரேநீர்
அதிலும்பதின்மடங்கும் அரசனையுந்தனுக்கு
சதிரும்பதியுஞ் சம்பத்துமவனுலகில்
உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்துநிற்போம்
நன்மையுடனெங்களைநீர் நம்பியேவாருமென்று
கன்னியர்கள்சொல்லக் கருத்துடனேதன்மருந்தான்
மன்னியசோர்பெண்ணரசே மண்ணாசையில்லையினி
உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் உற்றகருமமொன்று
தன்மையாவென்னுளுந் தறகாத்துநின்றதொரு
அச்சுதனார்பாதமெல்லால் ஆசைவேறில்லையென்று
நச்சுவிழிமாதே நடவுமென்றாரம்மானை
வேந்தனிதைசொல்ல விரைந்துதான்கன்னியர்கள்
சாந்தமுடன்கானகத்தில் தானடந்தாரம்மானை
தேவகன்னிமாருந் திசைநோக்கிப்போனபின்பு
ஆவலுடன்தன்மர் ஆயன்பதிநோக்கி

மனேமனமேசாட்சியதாய் வள்ளல்திருமாலே
அறுகியொருளான ஆதிமகாமூலம்
வஞ்சியென்னுமின்னுள் மாதுமகாலட்சுமியை
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமவ்வைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தம்மை நினைந்துவெகுதூரம்
சீலமுடன்மேருகிரிச் சிகரமதுதான்தெரிந்து
அங்குள்ளதீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
துங்கமுடிவேந்தன் தொண்ணூற்றுக்காதவழி
கடந்தங்கொருவருமாய்க் கங்கைமலைதானேறி
அடர்ந்தமலைச்சார்பில் அருகாகத்தன்மருந்தான்
சென்றுகெங்கைநீராடிச் சிவபூசைத்தான்முடித்து
குன்றுமலைகடந்துகோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தேடிக் கிருபையுள்ளதன்மருந்தான்
இராசகோபாலர்திருநாமமிடும்பூரணமே
ஆறுதன்னில்வந்துநின்று ஆழமிதுவென்றறிந்து
வேறுவெளியெங்கும் விசாரித்துங்காணுமல்
நின்றுதிகைத்து நெடுமாலைத்தானினைந்து
ஒன்றுமுறையாமல் உழுன்றுமனம்புண்ணுகி
சென்றிந்தத்தன்னூர் திருமாலைத்தானினைந்து

[விருத்தம்.]

ஆழியும்நதியுங்கண்டேனக்கரைநடக்கவென்றால்
நீழியவாறுதன்னை நீந்தவுமாட்டேநிப்போ
வாழியேவீமனில்லை மற்றுமென்றம்பியில்லை
சூழியதுணையுமில்லை சுந்தராநந்தகோபா. (௱௯)
அக்கமுநீயேயெந்த னற்றுமதேகனீயே
பக்கமுநீயேயல்லாம் பாவனைவேறுகாணேன்
திக்கமுந்திசையுநீக்கித் திரவேபுனலைத்தானே
நிக்கவேநிலுத்தோடொன்று நீயருள்நந்தகோபா. (௱௰)
எல்லாப்பாடுபட்டறிந்தே னிளையோர்பிரிந்தநாள்முதலாய்ப்
பொல்லாப்பொழியவேரில்லை பூகதயவுமுனக்கிலையோ
சொல்லாப்பெரியவைகுந்தந் துரையேவுனையேநாடிவந்தால்
இல்லாப்பகைகளெதிர்விடுத்தா யேழையெளியேன்கோபாலா. (௱௰௧)
வருந்தியுனையேயான்றேடி வரவேவெளியிலவெகுமாய்கை
பொருந்திமயக்கிமுகப்பகட்டி பொல்லாநின்றுள்மேவாகப்
திருந்தநினைவிற்றுநினைந்தாற் சிறியேனதற்குடலவே
அருந்தியுனதுபதஞ்சேரவருள்வாய்நந்தகோபாலா. (௱௰௨)
கல்லோமரமோதுணையெனக்கு காடோசெடியோதுணையெனக்கு
அல்லோபகலோதுணையெனக்கு வகண்டமேதிருமால்நீயிருந்தாற்
புல்லோபுனலோதுணையெனக்கு பூடோநிலமோதுணையெனக்கு
வல்லோபுகழும்பெரியோனே மாயாதுணைவாகோபாலா. (௱௰௩)
ஆறகுளமுமலை சிலைபோ லடருங்காடு புலிசிங்கம்
ஏறுங்களிறுமபூதகண மிருண்டவாக்கர்தனைப்போலே

நூறுங்கடியவிருப்போதத் தோன்றியெதிரேசோர்வுசெய்தார்
தேறுங்கருமமெந்தவிதந் தெளிவுந்திரமுமீர்தானே. (௱௰௪)
நெருடாவுனதுவிளையாடல் நேராயறியேன்கோலமுதற்
றிருட்டாவுனதுதிறமறியச் செய்வாயுனதுதொழிலறியேன்
வருடாதனையும்வருடாய்நீ மாயாமாயாவுபாயமுய்நீ
நெருடாழ்வரேயுன்செய்தி கேட்டோயிருப்பேன்கோபாலா. (௱௰௫)
தொடரும்வினைகளணுகாமற் றுன்பச்சடத்திலழுந்தாமல
அடரும்பகைகளெதிராமலருளாய்ப்பொருளாயடியேற்கு
இடரும்கலத்துணைபதத்தை யெனதுசிரமேலனுதினமும்
படரும்படியாய்க்கிருபையது பாராய்நந்தகோபாலா. (௱௰௬)
சீரியதேவாபோற்றி செந்திருமாலேபோற்றி
ஆரியராமர்போற்றி யாழியிற்றுயில்வாய்போற்றி
பாரியவாறுதண்டப் பரிவுடன்பாதைதோன்றக்
காரியமாகவந்து கண்ணுனிற்றோன்றுவாயே. (௱௰௭)
மாமணிதுளபமாலை மார்பினிலங்கவையோன்
பூமணிகனபமேனிப் புளகிதகளினமாக
நாமணிவயிரமுத்தும் நவமணிபந்துமெந்தன்
தாமணிசிரமேல்திகழுஞ் சச்சிதானந்தகோபா. (௱௰௮)

[கதை.]

நல்லதிருவிருத்தம் நாரணனார்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுதனைப்பார்த்து அமருமென்றார்கோடாலர்
மாறுபுனல்சுவறி வழியாகத்தோன்றியதால்
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
விந்தைமலர்தன்மர் மெய்யறியவேணுமென்று
நந்தகோபாலரப்போ நமனைவரவழைத்து
கந்தமருந்தன்மரிட கருத்தினைச்சோதியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமாமறலி
சிந்தைமகிழ்ந்துவருஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்மறலி
இணங்குமுடல்வாகனை டெங்கும்புழுச்சொரிய
சுணங்கனெனும்வடிவாய்த் தோன்றினாரம்மானை
வந்துதன்மர்முன்னே வால்தனைத்தான்குழைத்து
நொந்துமனமிடைந்து நோக்கிமுகமண்ணார்ந்து
ஓலமெனவூளையிட்டு ஓடியோடியேதிரும்பி
காலடியில்வந்துநின்று காலனெனும்நாய்தானும்
ஆய்ந்துடலிற்புண்ணாய் அடர்ந்துபுழுச்சொரிய
சேர்ந்துவிட்டேனெத்தத் துன்பவினைக்கியாருமில்லை
சாருந்துணையில்லைச் சஞ்சலந்தீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆதரவுதானுமில்லை
என்துயரந்தீர்க்க இனியாருமில்லாமல்
உந்தன்பிறகே ஓடிவந்தேன்காருமென்று
இந்தச்சுணங்கன் எடுத்துரைக்கதன்மருந்தான்

வாராய்சுணங்கே தான் வகையுனக்குச் செய்வதென்ன
சீராகச்சொல்லுமென்று செப்பினாரம்மானை
சாந்தமுள்ள தம்பியரே நீர் தனியொருவனாக வந்தீர்
நான் தான் துணையும் நம்பினேனுன் பிறகே
வருகிறனென்னை மனதில் வைத்துக் காப்பாற்றி
அருகேயென்னை யழைத்து ஆதரவாய்க் கொண்டுசென்று
நம்பினபேரை நட்டாற்றில் தள்ளாமல்
தம்பிருணைதொழுது தன்மரோட்சியென்று
தாழ்ந்துசுணங்கன் சஞ்சலமாய்வார்த்தைசொல்லி
ஆழ்ந்தசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுமசமமகித்து
காக்கிறேனென்று கலங்காமல்வார்த்தைசொல்லி
மார்க்கமுடன்பிறகே வாவெனறுதானடந்து
போகையிலே போராறு பூமிதனிற்பெருக்காய்
ஏகும்வகைகண்டு இவர்கள்மதிமயங்கி
நிற்குமளவில் நீள்வார்சுணங்கனுந்தான்
அக்கரையிலென்னை ஐயரேகொண்டுசென்று
விட்டுவிடுமுந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
கட்டோடே தர்மர் கருத்தில்மிகமகிழ்ந்து
போராறுதாண்டவென்று பெருமாள்தனைநினைந்து
தானேறுந்தன்மர் தானிறங்கியாறுதன்னில்
வாட்டமிகவேசுணங்கே வாருமெனவழைத்து
தோட்டமுடன்கையிலே சேர்த்தணைந்துவாரியொரு
மார்பிலணைத்து வயிற்றளவில்வெள்ளமது
சேர்வறிந்துபார்த்துச் சுணங்கனையுந்தானெடுத்து
வைத்தளவு தண்ணீர் மார்பளவுதான்வரவே
புயத்திலேதானேந்திப் போனார்சுணங்கனையும்
கழுத்தளவு தண்ணீர் கண்வுடன்தன்மருமே
அழுத்தமுடன்சிரசில் அன்பாய்ச்சுணங்கனையும்
வைத்துச்சுமக்க வழிதொழுகவேகிருமி
மொத்துவழிந்து முகந்துவழியாக
மிகுத்துகிருமி வெகுதிரளாய்த்தானுதிர
முகத்துவழியாக முதுகுநெஞ்சுவாயுதடு
அள்ளியெறிவதுபோல் அங்கமெல்லாந்தானெறிய
தள்ளிவிடவென்று சற்றுமனமில்லாமல்
அல்லறத்தன்மர் ஆறுநடுவாக
சொல்லுமளவிற் சுணங்கன்செய்ததொருசேதிசொல்லும்
நான்செய்ததீவினையை நல்லவரேநீர்கேளும்
ஊன்சேருங்கோவதையை உண்ணவென்றுகொன்றுவிட்டேன்
வேதமறையோர்தம் விரதமழித்துவிட்டேன்
காதலுடன்மங்கையரைக் கற்பையழித்துவிட்டேன்
நேசமுள்ளசற்குருவை நிந்தனைகளசெய்துவிட்டேன்
வாசமுள்ளவேதியரை வதைபடுத்தியாய்ப்பிழைத்தேன்

தந்தைதாய்நாமன் தமயனுடன்மூத்தோரை
எந்தனுக்குள்ளாகி யேவல்செய்யுமென்றுவிட்டேன்
ஏதுசெய்வார்தன்னுடனும் துஷ்டருடன்கூடி
தீதுசெய்யும்பாதகங்கள் செய்துவிட்டேனிப்போது
ஊழிவழக்குதானுரைத்து அரியமனங்குலைந்து
பழிகுலைகளைவிரும்பித் பாவங்கள்செய்துவிட்டேன்
செய்தநன்றிதான்மறந்து தீவினைகள்செய்துவிட்டேன்
[illegible]துமெனைநம்பிவந்தோர் இடுக்கங்கள்செய்துவிட்டேன்
காசினியோர்தங்களிட கட்டையழித்துவிட்டேன்
வீரியத்திலுள்ள வேலிபறித்துவிட்டேன்
அரையிலிருந்தோரை அரவேவதைத்துவிட்டேன்
புரையுடையார்தங்களையும் பொல்லாதுசெய்துவிட்டேன்
எண்ணியபாவமெத்தனையோசெய்ததினால்
புண்ணியன்மேனியெல்லாம் புழுச்சொரியஉன்றலைமேல்
வைத்துச்சுமக்க வழிந்தொழுகமேவசலமும்
உற்றுமனங்கோணாமல் தான்சுமந்துபோனதினால்
உமக்குச்சுகிர்தமுள்ளது ஒப்புடனேசொர்க்கமுண்டு
எமக்குநரகமுண்டு என்னையுந்தானிரயத்தில்
போட்டுவிடுமுந்தனுக்குப் புண்ணியமேயுண்டாகும்
நாட்டுபுகழ்தன்மரேசீர்நாரணரேப்போட்டுவிடும்
பாதகமேயான்செய்தேன் பார்நதியில்போட்டுவிடும்
சாதகமாய்வாசமுள்ள சவ்வாதுமிகப்பூசி
துற்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமருகேபூசி
நற்கந்தமாக நடவுமென்றாரம்மானை
தலைமேல்சுணங்கன் தானிருந்துசொன்னதெல்லாம்
அலைமேல்துரும்பதுபோல் அந்தமொழிகேளாமல்
பாதகமேசெய்தாலும் பழிகுலைகள்செய்தாலும்
ஆதரவாயுன்னை ஆறுகடக்கவிட்டு
போவென்றுசொல்லிப் புல்லறிவுகொண்டேனான்
சாவென்றுசொல்லி தள்ளுவனோ ஆறுதன்னில்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல்வெண்சுணங்காநீயிரென்று
ஆறென்றுநீந்தி அக்கரையில்தானேறி
வந்துநின்றுதன்மா வருந்துஞ்சுணங்கனுக்கு
நொந்ததோஉன்னுடம்பு ரோமமெல்லாம்புண்ணாச்சே
வெந்ததோயெந்தன் வேர்க்கைபட்டுமேனியெல்லாம்
நைந்ததோசிந்தை நடுங்குதேயுன்மேனி
என்றுசுணங்கனையும் இதமாயிறக்கிவிட்டு
சென்றுஇருக்கால்நாலும் செவ்வேபிடித்துருவி
ஆற்றிமிகப்போற்றி அன்பாய்வரவணைத்து
தேற்றியிளைப்பாற்றித் தேகமெல்லாந்தான்றடவி
இன்பக்குளிர்ந்ததப்போ எமதன்மராசனுக்கு
அன்புடையமைந்தனுக்கு அழகாகத்தான்வடிவை

கட்டிமகிழ்ந்தணைத்துக் கல்லைத்துறத்தபிட்டு
நாட்டிலெங்கன்புத்திரனை நன்மைசெய்தாய்தன்மரென்று
கீர்த்தியின்றபுத்திரனை கிடைத்ததுகாணுந்தனுக்கு
பார்த்திபனைவருந்தம் பதிதனைக்குச்செல்லுமென்று
ஐயதன்மர்தானு மெமலோகம்போய்புகுந்தார்
நேமமுள்ளதன்மர் நீதியொன்றுந்தப்பாமல்
விருட்டனையிப்பால் விரைந்துவெகுதூரம்
கூறுஞ்சிகரங் கொடியென்னுமாமலையும்
பார்த்துமிந்திராணி பஞ்சமூர்த்தப்பாறையென்னும்
எத்துமொருசோடான இசலிமலைதான்கடந்து
மற்றுமுள்ளகேணிகளும் மலைபலவுந்தான்கடந்து
உற்றதலமெல்லாம் உண்மையாய்த்தான்பார்த்து
சந்திரகோசமென்னும் சத்தசிலமாமலைதான்
இந்திரவிமானம்போல் இருக்குமலங்காரம்
பார்த்துப்பரிந்து பரிவுடனேதானடந்தார்
சாத்துமொருமால்தான் தரணிதனில்முன்னாளில்
மண்டலத்தில்மாவெலியால் மண்ணுயவிண்ணுமோரடியாய்
அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்ப்பதத்தை
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துதித்துமிகப்பணிந்து
ஏத்திவிருகளை இருதயத்திலேநினைந்து
நோக்கியேதன்மரிடம் நூல்வேதசாஸ்திரமும்
ஆடலுடன்பாடலுமாய் அரம்பையர்களாடிவர
வட்டிலருந்தன்மரையும் எதிர்கொக்காண்பதற்கு
ஓடிவருவாரும் உபசாரஞ்செய்வாரும்
நாடிவருவாரும் நல்லதன்மரென்பாரும
பார்க்கவருவாரும் பரிமளங்கள்தூவிமொரு
எதிர்க்கவருவாரும் இமையோர்கள்தானமுதலாய்
வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடன்தன்மரையும்
தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுறவணைத்து
வந்தமரர்தன்மருடன் மகிழ்ந்துமுகம்நோக்கி
முந்தியேபாரதப்போர் முடித்ததொருபாவமெல்லாம்
போகவேநீருமந்தப் பொய்கைதனில்முழுகும்
தேகமழிந்துதன்மர் திருக்குளத்தில்தான்மூழ்கி
பழையவுருவாகிப் பசும்பொன்னிறந்தானுகி
அழகானதன்மருக்கு அமரர்மலர்தூவ
இந்திரரும்விமானமதில் யேற்றியேதன்மரையும்
அந்தரத்தேவதைகள் அமரருமங்கிருக்க
தேர்நடத்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
வார்பிடித்திரண்டருகில் மடந்தையர்களாடிவர
தயக்கமிகவான தன்மருகேதேறி
மற்றுந்தருமன் மலையுமலைசார்வுகளும்
நீடியர்தக்காவும்நிறைந்தமலர்ப்பொய்கைகளும்

காடுபலசெடியுங் கடந்துவந்துயிப்பாலும
மன்னன்திருகேதாரம் மாமலையில்வந்திருந்தார்
அன்னவனைக்காக்க அடைக்கலங்காணென்றுமொரு
சக்கரமுஞ்சொல்லிச் சார்வுமிகப்பண்ணியபின்
மிக்கதொருசக்கரத்தால் விசனமெல்லாந்தான்கேட்டு
செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தருமனுக்கேகிறே
இங்குள்ளவிந்திரன்போல் எதிர்கொண்டழையுமென்றார்
அந்தமால்தானனுப்ப அமரர்கோனிந்திரனும்
முந்தவேமுப்பத்து மூக்கோடிதேவரெல்லாம்
சித்தவித்தியாதரரும் தேடரியகந்திருவர்
சத்தரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
கின்னரர்கிம்புருடர் கெருடர்சித்தருடன்
சொர்ன்னமயமான தூதுவாசமாமுனியும்
தேவரிஷிமாதவரும தெய்வகன்னிமாருடன்
பாவகரும்பாடகரும் பாங்கானவேதியரும்
வாத்தியங்கள்தான்முழங்க வானவர்களதான்கூடி
கீதம்பயிலுமந்தச் சீதாரமாமலையும்
ஓதுமொருபத்து யோசனைதூரமென்ற
வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாலவிருக்ஷமதில்
தளர்ந்துமிகத்தவித்து தன்மருமேவந்திருந்தார்
இருந்துதவப்பாதில் எழுந்திருந்துதானபார்த்து
பொருந்துமிடமும் பொருப்பிமிகக்கடந்து
செவ்வேயோர்கானகமும் சீர்மலையுந்தான்கடந்து
கொவ்வேபடர்ந்தமலை கோபுரமுந்தான்கடந்து
தோற்றுந்திருக்கேதாரஞ்சோதிமலைகண்டதின்பின்
போற்றியேயிப்பதியில் போய்புகுந்தார்தன்மருமே
மேடைகளுமண்டபமும் வெற்றிச்சிகாரமுடன்
மாடநெடுங்கூடமுமாய் மதில்கள்திருவீதகளும்
தீதிசுனையும்நிறைந்ததொருவாவிகளும்
ஆதிமதவேழம் ஐயரிட்சந்நிதியும்
கூடுஞ்சிவாலயமும கொண்டல்வண்ணனாலயமும்
நாடுந்திருக்கேதாரம் நாகரீகம்மாமெனவே
ஆடுங்கொடிவேந்தன் அங்கிருந்தாரம்மானை
மிக்கவைகுந்தமதில் மேவியேசக்கரமும்
இக்குள்ளோர்போற்றுந் திருமால்தனைப்பணிந்து
பத்தியின்மேலாசையல்லாள் பார்மீதிலாசையிலலை
இபக்கர்பதிதனிலே எய்தினாரம்மானை
மன்னவரேயின்னகரில் வந்திருப்பாய்வாருமென்ன
பொன்னகஞ்செல்லப் போர்வேந்தன்மார்க்கமதாய்
என்னுடையதம்பியர்கள் இருக்குந்தலந்தனிலே
பன்னுமறைவேதியரே பரிவுடனேகொண்டுசெல்லும்
பருதியவாசமது பார்த்திபரேயுர்தனுக்கு

கருகிமுடிசூட்டுகிறோம் கருத்துடனேநீயிருக்கான
அச்சுதனூர்தான்வாழும் அரியவைகுந்தமதில்
அச்சுதனூர்பாதமதில் தன்மருமேசேருமென்றார்
அப்பதியைத்தான்கடந்து அரிறமர்மன்னவரும்
செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திருக்குமன்னகரில
சென்றுதருமருக்குச் சிறுயமரரெல்லாம
அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்பெற்றார்வானவர்கள்
இறுசனேயெம்பெருமாள் இருக்குமிடந்தனிலே
வேறேபதியொருநாள் விரும்போமெனவுரைத்தார்
உம்க்கர்பதிதன்னில் உரையுமென்றுதானுரைத்தார்
இங்கம்வரும்வேளை தன்னி லிமையோரேயுங்கள்தர்மம்
நங்கந்தவிர்த்து நயமாகவெந்தனையும்
அங்கமேவகாத்தருளு மச்சுதனூர்தன்பதிக்கு
போகவென்றுசொல்லிப் பொன்னுலகர்தன்னில்வந்தார்
தோகைமடமாதினருள் துலங்குபூடிமன்னவரே
தில்லாமாநகரில சிங்காசனத்திருந்து
மாதர்களரம்பையர்கள் வயிரக்கவரியிட
அந்தமுடனிங்கிருன்று அமர்கோண்தான்கூடி
இந்தவுலகாக வெனவுரைத்தார்தன்மருமே
வானோர்களந்த வறலிதனை வந்துகண்டு
திரேருடையதன்மர் தேசமெல்லாம்விட்டகன்று
கலிதானும்வந்தமையால் காடுமேலேதான்கடந்து
வலியவிந்தமாநகரில் வந்தான்காண்மன்னவரும்
அழைத்தே அவன்றனக்கு அரியபதமீயுமென்று
தழைத்தோங்கவாழுமென்று சாற்றுமென்றாரப்போது
மறலியுந்தான்மகிழ்ந்து மைந்தனையுமன்னேரம
விரையுடனேயிங்கழையும்மின்னவரேஎன்றுரைத்தான்
அந்தகன்பால்தன்மரையும் அழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
வந்துபணிந்தவொரு மைந்தனையுன்தான்றழுவி
சிந்தைமகிழ்ந் செப்புவார்தன்மருக்கு
உத்தமனேயென்பதியை உனக்கருள்வேனிப்போது
எத்திசையும்போற்றி இருமெனறார்மறலி
அப்போதுதன்ம ரம்புடனேயேதுசொல்வார்
இப்போதுயிப்பதியி லிருக்கமனதாசையில்லை
அண்ணல்திருவைகுந்த மடைவதற்குயென்னையுமே
புண்ணியரேயந்தப் பொன்னகர்க்கேகுமென்றா
பாசமுடனீர்பொருதும் பாரதப்பேநர்னிலே
நேசமுடன்துரோணர் நின்றுசமர்பொறவே
மாமுனியன்னைகச்சிலேயி வலிமைகண்டுமாயோனும்
ஆடுமிலேயுந்த னசுவத்துமாயிர்தான்
சொல்வாயெனமாயன் சொல்லேவல்லனேநீயும்
அல்லவெனுமாய னப்போவெகுண்டுறைக

கோவிக்கநீபயந்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
தாவிக்குப்பாவமென்று தானிருக்குதுன்பேரில்
அத்தோஷம்போக அருநரகங்காண்பதற்கு
வைத்தார்மணிமார்பர் மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
இன்றேதான்பாருமென்று எழுவாய்நாங்களுமே
சென்றவருககாட்டித் திரும்பியேவாருமென்று
தூதுவனைத்தானனுப்பச் சொற்பெரியதன்மருமாய்
போதமுடனீர்தாமும் புண்ணியரேவாருமென்று
பார்த்துவரும்பாதையிலே பலவிதமாய்நாகரீகம்
தோற்றுதுகாணெனவே சொல்லுமென்றார்தன்மருமே
கற்பகப்பூங்காவில் கமலசிங்காதனத்தில்
விற்பனமாய்வந்துநின்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
சொர்க்கந்தனிலிருந்து துலங்குகுடைநிழலிற்
பக்கந்தனில்கன்னியர்கள் பணிவிடைகள்செய்துநிற்க
களித்தேயிருப்பாரைக் கண்டேபிரியமுடன்
செழித்துமுகந்தன்மர் சிந்தைகுளிர்ந்திருப்பார்
இவர்செய்ததன்மமேதோவெனக்கேட்க
தவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தன்மருக்கு
தக்கவரஞ்செய்து தருமந்தழைத்தோங்கி
துக்கமெனும்பாவம் தொலைத்தோரிவர்காணும்
ஓதுகின்றபல்லுயிரும் ஒன்றாகவேபாரில்
நீதமுடனடத்தும்நிருபரிவர்காணும்
பாரில்குருபூசை பண்ணினோரிவர்காணும்
சீரிலுயாகீர்த்திச் செலுத்தினோரிவர்காணும்
விளங்கவேதன்மம் மேதினியிலென்றென்றும்
களங்கமறச்செய்து கண்டோரிவர்காணும்
பூசைமயேசுர பூசைகளுந்தான்முடித்து
ஈசுதமிழ்வேதியர்க்கு ஈந்தோர்முகம்பார்த்து
பார்பெரியபஞ்சத்தில் பசித்தோர்முகம்பார்த்து
ஏற்போர்தமக்கு ஈந்தோரிவர்காணும்
அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்
இடைந்தவரைத்தாங்கி இளைப்பாற்றிவந்தவர்கள்
மிகுந்ததவமுனிவர் வேள்விகளைக்காத்தவர்காண்
பகுத்தறிவாய்நால்வரையும் பட்சம்வைத்துகாத்தவர்காண்
மறையோர்க்குநல்ல மாதானஞ்செய்தார்காண்
குறையேதுசெய்தாலுங் குற்றம்பொறுத்தவர்காண்
பசித்துவந்தோர்தங்களுக்குப் பாலமிர்தமிட்டோர்காண்
கசிந்துதுயர்தீர்த்துக் கலைத்தனங்கள்செய்தோர்காண்
கோதானமாதானங் குருபூசைசிவபூசை
பூதானமீய்ந்து புண்ணியம்செய்தோர்காண்
கன்னிகாதானமது காசியினிலசெய்தோர்காண்
மன்னியதானமெல்லாம வாகாய்முடித்தோர்காண்

இத்தனையுஞ்செய்து இங்குவந்தார்கண்டீரே
முத்தரிவர்தர்மம் மூர்த்தியேயென்றார்கள்
தன்மமதுசெய்துதார்வேந்தசொர்க்கமது
இம்மைதனிலெய்ப்பது இங்குவந்தாகாணுமிவர்
குற்றவலுபாழ்நரகம் கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
இன்றுநீர்வாருமென்று எகினார்தன்மருடன்
ஒன்றாநரகம் ஒருநூறுயோசனையாம்
இரண்டாநரகம் இருநூறுயோசனையாம்
இந்தவகையிலொரு ஏழாநரகமுந்தான்
உந்தியகலமெனும் ஒருநூறுயோசனையாம்
பொருத்தக்கிருமிகளாய் பேருட்டுமுள்ளதுவாய்
வருத்தமறியாமல் மாண்டாரைத்தான்பிடுங்கி
நெளியப்புழுவுகளும் நிறைந்தஉதிரங்களும்
உளையமுதலையுடன் ஊருகின்றஅட்டையுடன்
பாம்புடனேநீர்நாயும் பற்றியிழுத்திழுக்க
சோம்புவார்தம்மைத் துயரமுடன்தன்மர்கண்டு
சிவசிவாவென்று செவியிலிருகையைவைத்து
தவமேதுசெய்கிலையோ தம்பியிவர்தாமும்
பொய்யும்புரட்டும் பொருந்தாக்கொலைகளவு
செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
இந்தநரகமதில் ஏழாநரகமதை
வந்துநீபாருமென்று மலைத்துசொன்னார்தன்மருக்கே
நாடியேயேழாம் நரகிலுள்ளபாவமதை
ஓடியேதன்மர் உலாவியேபார்ப்பளவில்
ஏழாநரகமதில் கீழாகநின்றுருளும்
பாழாநரகமது பாதாளபாதகமும்
தாழாமுடிமன்னவனைத் தான்கண்டுதன்மருமே
ஆழாநரகமதில் அலறிக்கிடைப்பாரை
பாசமுடனரகில் பரதவிக்குமூற்றுவரை
வாசமுடன்தன்மர் வாகுடனேகண்டாராம்
பொல்லாதநூற்றுவரைப் புழுக்களரித்துடம்பை
இல்லாதகொட்டாலே இருசெவிகள்மூக்கதிலும்
ஊசிருவியேதுளைத்து உலாவித்திரிவதையும்
வாடுமுடல்கி ந்து மயங்கித்தவிப்பதையும்
கவ்விமுதலை கடித்துபிடித்திழுக்க
குவ்வியநீர்நாய்கள் குருக்கேகப்பிடித்திழுக்க
மதித்ததொருநூற்றுவர்கள் மயங்குமவருத்தமெல்லாம்
கதித்தபுகழ்தன்மர் கண்டார்காணம்மானை
கண்டவுடன்தன்மர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமுறநின்று அரிநமோசிவாயவென்று
ஓதுமுலகம ஒருகுடைக்கீழாண்டதொரு
பாதுமயிழ்மன்னனை மாநரகிற்குள்ளானை

என்றுசொல்லித்தன்மா் எக்கிமனதிடைந்து
நின்றளவிலிந்த நெடியதுரியோதனனும்
விண்டுரைக்கமாட்டாமல் விசாரமாயுள்ளயா்ந்து
கண்டுதன்மா்தன்னைக் கலங்கியேயேதுசொல்வான்

[விருத்தம்.]

தம்பிதுணையேயான்செய்த சதிகேடனைத்தும்பொருத்தருளி
வெம்பித்துயரிலழுந்தாமல் வேண்டியென்னையேகரையேற
நம்பிக்கரத்தாலெடுத்தணைத்து நன்மைபெறவேதன்மரேநீர்
எம்பியென்னையேவைகுந்தத் திருக்கவினையுந்தவமுனக்கே. (௱௰௯)
யான்செய்தவினையாலே யழுந்தினேன்நரகில்வீழ்ந்து
தான்செய்ததவத்தினாலே தன்மரேநீங்குவீர்
ஊன்செய்தவுகையினாலே உடல்தனைக்கிடத்திப்போட்டு
வான்செய்தவுயிர்தான்வாடு மயக்கமுந்தீர்ப்பாய்தம்பி. (௧௨௰)
பேராம்பெரியதன்மரெனப் பெற்றாப்பெருமையதனாலே
நேராயானுமதன்மரென நின்றேன்கொடுமையதனாலே
பாராய்புவியிலுன்னையென்னைப் பகர்வர்பெரியபாரதத்தில்
சீராய்தயவுமனதுடனே திறமாய்வந்துகைதாரும். (௧௨௧)
பஞ்சவரஞ்சுபேர்க்கும் பாஞ்சாலிதனக்குநானே
வஞ்சமாய்செய்தபாவ மட்டல்லசொல்லக்கேளும்
கொஞ்சமாய்நினைந்தபுத்தி கொடியதோர்நரகிலவீழ்ந்தேன்
தஞ்சமென்றுன்னைச்சொன்னேன் தன்மரேகையைத்தாரும். (௱௨௨)
சூதுநான்கபடஞ்செய்து துரத்தினேன்வனத்தில்பானும
ஒதினுற்குவலையத்தி லிப்படிநரகப்புக்க
வாதினுற்கொலையேசெய்து வங்கிஷமுழுதுமாண்டு
தீதினால்நரகஞ்சேர்ந்தேனு செய்தன்மர்கையேதாரும். (௧௨௩)
மாயனார்தூதுவந்தா் மதித்துநான்துதித்தேனில்லை
ஆயனார்மனதுக்கேறாதாகவேவரசுதோற்றேன்
தூயவா்பாதம்போற்றித் தொழுதைவா்கெதியேபெற்றீர்
வேயனார்காகத்தன்மா் விரைந்துநின்கையைத்தாரும். (௧௨௪)
பொறுமையுடையதன்மரேநீர் போனாலெனக்குகெதியில்லை
கிருமியுடலைத்துளைக்குதுபார் கெஞ்சியழுதுபாதவிக்க
உருமியதட்டிநீா்நாயு முறுக்கிமுதலைபிடித்திழுக்க
சிறுமைநெடுநாட்பட்டலுத்தேன் தெய்வபிறப்பேகைதாரும். (௱௨௫)
வேற்றுமையுனக்கேதப்பா மெய்யுயிராசையெல்லாம்
பார்த்திபனைமூர்த்தி பராபரம்வந்தாய்சேர்ந்தாய்
நாற்றிசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
ஏற்றியேகரையில்விட்டு இருக்குவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய். (௧௨௬)
உந்தனைக்கண்டபோதே உடலுயிர்மகிழ்ச்சிபெற்றேன்
எந்தனைவிட்டுப்போனாலெனக்கினிதுணைவேறில்லை
சிந்தனைதீர்த்துதம்பி திருவுளமறியுநீயும்
வந்தெனைத்தன்மரேநீர் வைகுந்தஞ்சேருமிப்போ. (௧௨௭

[கதை.]

சேர்வேந்தனுனக்குச் செய்ததொரு தீவினையால்
ஓர்கசடுதானுமே உன்மனதிற்காணுமல்
தருமநெறி முறையுந் தவறுந்தயிரியமும்
உரிமையுடனிருந்த உற்பனத்திலும்பரிசும்
வந்தீர்வைசந்தம் வாள்பதியுந்தான்பெருக
முந்தநாளில்செய்த மோசமெல்லாம்விட்டுவிடு
மன்னவனேயான்செய்த வஞ்சமெல்லாம்விட்டுவிடு
என்னைநரகம்விட்டு ஈடேற்றத்தான்பாரும்
வராதபாவி இவையுரைக்கத்தான்கேட்டு
தாராருந்தன்மர் தயவுடனேதானோக்கி
வேதமறப்பார்த்துநின்ற பேர்பெரியதன்மருக்கு
ஓதரியகிங்கிலியர் உகந்தேதுசொல்வார்கள்
யார்த்தியன்றான்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
வத்தியொருதன்ம மிவன்செய்தானில்லையிந்நாள்
இவன்தான்பரகெதிக்கு எய்துவதுமெப்படிகாண்
தவருடையதன்மரேநீர் சாற்றுகிறீரென்றுரைத்தார்
இருக்கவேதான்தர்மந் செய்திலனேயாமாகில்
பொருந்தியிப்போநான்செய்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
மன்னனுக்குநன்றாய் மகிழ்ந்தேதானிப்போது
சொன்னேன்காண்தூதுவனே சுகமாகநீர்தானும்
பூலோகராசனையே புழுக்குழியைவிட்டே
மேலாகத்தூக்கிவிடுமென்றார்தன்மருமே
அந்தமொழிகேட்டுத் ஆனதொருதூதுவனும்
வந்ததொருகாந்தாரி மைந்தனையேகைதூக்கி
கூசாமல்தானெடுத்து கூட்டினார்மன்னவனை
ஆசாரமாக அண்ணல்துரியோதனை
காராருந்தன்மர் கழுத்தோடுறவணைத்து
சீராய்மகிழ்ந்து தீவினையெல்லாமகற்றி
தாராரியமன்முன்னே தான்சென்றாரம்மானை
பாரார்புகழ்மன் பாண்டுமைந்தன்றான்வருக
இருவர்வரக்கண்டவுடன் எமராசன்றான்கலங்கி
அறுவினைகள்மாபாவி அவன்வருவதேதெனவே
எமதன்மன்கேட்க என்றதொருதூதுவனும்
புரம்புடன்வாய்புதத்தை நின்றேதுசெப்பலுற்றார்
கேழ்தருமன்செய்துவந்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
இதமாகிவ்வேந்தனுக்கு ஈந்தானெனவுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தேமன் கிட்டவேமுன்னிருத்தி
வாட்டமில்லாமன்னனுக்கு மகிழ்முனைப்பாணம்மானை
நடந்துதவம்செய்தவர்கள் நல்லதவம்பெறுவார்
அடர்ந்துவினைசெய்தவர்கள் அவதிமிகப்படுவார்
இன்றேதான்கண்டோம்நாம் எமதன்மன்றான்மொழிந்து

முன்னேபெரியோர்தான் மொழிபவுந்தான்கேட்டிருப்போம்
ஆபமிடுமாலவற்கு ஐந்தூர்விடுகவென்று
ஈயிருக்கத்தானும் இடமில்லையென்றார்காண்
தெரிந்தவன்றான்செய்த தீமைபொறுத்தகொரு
பரிந்துதன்மார்புண்ணியத்தில் பாதியிவற்கீந்ததினால்
ராசரிஷிகாணுமிவன் ரத்தினமுடிசூட்டுமென்றார்
பாசமுள்ளயெமதன்மார் பகுந்துரைத்தாரிவ்வசனம்
இமையோர்மகிழ்ந்து இராஜரிஷியென்றுபட்டம்
அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
தோற்றுமாங்கரம்விட்டுச் சுற்றத்தாருள்ளோரை
ஏற்றுங்கரையென்று எமதன்மார்தானுரைத்தார்
வையகமகிழ்ந்தமன்னர் வங்கிஷத்திலுள்ளோரை
எமதன்மார்சொற்படிக்குச் சொர்க்கத்திலேற்றினரே
துதிக்குங்கருமனையே மகிழ்ந்துநல்லவானோர்கள
சுற்றமெல்லாம்பூவுலகில் சூழ்ந்துநித்தம்வந்ததுபோல்
வர்க்கமுள்ளசொர்க்கமதில் வைத்தாரெனவேதான்
தேனார்தொடைமார்பன் தெய்வத்தருமனையும்
வானோர்களெல்லாம் மகிழ்ந்தனர்காணம்மானை
அந்தச்சிறுவன்றன்னையே அன்பாய்முகம்நோக்கி
உந்தனுக்கேயிந்த உலகமெல்லாம்நான்தருவேன்
துங்கமுடிசூட்டி சொர்க்கந்தனையாளுமென்றார்
அங்கேயமறலி அருளினார்கள்மைந்தனுக்கு
தன்மரதுகேட்டுச் சரணமெனப்பணிந்து
செம்மைபழிந்தாலும் செய்தர்ம்மம்போனாலும்
எம்பிராமனெம்பெருமாள் இறையோன்வைகுந்தமல்லால்
நம்பியேயோரிடத்தில் நான்திரியேனென்றுரைத்தார்
மகன்றனக்குமமறலி வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
உகந்துநீர்சொல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
தந்தையிவைசொல்லத் தன்மரடிபணிந்து
சிந்தைமகிழ்ந்திப்போ செல்லும்வைகுந்தமென்றார்
கிடந்தசுற்றமுள்ள துரியோதனன்றனையும்
அடைந்துசொர்க்கஞ்சேருமென்று அன்புடனேதானிருத்தி
வானோர்கள்தன்மரையும் மகிழ்ந்துரதமேறி
சேனைபதிதன்மர் செல்லலுற்றாரம்மானை
அந்தரத்தில்துந்துபிகள் ஆர்ப்பரிக்கும்பேரொலியும்
முந்தினபேரிகையும் முரசனிடபேரொலியும்
எழுகடல்போல்வானுலகில் எத்திசையுமேமுழங்க
வாழ்ப்பிரமலோகம் வந்தடைந்தார்தன்மருடன்
அகத்தியனுங்கோச்சுரரும் அந்தவிலோசனரும்
மகத்திலெவுகமரும் வசிஷ்டர்அரசருடன்
சொல்லுஞ்சவுமியரும் துறுவாசகாசிபரும்
மல்லுபுயமாதரும் வருணன்முதலுள்ளோரும்

எட்டுதிக்குப்பாலகரு மேற்றவசுக்களுடன்
கொட்டிச்சத்தலோகங் குமுகுமென்றுதான்முழங்க
மாணிக்கக்கால்சமைக்க வச்சிரமணிமண்டபமும்
ஆணிக்கனகம் அழுத்திபசிங்காதனத்தில்
ஏதுபதினாலு உலகமடைத்தோரும்
தேவகளுமநேகராக வீற்றிருக்கும்வேளையிலே
தெரித்தமுனிவர்களும தேவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
பரிந்துவருந்தன்மர் பணிந்தனர்காணமமானா
திசைநான்முகத்தோன் இவராரெனக்கேட்க
பகவான்குருகுலத்தில் சீர்பாண்டுதன்புதல்வன்
தருமனிவன்றான்காணும் தாணிதனிற்கலியன்
பெருமையுடன்வந்ததினால் பேருலகைத்தானிழந்து
ஆதிநெடுமால் அரிகேசவன்பாதம்
தீதிலைகுந்தம் நினைத்துவந்தாரென்றுரைத்தார்
தானவன்போய்த் தன்மர் தனக்கங்கெதிராக
வானவரேசொல்லுமென்று மாமறையோன்றான்கூற
அழைத்துவந்துமுன்னே அடிபணியவிட்டார்கள்
தழைத்தோங்குந்தன்மரென்று சாற்றினார்வானோர்கள்
செப்பரியநான்முகத்தோன் சிந்தைதனில்மகிழ்ந்து
ஒப்பரியதன்மருலகமதிலெப்போதும்
நன்றாகச்செங்கோல் நடத்துவிசேஷமெல்லாம்
குன்றாதயாமுனிவன் கூறினன்கேட்டிருப்போம்
நண்ணிசெய்யக்காயமுடன் நன்றாகவிகுலந்தான்
புண்ணியவானென்று மிகப்போதமனமகிழ்ந்து
இன்னமிங்கப்பூவுலகில் இலங்கரசையுண்டோவென்று
அன்னத்தின்மீதில்வரும் அயனுமெடுத்துரைப்பார்
எவ்வுலகம்வேண்டியது இப்போமுடிசூட்ட
அவ்வுலகந்தன்னில் அரசாளவைப்பேனான்
வேண்டியதுகேளெனவே வேதர்மகிழ்ந்துரைக்க
ஆண்டவனேவைகுந்தம் அமையுமென்றார்தன்மருக்கு
மதுமிவற்காசையில்லை இறையவனேப்போது
தாதுரையும்வேதாவே தந்தைபதம்வேண்டி
வந்தாரிவரெனவே வானோருவரத்தபின்பு
சிந்தாகுலம்படைக்குந் திசைமுகனுமேதுரைப்பார்
தருமன்றனக்கிப்போ தானவரேவானவரே
அறத்திலுள்ளோர்வானோரும் அருள்முனிவர்நாதர்களும்
பிரமரிஷிதீர்த்தம் பிரமரிஷியென்றுரைத்தார்
செப்பகண்டவாழ்கருமன் விரும்பிவருவதற்கு
பன்மணிசேர்மண்டபமும் நற்கனகமண்டபமும்
பொன்மணிசேர்மண்டபமும் பூமலர்சேர்மண்டபமும்
நற்றும்மைவடூரியஞ்சேர் மாணிக்கமண்டபமும்
கப்பூங்கடல்முத்துடனே கனகத்தூண்மண்டபமும்

பற்பராகம்பதித்த பழைத்தூண்மண்டபமும்
சர்ப்பமிகுரத்நமணி தான்சமைத்தமண்டபமும்
துய்யகோமேதகத்தால் தூண்சமைத்தமண்டபமும்
வையமகிழ்புட்பராகத்தூண்மண்டபமும்
சிங்காரமண்டபமுஞ் சீர்பளிங்குமண்டபமும்
வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத்தூண்மண்டபமும்
விருனபாட்டை மேற்கட்டுமண்டபமும்
மாருதகண்ணாடி மாளிகையின்மண்டபமும்
விரைந்துநல்லசந்தனத்தால் மெழிகியமேதார்மண்டபமும்
மந்தாரப்பிச்சி மலர்தூக்குமண்டபமும்
கந்தபொடிவாசங் கமகமென்றமண்டபமும்
சாரமூர்யக்கறபூரந் தான்மணக்குமண்டபமும்
ஆரவேகஸ்தூரி யால்மணக்குமண்டபமும்
ஆறிரண்டாழ்வார்கள் அமர்ந்திருக்கமண்டபமும்
கூருமொருமொக்கிஷங் குவித்திருக்குமண்டபமும்
நீண்டகெருடக்கொடியுடைய நீள்மதிலும்
கூண்டஅனுமக்கொடி நிறைந்தகோபுரமும்
உப்பரிகைமேடைகளும உயர்ந்தசிகரமுமாய
அப்பரியதேவர் அலங்கரித்தமாளிகையும்
துய்யதொருமாணிக்கத் தோரணபூந்தான்கட்டி
மாயனிடமாளிகைகள் வகையாயலங்கரித்து
போதவீதியெல்லாம் புனுகுமணம்வீச
கீதப்பரிமளங்கள் கெந்திபொடிசந்தனமும்
வாசனைகளாக மல்லிகையுமுல்லைபிச்சை
மேடசரியவெட்டிவேர் பெரியமருக்கொழுந்து
கமகமெனவாசங் களபமொடுதுளபம்
பொன்னெனவேவைகுந்தம் போதலங்கரித்து
மாசில்லாத்தன்மருடன் வானவர்கள்தேரேறி
ராசகோபாலரிட நகர்தனிலேவந்துபுக்கார்
மண்ணுலகில்வாழ்தருமன் வைகுந்தம்வாழ்பதிக்கு
எண்ணரியதேவருடன் இங்குவந்தாரென்றுசொல்லி
கேசவனுந்தான்மகிழ்ந்து கெம்பீரமாகவேதான்
வாதமுனிவர் மற்றுமுள்ளதேவருடன்
சக்கரமுஞ்சங்குந் தரித்துமணிமாலையுடன்
திக்கெங்குங்கொண்டாடச் செங்கருடன்மீதேறி
மாலைதுளபமணி மாலையதுதானணிந்து
சோலைமலையழகர் சொர்ன்னமயமாக
வாகனையதன்மரெதிர் வந்தனர்காணம்மானை
அண்டபகிரண்டம் அகண்டமெல்லாமொன்றாக
உண்டுகொருபாதமதில் ஓடிவந்துதன்மருமே
பண்டுநான்செய்த பாக்கியமேயிப்போது
கண்டேனதுபாதங் கண்குளிரக்கெண்டனிட்டு

[விருத்தம்.]

கண்போதேகளிகூர்ந்தேன் கண்மணியிணையிற்கசட்டுத்தேன்
அண்டர்புகழும்பொற்பாத மடியேன்பணிக்கவுங்கைப்பெற்றேன்
தொண்டனிவனுமென்றெண்ணிச் சொல்லும்பெரியவைகுந்தன்
குண்டந்தனிலே யென்னையிருத்துங்கோவேநந்தகோபாலா. (௧௨௮)

ஆகரவாயுன்னைக்கண்டே னல்லிருளகன்றதிப்போ
மாதவாவென்றபசிந்தை மயக்கமுந்தீர்ந்ததிப்போ
சீதவாதுளபமார்பா தேவகிநந்தகோபா
நீதவாயிசையன்சேருங் கிருஷ்ணவைகுந்தஞ்சேர்ந்தேன். (௧௨௯)

ஞானகிராமராமா சராங்கராமராமராமா
மாதகரயோத்தி ராமமாதவாவாசுதேவா
ஓமராமராமா வுலகினையளந்தமாயா
தானவாவுனதுபாதஞ் சரணமேகண்டேன்கண்டேன். (௧௩௰)

பட்டேன்புவியிலுன்னடியேன் பாசங்களைந்துவருமளவும்
விட்டேனுணர்வுதன்னை மறந்து விரதமுனதுவைகுந்தம
மட்டேயறிகடந்துவந்தேன் மறலிமனையையானவனைக்கருந்
தொட்டேயழைத்தார்சுகமயெத்தேன் றொழுதேனுனைநான்றொழுதேன்

[கதை.]

மாயாமுகுந்தா மாபாரதந்தனிலே
ஆயர்குடிப்பிறந்து ஆதவனைத்தான்மறைத்து
சேராய்விமனுக்காய் தேற்பாசன்றனிலேவென்று
தாரார்விசையனையுஞ் சாகாமற்காத்தனையே
ஆனைநின்றமூலமென்ன அங்கமடுக்கரையில்
காலில்வந்துஅஞ்சலென்ற காருத்தாவென்றுசொல்லி
தொழுதான்பணிந்தான் துயரமெல்லாந்தான்தீர்ந்தான்
சாற்றுபுகழ்தன்மருந்தான் சரணமென்றுமாயனையும்
போற்றிநித்தம்பூசைபண்ணிப் பொற்கோவில்தானிருந்தார்
ஏற்றதொருமாயன் இருமெல்லுதானுரைத்தார்
வீற்றிருந்தார்தன்மர் விதரணித்துமாளிகையில்
பொய்யில்லாவாசகனே புவிராஜராஜனைனே
வைகுந்தமெல்லாம் வளம்பார்க்கவாருமென்று
ஐயன்முகுந்தன் அரிகேசவனுடனே
செய்யும்புகழ்தன்மருந்தான் திருமாலுடனடந்தார்
கூரதியமாபெலிதன் கோவிலுடவாசல்தன்னில்
வீறுடனேதானடந்து மேகமதைனைத்தாருமென்றார்
மாயனுந்தன்மருமாய் வாசல்தேடிலனாந்தாமிரனவே
தூயதொருமாவெளிக்குத் தாதுவர்தானபோயுரைத்தார்
விரைந்தகேயாவெல்யும் மேகமாயோதைந்து
காருமப்போறவர்களுந் காப்புசுகளுந்தான்தேடி

நாணுதபாதமதைக் கடையேன்பொருட்டாக
கொடியேன்சிரசில் கோபாலர்வந்துநின்றார்
அடியேன்பொருட்டாக ஐயாநீரிப்பொழுது
இங்கேயெழுந்தருள யேதுதவஞ்செய்தேனே
சங்கேந்துமாலே சரணஞ்சரணமென்றார்
திருமாலேயிந்தவாறார்செப்புமென்றார்மாவெலியும்
குருகுலத்துத்தன்மரிவர் குணமும்பொறுமையுள்ளோன்
சாதகமாய்நல்லோருஞ் சத்தியவான்காணுமிவர்
நீதமுடையவன்காண் நீணிலத்தில்மன்னவர்க்கும்
தக்கபுரைநெறியுந் தவமுமுடையவன்காண்
மிக்கவுனைகாணவென்று வேண்டியேவந்தேன்காண்
மாவெலியேயென்றுரைக்க மாயோனேயுமுடைய
ஏவலினாலேவருந்தா னிருந்தாரேருபம்போல்
தாழ்ந்தோருயர்ந்தோருந் தாழ்ந்திருப்பார்கண்டீரே
வாழ்ந்தாரிவர்பெருமை மாதாவேசொன்னீரே
தங்குசெம்பொன்மேருதனில் தற்காகஞ்சேர்ந்திருந்தால்
அங்குமந்தக்காக மெம்பொனிறமாகிலையோ
அழுதான்கருணைவிழி யானந்தநீர்சொரிய
தொழுதுகாணமாவெலியுந் தோத்திரங்கள்சொல்லியபின்
ஆடினான்மெய்மகிழ்ந்து அரிகரியென்றுசொல்லி
பாடினானுள்மகிழ்ந்துமே பச்சைமால்பாதமதில்
செங்கைமலர்ப்பாதஞ் சேர்வைபண்ணிநித்தமுமே
இங்கிருக்கப்போறேனான் என்னதவஞ்செய்தேனோ
என்றுசொல்லித்தன்மர் யேற்றுகின்றதோத்திரந்தான்
மன்றுலவுமாயோனே மனமகிழ்ந்துதன்மரையும்
வாருமென்றுதானழைக்க வானவர்களந்நேரம்
தானவரும்வானவருஞ் சதுர்முகனுமிந்திரனும்
மீதடரியபாதந் தெரிசிக்கப்பெற்றிலையே
ஆடல்புரிதன்மரேநீர் அரிபாதஞ்சேர்ந்தனையே
என்றுசொல்லிவானத்தி லிமையோர்மகிழ்ச்சியுடன்
அன்றுதான்கட்டி அணைத்தனர்காணம்மானை
மன்றுமந்தமாயனவர் வானோர்தனை நோக்கி
கொற்றவனைக்கொண்டுசெம்பொற் கோவிலிலேவையுமென்றார்
பரிந்துதன்மர்கோயில்புக்கப் பச்சைமால்தான்மகிழ்ந்து
இருந்தங்கிமையோரை எம்பெருமாள்தானனுப்பி
என்றுதான்மாவெலியு மிவ்வசனங்காணுகந்து
நின்றவொருமாயோனும் நேருரையிப்போது
ஆகிலும்நானின்னமென்று அருளக்கேள்மாமுனியே
தாகமுடன்கேளுமென்று சாற்றினாரம்மானை
பரிந்துநல்லவேதியர்கள் பதினாயிரம்பேர்க்கு
தெரிந்துமொருவேள்வி தினம்தோறும்பண்ணிவைத்தார்
மற்றுமொருயிரமபேர் மாமறையோர்தங்களுக்கு

சிற்றபின்னை தம்மை சிறையக்கொடுத்தவன்காண்
கன்றாய்மனுநீதி நடத்துமுறைதனிலே
குன்றாமலாறிலொன்று கொண்டானிவன்காணும்
இல்லோரிறப்போர் இளைத்தோர்கள் தங்களுக்கு
எல்லாருயிராயிவனுயிர்போற்காத்தவன்காண
சத்தியவாழ்வை தவறாமல்பூவுலகில
நித்தியம்நீதி நிலைநிறுத்துமபுண்ணியர்காண்
திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழியும்
பொங்கும்புலியும் புல்வாயில்மோர்துறையில்
உண்ணுமது தண்ணீரில் உறவுமிகவுண்டாகும்
மண்ணுலகிலிந்த மகிமையிவனீதியிது
வழக்காகவீமனுடன் வரும்புருஷர்மாமிருகம்
பழகாருந்தன்மருடன் பக்கலிலேஞாயதுனி
வந்திருவர்தாணும் வழக்கென்று தான்கூற
பிந்திஞன்வீமன் பிளந்துகொள்ளென்றவன்காண்
தெரிந்துதுரௌபதையைத் திரியோதனன்பிடித்து
பரிந்துதுகிலுரியப் பார்த்துநின்றகால்பெரும்
வில்லம்புதீட்டி வெகுண்டுசினத்தெழுந்து
வில்லம்புதன்னை விலக்கியேநின்றவன்காண்
பாரினமேலாசையற்றுப் பரிந்தேபரகெதியை
சேரவேதானிருந்து தீங்கொன்றும்பேசாமல்
ஆவலுடனிங்குவந்தான் அன்பாகம்மருகில்
மாவெலியேயென்று மகிழ்ந்துரைத்தார்மாயோனும்
என்றளவில்மாவெலியும் இருதயமுந்தான்மகிழ்ந்து
சென்றுதருமனையுஞ்சிங்கையுறத்தான்தழுவி
மன்னவரேநீர்காண வருந்தியேசெய்தவத்தால்
இன்னகரில்வந்தாய்நீ என்றுமிகப்புகழ்ந்து
உற்றதொருதன்மருக்கு உபசாரமாயுரைத்து
மற்றுமந்தமாவெலியும் வணங்கினாரம்மானை
மாவெலியைத்தானிருத்தி மாயோனுமன்பாக
காவலனார்தன்மரையுங் கையுடனேகொண்டுசென்று
பேறுதபார்தானும் பிரகலாதேவருடன்
தாறுநாரதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
பத்தியுள்ளஆழ்வார்கள் பன்னிருபேர்தன்னுடனும்
வீறுதிருக்குஞ்சோலைதன்னில் மேகவண்ணர்தன்கோயில்
போற்றியேவானவர்கள் பொற்றாளடிபணிந்து
தங்குபுகழ்தன்மருக்குச் சக்கரமுந்தான்தரித்து
பொங்குதிருமால்பாதம் போற்றிநின்றுவானோர்கள்
அங்கவர்கள்தம்மை அச்சுதனார்தாமிருத்தி
திங்களநுதல்வேந்தருடன் திருமாலெழுந்தருளி
குளிர்ந்தடலைசசோலைதனையில் கோபாலர்தானடந்தார்
அழுந்தவரத்தினத்தால் அலங்கரித்தமேடைதன்னில்

வைகுந்த அம்மானை.

செல்லும்பொழுது திறல்வீமன்விஜையனுடன்
சொல்லுமொருநகுலன் தோற்றமுள்ளசகாதேவன்
தோரூர்துரோபதையுஞ் சுகிர்தவான்தன்மனையும்
இருவரையுங்கண்டு எதிரேயெழுந்திருந்து
அரியபொருள்கண்டவர்போல் அரியனிட்டபாதமதில்
வந்துபணிந்து மலர்கள்மிகசொரிந்து
சிந்தைபணிந்து சேவித்துநிற்பளவில்
தம்பிமார்தங்களையும் தன்மரெடுத்தணைத்து
எம்பிரான்சீர்பாத இறைஞ்சினேம்பாருமினி
நந்தகோபாலாநரசிங்கரூபருட
விந்தமதில்நடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டீரே
என்றுரைத்துதம்பியரோ டியல்பாகஐவருந்தான்
மண்ணுலவுமாயோனை மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
இன்னகரிலிப்போதும் இருமென்றுதானுரைத்தார்
ஆனந்தப்பருதிகொண்டு ஐவரையும்நீரூட்டி
தானந்தமானவள்ளல் சாத்திரமுடிசூட்டி
மாயவனார்தாமும் மனமகிழ்ந்துத்தான்வாழ்த்தி
நேயமுடன்கொண்டுசென்று நித்திலஞ்சேர்மண்டலத்தில்
அன்பாகஅம்மிடத்தில் அருகேஇருமெனவே
இன்பமாகமாய னிருபென்றானம்மானை
நாரதனார்தாமுதலாய் நல்முனிவர்தான்கூடி
சீறனநால்வேதந் திருந்தவேயோதுமென்று
வீரசிங்காசனத்தில் மேவியிருமென்றுரைத்தான்
பாரதங்கொள்மாவேந்தர் பறிந்துமிகவீற்றிருந்தார்
வெண்கவுரிதான்வீச விருதுபலமுழங்க
தங்கமணிமண்டபத்தில் தம்பியருந்தன்மருந்தான்
ஏந்திழையோர்தம்மோடு இருந்துபணிமாற
ஆயந்தபடமாதர் அரம்பையர்களாடல்செய்ய
அச்சுதனார்நேசம் அகலாதபஞ்சவர்கள்
மெச்சும்புகழ்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மானை
பொய்யில்லாராகையினால் புண்ணியமேசெய்தகினால்
செய்யும்வெகுதன்மமெல்லாம் தேடியேசெய்தபலன்
பரிதிமதிகாணாத பச்சைமால்தன்பதத்தில்
விளிதாசுபஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மானை
கவருந்றபஞ்சவகள் காணுதவிந்தநகர்
கண்டோரிவரெனவே கனகசபைதான்முழுதும்
அண்டர்முனிவோரும் அதிசயமாய்க்கொண்டாடி
மெய்கண்டோர்கண்டார் வெளியிலொளியாயிருந்தார்
வைகுந்தங்கண்டார் வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்
என்றுகதைசொல்ல ஏற்றசெனமேஜயன்றான்
சென்றுதிருச்செவியில் செவிடுமதுநன்றாக
ஓசையாய்க்கேட்டு உள்மகிழ்ந்துதானிருக்க

வாசமுடன்யோத்துகிற பழையகருப்பட்டதுவும்
வெண்பட்டோசி விருமையதுகளினும்
பண்பங்கவார்த்தை பழையபடிதான்பேசி
விருமையகன்றுதென்று மேனியோர்கொண்டாட்
பொறுமையுள்ளபஞ்சவர்கள் புலியாண்டுலிங்கமதில்
போனவதிசயந்தான் புதுமைபுதுமையென்று
ஆனசெமமேசயற்கு அறிவுமிகவந்ததினால்
சத்தியவான்லிங்கம் சத்திவிளங்குதென
பத்தியுடனப்போது பஞ்சவர்கள்கோயிலொன்று
கட்டிமுடித்துக் கைகுவித்துப்பூசைபண்ணி
திருஷ்டிகழித்துத் திருக்கோவிலாயமாய்
பூமிதனிலங்க பூலோகங்கொண்டாடப்
ராமனேராமாவென்று நாகமணிதானுட
திருவிளக்குநின்றிலங்கத் தீபமுடன் தூபமுமாய்
பரிமளங்கள்வீசப் பஞ்சவர்கள்கோயிலொன்று
வருவார்பணிவாரும் வினைகள்தானகல
மெய்யடிகள்காட்டி விளங்கியேலோகமெல்லாம்
ஆவரதிசயங்க ளன்புடையோர்கொண்டாட
தன்மாகதையென்று தாரணியிலேதுதிக்க
காமமகலக் கற்பனைகள்விட்டோட
நோய்கள்பலதீர நொந்தமனங்களிக்க
பேய்களகலப் பிரமத்திதான்தீரக்
குட்டங்குலைநோவு குலைமுட்டிநீருமை
அட்டங்குணவாய்வு அடங்காதபீனிசமும்
வெட்டைக்கரப்பன் வேடிசூலைமேகமுதல்
துட்டகிரந்திபல சோகைகாமாலையுடன்
அந்திரவாய்வு அண்டப்பௌத்திரமும்
முந்திபிடிப்புவலி முழங்கால்கரப்பனுடன்
கன்னிகரப்பன் கடியாண்டமாயுடன்
அன்னக்கிருசி அழிநீரழிவுமுதல
பல்குத்துப்பல்பரணை பாண்டுநீராம்பலுடன்
உலக்குத்துடன்பருதல் ஒசுங்காச்சயமுதலாம்
யீளைஇருமல்இளைப்புப் பெருவயிறும்
கோழைகுமளைக் கொடியனீர்பீனிசமும்
வாதகரப்பன் மண்டைச்சொறிகரப்பன்
காதிலரைச்சல்கண்புகைச்சல் கண்மாசடைவுமுதல்
கைப்புவதைப்பு வலுத்தபில்லிசூனியமும்
வெப்புவெதுப்பு விரணம்பலபலவும
முகவாதசன்னி முடங்கல்தலையசைப்பும்
புகராதபித்தம் பழுத்தாத்தக்காசமுதல்
கடுத்தவயிற்றுளைகள் கண்டிப்புக்கொண்டையுடன்
அடுத்துநீக்கல் அசதிகந்துவாதமுதல்

வலிப்புவிசைப்பு வரநோய்வரட்சியுடன்
கலிப்புபிளவை கண்ணோசைவிப்புருதி
சண்டிவலிவிப்பிருமல்தாதுநட்டமானதுவும்
ஆண்டிவலுக்கோர்நோய் அத்தனார்வாய்வுமுதல்
பருப்படுவன்சிலவிழங்கள் பண்டிப்புத்தொண்டைவலி
கருப்பழிதலூர்கிருமி கணவிமிகச்சொற்பனமும்
உள்ளுருக்கிவாட்டு முடலிளெலும்புருக்கும்
வெள்ளுளுவைவெள்ளுதடு வீக்கும்பெரும்பாண்டு
எரிபிளவைசரிபிளவை ஈடுமுளைப்பாரிமுதல்
அரிபிளவைசப்பாணி ஆரக்தவாய்வுடனே
அழல்நோய்பெரும லடைப்புநீர்கல்லடைப்பு
வெள்ளைக்குழந்தைகட்கு வந்தவியாதிகளும்
சீதஞ்சுபாவை சேட்டுமத்தின்கொட்டாலே
வாதசுரம்பித்தசுரம் வலுத்தசுரமானதுவும்
எழுநாயராகி எழுந்தவியாதிகளும்
பழுநாயரான பாரிசவாய்வுமுதல்
நீருமென்றுமாயன் திருவாய்மொழிந்தபடி
ஆருந்தவமுடையோர் அரிகரியென்றுசொல்ல
வாக்குமனமொன்றாய் மகிழ்ந்திருந்துதான்கேட்க
பார்க்கும்பழிபாவம் பறந்துவிடுஞ்சத்தியமே
என்னதவமானாலு மிச்சித்துக்கேட்போர்க்கு
சொர்னமயமாகச் சொரிவாள்துரோபதையும்
பிள்ளைத்தவமும் பெருந்தவமுந்தான்கொடுத்து
இல்லைத்துரோபதையுங் கேட்டவரந்தானீய்ந்து
நேமமுள்ளகாரியந்தான் நிமிஷத்தில்வேணுமென்று
வீமனுதவிசெய்ய விசையனகமகிழ்ந்து
சென்றுசெலுத்தித் திசைகளெட்டுங்கீர்த்திபெற்று
வென்றுநகுலன் வெகுவரங்கள்தானீய
மருத்துஞ்சகாதேவன் மற்றுமுள்ளநோய்பலவும்
பண்ணுமொருஞானப் பார்வையால்தான்தீர்க்க
தன்மர்குருவாகத் தான் கொலுவிலேயிருக்க
கன்மம்பறந்தோடக் கசடுவினைதீர
சத்திவிலங்கச் சகலபிணிதீர
வெற்றிகொண்டதன்மனொன்று விண்ணுலகும்மண்ணுலகும்
அங்குந்திருமாலிடத்தி லைவர்சிறந்திருந்திருக்க
இங்குமைவர்தானிருந்து ஏற்றவரங்கொடுக்க
பெற்றார்பெருமையென்று பேருலகோர்கொண்டாட
உற்றாருறவர் உகந்துபணிமாற
பூங்காவில்வாசனைகள் போதவேதான்மணக்க
தங்காமணிவிளக்குச் சந்நிதியில்நின்றிலங்க
சாம்பிராணிவாசம் சந்நிதியெல்லாமணக்க
தேம்பாமல்நாதமணி திருச்சங்குதான்முழங்க

திராவினைதீர்க்கும் திரமும்சவுரியமாம்
தாரானசெனமேசெயன் தானறிந்துபோற்றிசெய்ய
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் பூலோகந்தன்னிலிட்போ
வெறுமைபிடித்திருந்த மெய்மறதிதான்தீர்ந்தோம்
விதிவசத்தையாராலும் விலக்கமுடியாதெனவே
அதிசயமாய்க்கொண்டாடி அத்திபுரநகரில
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விளங்குமுடிசூட்டி
பார்த்திபருஞ்சூழப் பார்மன்னாதான்சூழ
சிங்காசனத்திருந்துச்செங்கோல்செலுத்துதற்கு
மங்காவுயிர்களுட வாக்கியமுந்தான்கேட்க
நினைத்துசெனமேசெயன் நெஞ்சுருகித்தான்தேட
அனைத்துயருவேத வியாசாரறிவுவந்து
பொன்னுலகம்விட்டுப் பூலோகந்தன்னில்வந்தார்
மின்னுலவுமந்த வேதவியாசனையும்
கண்டுசெனமேசெயன் கண்களிக்கத்தான்போற்றி
தொண்டனுக்குப்புத்தி தோற்றமுடனுரைத்தீர்
அந்தவிவரமதை யாராய்ந்துபாராமல்
வந்தபிர்மகத்தி மாற்றிவிக்கவேண்டியென்னை
பஞ்சவர்களவர் பாராண்டுபாரிழந்து
உஞ்சமில்லாவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குப்போனகதை
கேளுமென்றுசொன்ன கிருபைபடிதானும்
நாளுமொருமாசம் நன்றாகத்தான்கேட்டேன்
நாளும்பிரமையது அகன்றதுகாண்மாமுனியே
கோளும்வினையுங் கொடுமைகளுந்தான்விலகி
போனதினாலவர் புதுமைவதிசயத்தின்
தானமுடன்கோவில் தான்சமைத்துபூசைபண்ணி
வானவரேயெப்போதும் வைத்துவணங்கிறேன்காண்
நானுமுந்தன்பாதம் நாள்தோறும்நான்மறவேன்
என்றுசெனமேசெயன் இவ்வார்த்தைதான்கூற
அன்றுகுருவேத வியாசர்கவிகளது
சத்தியவாண்மை தவறாதாரிப்போது
நித்தியமாயெங்கும் நிரந்தரமாய்நின்றவர்கள்
இங்குமிருப்பார எவ்வுலகந்தானுள்ளார்
அங்குமிருப்பார் அமரரோடாசனத்தில்
நல்லவர்கள்பஞ்சவர்கள் நற்றவம்பெற்றானவே
வல்லவர்கள்மாமுனிவர் மகிழ்ந்துசெனமேசனுக்கு
ராசசிங்காசனத்தில் நன்றாயிருந்துசெங்கோல்
வாசமுடன்பூவுலகில் மன்னாயிருமெனவே
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மகிழ்ந்துசெனமேசனுமே
போற்றிநமஸ்கரித்துப் பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டு
சரணமென்றுவணங்கிதொழுது

விருத்தம்.

பூருவத்தரசுகாட்டிப் பூவுலகனைத்தும்பூட்டி
வேறுசொற்பனையுங்காட்டி மித்திரபேதமாக்கிக்
கூறுமுற்கதையுங்காட்டிக் குலத்தொழில்புரியவிட்டில்
பேர்பெற்றஐவரொன்று பெருவையமுடித்தாய்போற்றி ௱௩௨
அடியேன்செய்தபிழைபொறுத்தீ ராசுநிறுத்தி வினையறுத்தீர்
சிறியேனுனதுபயலாகச்சித்தமிறங்கி யனுதினமும்
வெறிபோய்க்கல்விவளைபுரிந்தீர் விட்டகுறையும்நிறைவேற்றி
குறியாய்மகுடமுடிசூட்டும் கோவேயெனதுகுலக்கொழுந்தே ௱௩௩
இன்னஞ்சிறியேன்கலியுகத்தி லிருந்துமெலிந்துவிடையாமல்
மூன்னஞ்சுபேர்க்குநாற்றுவற்கு மொழியும்விவரமதுபோக
வின்னஞ்சுமாறகெடுஞாயம் விரும்பியுரைத்தவடியேனை
தன்னெஞ்சறிவித்தானதுபோற் றற்காத்தருளுஞ்சற்குருவே ௱௩௪
முன்னாள்நடந்தவழிவசமு முறையுமெனக்குத்தெரியாது
இன்னாள்நமக்குவிபரித்தகாலென்னைமறந்துசகியாமல்
அன்னாட்கலியன்வந்தினா லெவர்நடந்தாரரியிடத்தில்
இன்னாளுமக்குநானடியேன் பேசாதடிமைவாழ்வேனே ௱௩௫
குருகுலத்தாசாக்கெல்லாங் கொற்றவாயுற்றபோது
வருகெனச்சமையமென்பேன் வந்தருள்புரிந்துநீரும்
இருவெனத்தடுத்தாட்கொண்டு யேற்றவரடியேன்மீதில்
தருவெனக்கனகமீயுஞ் சற்குருநாதாபோற்றி ௱௩௬

கதை.

தோத்திரமுஞ்சொல்லித் தொழுதசெனமேசனையும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாமுனிவர்தான்போனார்
வேதவியாசர் விண்ணகத்துக்கேகியபின்
சாதுசெனமேசன் தாரணியோராசன்
இருந்தான்கொலுவிலேகசிங்காசனத்தில்
வருந்தார்தமக்குவணங்காதகோபரியாம்
கலியுகத்திலேயிருந்த காரணமாம்நற்கதையை
சலியாமல்கேட்டுத்தான்பிரமைதீர்ந்தமையால
பலிதமுள்ளதன்கதையைப் பட்சமுடன்தான்கேட்டு
வலியவாகன்தன்கதையைமனமகிழ்ந்துகேட்டோரும்
எழுதிப்படித்தோர்க்குமின்பமுற்றுக்கேட்டோர்க்கும்
தொழுதுவைகுந்தகதைச்சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்
வைகுந்தமென்றொருகால்வாயினாற்சொன்னோர்க்கும்
செயகண்டவாசன்விஷ்ணுபதமுண்டாகி
வந்தவினையும்வருவினையுந்தான்றீர்ந்து
செந்திருமால்பாதஞ்சேர்ந்திருப்பார்கண்டீரே
இந்தவைகுந்தகதை இயல்பாகமுன்னாளில்
சிந்தைமகிழ்ந்துஸ்ரீரங்கர்தன்சிஷன்
வேங்கியருள்வடவான்விளம்பினனிக்கதையை
பொங்கியசொற்றமிழைப்பூரித்துநன்றாக

முதலில்முதல்தெரிந்து முற்கதையையாராய்ந்து
அதிலும்பொருள்விரித்து அத்தன்செயலாலே
ஒருசொற்பொருளை ஒன்றுபத்தாய்த்தான்விரித்து
கருவாகவேதெரிந்துகற்பித்தோன் விற்பனமாய்
இருந்துபுகழ்வைகைத்தென்வீணையப்பதியான்
பொருந்துதமிழ்பெற்றோன்புகழேந்திதன்புதல்வன்
மன்னவனும்பொன்னழகுமகிபனிடதன்மருகன்
அன்னதருவானவற்குமன்புடையோர்தங்களுக்கும்
பின்னுதமிழ்வாணருக்கும்வேந்தரமைச்சருக்கும
சொன்னபடிகேட்டுத்தொழுதுமிகவணங்கி
சீஷனடியார்க்குஞ்சீஷனாய்த்தானிருந்து
தாசனென்றுகூறிதமிழினாலிக்கதையை
தேடிதமிழாராய்ந்துதிருவிருத்தந்தான்கலந்து
நாடிபொருளாராய்ந்துநமஸ்கரித்துமுற்கதையை
சேத்திரம்போல்நன்றாய்த்திரட்டினானிக்கதையை
கோத்திரமுந்தான்வாழக்கூறினானிக்கதையை
வாழிமிகவாழிமங்காதநூல்வாழி
ஆழியுஞ்செங்கோல்செலுத்துமரசர்மிகவாழி
கேட்போர்படிப்போர்கிளைகளுடன்தான்வாழி
ஆழ்ந்தபெரியோரனைவோருந்தான்வாழி
அன்னைசுற்றம்வாழி அருந்தமிழோர்தான்வாழி
இன்னஞ்சிறுபிள்ளைசெல்வமுடன்தான்வாழி
ஆலபோல்தழைத்து அருகதுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலன்னைசுற்றமுசியாமல்வாழியதே
பால்பசுவுமுண்டாகிப்பாரில்மிகவாழியதே
ஓங்கியநால்வேதமுயிர்பலவுந்தான்வாழி

விருத்தம்.

அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாஞ்செல்வமாகும்
அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாம்பொருளுஞ்சேரும்
அரிகரிராமாவென்றால் அறங்களுமிகுந்துவாழும்
அரிகரிராமாவென்றால் அவர்கள்மெய்ஞ்ஞானியாமே.

மகாவிந்தமென்னும் வைகுந்தஅம்மானை

முற்றிற்று.